מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

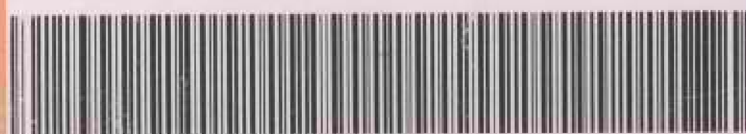
חטיבה: אוספים וארכיונים אישיים

תת חטיבה: ארכיון הרב ד״ר יצחק אייזיק הלוי הרצוג

שם תיק:
נאומים ומסרים כתובים בנושאים לאומיים, מדיניים ופוליטיים

סימול מקורי: תקופת החומר: 5/1958-7/1938

מזהה פיזי: פ - 2 / 4259 05/06/2011

שם: נאומים ומסרים כתובים בנושאים ל

פ - 2 / 4259

מזהה פיזי:

מזהה לוגי: 72.102/1 - 401 מס פריט: 1882267

כתובת: 02-105-01-12-03 05/06/2011

מס' תיק מקורי

מחלקה

STATEMENT BY HIS EMINENCE THE CHIEF RABBI OF THE HOLY LAND

Dr. ISSAC HALEVY HERZOG

to the

UNITED NATIONS SPECIAL COMMITTEE
ON PALESTINE

Office of the Chief Rabbi
Jerusalem July 10th
-1947-

Statement by His Eminence the Chief Rabbi of the Holy Land
Dr. Isaac Halevy Herzog

to the

UNITED NATIONS SPECIAL COMMITTEE
ON PALESTINE

Office of the Chief Rabbi

Jerusalem
July 10th
-1947-

lands long for peace and for a revival of the spirit. We need to rediscover the basic truths on which all true civilisation rests — the Fatherhood of God and the Brotherhood of Man. Peace and justice are indivisible. The world will not find its peace until it relieves its conscience of this grave burden — the homelessness of one of the most ancient of its peoples.

I pray to our Father in Heaven that your deliberations may help in bringing about a lasting solution of that most grievous and most challenging problem of our day.

Haivri Press Jerusalem

I should like to repeat what I said last year to the Anglo-American Committee, We, the Chief Rabbis of Palestine, stand here to declare that the Jewish people will not in any form whatsoever seek to impose its religion or traditions on people of other faiths by force, by persuasion, by legislation or by any other means. In the Jewish Commonwealth every community will have full autonomy in administering its religious and cultural affairs in accordance with its traditions within a framework similar to that provided for in the Mandate. Every community will administer freely its own institutions without any interference whatsoever on the part of the state. The Holy Places of the several religions should be under the guardianship of those to whom they are sacred.

You are about to sit in judgement on a case unique in the annals of man. Judge it not by the ordinary canons. Forget them, for our case is without precedent, parallel or analogy. Forget your law books; scrap your jurisprudence. Forget all you have been told about ousting, prescription, and the like. You are to decide whether the wonderful 4000 years' old history of Israel which has given to mankind two great religions, which has given to civilisation a spiritual moral world-outlook, which has given to humanity that greatest of all ideals, the ideal of everlasting universal peace—from which alas! we are still so far away—, you are to decide whether that great and wonderful history is now to lose itself in the gigantic ash-heaps, in the mass graves, of six million Jews, including one million and two hundred thousand babes and sucklings, or is to issue as part of the divine plan in history!

I am at the end of my remarks. The world is again going through the crucible of change. Common men and women in all

I have the honour to appear before you as the representative of the Chief Rabbinate of the Holy Land to plead the spiritual cause of my people. I come before you in the name of the Torah of Israel which embodies our fundamental national charter, our oldest title-deed to Palestine as Eretz-Israel, as the Land of Israel.

The tragic events of the recent past have placed the physical suffering of the Jews in the forefront of international discussion. Yet that is only the external aspect of the timeless issue. The basic cause of Jewish suffering is the homelessness of the Jews as a people, and that homelessness involves an exile of the spirit no less acute than the torment of the body. The Jewish national revival, of which you have seen the evidence in your travels in this country, has its roots in the realm of the spirit. It represents a new phase, in a sense a culmination, of that unique phenomenon of faith and suffering which is Jewish history.

Ours is a great quest for freedom, freedom from physical oppression, freedom from everlasting dependence on goodwill and toleration, but, above all, freedom from spiritual bondage. Our national history begins with the Divine redemption of our people from Egyptian slavery. In a pilgrimage of forty years under the scorching sun of the Sinai Desert, far away from the habitations of men, their memories still fresh with the lesson of man's inhumanity to man, their souls exalted by the impact of manifest providential guidance, our ancestors were vouchsafed that communion with the Divine which has for all time determined our place in history.

The message of the spirit was no abstract formula. It called for translation into the living reality of a national life in a concrete land. The record of that national life, its endeavours, achievements and failings, has become the textbook of humanity. In pursuit of this holy mission we have endured a martyrdom that has no parallel in the annals of man. The present return is but the latest phase of that unending quest. It is a protest against an exile which is scorching our soul as it is breaking our body. We are seeking new roots in mother earth, so that the soul of our people may live anew. We are seeking them in the land in which so much that is sacred and dear to us first took shape.

The survival of the Jews represents a case sui generis. There is no parallel to a people preserving its laws and institutions, its language and traditions, its attachment to the land of its origin, and the hope of its eventual restoration during more than eighteen centuries of dispersal all over the globe. The Jews are not the only small people whose independence was crushed by mighty neighbours. Other nations suffered the same fate, but they reacted differently. When Imperial Rome drove the nation into exile, the Jews might have accepted defeat and disappeared in the melting pot of the oriental and Hellenistic civilisations surrounding them. Or, alternatively, they might have left the country en masse and set up their commonwealth in another part of the Middle East, as did other nations before them and after them.

The Jews did neither. They chose a very different course. Their state had been destroyed, their sanctuary burned to the ground, many thousands had been sold into slavery, the great families decimated by executions, the mass of the people pauperised. Emigration offered the only alternative to extinction. A remnant remained, clinging stubbornly to the ancestral soil, but the bulk

third of Israel. I saw the fine work UNRRA had done for them and I would like to take this opportunity of recording my deep appreciation of its devoted efforts and expressing the hope that the new organisation I. R. O. will maintain the noble tradition of succour as long as circumstances call for it. But these camps cannot continue. Conditions in them have almost reached breaking point. Nothing material can console the mother whose babe was torn from her breast by mad dogs in Belsen or Dachau, or the orphans who saw their parents buried alive and the ground heaving afterwards from their agonised movements. These lost remnants must be rehabilitated in spirit, and that rehabilitation can only be effected among their own people in the land for which their spirit longs and where the torment of the past will be forgotten in building the future.

I urge upon you, Gentlemen, to visit these camps and to see the position for yourselves. These people have endured what no other human beings have called upon to suffer, and it seems to me essential that those who have come to investigate the Palestine question should carry away with them also a direct impression of that most acute aspect of the problem. For let there be no mistake about it: these Jewish survivors in Europe are an integral part of the political scene of Palestine. It is for their sake, no less than for ours, that we plead that the White Paper be abolished and a politieal settlement be made that will enable their speedy transfer to Palestine.

And while I am on this point, permit me to deal with one special issue which has been repeatedly raised in connection with the proposed political settlement. It has been alleged that if a Jewish Commonwealth were to be set up in this country, non-Jewish religions would be adversely affected thereby. On this matter

‚If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget its cunning'.

They cannot forget Jerusalem."

And finally I permit me to quote Lord Balfour himself. In the great speech which he made on the tenth anniversary of his historic declaration, he said words on the spiritual aspects of Zionism which are very apposite to these days when the effort is made to reduce the Jewish question to a merely humanitarian concern for displaced refugees : „I could never have thrown myself." said Lord Balfour, „with the enthusiasm which I have always felt for this cause if it had been merely a question of taking out of most unhappy conditions a certain number of the Jewish race and re-planting them in the land of their forefathers. If it had been merely that. I should have been, I hope, an enthusiast for the cause. But I think it is going to be much more than that. I hope and believe that the highly endowed people who have done so much for Western civilisation in some of the highest walks of human effort will do even more, if you give them the chance, in the original land of their inspiration, to carry out the work side by side with all the great civilised nations of the world, the chance to work side side by side with them for the common advancement of knowledge."

Humanity stands again at the crossroads of history and there is no greater moral challenge to it than the Jewish problem. A promising beginning has been made in this country towards the solution of that age-old problem, but the light from Zion shines against the background of the terrible catastrophe which has befallen our people in Europe. I spent six months last year visiting the remnants of our people on the European continent wandering amidst the ash-heaps of what was ten years ago a

of the nation went into exile. Jews they were and Jews they remained wherever fate dispersed them. They never gave up their national identity and their religious heritage. Not all phases of their long exile were periods of suffering. At times, as for instance in Moslem Spain, they enjoyed a considerable measure of freedom and economic prosperity. But even then they never ceased to cling with their heart and soul to the country which for all time remained to them the "Land of Israel".

What is the source of this unbreakable attachment? It is the experience of the spirit whose impact is recorded in the pages of the Bible and in our post-Biblical sacred literature. It is this experience which has for all time moulded the character and destiny both of the Jewish people and of Palestine.

It has become fashionable in this cynical age to make light of matters of the spirit and our case has been a principal sufferer from the soulless interpretation of historical record. I was deeply pained to see in the Supplementary Survey which was presented to you by the Government of Palestine, an account of Jewish history in Palestine which seeks to reduce the glorious pages of the Bible to a miserable recital of tribal worship and tribal warfare. The Old Testament is quoted as a record of the vicissitudes and trials undergone by the Hebrews during their rule of Palestine which is arbitrarily fixed at one thousand years, but there is no word to indicate what that period signified in spiritual and cultural terms. While this Survey gives every detail of the sacred associations of Palestine for Christians and Moslems, it is completely silent on the message of Hebrew prophecy which went out from these hills. It has nothing to say of the moral challenge of Isaiah and Jeremiah, of Amos and Micah, of the "cry from the depths" of the Hebrew Psalmist, of the heart-searching and inspiring

message of Job, of the pristine beauty of the Book of Ruth, of the anguish of the Lamentations. No mention is made of the high level of political, economic and cultural life which flourished in the golden age of Hebrew rule and to which modern excavation bears ever-increasing testimony. Not a word is said of the great academies founded by the Men of the Great Assembly, nothing of the great developments of the post-Biblical era as recorded in the Mishnah and the Talmud. On contemplating this pathetic vacuum one cannot help feeling that a good deal of the failure of the Government's handling of present-day problems may be explained by its unsympathetic, uncomprehending and shallow interpretation of Jewish history.

The first Hebrew Commonwealth was destroyed by the overwhelming might of the Chaldean Empire. The bulk of the nation was carried into Babylonian captivity, but from the first hour of their exile they never ceased to pray for their return. They refused to accept an alien land as their home: „If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget her cunning. Let my tongue cleave to the roof of my mouth if I remember thee not, if I set not Jerusalem above my chiefest joy." Even before they were driven into exile, their eventual return had been predicted to them in prophetic messages of unsurpassed fervour: „I will return the captivity of my people and they shall build the waste cities and inhabit them" — thus had been the divine message through Amos, the Shepherd of Tekoa. Jeremiah, the agonised witness of the destruction of Jerusalem, sent a message from his Egyptian exile to the captives in Babylon: „Again will I build thee, and thou shalt be built, O virgin of Israel... Behold I will gather them from the uttermost parts of the earth. They shall come with weeping and with supplications will I lead them... And their soul shall be as a watered garden."

stress of minority existence. The preservation of Judaism in its religious aspect depends in no small measure on the revival of the Jewish commonwealth in Palestine. Not only our schools, colleges, and religious academies, but also our villages and settlements are dear to us. Our religious and national aspirations find their most significant expression in the building of Jewish religious academies alongside agricultural settlements as in Yavne, which, I believe, you visited last week.

It is this inter-weaving of physical reality with the life of the spirit, this sanctification of human effort, which constitutes one of our distinctive contributions to the stock of mankind. It was this idea of a Jewish spiritual renaissance based on a national restoration which inspired the many non-Jewish friends and supporters of the Zionist cause from the age of the English Puritans to the days of Byron, Shaftesbury and George Eliot. It was these inspired Christian Zionists who paved the way for the adoption of the policy of the Balfour Declaration in our own day. Leading Anglican divines like the late Archishops of Canterbury, Dr. Lang and Dr. Temple, and religious laymen like Lloyd George and Lord Balfour, were ardent supporters of Zionism. When, in 1937, the Royal Commission, in proposing partition, excluded Jerusalem from the area of the Jewish State, the late Archbishop Dr. Lang made a statement in the House of Lords from which I should like to quote here:

> "There is one point here on which I feel the Jews have some legitimate grievance in the proposals made by the Royal Commission. That is the position of Jerusalem itself. It seems to me extremely difficult to justify fulfilling the ideals of Zionism by excluding them from any place in Zion. How is it possible for us not to sympathise in this matter with the Jews? We all remember their agelong resolve, lament, and longing:

a refuge but for a spiritual regeneration. This yearning has found expression in the renaissance of the Hebrew language and literature but no less so in a marked revival of religious study and research in the ever-growing number of outstanding religious colleges, Yeshivoth, including the greatest in the world, whose number far exceeds the proportion of the Jewish population in Palestine. Zion has already become the centre of sacred learning for world Jewry. Monumental religio-legal publications have been started here which seem to foreshadow the fulfilment of the prophecy that „out of Zion shall go forth the law, and the word of God from Jerusalem". The Palestine Chief Rabbinate, about which my revered colleague will speak shortly, is a further illustration of this development. Unfriendly critics sometimes describe our national effort as a piece of secular materialism. Nothing is further from the truth. As my saintly predecessor, Rabbi Kook of blessed memory, repeatedly declared, consciously or unconsciously, the new builders are inspired by the ideals of old. These ideals, we fervently believe, will ultimately come to shape the outlook of the whole Jewish community.

There are enemies of our people who affect a pseudo-spiritual concern for its religious future, and go about saying that all the Jews need is a so-called „spiritual centre", a great religious academy, a university, a central Rabbinical Synod, but no land, no settlements, no towns, no industry, no commonwealth.

I stand here to give the lie to these hypocritical assertions. Spiritual life cannot flourish if it is divorced from reality. A people cannot be creative unless it has roots in the soil. This applies in particular to our case. The Jewish Sabbath, the central pillar of Judaism, is crumbling to pieces in the Diaspora under the weight of present-day economic conditions and the

On the ascendancy of the Persian Empire under the great Cyrus, the Second Rebuilding began. It continued after the destruction of the former by Alexander the Great, until Palestine fell under the sway of Syria whose rulers tried to break the spirit of the nation and Hellenise the country. The attempt led to the great religious and national revolt of the Maccabeans which resulted in the re-establishment of the Jewish kingdom all over Palestine and Trans-Jordan, and which gave rise to a new era of spiritual creativeness and material prosperity that lasted until Imperial Rome conquered Judea.

The Romans adopted a policy of repression and attrition which forced the bulk of the nation into exile. Thus began its national martyrdom. But to whatever part of the globe they were driven they maintained the memory of Zion with a fierce tenacity. They did not give up their sacred title-deeds to the Return. It was from the pages of the Bible and post-Biblical literature that they drew strength in the vicissitudes of exile and those pages vibrate with the atmosphere of Palestine. The memories of the land and its clime, its forests and vineyards, its cities and palaces, and above all of Jerusalem and its sanctuary, became an integral part of the consciousness of the Jewish people. That is why the Jews never disappeared as a distinctive entity. That is why they never attempted to build for themselves a national life anywhere else. For the sake of their spiritual heritage they assumed the terrible burden of exile. They did so because they could not do otherwise.

They wove the memory of Zion into every phase of their personal and communal lives. From the cradle to the grave religious rites, prayers and benedictions, associated the Jew with the national Destruction and the hope of the Return. At the infant's

initiation into the Abrahamic covenant prayers are recited that he might be granted to go in pilgrimage to Jerusalem. At the wedding ceremony the prayer is uttered that "Soon may there be heard in the cities of Judea and in the streets of Jerusalem the voice of joy and gladness, the voice of the bridegroom and of the bride." At the burial a handful of earth from the soil of the ancestral land is placed under the head of the dead. What efforts were not made by poor Jews in every age to secure the small sack of Palestinian earth to be placed in their graves! Exhumation of the dead is, generally speaking, prohibited in our religion but for the purpose of re-burial in Palestine it is not only permitted but encouraged. Wherever the Jew prays he turns his face towards Jerusalem. In our liturgy, in the daily prayers and benedictions, Zion and Jerusalem and the prayer for the ingathering of the exiles and the rebuilding of Jerusalem hold a central place. The devout Jew would rise at midnight and sit on the floor, his head covered with ashes to mourn the destruction of Jerusalem and pray for the restitution of her glory. In prayers of mystical ecstasy Zion is described as the „mother waiting for the return of her scattered children," as „the mourning widow refusing to be consoled". „Next Year in Jerusalem" is the conclusion of the solemn rituals of the Passover Night and the Day of Atonement. In distant lands we pray for rain and dew when Palestine needs them. Our greatest post-talmudic authority, Maimonides, asserts that the validity of the Jewish calendar which is binding on Jews in all lands derives from the presence of a Jewish community in Palestine which continues to be the centre of Jewish religious authority. In Jewish law a husband could compel the wife and vice versa, under such legal sanctions as were available, to migrate to Palestine.

In the same way the longing for Zion pervaded the Hebrew literature of the exile. Though the Jews everywhere acquired the language of their environment, Hebrew remained their medium of prayer, study, and literary expression. The elegies to Zion written by the greatest Jewish poet of mediaeval Spain are the finest gems of post-Biblical Hebrew literature. The return to Zion was equally a central theme in Jewish legal, mystic and homiletical literature. Laws and precepts applying to the soil and its produce in Palestine formed the subject of deep study and research in the Diaspora. In fact the whole framework of Palestine life was kept in existence in institutional form so that it might be set into motion again when the hour of the Return came.

All their existence was rooted, as it were, in a distant land which few ever had a chance of seeing with their own eyes. For whether Palestine was under the sway of the Byzantines, the Arabs, the Crusaders, the Mongol invaders, the Mamelukes or the Turks, there was never any chance of a Jewish mass return. That chance has only come in our generation, and it has not failed to be grasped. But at all times individual Jews or groups made the "ascent" to the Holy Land and there were periods when the longing for the return flared up in Messianic movements of fierce ecstasy which shook the whole framework of Jewish life in the Diaspora.

The mystical flame has not died out; it is alive everywhere in the effort of reconstruction which you see springing up in this country. To say nothing of the orthodox settlements and of the hundreds of synagogues and religious institutions, it is my firm conviction that beneath all the external trappings of the national rebuilding there surges an intense longing, not only for

STATEMENT BY HIS EMINENCE THE CHIEF RABBI OF THE HOLY LAND

Dr. ISSAC HALEVY HERZOG

to the

UNITED NATIONS SPECIAL COMMITTEE ON PALESTINE

Office of the Chief Rabbi
Jerusalem July 10th
- 1 9 4 7 -

Statement by His Eminence the Chief Rabbi of the Holy Land
Dr. Isaac Halevy Herzog

to the

UNITED NATIONS SPECIAL COMMITTEE ON PALESTINE

Office of the Chief Rabbi

Jerusalem

July 10 th

— 1 9 4 7 —

lands long for peace and for a revival of the spirit. We need to rediscover the basic truths on which all true civilisation rests — the Fatherhood of God and the Brotherhood of Man. Peace and justice are indivisible. The world will not find its peace until it relieves its conscience of this grave burden — the homelessness of one of the most ancient of its peoples.

I pray to our Father in Heaven that your deliberations may help in bringing about a lasting solution of that most grievous and most challenging problem of our day.

Haivri Press Jerusalem.

I should like to repeat what I said last year to the Anglo-American Committee, We, the Chief Rabbis of Palestine, stand here to declare that the Jewish people will not in any form whatsoever seek to impose its religion or traditions on people of other faiths by force, by persuasion, by legislation or by any other means. In the Jewish Commonwealth every community will have full autonomy in administering its religious and cultural affairs in accordance with its traditions within a framework similar to that provided for in the Mandate. Every community will administer freely its own institutions without any interference whatsoever on the part of the state. The Holy Places of the several religions should be under the guardianship of those to whom they are sacred.

You are about to sit in judgement on a case unique in the annals of man. Judge it not by the ordinary canons. Forget them, for our case is without precedent, parallel or analogy. Forget your law books; scrap your jurisprudence. Forget all you have been told about ousting, prescription, and the like. You are to decide whether the wonderful 4000 years' old history of Israel which has given to mankind two great religions, which has given to civilisation a spiritual moral world-outlook, which has given to humanity that greatest of all ideals, the ideal of everlasting universal peace—from which alas! we are still so far away—, you are to decide whether that great and wonderful history is now to lose itself in the gigantic ash-heaps, in the mass graves, of six million Jews, including one million and two hundred thousand babes and sucklings, or is to issue as part of the divine plan in history!

I am at the end of my remarks. The world is again going through the crucible of change. Common men and women in all

I have the honour to appear before you as the representative of the Chief Rabbinate of the Holy Land to plead the spiritual cause of my people. I come before you in the name of the Torah of Israel which embodies our fundamental national charter, our oldest title-deed to Palestine as Eretz-Israel, as the Land of Israel.

The tragic events of the recent past have placed the physical suffering of the Jews in the forefront of international discussion. Yet that is only the external aspect of the timeless issue. The basic cause of Jewish suffering is the homelessness of the Jews as a people, and that homelessness involves an exile of the spirit no less acute than the torment of the body. The Jewish national revival, of which you have seen the evidence in your travels in this country, has its roots in the realm of the spirit. It represents a new phase, in a sense a culmination, of that unique phenomenon of faith and suffering which is Jewish history.

Ours is a great quest for freedom, freedom from physical oppression, freedom from everlasting dependence on goodwill and toleration, but, above all, freedom from spiritual bondage. Our national history begins with the Divine redemption of our people from Egyptian slavery. In a pilgrimage of forty years under the scorching sun of the Sinai Desert, far away from the habitations of men, their memories still fresh with the lesson of man's inhumanity to man, their souls exalted by the impact of manifest providential guidance, our ancestors were vouchsafed that communion with the Divine which has for all time determined our place in history.

The message of the spirit was no abstract formula. It called for translation into the living reality of a national life in a concrete land. The record of that national life, its endeavours, achievements and failings, has become the textbook of humanity. In pursuit of this holy mission we have endured a martyrdom that has no parallel in the annals of man. The present return is but the latest phase of that unending quest. It is a protest against an exile which is scorching our soul as it is breaking our body. We are seeking new roots in mother earth, so that the soul of our people may live anew. We are seeking them in the land in which so much that is sacred and dear to us first took shape.

The survival of the Jews represents a case sui generis. There is no parallel to a people preserving its laws and institutions, its language and traditions, its attachment to the land of its origin, and the hope of its eventual restoration during more than eighteen centuries of dispersal all over the globe. The Jews are not the only small people whose independence was crushed by mighty neighbours. Other nations suffered the same fate, but they reacted differently. When Imperial Rome drove the nation into exile, the Jews might have accepted defeat and disappeared in the melting pot of the oriental and Hellenistic civilisations surrounding them. Or, alternatively, they might have left the country en masse and set up their commonwealth in another part of the Middle East, as did other nations before them and after them.

The Jews did neither. They chose a very different course. Their state had been destroyed, their sanctuary burned to the ground, many thousands had been sold into slavery, the great families decimated by executions, the mass of the people pauperised. Emigration offered the only alternative to extinction. A remnant remained, clinging stubbornly to the ancestral soil, but the bulk

third of Israel. I saw the fine work UNRRA had done for them and I would like to take this opportunity of recording my deep appreciation of its devoted efforts and expressing the hope that the new organisation I. R. O. will maintain the noble tradition of succour as long as circumstances call for it. But these camps cannot continue. Conditions in them have almost reached breaking point. Nothing material can console the mother whose babe was torn from her breast by mad dogs in Belsen or Dachau, or the orphans who saw their parents buried alive and the ground heaving afterwards from their agonised movements. These lost remnants must be rehabilitated in spirit, and that rehabilitation can only be effected among their own people in the land for which their spirit longs and where the torment of the past will be forgotten in building the future.

I urge upon you, Gentlemen, to visit these camps and to see the position for yourselves. These people have endured what no other human beings have called upon to suffer, and it seems to me essential that those who have come to investigate the Palestine question should carry away with them also a direct impression of that most acute aspect of the problem. For let there be no mistake about it: these Jewish survivors in Europe are an integral part of the political scene of Palestine. It is for their sake, no less than for ours, that we plead that the White Paper be abolished and a politieal settlement be made that will enable their speedy transfer to Palestine.

And while I am on this point, permit me to deal with one special issue which has been repeatedly raised in connection with the proposed political settlement. It has been alleged that if a Jewish Commonwealth were to be set up in this country, non-Jewish religions would be adversely affected thereby. On this matter

„If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget its cunning'.

They cannot forget Jerusalem."

And finally: permit me to quote Lord Balfour himself. In the great speech which he made on the tenth anniversary of his historic declaration, he said words on the spiritual aspects of Zionism which are very apposite to these days when the effort is made to reduce the Jewish question to a merely humanitarian concern for displaced refugees : „I could never have thrown myself," said Lord Balfour, „with the enthusiasm which I have always felt for this cause if it had been merely a question of taking out of most unhappy conditions a certain number of the Jewish race and re-planting them in the land of their forefathers. If it had been merely that. I should have been, I hope, an enthusiast for the cause. But I think it is going to be much more than that. I hope and believe that the highly endowed people who have done so much for Western civilisation in some of the highest walks of human effort will do even more, if you give them the chance, in the original land of their inspiration, to carry out the work side by side with all the great civilised nations of the world, the chance to work side side by side with them for the common advancement of knowledge."

Humanity stands again at the crossroads of history and there is no greater moral challenge to it than the Jewish problem. A promising beginning has been made in this country towards the solution of that age-old problem, but the light from Zion shines against the background of the terrible catastrophe which has befallen our people in Europe. I spent six months last year visiting the remnants of our people on the European continent wandering amidst the ash-heaps of what was ten years ago a

of the nation went into exile. Jews they were and Jews they remained wherever fate dispersed them. They never gave up their national identity and their religious heritage. Not all phases of their long exile were periods of suffering. At times, as for instance in Moslem Spain, they enjoyed a considerable measure of freedom and economic prosperity. But even then they never ceased to cling with their heart and soul to the country which for all time remained to them the "Land of Israel".

What is the source of this unbreakable attachment? It is the experience of the spirit whose impact is recorded in the pages of the Bible and in our post-Biblical sacred literature. It is this experience which has for all time moulded the character and destiny both of the Jewish people and of Palestine.

It has become fashionable in this cynical age to make light of matters of the spirit and our case has been a principal sufferer from the soulless interpretation of historical record. I was deeply pained to see in the Supplementary Survey which was presented to you by the Government of Palestine, an account of Jewish history in Palestine which seeks to reduce the glorious pages of the Bible to a miserable recital of tribal worship and tribal warfare. The Old Testament is quoted as a record of the vicissitudes and trials undergone by the Hebrews during their rule of Palestine which is arbitrarily fixed at one thousand years, but there is no word to indicate what that period signified in spiritual and cultural terms. While this Survey gives every detail of the sacred associations of Palestine for Christians and Moslems, it is completely silent on the message of Hebrew prophecy which went out from these hills. It has nothing to say of the moral challenge of Isaiah and Jeremiah, of Amos and Micah, of the "cry from the depths" of the Hebrew Psalmist, of the heart-searching and inspiring

message of Job, of the pristine beauty of the Book of Ruth, of the anguish of the Lamentations. No mention is made of the high level of political, economic and cultural life which flourished in the golden age of Hebrew rule and to which modern excavation bears ever-increasing testimony. Not a word is said of the great academies founded by the Men of the Great Assembly, nothing of the great developments of the post-Biblical era as recorded in the Mishnah and the Talmud. On contemplating this pathetic vacuum one cannot help feeling that a good deal of the failure of the Government's handling of present-day problems may be explained by its unsympathetic, uncomprehending and shallow interpretation of Jewish history.

The first Hebrew Commonwealth was destroyed by the overwhelming might of the Chaldean Empire. The bulk of the nation was carried into Babylonian captivity, but from the first hour of their exile they never ceased to pray for their return. They refused to accept an alien land as their home: „If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget her cunning, Let my tongue cleave to the roof of my mouth if I remember thee not, if I set not Jerusalem above my chiefest joy." Even before they were driven into exile, their eventual return had been predicted to them in prophetic messages of unsurpassed fervour: „I will return the captivity of my people and they shall build the waste cities and inhabit them" — thus had been the divine message through Amos, the Shepherd of Tekoa. Jeremiah, the agonised witness of the destruction of Jerusalem, sent a message from his Egyptian exile to the captives in Babylon: „Again will I build thee, and thou shalt be built, O virgin of Israel... Behold I will gather them from the uttermost parts of the earth. They shall come with weeping and with supplications will I lead them... And their soul shall be as a watered garden."

stress of minority existence. The preservation of Judaism in its religious aspect depends in no small measure on the revival of the Jewish commonwealth in Palestine. Not only our schools, colleges, and religious academies, but also our villages and settlements are dear to us. Our religious and national aspirations find their most significant expression in the building of Jewish religious academies alongside agricultural settlements as in Yavne, which, I believe, you visited last week.

It is this inter-weaving of physical reality with the life of the spirit, this sanctification of human effort, which constitutes one of our distinctive contributions to the stock of mankind. It was this idea of a Jewish spiritual renaissance based on a national restoration which inspired the many non-Jewish friends and supporters of the Zionist cause from the age of the English Puritans to the days of Byron, Shaftesbury and George Eliot. It was these inspired Christian Zionists who paved the way for the adoption of the policy of the Balfour Declaration in our own day. Leading Anglican divines like the late Archishops of Canterbury, Dr. Lang and Dr. Temple, and religious laymen like Lloyd George and Lord Balfour, were ardent supporters of Zionism. When, in 1937, the Royal Commission, in proposing partition, excluded Jerusalem from the area of the Jewish State, the late Archbishop Dr. Lang made a statement in the House of Lords from which I should like to quote here:

> "There is one point here on which I feel the Jews have some legitimate grievance in the proposals made by the Royal Commission. That is the position of Jerusalem itself. It seems to me extremely difficult to justify fulfilling the ideals of Zionism by excluding them from any place in Zion. How is it possible for us not to sympathise in this matter with the Jews? We all remember their agelong resolve, lament, and longing:

a refuge but for a spiritual regeneration. This yearning has found expression in the renaissance of the Hebrew language and literature but no less so in a marked revival of religious study and research in the ever-growing number of outstanding religious colleges, Yeshivoth, including the greatest in the world, whose number far exceeds the proportion of the Jewish population in Palestine. Zion has already become the centre of sacred learning for world Jewry. Monumental religio-legal publications have been started here which seem to foreshadow the fulfilment of the prophecy that „out of Zion shall go forth the law, and the word of God from Jerusalem". The Palestine Chief Rabbinate, about which my revered colleague will speak shortly, is a further illustration of this development. Unfriendly critics sometimes describe our national effort as a piece of secular materialism. Nothing is further from the truth. As my saintly predecessor, Rabbi Kook of blessed memory, repeatedly declared, consciously or unconsciously, the new builders are inspired by the ideals of old. These ideals, we fervently believe, will ultimately come to shape the outlook of the whole Jewish community.

There are enemies of our people who affect a pseudo-spiritual concern for its religious future, and go about saying that all the Jews need is a so-called „spiritual centre", a great religious academy, a university, a central Rabbinical Synod, but no land, no settlements, no towns, no industry, no commonwealth.

I stand here to give the lie to these hypocritical assertions. Spiritual life cannot flourish if it is divorced from reality. A people cannot be creative unless it has roots in the soil. This applies in particular to our case. The Jewish Sabbath, the central pillar of Judaism, is crumbling to pieces in the Diaspora under the weight of present-day economic conditions and the

On the ascendancy of the Persian Empire under the great Cyrus, the Second Rebuilding began. It continued after the destruction of the former by Alexander the Great, until Palestine fell under the sway of Syria whose rulers tried to break the spirit of the nation and Hellenise the country. The attempt led to the great religious and national revolt of the Maccabeans which resulted in the re-establishment of the Jewish kingdom all over Palestine and Trans-Jordan, and which gave rise to a new era of spiritual creativeness and material prosperity that lasted until Imperial Rome conquered Judea.

The Romans adopted a policy of repression and attrition which forced the bulk of the nation into exile. Thus began its national martyrdom. But to whatever part of the globe they were driven they maintained the memory of Zion with a fierce tenacity. They did not give up their sacred title-deeds to the Return. It was from the pages of the Bible and post-Biblical literature that they drew strength in the vicissitudes of exile and those pages vibrate with the atmosphere of Palestine. The memories of the land and its clime, its forests and vineyards, its cities and palaces, and above all of Jerusalem and its sanctuary, became an integral part of the consciousness of the Jewish people. That is why the Jews never disappeared as a distinctive entity. That is why they never attempted to build for themselves a national life anywhere else. For the sake of their spiritual heritage they assumed the terrible burden of exile. They did so because they could not do otherwise.

They wove the memory of Zion into every phase of their personal and communal lives. From the cradle to the grave religious rites, prayers and benedictions, associated the Jew with the national Destruction and the hope of the Return. At the infant's

initiation into the Abrahamic covenant prayers are recited that he might be granted to go in pilgrimage to Jerusalem. At the wedding ceremony the prayer is uttered that "Soon may there be heard in the cities of Judea and in the streets of Jerusalem the voice of joy and gladness, the voice of the bridegroom and of the bride." At the burial a handful of earth from the soil of the ancestral land is placed under the head of the dead. What efforts were not made by poor Jews in every age to secure the small sack of Palestinian earth to be placed in their graves! Exhumation of the dead is, generally speaking, prohibited in our religion but for the purpose of re-burial in Palestine it is not only permitted but encouraged. Wherever the Jew prays he turns his face towards Jerusalem. In our liturgy, in the daily prayers and benedictions, Zion and Jerusalem and the prayer for the ingathering of the exiles and the rebuilding of Jerusalem hold a central place. The devout Jew would rise at midnight and sit on the floor, his head covered with ashes to mourn the destruction of Jerusalem and pray for the restitution of her glory. In prayers of mystical ecstasy Zion is described as the „mother waiting for the return of her scattered children," as „the mourning widow refusing to be consoled". „Next Year in Jerusalem" is the conclusion of the solemn rituals of the Passover Night and the Day of Atonement. In distant lands we pray for rain and dew when Palestine needs them. Our greatest post-talmudic authority, Maimonides, asserts that the validity of the Jewish calendar which is binding on Jews in all lands derives from the presence of a Jewish community in Palestine which continues to be the centre of Jewish religious authority. In Jewish law a husband could compel the wife and vice versa, under such legal sanctions as were available, to migrate to Palestine.

In the same way the longing for Zion pervaded the Hebrew literature of the exile. Though the Jews everywhere acquired the language of their environment, Hebrew remained their medium of prayer, study, and literary expression. The elegies to Zion written by the greatest Jewish poet of mediaeval Spain are the finest gems of post-Biblical Hebrew literature. The return to Zion was equally a central theme in Jewish legal, mystic and homiletical literature. Laws and precepts applying to the soil and its produce in Palestine formed the subject of deep study and research in the Diaspora. In fact the whole framework of Palestine life was kept in existence in institutional form so that it might be set into motion again when the hour of the Return came.

All their existence was rooted, as it were, in a distant land which few ever had a chance of seeing with their own eyes. For whether Palestine was under the sway of the Byzantines, the Arabs, the Crusaders, the Mongol invaders, the Mamelukes or the Turks, there was never any chance of a Jewish mass return. That chance has only come in our generation, and it has not failed to be grasped. But at all times individual Jews or groups made the "ascent" to the Holy Land and there were periods when the longing for the return flared up in Messianic movements of fierce ecstasy which shook the whole framework of Jewish life in the Diaspora.

The mystical flame has not died out; it is alive everywhere in the effort of reconstruction which you see springing up in this country. To say nothing of the orthodox settlements and of the hundreds of synagogues and religious institutions, it is my firm conviction that beneath all the external trappings of the national rebuilding there surges an intense longing, not only for

שאלת ההבלגה

פרוטוקול סטינוגרפי
מכנוס הועה"ל וב"כ העיריות והקהלות
המועצות המקומיות והרבנות הראשית

ביום י"א בתמוז תרצ"ח (10.7.38)
באולם קרן היסוד בירושלים

הרב י.ל. הרצוג - קרוב לשלש שעות או יותר שאנחנו מתווכחים כמעט ועוד לא הגענו לאיזו מסקנה או לאיזו החלטה. יותר מדי זמן בזבזנו הפעם על ?בואו
חשבונות. יש לנו מקרא בתורה "כן חשבון", ויש כנגד זה "כי אש יצאה מחשבון". לפעמים אש הלילה יכולה להתפרץ מתוך חשבונות. נניח את החשבונות. אנחנו בעלי זכרונות חזקים מאד, יש בין היהודים הרבה כאלה, אבל עכשיו צריך להשתמש במדת השכחה, לשכוח מה שהיה, אלה הימים הנוראים שהיו צריך לשכוח אותם.

מורי ורבותי! לא באתי כאן להתנשא. שמעתי שהתקיפו אותי באיזה מקום. אני מוחל בלבי על ההתקפות. כשאצטרך לתת דו"ח לפני הקב"ה אני מוכן ומזומן, מצפוני נקי וטהור. אני חושב שכך נקי וטהור מצפונם של חברי הרבנים בתל-אביב. אני מצטער מאד על הבקורת החריפה שנמתחה עליהם. אם היתה איזו אי-הבנה בין הרבנות הראשית לארץ-ישראל ובין הרבנים בתל-אביב הרי לא זו ההזדמנות ולא פה המקום לברר ולדון על זה. אני מבטיח לכם שעכשיו הכל בסדר.

לעצם הענין אנחנו עומדים עכשיו במצב קשה מאד מאד. אין מה להוסיף על הכרוז שהוצאנו ואלה הדברים יצאו מתוך עומק הלב ועומק הנשמה. אני אמרתי לאיש אחד שבא להתווכח אתי, אמרתי לו כך, אני מזהיר בך, שאם חס וחלילה היו יורים בי והייתי נוטה למות, הייתי מצוה לכל ישראל ולישוב להזהר, להמנע מכל מעשה נקם. חלילה וחלילה. חלילה לנו, רבותי, ללמוד על דרך רשעי הגויים. מה השגנו במשך השנתיים? השגנו הישג גדול, קדוש השם לעיני כל הגויים. אנחנו נפלינו מכל עמי הארץ. היו דברים כאלה באירלנד. הייתי שם במשך התקופה השחורה בתוך המצב, יד אכזרית השתלטה שם, אף על פי שאירלנד היא ארץ תרבותית. ופה בארץ ישראל הראה הישוב במשך שנתיים רוח טהרה, נתן בסוף למוסר היהדות שיתקיים בידו. וזהו הישג גדול.

מורי ורבותי! אני רוצה להעיר הערה קטנה. אין זאת אומרת שאם איננו רוצים להרוג ערבים נקיים מפשע, אנשים ההולכים לתומם לעבודתם, ואנחנו מונעים את ידינו מרצח, אין זאת אומרת שעלינו לשתוק. הבלגה אין זו שתיקה. הקול קול יעקב והידים ידי עשו. ידים כן, ידי

ההגנה, להגן על עצמנו, להגן על חיינו, להלחם בעד מולדתנו וערי אלוקינו, הגנה כשרה, זהו מעשה ידי יעקב. כך עשו אבותינו. אבל התקפות והתנקשויות מהסוג המדובר זוהי דרך תועבה, דרך טמאה. חלילה וחלילה לנו ללכת בה. אף על פי כן הקול קול יעקב. בשעה שאנו מונעים את ידינו ממעשי רצח, עלינו לצעור ולהכריז בקול גדול, אנחנו יודעים איך לצעוק, ואם לא צעקנו די, אנחנו צריכים לצעוק עכשיו. למנוע את ידינו ממעשים כאלה, אבל לקרוא בקול בפני כל העולם, לגייס את דעת הקהל באנגליה. יש לנו אמצעים איך לגייס את דעת הקהל באנגליה ובכל העולם כולו ועל"י כך להשפיע על חוגים שצריכים השפעה.

נתרשמתי מדברים אחדים שאמר מר אריאב. הוא הגיד לנו שההגנה אינה מספיקה ושצריך יותר ויותר. אלה הם דברים ברורים, דברים מעשיים וממשיים, ועל זה אנחנו צריכים להשתדל בכל כוחותינו אצל הממשלה. זוהי עובדה, יכולנו לברר אותה. אם ההגנה אינה מספיקה, תנו לנו יותר ויותר. צריכים אנחנו לגשת אל הממשלה ולדבר דברים ברורים, לא להתבייש בפניה. ובאותה שעה צריכים אנו לדבר אל אחינו. בשעת מלחמה לפנים בישראל "ונגש הכהן ודבר את העם שמע ישראל אתם קרואים כיום למלחמה על אויביכם" - לא מלחמה על אחיכם. מלחמה על אחינו חלילה. המלים הראשונות היו "שמע ישראל". אומרים רבותינו, אם אין בידכם אפילו זכות מצוה זו, דיה להגן עליכם. "שמע ישראל ה' אחד". מה שנחוץ לנו ביותר ברגע הקשה הזה, זוהי אחדות, ה' אחד וישראל עם אחד, להתאחד בכל כוחותינו ולמנוע את הפרוד ואת המחלוקת. יכולים אנחנו להשפיע. אני מאמין בהשפעה למרות כל הלעג שהוצא פה על חשבון שולחן עגול. אפשר ואפשר לסדר אספות של אלה ולשכנע אותם שהדרך שהם הולכים בה או המחשבה שהם הוגים אותה היא דרך מסוכנת ועלולה להשחית מוסר היהדות. אני חושב שאפשר ואפשר להשפיע עליהם. אינני מתיאש מהם. צריך לשכנע אותם, אם אנחנו רוצים להיות לעם, על המעוט להכנע. שמע ישראל ה' אחד, כך צריך להיות כל ישראל ברגע הנורא הזה לב אחד. ו"שמע", שצריך שתהיה משמעת, שלא תהיה הפקרות, להכנע לרוב של הישוב.

מורי ורבותי! אני גומר בהצעה מעשית. אני תומך בהצעה שכבר הוצעה ע"י הנואמים שהשתתפו בויכוח הזה, למנות ועדה מיוחדת שתטפל בשאלה זו, תבקש דרכים ואמצעים איך לקרב את הלבבות ואיך להחזיר את המשמעת ואת האחדות והשלום בפנים. אז אני בטוח בעזרת השם שאנחנו ננצח וקולנו ישמע בחוץ, בחוגי הממשלה ובכל העולם כולו. זוהי ההצעה שאני תומך בה ואני מקוה שממנה תהיינה תוצאות נוכעות ברכה לכל הישוב ברגע הגדול והנורא הזה.

ב"ה. עש"ק, כ"ו אדר, תרצ"ט

<u>לישוב העברי</u> .

אחינו ואחיותינו היקרים!

עם ישראל כולו מסוף העולם ועד סופו נזדעזע מתוצאות הקונפירנציה הלונדונית. את אשר לא פללנו בא לנו. הממלכה האדירה אשר בידה הפקד גורל הבית הלאומי והמקלט הלאומי של עמנו הבזוז והשסוי העשוק והרצוץ ~~סילה~~ מועלת מעל סדהם בתפקיד ההיסטורי הנשגב שנמסר לה מאת ההשגחה העליונה, בשעה הטרגית הזאת כשמאות אלפי אחינו נתונים בצרה ובמצוקה נוראה שלא היתה כמוה מיום גלות ישראל מארצו. אל יפול רוחנו ואל ירפה לבבנו! אנחנו על משמרתנו נעמוד כסלע איתן בלב ים זועף ובצור ישראל ובגואלו נשען כמאז מעולם. אמנם חסד לאומים חטאת., אבל כבר הובטח לנו " כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ד'." הנה אתנו מקור נאמן, מקור לא אכזב, אשר משם נשאב רוח חדשה וכחות רוחניים כבירים חדשים במסה הקשה והגדולה הלזו. "אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים". לכו ונשובה למקור חיינו, לתורתנו הקדושה וליעודי נביאינו, נביאי האמת והצדק. המה ינחמונו, המה ~~ירעדתנו~~ ופדיונו והמה יאמצונו.

אמנם החושך יכסה ארץ וערפל לאומים. כחות הרשע והטומאה, הזדון והעריצות, הולכים ומתגברים בעולם ואין אמת ואין אמונה ואין צדק ואין משפט בין העמים, אבל האידיאל הנצחי, האלקי, אשר בו ידגול עם ישראל סוף שינצח את כחות החושך ועוד מעט ואור חדש על ציון יופיע ורוח והצלה יעמוד לישראל ולארצו הק".

בשעת הסערה והמצוקה הזו עלינו להתאזר לא רק בגבורת הלב-פה גם

בגבורת הרוח הנובעת מאוצרותינו הרוחניים הנצחיים, ועלינו לבער

מקרבנו את היצר הרע של פירוד הלבבות ולהשכין בינינו אחוה ואחדות

גמורה. יחד עם זה עלינו להרגיש בכל מלואה באחריות הרובצת עלינו

ולשקול ולמדוד בזהירות בעצה ובתבונה את כל צעד וצעד שנעשה במצב ההולך ומתהוה

לרגלי האכזבה הנוראה שהפתיעה אותנו זה עתה. ככה נמשיך בכל כחותינו

יחד עם אחינו שבגולה את עבודת הבנין והתחיה וצור ישראל וגואלו

יהא בעזרנו וישלח לנו ישועתו במהרה.

אחיכם עבד לעם ד" היושב בציון.

יצחק אייזיק הלוי הרצוג

הרב הראשי לארץ ישראל החונה פעיה"ק ירושלים ת"ו.

ב"ה.

עש"ק, כ"ו אדר, תרצ"ט.

<u>לישוב העברי</u> .

אחינו ואחיותינו היקרים!

עם ישראל כולו מסוף העולם ועד סופו נזדעזע מתוצאות הקונפירנציה הלונדונית. את אשר לא פללנו בא לנו. הממלכה האדירה אשר מידה הפקד גורל הבית הלאומי והמקלט הלאומי של עמנו הבזוז והשסוי העשוק והרצוץ ~~שעלה~~ מועלת מעל מרהאם בתפקיד ההיסטורי הנשגב שנמסר לה מאת ההשגחה העליונה, בשעה הטרגית הזאת כשמאות אלפי אחינו נתונים בצרה ובמצוקה נוראה שלא היתה כמוה מיום גלות ישראל מארצו. אל יפול רוחנו ואל ירפה לבבנו! אנחנו על משמרתנו נעמוד כסלע איתן בלב ים זועף ובצור ישראל וגואלו נשען כמאז מעולם. אמנם חסד לאומים חטאת., אכל כבר הובטח לנו " כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ד'." הנה אתנו מקור נאמן, מקור לא אכזב, אשר משם נשאב רוח חדשה וכחות רוחניים כבירים חדשים במסה הקשה והגדולה הלזו. "אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים". לכו ונשובה למקור חיינו, לתורתנו הקדושה וליעוד נביאינו, נביאי האמת והצדק. המה ינחמונו, המה ~~יעודדנו~~ יעודדון והמה יאמצונו.

אמנם החושך יכסה ארץ וערפל לאומים. כחות הרשע והטומאה, הזדון והעריצות, הולכים ומתגברים בעולם ואין אמת ואין אמונה ואין צדק ואין משפט בין העמים, אבל האידיאל הנצחי, האלקי, אשר בו ידגול עם ישראל סוף שינצח את כחות החושך ועוד מעט ואור חדש על ציון יופיע ורוח והצלה יעמוד לישראל ולארצו הק".

כשעת הסערה והמצוקה הזו עלינו להתאזר לא רק בגבורת הלב כח גם בגבורת הרוח הנובעת מאוצרותינו הרוחניים הנצחיים, ועלינו לבער מקרבנו את היצר הרע של פירוד הלבבות ולהשכין בינינו אחוה ואחדות במורה. יחד עם זה עלינו להרגיש בכל מלואה באחריות הרובצת עלינו ולשקול ולסדור [בזהירות] בעצה ובתבונה את כל צעד וצעד שנעשה במצב ההולך ומתהוה לרגלי האכזבה הנוראה שהפתיעה אותנו זה עתה. ככה נמשיך בכל כחותינו יחד עם אחינו שבגולה את עבודת הבנין והתחיה וצור ישראל וגואלו יהא בעזרנו וישלח לנו ישועתו במהרה.

אחיכם עבד לעם ד" היושב בציון,

הרב הראשי לארץ ישראל החונה פעיה"ק ירושלים ת"ו.

(1)

הרצאה מוצהרה!

א) משה הרץ [illegible] עמדות פרו-ליברליות [illegible] הלכו וגלו

הרגשות הראשיות לעורר לעתיד

ישראל להרבות להזהיר

כבדרכים הללה!

ו [illegible] טרם [illegible] גדולה. [illegible] [illegible]

[illegible]. [illegible]

[illegible] להתנות [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

ההרגשה המאחית

עם התגשמותו של הרעיון הציוני [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ויתגלות [illegible] כל רחבו [illegible] [illegible]

כי האלה, השמחה, המוגדרת. [illegible] [illegible] עדיין [illegible]

השאלה שהיא היה [illegible] הגאולה המשיחית

[illegible] שורתי החג היתה נחמתי במשך אלפים

[illegible] החיי [illegible] התלוה מוגנת [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(2)

2) בענין הרגל ושיבת אתם לגבולות ~~שהתחילה~~ במשך
השנים האחרונות ~~צבא~~ [היתה] ההתגלות דגאולה
מראשית סימני ההיסטוריה, ~~עפ"י~~ [ה'] ברצון וכן
מרגיש ~~שעלינו~~ [שנראה חובתנו] להבין הדרך קיום הדרכות
כאלה שיצטרפו לברכת רצון לגאולה השלמה, שתשלח
~~גם אנו קוראים לכל~~ לפני בני ישראל ונוטל
~~[illegible] והנהגת [illegible] בית ישראל קריאת של~~
3) ~~ביחוד~~ בשעה כזו ~~ההיסטורית הלאומית~~
לבם כשלפני השירה שבשמחה צריך שיגיעו ישראל
היו להם נכונות ~~ושלום~~ [illegible] את
שקידה להביא תשובות לשם תפלה ומחאה ומורה
הרינו מציעים [להציע] הלשון סמוך לתשעה ושלום
באב ~~אבא~~ שבועות הקמים אחרי תפלת שחרית
את [illegible] הסמוך לתשעה באב
הנ"ל, לבקש רחמים באהבה תפלה מיוחדת יתפללו כל
לב המושבות שומרי ישראל מאות כסדר הבא
המנצחים על העמוד [illegible]

(4)

הברירה השניה שעומדת לפנינו [illegible] הוא:
התבוללות שלך הרי אינה [illegible] בטוח
ההתכחשות לעברו ולעתיד העם! חלילה לך
[illegible]
[illegible] הקריאה הקדושה אני קורא!
לנוער
לנוער המחונך, לאורחות הבריאה ולעמוד התרבות
[illegible]. פתחו את ספר התנ"ך הקדוש גם לנפש
וראו מתוכו את ההיסטוריה [illegible] התפשטה של
עם ישראל, של אבות העם המזוהה [illegible] בארצם
זר קדם לאלפים שנה מאז שנצלו מאתנו את [illegible]
[illegible], התפשטותו של הגולה. ההיסטורי [illegible]
של [illegible] התפוצה שאין דוגמתה בתולדות
העמים והשמירה [illegible] [illegible]
לעם ישראל על פי הרבנות [illegible] ארץ ישראל
ב"תורת משה", באמונה התמה, המסורתית
הקדושה והמעולה, גם בעיניכם [illegible]!

(3)

לירושת משפט צדק לעם ישראל לקיום זאת

ההכרה הבלפורית וזאת התוכנית ~~[illegible]~~ במלואו

ואנו מצהירים ~~[illegible]~~ גם כן [illegible] כבדר הוא בעל השפעה ושסל.

סבר ההחלטה

ב) למגמה ההנדסית אני מושג בקנאה גדולה: אתה

עם הרבותי ה~~[illegible]~~אמין במצרה אל השמים והשיאים

החדר [illegible] תחת התנ"ך שלנו, ואתה הפקדת

מחוות הרוחנית העליונה למסור לנו את

בריתך הקדומה משמש הסגנון הדרך ופשיטות

לגאולה המשיחית, ~~[illegible]~~ נגדה תגלל לקדך

לקפוץ ~~[illegible]~~ את נצחני ההיסטוריה ~~[illegible]~~

לגורל ישראל ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ בגינך אור להפך

כי עוד ים הלקיים במצרת משה? ומשה אתה

לקחה ~~[illegible]~~ ירושלים ~~[illegible]~~ המסומנת

אשלום העולם של יולדי הרמת הקדושה, את

המציאות! ~~[illegible]~~

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] המעשה ,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ב) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

הדרה ~~[illegible]~~ ידידי ה' ודאי הרגשת הזוועה

[illegible] השלט מה מעשה בעד [illegible] ויען העם.

את הרעה [illegible] מבשרת הבאות ולן [illegible] את הקורספונדנט

A הרשמי הגדולי שלכן [illegible] זאת מחויבת, ולדעת

הללו [illegible] [illegible] ומהות ולדרוש אלו שלה עלי

מהות ש״ג [illegible] [illegible] של [illegible] A ~~[illegible]~~

ומהשבות המולאות ולוסה [illegible]. אולם [illegible] הרבה בהירות

[illegible] [illegible] [illegible]. ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] ואין להודיע את

שמסור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אך לאמר להחוו

לכם [illegible] [illegible] להמשיך [illegible] [illegible] מחלקת [illegible]

[illegible] [illegible]. הראשונה [illegible] [illegible], כי [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] את דבר ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ונם — וסוף של [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] פ"ק [illegible]

[illegible] של הלוח הזה. [illegible]

[illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible] על פי [illegible]

[illegible]

כרגע עדיין עוד (2) אולי להגיע יחד הוודאות [illegible] המצביע
שיפור [illegible], כיצד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] המעון הראשון של [illegible] אחרי השחרור [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] שמה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] שמו [illegible] [illegible] [illegible] ,

[illegible] [illegible] [illegible] חיים [illegible]

[illegible] טובי [illegible] .

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] המעון [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] שהיה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] , [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הם את [illegible] [illegible] לבין [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] עשה. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] כי עשה, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ה[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הדבר הרואה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] לה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

רבותי כל דבר — ורגע יש גירסה אמיתית מאוד ואני, [illegible]

[illegible] שלא להוכיח אלא שיהיו בהתגעה [illegible]. [illegible] הקוו הטיפה.

[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] שהפירוד [illegible]

[illegible] פרי הילדות [illegible]

[illegible], ומה שהתהווה [illegible] ידוע לכולכם - [illegible]

[illegible] [illegible] ומהותו ופירוק [illegible] שלה הקווה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כשה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ולגירסתו [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לגאולה. אין ברצוני

[illegible] [illegible] הפירוד [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ולא

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] על יסוד המסורה [illegible]. [illegible]

[illegible] הכלכלית [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible] של [illegible] ההיסטורית [illegible]

[illegible] על אלה שאין [illegible]

[illegible]

[illegible] ישראל. [illegible]

[illegible]

[illegible] מה מקום יש להם [illegible]

[illegible]

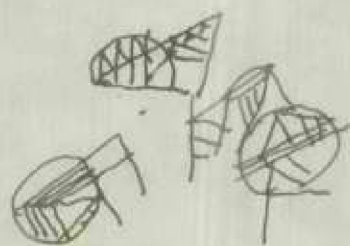
[illegible] הספרות [illegible]

[illegible] המסורה הספרותית

ומשמעות של הסמלים הם המדריך לה. משמעות הלבן שמופיעה מן הרגע
הראשון [illegible] ושלום. [illegible]
[illegible] שהשלום [illegible]
[illegible] לציון [illegible]
[illegible] של [illegible]
[illegible] השלום [illegible]
[illegible] Com[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] הזה [illegible]
[illegible] Chari[illegible] [illegible]
[illegible] שהיה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] השלום
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] הרבה [illegible]. טועה דעתי [illegible] באלה. לכן אמנם [illegible]
לכן - אמנם דברים [illegible]. [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] הנושא [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הצבור שהתוכן [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]. [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
ג. - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] - [illegible] 3 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?
[illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שאוכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] הפרשה [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ / — [illegible]
[illegible] [illegible].

ציורי הזיכרון שמסר החייל [illegible]. שלא יהיו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible]. ~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

~~המעשה החפוז על אלה שאחריו הולכו עליהם~~

אחינו ואחיותינו היקרים!

יחד עם זאת אנו מוצאים לחוב קדוש להעיר כמה

מלה והערות בשעה הקשה והמרה הזאת שאחרית רצונם

הטבעים וההתמרמרות שנגרמו לנו על כל מה שסבלנו

מרשעים ארורים, מתנפלים מרצחים ואורבים ~~לדם~~ לדמינו

במשך אלפיים שנות ההגלה המעפירה, שכמעט אין דומה

לה בהיסטוריה – שלמרות כל זאת, חלילה חלילה

~~לנו להתגלגל אל דרך רשעי הגויים~~ לשום אדם מישראל

אפילו להעלות על לבו מחשבות פיגול של נקמה

בשלמים ושל שפיכת דמי חפים מפשע ~~[illegible]~~

~~מאזות אשה, עבור ואחולה לנקום ... ! חלילה, חלילה~~

~~שיתלכלכו ידינו עבירתני~~ להתנקם על שכני אומות

בדרך שפכו דמי ילדים נקיים. חלילה, חלילה, שהמתנ

המתנשאי עבירתני על דת ✡ ~~מוסר היהדות~~

דת ומורשת הדר, ויביאו את מי שהוא ~~[illegible]~~ מאחינו ואחיותינו

~~מעשים~~ לידי מעשים של שפיכת דמים, לידי מעשים העלולים

גם כן לחלל את שם ישראל ואת כבוד מדינת ישראל

והשפעה הלאומי שלנו בתוך ~~[illegible]~~ קדשנו בעיני אלה

מאומות העולם שעזרו לנו פני מלכם

ולנצח והסכם ביחס לעם התנ"ך (העם) ששמע על הר סיני ~~"לא תרצח"~~

קול אלקים חיים מגבוה "לא תרצח"

ויש מורשה החמורה כל כך בדיני נפשות עד שחכמיה

אמרו שכל סנהדרין ~~ההורגת אחת לשבע שנים~~

שהרגה נפש אחת לשבעים שנים נקראת חובלנית.

לארכיון [illegible]
[illegible] תשל"ב

ד.ה.

כשם שאמר רבי [illegible] כך [illegible]
לפעמים בישראל [illegible] שאין לו תעצומות
[illegible] של [illegible] בלי [illegible] מיגיני
[illegible] היהודית ההומניסטית ששימשה [illegible] במלחמה
ישראל בעזרה שפרצה. לפעמים לישראל [illegible] ששמו [illegible] כאן ישלח
[illegible] היו מסתפקים [illegible] שאין מלחמה [illegible]
הגויים. זהו גם ההומניסט לעזרה [illegible] שנתרבה [illegible]
[illegible] היהודים שבאו למלחמה [illegible] ובאו
[illegible] מוסר [illegible] שם בו. [illegible]
שיאי יעודו [illegible] לשאת לעזרה [illegible] קודמיו [illegible]
לבוא לעזרתם להבדיל [illegible] לעשות ישראל [illegible]
ברורה [illegible] להשאיר [illegible] ומה עלינו לעשות? [illegible]
[illegible] נפשו לה [illegible] השלמה [illegible]
הרוחות [illegible] ההוראה עלמו, כי [illegible] הרשעים [illegible]
נפש [illegible] להשמיד [illegible]. [illegible] השמיד [illegible]
[illegible] [illegible] נפשו לנפש. [illegible] התשובות [illegible]
ולא עוד [illegible] שם [illegible] עם ישראל [illegible]
[illegible] ישראל [illegible] לנפשו [illegible]
[illegible] [illegible] ההתגלות בגלות.
[illegible]

(2)

אז זהו המחזה [illegible] לה בצבא ~~[illegible]~~

שהיה לה קשה החלוקה בצבא ושמחה שעוד אני שריד פה בארץ [illegible]

הרשעה [illegible] והשריד הזה הוא [illegible] ריח ספרים.

[illegible] עם העולם אני אוהב [illegible] [illegible] הכרה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] להדגיש [illegible] [illegible].

[illegible] הרגשות [illegible] שהעולם [illegible] על [illegible] המחזה. [illegible]

לאורך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואחריות [illegible].

[illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

[illegible] [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כמעט. אם שומעים את נפשי. [illegible] אני [illegible]!

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] אני [illegible] [illegible]

מאושרים להיות [illegible] [illegible], אלה שהיו [illegible] [illegible] יחד [illegible]

[illegible]

מהם כיום, ואין לו ידיעה [illegible]
של [illegible] [illegible] הגיע להרגיע [illegible] ואמר לו: [illegible]
ההתמודדות וההתמודדות את הנס הישועות. [illegible]
[illegible] רבינו [illegible] הסיבות היהודיות [illegible]
[illegible] הדבקות. [illegible]
[illegible] את השדות [illegible] [illegible] לו [illegible]
[illegible] [illegible] להם [illegible]. במלחמה הקודמת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ומאורגן מכסת רק לא שלא את העמדו לגבי [illegible]
ואת ישראל עצמו, ואז יאמרו [illegible] לא עבד, ויהו
להתחשב [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] שעשינו, אלה העולים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שבאותן
איך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שבלגלו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שבגלל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible]
על ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ישראל, שמרו [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], (שמעון)

[illegible] ... גדול, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ה

(1)

בכינוס הזה של שרידי הגולה [illegible] צריך [illegible] שמחה
לא היה [illegible] ישראל על אדמה. [illegible] עמנו והרבה
וגודל התבוסות האנושיות האיומות [illegible] דרך האסונות והרצחנות
[illegible] [illegible] של השעה הזאת התגלות והתנשאות
הרבה [illegible] כי [illegible] ההיסטוריה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בגוף. ידע העולם כולו, ידעו גם
[illegible] [illegible] [illegible] בצורות העולם, ידעו אחים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], ותדע הגולה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לפני [illegible], כי [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שהתורה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] השלמה!
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ישראל! [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בשעה הזאת

(2)

כאשר החושך יכסה ארץ וערפל לאומים מרחפת עלינו אותה
היה [illegible] העליונה והמאור לערפל היינו מלחמה אלינו מן החרנים.
[illegible] דורות [illegible], [illegible] ששים, [illegible] הר ציון בהמשך
[illegible] ישראל: [illegible] בשם [illegible] ישראל, [illegible]
[illegible] לבד העמקים והמגורים את [illegible] לעולם!
[illegible] בית ישראל [illegible] דור ישראל [illegible] א-ל!
[illegible] מקדש [illegible]
[illegible] ספרי המורה, [illegible] מה [illegible] [illegible]
[illegible] להיות [illegible]. מה עלינו לעשות? [illegible]
[illegible] דת [illegible] [illegible] את [illegible]
[illegible] להשרות השכינה [illegible] והשמש! [illegible]
[illegible] לציון! [illegible] קשה [illegible] [illegible]
[illegible] העמים [illegible] [illegible] לראות [illegible]
[illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כל הדורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שעמדה [illegible] [illegible] עלינו [illegible] דורות
[illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ! [illegible]

שם שחורים, ושהו חוגג משחרית [illegible]

[illegible]

לה חמורים בגאוני לבד קבוצת השבט והשרות ונשהות החיים

ר ועם קדשי ישראל. ואנו שבאנו אחרי האומה והשיגוי, שלמה

של הדורות של הגולה החמרה נעכרו מעבר מרחק אל-

חוסן של אחינו שבגולה, לעזרה להגנה ולהמצאת ולהפשרת

דרכים במחשבה עם אחינו [illegible] [illegible] אך [illegible]

[illegible]! אחים [illegible] [illegible], לבל [illegible]

עוד אותם [illegible] [illegible] של אחינו [illegible] [illegible]. עוד

[illegible] [illegible] רק שנה מהיום שלבה [illegible]

תבוא עת אשר [illegible] [illegible] [illegible]

עומדים על קברות [illegible] [illegible] [illegible]!

שם ישראל [illegible]. עוד [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

עוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] נאמני הארץ ושמחתו, שלם אתי
את סיפורות שאותו אחד ישראל. דבר [illegible] ראשי, רבני, מנהיגי [illegible] ישראל היה
הידועים הרבנים עליהם. לא רק שאותו היום מאחרון
שאותו את ישראל שלו. [illegible] אמר רבינו הגדול הרמב"ן עליהם
[illegible] ! רבה מה ישראל רב [illegible] קהל [illegible]
[illegible] של הקהל [illegible] לא [illegible] עשרה אנשים"
השנה [illegible] לה חלה [illegible] נפשו, רק ימיו. ה' הבוחר בירושלים
הוא יגן על האלה [illegible] ויקדיש [illegible] טובה ונפלאה
ויברך [illegible] [illegible] ונהר [illegible]. הוא ידרך [illegible]
על [illegible] את [illegible] [illegible] האומה על ארץ קדשו. [illegible] ישראל
[illegible] המלחמה למען [illegible] ישראל המתרפק את נפשו
למען [illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] ישראל
[illegible] ולא יתן לבנו [illegible]
[illegible] למען ישמרו את [illegible]
[illegible] ולא [illegible] ולא [illegible]
[illegible] לגאולה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. הוא ישמרו
[illegible] החסד [illegible] שיזכה
[illegible] ואמן ואמן!

3ב. [illegible] – הדמוקרטיה, [illegible] והחוק [illegible]

[illegible]

[illegible] זה, [illegible] השבר [illegible]. [illegible]

משהו. [illegible] השבר [illegible], [illegible]

[illegible] לרגע. [illegible]

[illegible] ישראל, [illegible]

[illegible]

[illegible] גם ישראל [illegible].

[illegible]

[illegible] גם ישראל! [illegible]

[illegible] ישראל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אל המערכת. – המאמרים הכוונים [illegible].

[illegible] את הקובץ [illegible] חדשה ורבת ענין

[illegible] הכלל עוסקים המאמרים [illegible] על

[illegible] של [illegible] השלמת התנועה הכללית [illegible]

ואמנם. [illegible] להגיע [illegible]

[illegible] על [illegible]

אשר [illegible] את [illegible] של הרצון [illegible]

[illegible] סדר, [illegible] המלחמה של [illegible]

[illegible] על [illegible] מן הקובץ [illegible]

של בנין [illegible]

[illegible] לזה [illegible] המלחמה [illegible] של הדור

[illegible] להתבוננות [illegible] השם, [illegible]

[illegible] גדולת הדור. [illegible] ירושלים, [illegible]

[illegible] המפעל הזה להיסטוריה [illegible]

[illegible] הבעיה [illegible]

[illegible] ולהוא [illegible]

[illegible] שהרבה [illegible] חורבן [illegible]

[illegible] לכל היום.

(2)

בימים ההם ובזמן הזה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

בברכת [illegible]
הרב הראשי [illegible]

[illegible] אותם כך פה [illegible]. [illegible]

שהוטה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] שיגרו [illegible]

[illegible] [illegible] אצלו [illegible]

מה דמותו היתה הנשמה [illegible] [illegible]

עם זכרונו! [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ! חיינו [illegible] [illegible]

[illegible] אם היינו [illegible] [illegible] [illegible]

קרבן [illegible] עושה [illegible] [illegible] [illegible]?

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשה! [illegible]

[illegible]? [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

וכאן היה הסיכום של הקריאה הגדולה של ההתגייסות. [illegible]
[illegible] למלחמה, [illegible] מה תשובתם? לקראתם [illegible]
שאלה של [illegible] [illegible] רגילות! [illegible]
[illegible] היה [illegible] לקראת האלו שמגייסים מקרובים? [illegible]
[illegible] של [illegible] ההתגייסות. [illegible]
[illegible] של [illegible] [illegible]
[illegible] המתנדבים [illegible]
[illegible] ושעומדים [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] המלחמה [illegible]
[illegible] מה [illegible]? [illegible]
[illegible]
[illegible] האמיתיים? [illegible]
[illegible] של [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] בין [illegible] מה שלמד

[illegible]

סיפוק נפשי מכמי זאת הסדרה שנעשה [illegible] לציין [illegible]

[illegible] בתוך [illegible] לאספקלריה [illegible]

רבה הרבה דאגה [illegible] רבים הקרבה עמוקה [illegible]

[illegible] להנשה מיוחד [illegible]

[illegible] בין [illegible] מה שלמד

[illegible] הסיבות הנפשי [illegible] לשירה [illegible]

[illegible] הקרבן הגדול [illegible]

[illegible] העולם [illegible]

[illegible] יש לנו דין [illegible]

[illegible] המוצא [illegible] המוות [illegible]

[illegible] המסורת [illegible]

[illegible] עד [illegible] התורה [illegible]

[illegible] האומות [illegible] הבלשה

[illegible]

המלחמה הזו סוף שנה היא שיגעון עם [illegible]
[illegible] בהוספת הפצע, ולהיות
[illegible] להמשיך [illegible]
[illegible] ההיסטוריה [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] 3/3 [illegible]

[illegible]

[illegible]

ד"ר. [illegible] ההתנגשות, [illegible] תשל"ג, שופטים

רגילים היו רבותינו ז"ל לדרוש סמוכים בתורה. הם אמרו סמוכין מן התורה מנין
שנאמר סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר [illegible]
במיוחד על היסוד של [illegible] ו[illegible] [illegible]
לדרוש סמוכין [illegible] פרשה זו לפרשה זו [illegible]
[illegible] ההתנגשות [illegible]
[illegible] אומות העולם [illegible] (ולא [illegible]). [illegible] השחרים
עלינו ושאלו מה אתם עשיתם על עם ישראל. שאלה [illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] עם ישראל [illegible]
שט, [illegible] שמלא תשחשו אותי [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] פיו [illegible]
[illegible]
[illegible] ומולכים [illegible]
[illegible]
[illegible] עם ישראל [illegible]
[illegible]
[illegible] עליה להביא [illegible]
[illegible]
[illegible]
המלחמות [illegible]
[illegible]
[illegible] ארץ יהודיה.

(2)

ולולי [illegible] היינו הרבה יותר רגיל [illegible] שאנחנו כבר היה חשוב
הין [illegible] במערכה [illegible] את הצלע [illegible] את החושך
בארץ ישראל [illegible] הלאומי. [illegible]
[illegible]
[illegible] שלש שנים [illegible]
הדברים [illegible] [illegible] המחשבה,
הן [illegible] ובזמן [illegible]
[illegible]. [illegible] הוצאה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] הנערות [illegible]
[illegible] קראתי [illegible]
[illegible] הצבור [illegible]
[illegible] [illegible] הרבה [illegible]
[illegible] לעשות [illegible]
[illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ישראל
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(3)

הריבונית, ולהבין שרעיון המשורר מסכן את חייו, [illegible]

[illegible] שמאז מוסר את נפשו [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] החלומות [illegible]

[illegible]

[illegible] במלחמה [illegible]

[illegible] השלום [illegible]

[illegible] על נס [illegible]

[illegible] ימי המלחמה,

השלום!

[illegible]

על ספר התפילה שלנו. [illegible] הוא [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] להשיב

[illegible]!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ישראל [illegible]

[illegible] אמן ואמן!

[illegible] לבית ישראל

נאום "הפורשים"

(ו)

לאחינו ואחיותינו הקרובים והרחוקים בארץ ישראל והגולה

~~לרגלי~~ עם ישראל ~~[illegible]~~ בארץ ובגולה [ובתפוצות] ספרי ומצוינים מוגש

בזה הספר הזה הידוע המעלה את הנצרות על שארית

רשעות ישראל בארץ אבותיו. מולדתנו ~~[illegible]~~ עינינו לחוג קדוש לפנינו

ונשמע בקריאה ~~[illegible]~~ גדולה להתחזק ולהתאחד ברוח

ובאמונה בעם ישראל, צורו וגואלו. כבר עברו עלינו משברים

וגלים. אין מספר של ימי צער וסבל ויגון. ימי רדיפות וגזרות

ועם ישראל נצח כפלא אורח כל יומו בעוז שהכחות האדירים

שעמדו עליו לבלותו כבר עברו ובטלו מן העולם. עם ישראל

הרגיש תמיד בעמקי נשמתו שהוא עם עולם ושאמונתו הקדושה

נקבע מהבטחה היה לו לאמונת עולם, שהוא דבק בה עד תשובת

שמן השמים באלקי עולם:

~~[illegible]~~ בגאולת הקדושה

בקדושה הבאה הנה נעורה מתרוממת זאת רוחי הקדש

החבלים והאמונה בסתרי נפשותינו

עולה ויורדת, ובא גבורה, והחלוצות ויהם נשארה רוח

ונשמה עולמית כאלו רוח ישראל סבא, רוח התורה והשמירה, רוח

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ואמונה ואמות מוסרי

התמסרות והאמונה ולא הרגילה הדבקות, ~~[illegible]~~ של העתיד

הנצחית של עם ה' בארץ האבות ותשובתם המובטחת

לפני שיווי החיים והלב והשלום, ונחה עלינו רוח חכמה

ורוח עצה וגבורה, רוח דעת ~~הגדולה לאמצע~~

~~[illegible]~~ התגברות לעמוד בגלל למדה, נשיאת המשאות עבדות ~~[illegible]~~

בשבת ~~[illegible]~~ הרחמים של אהבת עמו ~~[illegible]~~

ומחנה ~~[illegible]~~ ביחד בעזרת יושב ולפי כי

~~על הספר הלבן~~ בנפה הרגיזו הלשון

~~[illegible]~~ ~~התקוה והשחרור הגדול~~

לה)

דרך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. בשעה הקשה,

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

והמרה של

~~[illegible]~~ ישראל בחוץ לארץ ובארץ ישנה לסמן זה,

של [illegible] בגולה - שמחות [illegible] הערך

[illegible]. די לסימן זה

בחזרה [illegible] הראשון

[illegible] כי [illegible] ישראל [illegible]

דרכים, וכי על [illegible] ארץ רוחב

[illegible] בדרכי [illegible] ישראל [illegible]

[illegible] המשפחה [illegible] הקהלה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

כי גם [illegible] והשיג

דרוב [illegible] ישראל

[illegible] שהלוחה השתלבות בלתי [illegible].

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] נפשית

ולרכוש [illegible] עליה [illegible] החמש

[illegible] ? אך [illegible] להשיג

[illegible] סוף סוף [illegible]

ביום הזה [illegible] סוף סוף [illegible]

לציון [illegible] שש

הזה! [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] את

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] הרצון

הנשיאה נוסעת עשה החלטה ומשגרת
את הנשיא בענייני ההשגחה [illegible] הוא להתנצל
[illegible]
לבני ישראל ונשיאו [illegible]
[illegible] ההם ברכתם את המזל הזה, על הדרך
יהי רצון שלמה בין ישראל ונשיאו שתשרה שכינה
במעשי ידינו [illegible]
יהי רצון שתשרה [illegible] במעשי ידינו והמזל הזה
ברכה
ילך הלוך והתברך הלוך והתגבר
שבשנתנו תשרה שכינה במעשי ידינו [illegible]
קדושת השבת ועם המנוחה והקדושה תחופף על
ישראל ונשיאו. פרס ספר שלומך על [illegible]
שיבת שלום [illegible] ברכתי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
שלום [illegible] על עם ישראל והם לך [illegible]
ברכתי [illegible] ומהרה. פרס ספר שלומך על [illegible]
[illegible] ושיבה, והשלום במהרה [illegible]
והתש [illegible] ישראל. מהר ישועה
[illegible]

כשרדנו
מאלפי אוהלים ומאחנה פליטי בארצות הרשע [illegible] על היונות
[illegible] ולנגדי היונות [illegible]
גורל שלושה סגורים לפניהם [illegible] את שערי
[illegible] [illegible] [illegible] ועל גורל הזה
הספר הזה [illegible] [illegible] ברצון [illegible] ידי
[illegible] [illegible] [illegible] על
[illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] היקרים
ביום 6 [illegible] יום [illegible] הרב [illegible]
חומות ירושלים [illegible] [illegible]
[illegible] ותפלה. יהי [illegible]
עזרה [illegible] [illegible] [illegible] תקוה
[illegible] [illegible] [illegible], לבקש רחמים
[illegible] [illegible] שבשמים [illegible]
שנגזרה על ציון בית חיינו [illegible] הגזרה [illegible]
[illegible], בימים [illegible] ומהר גאולה והחיש
[illegible] לשנות [illegible]
חומות ירושלים [illegible] החומה שבו הכנסת
[illegible] הפרלמנט בחומות [illegible] בתשובה לבנין
[illegible] [illegible] [illegible] ובתשובה ובתפלה
[illegible] רצון [illegible].

זכרו מרחוק את ד׳ וירושלים תעלו על לבבכם !

ב״ה.

רבנים ואורחים מכובדים,

בעלותכם היום כ׳ אדר תש״ה למרומי הר ציון להתכנס יחד ולהתיחד עם זכרם של מיליוני אחינו ואחיותינו קדושי - עליון אשר נהרגו, נשחטו ונשרפו חיים בעלותם על המוקד לקדש את שם ישראל ברבים, העלו נא על לבבכם את ירושלים העתיקה שריד תפארתנו, בירת קדשנו.

זכרו ! כי ירושלים העתיקה, היא בירת הנצח של עם ישראל, הוד הקדומים אשר עליה נלחמנו כה רבות בשנים.

זכרו ! כי אל ירושלים זו נשואות עיניהם של יתר הפליטה שנשארו אחד מעיר ושנים ממשפחה.

זכרו ! כי רק קולה של ירושלים העתיקה, אשר ישמע למרחקים יחדיר את כח הרצון בידי אומות העולם להחזיר בנים לגבולם.

זכרו ! כי ירושלים העתיקה, היא אשר תהיה מחסה לשרידי נצולי גיא ההריגה, כבימי קדם.

„התאחדות בני ירושלים העתיקה״, פונה אליכם בקריאה נרגשת:

העלו את ירושלים העתיקה על לבבכם !

ראו נא את העזובה הרבה בה נמצאת בירת קדשנו, מלאו את חובתכם אשר אתם חבים לירושלים העתיקה.

החזירו את עטרת ירושלים העתיקה ליושנה, שקדו לגונן את חומותיה של ירושלים העתיקה.

בעזבכם את ירושלים העתיקה, התלכדו נא וחיבו את עצמכם לרומם את קרן ירושלים העתיקה המתנונמת.

<u>לעתונות</u>

ב"ה.

<u>לישוב העברי בארץ-ישראל!</u>

אחינו ואחיותינו היקרים, שמעונו וישמע אליכם אלקים !

תכפו עלינו צרות איומות זה יותר משנתיים. המאורעות בשבועות האחרונים גדשו את הסאה, ונדמה לנו כאילו יש לחוש שמא ח"ו תתפקע ההבלגה המופתית של הישוב שהיתה מעין קידוש השם לעיני כל העמים.

אנו קוראים אליכם את הקריאה הגדולה הזאת בשם תורתנו הק', תורת האמת והצדק החסד והרחמים, בשם אותה הגבורה העצמית שהיא היא סוד במציאותה של אומתנו ובשם כבוד האומה הישראלית כולה.

חלילה, חלילה, לשום אדם מישראל, ללכת אל דרך רשעי הגוים.
חלילה לנו שנבוא אפילו להעלות על רוחנו מחשבת פיגול, מחשבת נקם בלי משפט, מחשבת רצח, מחשבת שפיכת דמי נקיים, יהיו מאיזו אומה ומאיזו דת שיהיו. וזהי גדלותנו, וזהי תפארתנו, לשמור את ידינו מתועבות אכזריות כאלה, אפילו בשעות היותר קשות ומרות !

נשא ידינו לשמים, נמסור דיננו לשופט כל הארץ אשר לו נקם ושלם. לכו ונשובה לשומר ישראל וגואלו. נבטח בישועתו ונתפלל אליו לבער ולכלות את הרשעה כולה מן הארץ.

אחינו ואחיותינו היקרים, חלילה, חלילה, לשום אחד מאתנו לחלל את מוסר היהדות הנכס הכי יקר וקדוש שלנו שעליו מסרנו את נפשנו. וגם חלילה לשום אחד מאתנו להעמיד בסכנה את חיי הישוב ואת כל ההישגים הגדולים שלנו בארץ תקותנו. נכבוש את כעסנו ואת יצר הנקמה ונמשיך בבנין הארץ ובעבודת ההגנה החוקית בעזר שומר ישראל, והוא יצילנו מכף כל צוררנו ונזכה במהרה לגאולה שלמה, אמן ואמן !

הרבנות הראשית לארץ-ישראל.

הנשיא:
הצב"י יעקב מאיר ס"ט.

הנשיא:
יצחק אייזיק הלוי הרצוג.

דבר אל העם

ב"ה.

בשעת סכנה זו הננו פונים אל הישוב בקריאה הגדולה הזאת כזדעזענו מהמאורעות של השבוע שעבר ומהמסיבות שלוו אותם ואנחנו שרויים בצער ובכאב. וודאי שעוד נגיד את דברנו על זאת ונפעל במקומות הדרושים. אולם יחד עם פניתנו כלפי חוץ מחובתנו הקדושה היא לפנות בה בשעה כלפי פנים. אל נא נתן לזעמנו להעביר אותנו על דעתנו ואל נא נפול בתוך הפח הפרוש לרגלנו. ישנם כחות החורשים לכבות את גחלת תקותנו ואשר אביר חפצם הוא לגרום לישוב להדחף לתוך מצב רוח העלול להביא אותו לאבוד הדעת ולמען מצוא תואנה להביא עלינו ח"ו הרס ואבדון ולהחניק את אנקת מאות אלפי נדחינו אל נא נפול באותו הפח.

אנחנו עומדים עתה בפני מפנה חדש בנוגע לעמנו וארצנו ערב אספת האומות המאוחדות והנה נבוא לפני ה' בשם ה', בשם קודש הקדשים שלנו הקדוש גם לעמים ספר הספרים, נבוא בשם המשפט והצדק בידים נקיות ורוח טהורה. אל נא נתן למבקשי רעתנו אמתלא להשמיץ את שמנו ואת כבוד מפעלנו בעיני העולם הנאור, ולארגוני הפורשים הננו קוראים: כבשו את רגשותיכם ומנעו ידיכם ממעשי נקמה ואל תהיו לאלה המתנכלים להביא עלינו ח"ו, חורבן שלישי בציון בית חיינו ועתידנו, לבצע את זממם! הכירו והבינו את האחריות האיומה של שעת ההכרעה הזאת, אל יאוש! הבה נתאזר כלנו בגבורת הרוח ונבוא לפני כס העמים בכח המשפט והצדק והאמונה, ואלקי המשפט והצדק יהי עמנו כאשר היה עם אבותינו ויקוים בנו ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה (במובן של צדק עילאי). נזדיין כלנו באמונת אומן בצור ישראל ובבטחון כי תשועה קרובה לבוא.

י.א. הלוי הרצוג — מאיר ב.צ. חי עוזיאל

דבר אל העם

ב"ה.

בשעה סכנה זו הננו פונים אל הישוב בקריאה הגדולה הזאת נזדעזענו מהמאורעות של השבוע שעבר ומהמסיבות שלוו אותם ואנחנו שרויים בצער ובכאב וודאי שעוד נגיד את דברנו על זאת [redacted] ונפעל במקומות הדרושים. אולם יחד עם פניתנו כלפי חוץ מחובתנו הקדושה היא לפנות בה בשעה כלפי פנים. אל נא נתן לזעמנו להעביר אותנו על דעתנו ואל נא נפול בתוך הפח הפרוש לרגלינו. ישנם כחות החורשים לכבות את גחלת תקותנו ואשר אביר חפצם הוא לגרום לישוב [redacted] להדחף לתוך מצב רוח העלול להביא אותו לאבוד לדעת ולמען מצוא תואנה להביא עלינו ח"ו הרס ואבדון ולהחניק את אנקת מאות אלפי נדחינו אל נא נפול באותו הפח!

אנחנו עומדים עתה בפני מפנה חדש בגורל עמנו וארצנו ערב אספת האומות המאוחדות והנה נבוא לפנ"ה בשם ה', בשם קודש הקדשים שלנו הקדוש גם לעמים ספר הספרים, נבוא בשם המשפט והצדק בידים נקיות וברוח טהורה. אל נא נתן למבקשי רעתנו אמתלא להשמיץ את שמנו ואת כבוד מפעלנו בעיני העולם הנאור. ולארגונים הפורשים הננו קוראים: כבשו את זעמכם ומנעו ידיכם ממעשי נקמה ואל תתנו לאלה המתנכלים להביא עלינו ח"ו, חורבן שלישי בציון בית חיינו ועתידנו לבצע את זממם! הכירו והבינו את האחריות האיומה של שעת ההכרעה הזאת, אל יאוש! הנה נתאזר כלנו בגבורת הרוח ונבוא לפני כס העמים בכח המשפט והצדק והאמונה, ואלקי המשפט והצדק יהי עמנו כאשר היה עם אבותינו ויקוים בנו ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה (במובן של צדק עילאי). נזדיין כלנו באמונת אומן בצור ישראל ובבטחון כי תשועה קרובה לבוא.

י.א. הלוי הרצוג　　　　מאיר ב.צ. חי עוזיאל

הרבנים הראשיים לא״י

נאום הרב הראשי לא"י הרב הרצוג –

ב"ה

לפני שלש מאות שנה פנה רבי מנשה בן ישראל ז"ל לפרלמנט הבריטי בקריאה
גדולה לפתוח את שערי בריטניא ליהודים על יסוד הכתוב בתורה, דברים ל"ד, "אם
יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך והביאך ה' אלקיך אל
הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך". הוא ז"ל הניח שפתיחת
שערי בריטניא לנפוצי יהודא, זהו שלב הכרחי בתהליך העתיד להביא לשיבת ישראל
לארץ אבותיו. זה היה חזון שהקסים את לב קרומבל, ולב רבים מטובי העם הבריטי
בימים ההם. וברגע הזה אנחנו, כבר בשעה השתים עשרה, משמיעים את קריאת עם
ישראל כולו לבריטניא הגדולה לפתוחלרווחה את שערי ארץ קדשנו לרבבות שרידי
גיא התופת הנאצית אשר לא יתכן לפניהם מקלט ובית אלא בציון משאת נפשנומאז
ומעולם, ולתת לנו את האפשרות לכונן בה שוב את בית חיינו, ולחדש בעזרת צור
ישראל וגואלו את ימינו כקדם, "אם לא עכשיו, אימתי"? התקוה של שיבת ציון
הלא היא היתה עוגן ההצלה לעם ישראל הטובע בים של צרה זה אלפים שנה! היתכן
שהעם הבריטי יאטם אזנין משמוע את שועת העם השותת דם, את שועת העם השבור
והרצוץ הססוי והבזוז, את שועת העם אשר ממנו קיבל כ"כ מהמרום והנשגב והנצחי
העולם התרבותי כולו, הנוצרי והאיסלאמי כאחד? אנחנו דורשים את ההכרה המלאה
של זכותנו האלקית, ההיסטורית, לארץ ישראל. זו היא דרישתנו הנפרצת על יסוד
ספר הספרים הנצחי שלנו, על יסוד השטרטר הנבואי שלנו, זוהי דרישתנו בכל
תוקף ועוז על יסוד ההבטחה החגיגית שניתנה לנו מהעם הבריטי בהסכמת חבר העמים.
זוהי דרישתנו על יסוד ההישגים שלנו בארץ אשר היתה מדבר שממה ואשר
כל מקום שהתישבנו בה עליו הפכנו אותו לגן ה'. זוהי דרישתנו האמיצה על היסוד
שאומות העולם חייבים לעם ישראל שילומים בעד היסורים הקשים והמרים ללא דמיון
שהביאו עלינו במשך ימי גלותנו. אנחנו אשר ממעין החיים שלנו שאבו ב"כ עמי
התרבות של הנצרות והאיסלאם כאחד, הננו העם התרבותי היחידי בעולם, שאין לו
בית, שאין לו מדינה משלו. אותו חוסר בית, אותו חוסר מדינה אתם כולכם ראיתם
במה הוא עלה לנו. עדים אתם לשואה האיומה שהשמידה שליש מהאומה העברית –
רוב בנינה, תוך סבול של אכזריות פראית, שיטתית, ללא דוגמא בזכרונות הגזע
האנושי. עם אי בריטניא! עד אן ייאמר בדברי המשורר הגדול שלכם:

״קן לצפור פיר לשועל ליהודה אך קבר״?

דעו לכם & כי אין דבר בעולם אשר יוכל להפריד בין ישראל וארצו. ארץ ישראל ועם ישראל קשורים זה לזה בקשרים אין מספר אשר שום כח בעולם לא ינתקם.

דעו לכם כי ארץ ישראל ודת ישראל לנצח לא תופרדנה. זה אלפים שנה לא חדלנו מלקוות ומלהתפלל ומלשפוך נהרי נחלי דמעה לשיבת ציון שהיתה והנה כח כביר בחיינו הדתיים יום יום, בעת טובה ובעת רעה, בשמחה ובאבל, בחיים ובצל המות. מעולם לא חדלנו מלדרוש את זכותנו הקדושה, ההיסטורית.

לא תאבו ולא תשמעו לדברי מסטינינו. ברור כשמש בצהרים שהעם אשר סבל הרבה יותר מכל יושבי תבל משנאה ומרשע יתיחס בצדק ובאהבה כלפי כל שכניו ללא הבדל גזע ודת.

מבלי לדבר על העבר, מבלי לדבר על חיתו הטרף בדמות בני אדם, אשר אכלו את יעקב בכל פה ואת נוהו השמו, הננו מצהירים שפשע כבד רובץ גם על ידידינו בעמים – גם בהוה. אלמלא אותו חוק האון, הספר הלבן, הלא כמה מאות אלפים אשר אפרם צועק היום לשמים היו חיים פה אתנו היום ובונים אתנו יחד את ארץ האבות והנביאים, האזינו לקול שועת ישראל הבוקע ועולה מהר הקודש מירושלים והביאו כפרה על עצמכם. איכה עם בריטניא, איה הצדק הבריטי? התרוממו סוף סוף אל הגובה של התפקיד הנבואי שהתחלתם בו בהצהרת בלפור. הדם הנקי של מליון ילדי ישראל, של ששת מליונים יהודים, לא יחדל מלזעוק לשמים כל עוד שלא יתוקן במלואו העול הנורא כנגד העם העברי.

לא יכון קיום העולם כל עוד שלא תשיבו לעם ישראל את ארצו, את ציון בית חיינו. לא יתקיימו אמונים בין העמים והמדינות, אם, ח״ו, תופר ההבטחה הקדושה שניתנה ע״י בריטניא הגדולה וחבר העמים. אתם העם הבריטי אשר ינקתם לרוויה מספר הספרים שלנו כוננתם את מצעדינו לשוב לארץ אבותינו. בדם לבנו כבר חתמנו שוב את בריתנו עם הארץ אשר הובטחה לראשונה לאברהם אבינו לאחוזת עולם לזרעו אחריו. אל נא תחסמו את הדרך בפנינו בשעה הכי טרגית בהיסטוריה הטרגית שלנו. הושיטו לנו יד עזרה להגיענו למחוז חפצנו ומהרה תקויים ההבטחה האלקית לאבינו אברהם: ״ואברכה מברכיך״...

"ונברכו בך כל משפחות האדמה". "פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים". גוי צדיק הוא ישראל. צדיק הוא בריבו עם כל יריביו. שומר אמונים הוא! היש עם בעולם ששמר אמונים כישראל, אמונים לאלקיו, אמונים לתורת קדשו, אמונים לארץ קדשו? גם עתה בשעה ה-12 לא נוכל לתאר לעצמנו שהעם הבריטי על כל מפלגותיו ושדרותיו, שמפלגת הפועלים, שממשלת בריטניא יבגדו בעם ישראל, ואנו קוראים להם מציון הר קדשנו, שמרו אמונים לגוי שומר אמונים, פתחו שערים ויבוא!

ועתה אתם אחינו ואחיותינו, הישוב כולו, לכם אנו קוראים: צו השעה הוא התאחדות, התלכדות שלמה - כולנו כאיש אחד, זו השעה הוא עמדה תקיפה, אמיצה ואיתנה, אבל תוך דעת מיושבת, תוך חישובמקיף עמוק וממצה של כל הגורמים. ותוך משמעת לאומית גמורה. צו השעה הוא תשובה לצור ישראל ומושיעו, לבריתו ולתורתו, תשובה למקור ישראל מאז ומעולם. ויהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל ישטנו. ומהרה נזכה לגאולה השלמה.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה!!!

נאום הרב הראשי לא"י הרב הרצוג - המברק כרוכו לעתונות האנגלית בלונדון

ב"ה

לפני שלש מאות שנה פנה רבי מנשה בן ישראל ז"ל לפרלימנט הבריטי בקריאה גדולה לפתוח את שערי בריטניא ליהודים על יסוד הכתוב בתורה, דברים ל"ד, אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך והביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותך. הוא ז"ל הניח שפתיחת שערי בריטניא לנפוצי יהודא, זהו שלב הכרחי בתהליך העתיד להביא לשיבת ישראל לארץ אבותיו. זה היה חזון שהקסים את לב קרומבל, ולב רבים מטובי העם הבריטי בימים ההם. וברגע הזה אנחנו, כבר בשעה השתים עשרה, משמיעים את קריאת עם ישראל כולו לבריטניא הגדולה לפתוח לרווחה את שערי ארץ קדשנו לרבבות שרידי גיא התופת הנאצית אשר לא ימצאו לפניהם מקלט ובית אלא בציון משאת נפשנו מאז ומעולם, ולתת לנו את האפשרות לכונן בה שוב את בית חיינו, ולחדש בעזרת צור ישראל וגואלו את ימינו כקדם. אם לא עכשיו, אימתי? התקוה של שיבת ציון הלא היא היתה עוגן ההצלה לעם ישראל המוטב בים של צרה זה אלפים שנה! היתכן שהעם הבריטי יאטם אזניו משמוע את שועת העם השותת דם, העם השבור והרצוץ השסוי והבזוז, העם אשר ממנו קיבל כ"כ מהמרום והנשגב והנצחי העולם התרבותי כולו, הנוצרי והאיסלאמי כאחד? ~~את שועת~~

היום אנחנו דורשים את ההכרה המלאה של זכותנו האלקית, ההיסטורית לארץ ישראל. זו היא דרישתנו המבוססת על יסוד ספר הספרים הנצחי שלנו, על יסוד הסטרטר הנבואי שלנו, זוהי דרישתנו בכל תוקף ועוז על יסוד ההבטחה החגיגית שניתנה לנו מהעם הבריטי בהסכמת חבר העמים. זוהי דרישתנו על יסוד ההישגים שלנו בארץ אשר היתה מדבר שממה ואשר כל מקום שהתישבנו בה עליו הפכנו אותו לגן ה'. זוהי דרישתנו האמיצה על היסוד שאומות העולם חייבים לעם ישראל שילומים בעד היסורים הקשים והמרים ללא דמיון שהביאו עלינו במשך ימי גלותנו. אנחנו אשר ממעין החיים שלנו שאבו כ"כ [illegible] התרבות של הנצרות והאיסלם כאחד, הננו העם התרבותי היחידי בעולם, שאין לו בית, שאין לו מדינה משלו. אותו חוסר בית, אותו חוסר מדינה אתם כולכם ראיתם במה הוא עלה לנו. עדים אתם לשואה האיומה שהשמידה שליש

מהאומה העברית – רוב בנינה, תוך מזול של אכזריות פראית, שיטתית, ללא דוגמא בזכרונות הגזע האנושי. עם איי בריטניא עד אן ייאמר בדברי המשורר הגדול שלכם: קן לצפור פיר לשועל ליהודה אך קבר?

דעו לכם כי אין דבר בעולם אשר יוכל להפריד בין ישראל וארצו, ארץ ישראל ועם ישראל קשורים זה לזה בקשרים אין מספר אשר שום כח בעולם לא ינתקם. דעו לכם כי ארץ ישראל ודת ישראל לנצח לא תפרדנה. זה אלפים שנה לא חדלנו אלקוות ולהתפלל ולשפוך נהרי נחלי דמע לשיבת ציון שהיתה והנה כח כביר בחיינו הדתיים יום יום, בעת טובה ובעת רעה בשמחה ובאבל, בחיים ובצל המות. מעולם לא חדלנו מלדרוש את זכותנו הקדושה, ההיסטורית, לא תאבו ולא תשמעו לדברי משטינינו. ברור כשמש בצהרים שהעם אשר סבל הרבה יותר מכל יושבי תבל משנאה ומרשע יתיחס בצדק ובאהבה כלפי כל שכניו ללא הבדל גזע ודת.

מבלי לדבר על העבר, מבלי לדבר על חיתי-הטרף בדמות בני אדם אשר אכלו את יעקב בכל פה ואת נוהו השמו, הננו מצהירים שפשע כבד רובץ גם על ידידינו בעמים – גם בהוה. אלמלא אותו חוק האון, הספר הלבן, הלא כמה מאות אלפים אשר אפרם צועק היום לשמים היו חיים פה אתנו היום ובונים אתנו יחד את ארץ האבות והנביאים, האזינו לקול שועת ישראל הבוקע ועולה היום מהר הקודש מירושלים והביאו כפרה על עצמכם. איכה עם בריטניא, איה הצדק הבריטי? התרוממו סוף סוף אל הגובה של התפקיד הנבואי שהתחלתם בו בהצהרת בלפור. הדם הנקי של מיליון ילדי ישראל, של ששת מיליונים יהודים, לא יחדול מלזעוק לשמים כל עוד שלא יתוקן במלואו העול הנורא כנגד העם העברי. לא יכון קיסום העולם כל עוד שלא תשיבו לעם ישראל את ארצו, את ציון בית חיינו. לא יתקיימו אמונים בין העמים והמדינות אם ח"ו תופר ההבטחה הקדושה שניתנה ע"י בריטניא הגדולה וחבר העמים. אתם העם הבריטי אשר ינקתם לרוויה מספר הספרים שלנו כוונתם את מצעדינו לשוב לארץ אבותינו. כדם לבנו כבר חתמנו שוב את בריתנו עם הארץ אשר הובטחה ראשונה לאברהם אבינו

לאחוזת עולם לזרעו אחריו. אל נא תחסמו את הדרך בפנינו בשעה הכי טרגית בהיסטוריה הטרגית שלנו. הושיטו לנו יד עזרה להגיענו למחוז חפצנו ומהרה תקויים ההבטחה האלקית לאבינו אברהם: "ואברכה מברכיך"...ונברכו בך כל משפחות האדמה", פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים. גוי צדיק הוא ישראל. צדיק הוא בריבו עם כל יריביו. שומר אמונים הוא! היש עם בעולם ששמר אמונים כישראל, אמונים לאלקיו, אמונים לתורת קדשו, אמונים לארץ ~~קדשנו~~ (קדשו?), גם עתה בשעה ה-12 לא נוכל לתאר לעצמנו שהעם הבריטי על כל מפלגותיו ושדרותיו, שמפלגת הפועלים, שממשלת בריטניא יבגדו בעם ישראל, ואנו קוראים להם מציון הר קדשנו, שמרו אמונים לגוי שומר אמונים, פתחו שערים ויבוא!

ועתה אתם אחינו ואחיותינו, הישוב כולו, לכם אנו קוראים: צו השעה הוא התאחדות, התלכדות שלמה – כולנו כאיש אחד. צו השעה הוא עמדה תקיפה, אמיצה ואיתנה, אבל תוך דעת מיושבת, תוך חישוב מקיף עמוק וממצה של כל הגורמים, ותוך משמעת לאומית גמורה. צו השעה הוא תשובה לצור ישראל ומושיעו, לבריתו ולתורתו תשובה למקור ישראל מאז ומעולם, ויהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו, ומהרה נזכה לגאולה השלמה.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה !!!

נאום הרב הראשי לא"י הרב הרצוג - [illegible]

ב"ה

לפני שלש מאות שנה פנה רבי מנשה בן ישראל ז"ל לפרלמנט הבריטי בקריאה גדולה לפתוח את שערי בריטניא ליהודים על יסוד הכתוב בתורה, דברים ל"ד, "אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך והביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך". הוא ז"ל הבין שפתיחת שערי בריטניא לנפוצי יהודא, זהו שלב הכרחי בתהליך העתיד להביא לשיבת ישראל לארץ אבותיו. זה היה חזון שהקסים את לב קרומבל, ולב רבים מטובי העם הבריטי בימים ההם. וברגע הזה אנחנו, כבר בשעה השתים עשרה, משמיעים את קריאת עם ישראל כולו לבריטניא הגדולה לפתוחלרווחה את שערי ארץ קדשנו לרבבות שרידי גיא התופת הנאצית אשר לא יתכן לפניהם מקלט ובית אלא בציון משאת נפשנו מאז ומעולם, ולתת לנו את האפשרות לכונן בה שוב את בית חיינו, ולחדש בעזרת צור ישראל וגואלו את ימינו כקדם, "אם לא עכשיו, אימתי"? התקוה של שיבת ציון הלא היא היתה עוגן ההצלה לעם ישראל השוקע בים של צרה זה אלפים שנה! היתכן שהעם הבריטי יאטם אזניו משמוע את שועת העם השותת דם, את שועת העם השבור והרצוץ השסוי והבזוז, את שועת העם אשר ממנו קיבל כ"כ מהמרום והנשגב והנצחי העולם התרבותי כולו, הנוצרי והאיסלאמי כאחד? אנחנו דורשים את ההכרה המלאה של זכותנו האלקית, ההיסטורית, לארץ ישראל. זו היא דרישתנו המבוססת על יסוד ספר הספרים הנצחי שלנו, על יסוד המשרשר הנבואי שלנו, זוהי דרישתנו בכל תוקף ועוז על יסוד ההבטחה החגיגית שניתנה לנו מהעם הבריטי בהסכמת חבר העמי [illegible] זוהי דרישתנו על יסוד ההישגים שלנו בארץ אשר היתה מדבר שממה ואשר כל מקום שהתישבנו בה עליו הפכנו אותו לגן ה'. זוהי דרישתנו המבוססת על היסוד שאומות העולם חייבים לעם ישראל שילומים בעד היסורים הקשים והמרים ללא דמיון שהביאו עלינו במשך ימי גלותנו. אנחנו אשר ממעין החיים שלנו שאבו כ"כ עמי התרבות של הנצרות והאיסלאם כאחד, הננו העם התרבותי היחידי בעולם, שאין לו בית, שאין לו מדינה משלו. אותו חוסר בית, אותו חוסר מדינה אתם כולכם ראיתם במה הוא עלה לנו. עדים אתם לשואה האיומה שהשמידה שליש מהאומה העברית - רוב בניה, תוך סבול של אכזריות פראית, שיטתית, ללא דוגמא בזכרונות הגזע האנושי. עם איי בריטניא! עד אן ייאמר בדברי המשורר הגדול שלכם:

״קן לצפור קיר לשועל ליהודה אך קבר״? בין ישראל וארצו.

דעו לכם & כי אין דבר בעולם אשר יוכל להפריד ארץ ישראל ועם ישראל קשורים זה לזה בקשרים אין מספר אשר שום כח בעולם לא ינתקם.

דעו לכם כי ארץ ישראל ודת ישראל לבנה לא תופרדנה. זה אלפים שנה לא חדלנו מלקוות ומלהתפלל ומלשפוך בהרי בחלי דמעה לשיבת 3 ציון שהיתה והנה כח כביר בחיינו הדתיים יום יום, בעת טובה ובעת רעה, בשמחה ובאבל, בחיים ובצל המות. מעולם לא חדלנו מלדרוש את זכותנו הקדושה, ההיסטורית.

לא תאבו ולא תשמעו לדברי מסטינינו. ברור כשמש בצהרים שהעם אשר סבל הרבה יותר מכל יושבי תבל משנאה ומרשע יתיחס בצדק ובאהבה כלפי כל שכניו ללא הבדל גזע ודת.

מבלי לדבר על העבר, מבלי לדבר על חיתו הטרף בדמות בני אדם, אשר אכלו את יעקב בכל פה ואת נוהו השמו, הננו מצהירים שפשע כבד רובץ גם על ידידינו בעמים – גם בהוה. אלמלא אותו חוק האון, הספר הלבן, הלא כמה מאות אלפים אשר אפרם צועק היום לשמים היו חיים פה אתנו היום ובונים אתנו יחד את ארץ האבות והנביאים, האזינו לקול שועת ישראל הבוקע ועולה מהר הקודש מירושלים והביאו כפרה על עצמכם. איכה עם בריטניא, איה הצדק הבריטי? התרוממו סוף סוף אל הגובה של התפקיד הנבואי שהתחלתם בו בהצהרת בלפור. הדם הנקי של מליון ילדי ישראל, של ששת מליונים יהודים, לא יחדל מלזעוק לשמים כל עוד שלא יתוקן במלואו העול הנורא כנגד העם העברי. לא יכון קיום העולם כל עוד שלא תשיבו לעם ישראל את ארצו, את ציון בית חיינו. לא יתקיימו אמונים בין העמים והמדינות, אם, ח"ו, תופר ההבטחה הקדושה שניתנה ע"י בריטניא הגדולה וחבר העמים. אתם העם הבריטי אשר ינקתם לרוויה מספר הספרים שלנו כוננתם את מצעדינו לשוב לארץ אבותינו. בדם לבנו כבר חתמנו שוב את בריתנו עם הארץ אשר הובטחה לראשונה לאברהם אבינו לאחוזת עולם לזרעו אחריו. אל נא תחסמו את הדרך בפנינו בשעה הכי טרגית בהיסטוריה הטרגית שלנו. הושיטו לנו יד עזרה להגיענו למחוז חפצנו ומהרה תקויים ההבטחה האלקית לאבינו אברהם: "ואברכה מברכיך"...

"ונברכו בך כל משפחות האדמה". "פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים". גוי צדיק הוא ישראל. צדיק הוא בריבו עם כל יריביו. שומר אמונים הוא! היש עם בעולם ששמר אמונים כישראל, אמונים לאלקיו, אמונים לתורת קדשו, אמונים לארץ קדשו? גם עתה בשעה ה-12 לא נוכל לתאר לעצמנו שהעם הבריטי על כל מפלגותיו ושדרותיו, שמפלגת הפועלים, שממשלת בריטניא יבגדו בעם ישראל, ואנו קוראים להם מציון הר קדשנו, שמרו אמונים לגוי שומר אמונים, פתחו שערים ויבוא!

ועתה אתם אחינו ואחיותינו, הישוב כולו, לכם אנו קוראים: זו השעה היא התאחדות, התלכדות שלמה - כולנו כאיש אחד, זו השעה היא עמדת תקיפה, אמיצה ואיתנה, אבל תוך דעת מיושבת, תוך חישוב מקיף עמוק וממצה של כל הגורמים. ותוך משמעת לאומית גמורה. זו השעה היא תשובה לצור ישראל ומושיעו, לבריתו ולתורתו, תשובה למקור ישראל מאז ומעולם. ויהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל יטשנו. ובמהרה נזכה לגאולה השלמה.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה!!

נאום הרב הראשי לא״י הרב הרצוג – ~~[illegible]~~

ב״ה

לפני שלש מאות שנה פנה רבי מנשה בן ישראל ז״ל לפרלמנט הבריטי בקריאה גדולה לפתוח את שערי בריטניא ליהודים על יסוד הכתוב בתורה, דברים ל״ד, ״אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה׳ אלקיך ומשם יקחך והביאך ה׳ אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך״. הוא ז״ל הניח שפתיחת שערי בריטניא לנפוצי יהודא, זהו שלב הכרחי בתהליך העתיד להביא לשיבת ישראל לארץ אבותיו. זה היה חזון שהקסים את לב קרומבל, ולב רבים מטובי העם הבריטי בימים ההם. וברגע הזה אנחנו, כבר בשעה השתים עשרה, משמיעים את קריאת עם ישראל כולו לבריטניא הגדולה לפתוח לרווחה את שערי ארץ קדשנו לרבבות שרידי גיא התופת הנאצית אשר לא יתכן לפניהם מקלט ובית אלא בציון משאת נפשנו מאז ומעולם, ולתת לנו את האפשרות לכונן בה שוב את בית חיינו, ולחדש בעזרת צור ישראל וגואלו את ימינו כקדם, ״אם לא עכשיו, אימתי״? התקוה של שיבת ציון הלא היא היתה עוגן ההצלה לעם ישראל הטובע בים של צרה זה אלפים שנה! היתכן שהעם הבריטי יאטם אזניו משמוע את שועת העם השותת דם, את שועת העם השבור והרצוץ השסוי והבזוז, את שועת העם אשר ממנו קיבל כ״כ מהמרום והנשגב והנצחי העולם התרבותי כולו, הנוצרי והאיסלאמי כאחד? אנחנו דורשים את ההכרה המלאה של זכותנו האלקית, ההיסטורית, לארץ ישראל. זו היא דרישתנו הנמרצת על יסוד ספר הספרים הנצחי שלנו, על יסוד השטרשר הנבואי שלנו, זוהי דרישתנו בכל תוקף ועוז על יסוד ההבטחה החגיגית שניתנה לנו מהעם הבריטי בהסכמת חבר העמי [illegible] זוהי דרישתנו על יסוד ההישגים שלנו בארץ אשר היתה מדבר שממה ואשר כל מקום שהתישבנו בה עליו הפכנו אותו לגן ה׳. זוהי דרישתנו האמיצה על היסוד שאומות העולם חייבים לעם ישראל שילומים בעד היסורים הקשים והמרים ללא דמיו שהביאו עלינו במשך ימי גלותנו. אנחנו אשר ממעין החיים שלנו שאבו כ״כ עמי התרבות של הנצרות והאיסלאם כאחד, הננו העם התרבותי היחידי בעולם, שאין לו בית, שאין לו מדינה משלו. אותו חוסר בית, אותו חוסר מדינה אתם כולכם ראיתם במה הוא עלה לנו. עדים אתם לשואה האיומה שהשמידה שליש מהאומה העברית – רוב בנינה, תוך מבול של אכזריות פראית, שיטתית, ללא דוגמא בזכרונות הגזע האנושי. עם איי בריטניא! עד אן ייאמר בדברי המשורר הגדול שלכם:

"קן לצפור פיר לשועל ליהודה אך קבר"?

דעו לכם & כי אין דבר בעולם אשר יוכל להפריד בין ישראל וארצו. ארץ ישראל ועם ישראל קשורים זה לזה בקשרים אין מספר אשר שום כח בעולם לא ינתקם.

דעו לכם כי ארץ ישראל ודת ישראל לנצח לא תופרדנה. זה אלפים שנה לא חדלנו מלקוות ומלהתפלל ומלשפוך נהרי נחלי דמעת לשיבת ציון שהיתה והנה כח כביר בחיינו הדתיים יום יום, בעת טובה ובעת רעה, בשמחה ובאבל, בחיים ובצל המות. מעולם לא חדלנו מלדרוש את זכותנו הקדושה, ההיסטורית.

לא תאבו ולא תשמעו לדברי משטינינו. ברור כשמש בצהרים שהעם אשר סבל הרבה יותר מכל יושבי תבל משנאה ומרשע יתיחס בצדק ובאהבה כלפי כל שכניו ללא הבדל גזע ודת.

מבלי לדבר על העבר, מבלי לדבר על חיתו הטרף בדמות בני אדם, אשר אכלו את יעקב בכל פה ואת נוהו השמו, הננו מצהירים שפשע כבד רובץ גם על ידידינו בעמים - גם בהוה. אלמלא אותו חוק האון, הספר הלבן, הלא כמה מאות אלפים אשר אפרם צועק היום לשמים היו חיים פה אתנו היום ובונים אתנו יחד את ארץ האבות והנביאים, האזינו לקול שועת ישראל הבוקע ועולה מהר הקודש מירושלים והביאו כפרה על עצמכם. איכה עם בריטניא, איה הצדק הבריטי? התרוממו סוף סוף אל הגובה של התפקיד הנבואי שהתחלתם בו בהצהרת בלפור. הדם הנקי של מליון ילדי ישראל, של ששת מליונים יהודים, לא יחדל מלזעוק לשמים כל עוד שלא יתוקן במלואו העול הנורא כנגד העם העברי.

לא יכון קיומו העולם כל עוד שלא תשיבו לעם ישראל את ארצו, את ציון בית חיינו. לא יתקיימו אמונים בין העמים והמדינות, אם, ח"ו, תופר ההבטחה הקדושה שניתנה ע"י בריטניא הגדולה וחבר העמים. אתם העם הבריטי אשר ינקתם לרוויה מספר הספרים שלנו כוננתם את מצעדינו לשוב לארץ אבותינו. בדם לבנו כבר חתמנו שוב את בריתנו עם הארץ אשר הובטחה לראשונה לאברהם אבינו לאחוזת עולם לזרעו אחריו. אל נא תחסמו את הדרך בפנינו בשעה הכי טרגית בהיסטוריה הטרגית שלנו. הושיטו לנו יד עזרה להגיענו למחוז חפצנו ומהרה תקויים ההבטחה האלקית לאבינו אברהם: "ואברכה מברכיך"...

"ונברכו בך כל משפחות האדמה". "פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים". גוי צדיק הוא ישראל. צדיק הוא בריבו עם כל יריביו. שומר אמונים הוא! היש עם בעולם שספר אמונים כישראל, אמונים לאלקיו, אמונים לתורת קדשו, אמונים לארץ קדשו? גם עתה בשעה ה-12 לא נוכל לתאר לעצמנו שהעם הבריטי על כל מפלגותיו ושדרותיו, שמפלגת הפועלים, שממשלת בריטניא יבגדו בעם ישראל, ואנו קוראים להם מציון הר קדשנו, שמרו אמונים לגוי שומר אמונים, פתחו שערים ויבוא!

ועתה אתם אחינו ואחיותינו, הישוב כולו, לכם אנו קוראים: צו השעה הוא התאחדות, התלכדות שלמה - כולנו כאיש אחד, זו השעה הוא עמדה תקיפה, אמיצה ואיתנה, אבל תוך דעת מיושבת, תוך חישובםקיף עמוק וממצה של כל הגורמים. ותוך משמעת לאומית גמורה. צו השעה הוא תשובה לצור ישראל ומושיעו, לבריתו ולתורתו, תשובה למקור ישראל מאז ומעולם. ויהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל יטשנו. ומהרה נזכה לגאולה השלמה.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה!!!

נאומו של הרב הראשי לא"י הרי"א הלוי הרצוג בפני נציגות ממשלת-
-בריטניא ונציגי עם ישראל.

מזכיר
ה. מ. ~~מיניסטר~~ המושבות, שרים ונכבדים!

אני, רבה הראשי של ארץ ישראל, לא מדינאי אני ולא מנהיג של מפלגה פוליטית ולא לי הוא לדבר מבחינה הפוליטית. אני רואה ~~את~~ את ההצהרה בלפור מתוך הסתכלותי בהיסטוריה של עם ישראל, הכתובה באצבע אלקים, החרותה באותיות נצח. בעיני ההצהרה הבלפורית מהווה מפנה חדש בהיסטוריה של אומה זו שהביאה לפני ארבעת אלפים שנה ממחשכי ארץ כשדים והביאה אורה לעולם, אור ה', אור דעת אלקים חיים אלקי עולם, ואור אידיאלים אלקים. לעיני מגלה ההצהרה הזאת פרק חדש בהיסטוריה ג) של עם זה שראה עמים נולדים ונאבדים, מלכויות קמות ונופלות, ואשר קיומו עד היום הזה, - פלא היסטורי בולט - הוא ראיה גדולה שיד האלקים פועלת בהיסטוריה העולמית. ההצהרה הבלפורית שלחה ~~חשש~~ ככה משיחי בלב עם ישראל כולו מסוף העולם ועד סופו. כל בית ישראל הריעו לקראתה. לאמר, הנה ההבטחה הנבואית לשיבת ציון ~~מתחילה~~ מתחילה להתמלא! ברשותכם, שרים, ונכבדים, הנני להזכיר לכם כי הוד מלכותו המנוח המלך ג'ורג' החמישי, ע"ה, הביע פעם אחת ברבים את שמחתו על שההשגחה העליונה הזמינה לידו לסייע למלא את דבר ה' לישראל בפי נביאו. זכותנו לפלשתינה מיוסדת בראש ובראשונה על סלע איתן, על ההבטחה האלקית שניתנה לאברהם אבינו ~~ש~~ ושנשנית וחזרה ונשנית בפי נביאי האמת והצדק, דור אחר דור. אינני רואה שום צורך להביא אף חלק מהפסוקים שבהם טבועה ההבטחה הזאת במפורש או במשמעות. אתם כאנגליים טפוסיים בקיאים אתם לסדרי התנ"ך וכל אלה ידועים לכם וגלויים לפניכם. והנה בהתחייבותה האנגלית הנודעת בשם הצהרת בלפור שנתאשרה מטה חבר העמים ובכללה בנגדם, בריטניא הגדולה כאילו עשתה את עצמה מכשיר ביד ההשגחה העליונה לשם תכלית נשגבה בהיסטוריה, תכלית שעליה מדובר כל כך הרבה בספר הספרים, באותו הספר הפלא רוח ה' והמשפיע מרוחו על הנביאים בו, באמת ובתמים, ואשר על אף כל מחרפיו ומנאציו, בין הכופרים בעיקר מצד אחד, ובין הנוהים אחרי העלילות המודרנית מיצד השני, עודנו קדוש ויקר במאד מאד לרוב מנינו ולרוב בנינו של העם הבריטי.

ב"ה.

בצאתי מארץ-ישראל ללונדון בשליחות הישוב אני תפלה לצור ישראל וגואלו: "היה נא עם פיפיות שלוחי עמך ישראל ותקנם בעצה טובה מלפניך". ואל הישוב אני אומר: התאחדו כולכם בתפלה כאשר עשו אבותינו מאז מעולם והתאחדו בלב אחד ובעצה אחת בשעת ההכרעה הקשה הזאת. אין אתנו נביא והתוצאות משלחתנו סתומות ונסתרות בחיק העתיד. הננו מקוה כי שומר ישראל יהא בעזרנו לטובה ולברכה לארצנו הק' ולכל בית ישראל, אבל תהיינה התוצאות מה שתהיינה אל נא יפול רוחנו ואל ירפה לבבנו. נצח ישראל לא ישקר ואין שום כח בעולם אשר יוכל לעצור אותנו מדרכנו לתחית האומה ולבנין הארץ.

"אם יתמהמה חכה לו כי בוא יבוא לא יאחר". אשרי המחכה. ותשועת ד' מהרה תצמח.

המצפה לישועה וחותם בברכה,

יצחק אייזיק הלוי הרצוג

הרב הראשי לא"י ולעיה"ק ירושלים

ב"ה.

בצאתי מארץ-ישראל ללונדון בשליחות הישוב אני תפלה לצור ישראל וגואלו: " היה נא עם פיפיות שלוחי עסך ישראל ותקנם בעצה טובה מלפניך". ואל הישוב אני אומר: התאמצו כולכם בתפלה כאשר עשו אבותינו מאז מעולם והתאחדו בלב אחד ובעצה אחת בשעת ההכרעה הקשה הזאת. אין אתנו נביא ותוצאות משלחתנו סתומות וחתומות בחיק העתיד. הנה נקוה כי שומר ישראל יהא בעזרנו לטובה ולברכה לארצנו הק' ולכל בית ישראל, אבל תהיינה התוצאות מה שתהיינה אל נא יפול רוחנו ואל ירפה לבבנו. נצח ישראל לא ישקר ואין שום כח בעולם אשר יוכל לעצור אותנו בדרכנו לתחית האומה ולבנין הארץ.

"אם יתמהמה חכה לו כי בוא יבוא לא יאחר". אשרי המחכה, ותשועת ד' מהרה תצמח.

המצפה לישועה וחותם בברכה,

יצחק אייזיק הלוי הרצוג

הרב הראשי לא"י החופעיה"ק ירושלים ת"ו

דברים שהחדיס בהמשך ליום התפלה ומשפה שהתקיים אתמול

אחי רעמי!!!

לרגל המצב של ליכנוי הרבה מבתי ישראל המטעים לנו מעם מהמרירות של הגלות והבירורים של השארית האומללה הנמקה במחנות, הננו קוראים אליכם בשם תורתנו הק' תורת הצדק והחסד, תורת החיים, אותה התורה המצוה ואהבת לרעך כמוך אני ה'; כשם שאתם מתפללים לשמים וקוראים לבריטניא הגדולה ולכל העמים שהבח בדם לפתוח את שערי ארצנו לר ווחה לגולים הנרחים הנתונים בצרה ובשביה, פתחו אתם את שערי בתיכם ואספו לתוכם את כל אלה שיצאה עליכם צו הפינוי.

ואשר למצב הנוכחי ואשר לעתיד הקרוב רק מלים ספורות יש לי להגיד לכם. אל תיראו, אל תחפזו, ואל תערצו. אני חוזר ומגיד אותם הדברים שהשמעתי בישראל ובעמים היותי באמריקה כשהצר הצורר היה הולך ומתקרב לשערי הארץ, אל ירך לבבכם ואל יפול רוחכם! בטחו בנצח ישראל והושעו תשועת עולמים! אין בידי להבטיח לכם שהימים הבאים יעברו בשקט, אבל יהי' מה שיהי', הישוב ישאר איתן בהשגחת שומר ישראל אשר שמור ישמור את שארית ישראל.

איך ובאיזו דרכים נצא מן המערבולת, אם תבוא, אינני יודע. לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אבל מאמין אני אמונת אומן בנביאי ישראל נביאי ה' ממשה עד מלאכי, ומתוך אותה האמונה המוצקת כסלע איתן בלב ים זועף, קורא אני אליכם, אחינו ואחיותינו בארץ ובתפוצות, אל ירך לבבכם ואל יפול רוחכם. חבלי לידה באו לאומה הישראלית מהיום שהתחילה השמדה באירופא ומה שעובר עכשיו על הישוב הנה הם הצירים וההבלים האחרונים ומהרה עבור יעברו, ונולדה התקופה החדשה לישראל תקופת התחיה והגאולה. בטחו אחים בצור ישראל וגואלו והושעו. שובו לסדרי חיי הנצח של עם ישראל, שובו לאמונתו בה' אחד, שובו לתורה ולמצוה. קדשו בתוככם את השבת המקדשת את ישראל, המתחללת לדאבוננו בראש כל חוצות. חדלו ידיכם מכל עושק ועוול. זכרו את דברי נביא ה': "שמרו משפט ועשו צדקה, כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות".

ואם ממשלת בריטניא הגדולה לטה את עזנה להטיל על ישובנו מוסר שתוצאותיו
:

ההיינה קשות ומרות לנו. צער גדול אנו מצטערים על השתהותה בישוב אגל בירכם להביא שקט עי"ן שתשלאו מיד את הונתכם האנגלית לפתוח את השערים ולהציל את השארית האומללה הניפסקת במחנות באירופא. לאחרי ההשמדה האיומה של ששה מליונים, קרוב לארבעים אחוז של העם העברי, העוד לא תאמרו לצרותינו דיין?

ואתם אחי ואחיותי, איך ובאיזו דרך נצא מן הסבך אינני יודע, אולם אזכירה לכם את דברי רבותינו ז"ל בקשר עם אבינו יצחק לאחר שהורד מן העקידה "וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו", ראה אברהם אבינו את האיל נאחז בחורש בקרנותיו, יוצא מסבך ונאחז בחורש אחר, וחוזר חלילה. אמר לו הקב"ה כך יהיו בניך. ולסוף עתידים להגאל!

לבי אומר לי שהיש מהר יוציאנו גואל ישראל מן המצר למרחב י-ה. עוד אחת מעט היא אם ולעינינו בחיינו ובחיי כל בית ישראל תבוא אם לא הגאולה השלמה בכל עוזה עיזוזה הודה והדרה קדושה אליה אנו מצפים והולכים זה אלפים שנה, על כל פנים אתחלתא דגאולה, ושב יעקב ושקט ושאנן בארץ אחוזתנו יחד עם השארית פליטת גיא ההרגה, עד אשר ישיב ה' שבית ירו וחשף זרוע קדשו ונגלה כבוד ה', וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר, ועם ישראל יחדש ימיו כקדם עפ"י תורת קדשו בציון בית חיינו, אמן ואמן!!!

בשעה שניתנה לנו הצהרת בלפור נזכרנו דברים כעין דברי נבואה שיצאו מפי גדולי הרוח שלנו בימי הביניים, ובייחוד מפי רבי יהודה הלוי ורבינו משה בן נחמן שעתידה גאולת ישראל להתחיל בצורה שכזו בהסכמת הממשלות. אנגליא באותה השעה נתנה לנו הרושם שהיא הכירה הכרה שלמה בתפקיד הנשגב שהושם לפניה, התפקיד המזכיר לנו את כורש מלך פרס ואת שיבת ציון מגלות בבל, והיא נתנה לנו יסוד להאמין שעתידה היא להתרומם לשיאו של התפקיד הזה שאין דומה לו בהיסטוריה.

מלאי התלהבות, מעין התלהבות משיחית, שאתם הפחתם בלבנו, הבאנו קרבנות גדולים ועצומים, גם של מסירת נפש ממש, ועשינו מאמצים כבירים בפני מכשולים וקשיים, שחלק מהם יש לזקוף על חשבונה של הממשלה הבריטית בארץ ישראל, ובתקופה של עשרים שנה ב"ה הצלחנו לעשות, ואחרי מאות שנים של עזובה נוראה, פרי העצלות השעמום והבטלה, הננו מחזירים את ארץ האבות והנביאים לתרבות האנושית, ועתה, דווקא ברגע הטרגי הזה בהיסטוריה הטרגית שלנו, כשהבית הלאומי צריך ומוכרח לשמש מקלט ומפלט ממות לחיים לרבבות אלפי ישראל, אנשים ונשים זקנים ונערים, עוללים ויונקים, הזמנתם אותנו להופיע לפניכם-לשם מה? להתנצל על שאנו עומדים בכל תוקף על טענתנו היסודית, שצדקתה כ"כ גלויה, שעון פלילי הוא, עון לא יכופר, לבטל את הבטחתכם החגיגית שניתנה לישראל, להאומה היחידה בעולם שאין לה בית משלה? ! אנגליה הכבירה והנעלה ! לשער פתוח פתחת את שעריך לרווחה לקבל אלפי ישראל פליטי רדיפות איומות פרברוקים וטבח. לסוף זכית אותם באזרחות בריטית ופתחת איפוא לפניהם את כל השבילים המוליכים להתקדמות ולהשתלמות קולטורית ואזרחית. אין לך כל סבה להתחרט! יהודים הוסיפו כח גדולה וגבורה במלכות בריטניה. פעמים לא מעטות בשמע מפי גדולי הרוח והמחשבה שלך הד-קול שועת בת עמי ואת קולך האדיר והחזק הרימות כפעם בפעם למען עמי העשוק והרצוץ הבזוז והשסוי, אולם עתה בא הנסיון הגדול, עתה באה הבחינה הגדולה. הכל תלוי במעשיך ברגע הזה, ברגע של מפנה מכריע בדרמא הנפלאה הזאת, בחזיון הנורא הזה-בהיסטוריה העברית.

עוד מעט ותשבו למשפט על זכותנו ההיסטורית לארץ אבותינו. אל נא תדונו את דיננו בצדק עפ"י הכללים הרגילים, עפ"י ההנחות התדירות, כי דין זה אין דומה לו ואין תקדים לו בתולדות העמים. עיינו בו מתוך השקפה נבונה. עלו ראש פסגת השקפה

ההיסטוריה של הנביאים ומשם תשקיפו עליו ועיניכם תחזינה מישרים.

עברו מאות שנים מאז עמד ~~[illegible]~~ לפני גדולי אנגליה רב מפורסם מהולנד רבי מנשה בן ישראל והפיל תחינתו לפני העם הבריטי לפתוח את שערי אנגליה לישראל. עתה עומד לפניכם רב מארץ ישראל, ברגע ההיסטורי הגדול והקשה הזה, אני לא מתחנן ולא מגיש בקשה אלא דורש משפט וצדק. "ציון במשפט תפדה" אומר הנביא ישעיהו, לא חסד אנו מבקשים כי אם משפט אנו דורשים. אנו דורשים הכרה מלאה בזכותנו לארץ ישראל. ~~[illegible]~~ זוהי זכותנו המגיעה לנו בעצם הדבר, וגם זהו מצוי ופירוש המגיע לנו על הערך הנורא שסבלנו בגלותנו ~~[illegible]~~ מעולם הנוצרי ומעולם המושלמי כאחד. אנחנו העם שנתנו לאנושיות שתי האמונות השליטות בעולם התרבות ושממנו קבלה כל כך התרבות העולמית בגיונים המוסריים, הרוחניים, המדעיים, האמנותיים והטכניים; אנו האומה התרבותית, הערטלאית היחידה בעולם אשר אין לה מקום משלה על פני כל הארץ! מה הן התוצאות של המצב העגום הזה, של הערטלאות הזאת, הרי אתם רואים בעיניכם בגורל המרבי של אחינו במלכות הנצית, בגורלם של אחינו אלה שעד הימים ~~[illegible]~~ האחרונים הללו היו אזרחים נאים של גרמניה ונחשבו בין ראשי הבונים של הקולטורה הגרמנית! ומה שמגדיל את הטרגדיה הזאת לאין קץ היא העובדא כי פלשתינא שהיא ארצנו עפ"י ההבטחה האלקית ועפ"י הבטחת בריטניא הגדולה, וחבר הלאומים ואשר היא לנו המפלט והמקלט האפשרי היחידי, כפי שהוכיח הד"ר וייצמן בנאומו ביום רביעי העבר, כמעט שהיא סגורה בפני הללי האכזריות המודרנית של המאה העשרים! תורת משה ציוותה להכין ערי מקלט לנוס שמה רוצח בשגגה, להצילו מפני חמת גואל הדם. קל וחומר שחוב קדוש מוטל על העולם התרבותי לפתוח את שערי ארץ ישראל בתור המקלט היחידי, לנוס שמה מאות אלפים יהודים מטולטלים, להנצל מסכנת הכליון החרוץ הצפוי להם! הכעת יאמר לישראל בדברי המשורר האנגלי הגדול "קן לצפורים, מחבוא לשועלים - ליהודה אך קבר"? בריטניא בתור מכשיר ביד ההשגחה העליונה הצעידה אותנו אחרי גלות של אלפים שנה לדרכנו לשוב לציון. בזמנו כבר חדשנו את בריתנו עם ארץ אבותינו. חלילה לכם לנסות עתה לחסום את הדרך בפנינו!

דעו לכם שרי אנגליה ורוזניה, וידע העם האנגלי כולו, כי ארץ ישראל ודת ישראל תאומות הן, אחוזות ודבוקות הן ~~בם בנו~~ זו בזו - לעולם לא תפרדנה. לעמי האישלם יש מקום

מיוחד בארץ ישראל שהוא קדוש בעיניהם, שלישי למעלה במדרגת הקדושה. כהמקום הזה
והרורית של קדושה ~~בה הארץ כולה~~ על האדמה כולה מתפשטת לעיניהם, אולם רק לישראל כל פלשתינה קודש
היא מצד עצמה - קודש קדשים. הקוראן מכנה לפעמים את פלשתינה בשם הארץ הקדושה,
אך תמיד בקשר עם האומה העברית-לא בקשר עם שום אומה אחרת, ערבית או לא-ערבית.
לבני היהודים כל מידרך כף רגל, כל שטח הארץ הזאת קודש הוא מצד עצמו, ועוד קדושה
יתירה נודעת לארץ הזאת שבה, ארץ אשר עיני ד' אלקינו בה מראשית השנה עד אחרית השנה,
~~וקדושה יתירה נודעת~~ מאת חוקי תורתנו הקדושה, ע"י המצוות התלויות בארץ, המיוחדות
לארץ הזאת, ובעל לתבואתה ולפריה. כשהמוסלמי מתפלל הוא מכוון את פניו לדרך מעקא, אבל
כשהיהודי מתפלל בכל מקום שהוא הוא פונה, מאז מעולם, לארץ ישראל. הרעיון של פלשתינה
בתור מדינה ערבית אינגו כרוך בשום צד שהוא ובשום מדה שהיא בדת האיסלם, אבל הרעיון
שהארץ הזאת עתידה להיות שוב לארץ ישראל לא רק עפ"י הדין de jure כי גם בפועל ממש...... de facto
הוא אחד מעיקרי האמונה הישראלית. למוסלמי אין אפילו צל של מצוה דתית בישיבה
בפלשתינה אבל ליהודי ישיבה בארץ ישראל היא מצוה דתית מהמדרגה הכי גבוהה. שקולה
מצות ישוב ארץ ישראל, אומרים גדולי חכמי תורתנו הקדמונים, כנגד כל המצוות.
הם אמרו כל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוקה, ורבינו הגדול רבי משה בן מימון,
אותו הענק השכלי והרוחני שמכנו לפרו כ"כ פילוסופי הנצרות והאיסלם, מביא בספר
החוקים שלו, בנוגע לפקודה משפטית מעשית, שכל היוצא מארץ ישראל לחוץ לארץ כאילו הולך
אחר אלהים אחרים. החיים הדתיים של היהודי הם בהכרח בלתי שלמים מחוץ לארץ הקודש.
רק שם יוכל היהודי למצוא את שלימותו בכיוון הדתי. למסור עכשיו את הארץ הזאת לעם
בלתי יהודי - זאת אומרת לא רק להפר ברית עם ישראל כי גם לקעקע את יסודות היהדות
עצמה. זאת ועוד אחרת, דבר ה' בפי שהבטיחונו רבותינו הקדמונים, הפירושים הרוחניים של
הנביאים, כזו שארץ ישראל שהיתה לפנים ארץ פוריה ומבורכת ששמה יצא לתהלה בכל הגוים,
לא תחזור לעולם למצבה הקודם עד שתשוב לרשות ישראל. מעולם לא פסקנו אף לרגע
מלהתפלל ומלהוריד דמעות בשביל שיבת ציון זאת והרעיון הזה לא חדל במשך אלפים
שנות גלותנו מלהוות חלק אורגני של חיינו הדתיים, יום יום, ושל מצוותינו ומנהגנו,
ביום טוב ובאבל, בשמחה ובצער, בחיים ובמות. מעולם לא פסקנו אף לרגע

מלהכריז על זכותנו ההיסטורית לארץ הזאת, יהי' נא לבכם סמוך נכון ובטוח כי אנו שסבלנו כ"כ מעול ומרדיפות, נכבד ונוקיר את הזכיות של הכל בלי הבדל דת וגזע, ונותן לכל ליהנות הנאה שלמה מפרי מעשינו בתחית הארץ ובשכלולה. אנו קוראים אליכם ערב את הקריאה הגדולה להתרומם לפסגת התפקיד הנשגב אשר נתנה לפניכם ההשגחה העליונה. אנו היהודים, בני הנביאים שהטיפו להשבתת הנשק ולשלום העולמי, נפשנו סולדת מהרעיון של מלחמה ושפיכת דמים. אנו מקוים ומתפללים בכל לבנו ובנפשנו לשלום, אך יהי מה, אל תיראו ואל הפחדו ! אל תיראו ואל תחתו מפני כל, כי האלקים אשר לו הגבורה והעוז והנצחון יהי עמכם - אך אם תשמרו את בריתכם עם ישראל.

זכרו את דברי הנביא ישעיהו: "אני לפניך אלך והדורים אישר, דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע... למען תדע כי אני ה' הקורא בשמך, אלקי ישראל למען עבדי יעקב וישראל בחירי".

לאחינו כל בית ישראל בכל ארצות פזוריהם,
ד" עליהם יחיו !

אחינו עצמנו ובשרנו שמעוננו וישמע אליכם אלקים !

לא בחיל ולא בכח באנו שוב אל ארץ אבותינו כי אם ברוח ה", בתוקף ההבטחה שניתנה לאברהם אבינו . אחרי הגלות המרה והממושכה של קרוב לאלפים שנה ניתנה לנו בחסד ד" האפשרות המעשית על ידי הסכם הממשלות ובראשן ממשלת בריטניא האדירה ממשלת העם הגדול המפורסם כל כך מדברי הנביאים , מדברי התנ"ך, לשוב ולבנות את ארץ ירושתנו. באנו ומצאנו את ארץ חמדתנו עזובה וחרבה. כמדבר שממה היתה הארץ לפנינו, ועתה הנה היא כגן עדן. בכל מקום שהתישבנו הפכנו את המדבר לארץ פוריה ומבורכת, והנה באמצע עבודתנו שהביאה ברכה לכל יושבי הארץ, לרבות את שכנינו קרובינו בני ישמעאל , התחוללה עלינו סערה של רצחנות וליסטיות פראית שכוונתה היא להרוס את עצם היסודות של הבנין הנאדר, בנין בית ישראל בארץ ישראל שהבחנו בזיעת אפנו וביגיע כפינו, ברכושנו ובדם לבבנו, בקרבנות גדולים ועצומים.

אנו שלום והמה למלחמה. אדיר חפצנו מאז מעולם הוא,לחיות בשלום ובמישור עם שכנינו/קרובינו הערבים כי השלום העולמי הלא הוא האידיאל הישראלי שהביעו נביאינו זה קרוב לשלשת אלפים שנה, והשלום הוא מיסודי מושג האלקות של היהדות כמאמרם ז"ל " ד" בגפיה איקרי שלום ". אכן ברשעת אויבינו בנפש חברי מרצחים מחריבי הארץ מוכרחים אנחנו בוני הארץ להזדיין ולהתבצר ולעמוד על נפשנו . לא דבר חדש הוא , ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא. כך עשו אבותינו הקדושים התמימים והישרים עולי הגולה בימי עזרא ונחמיה , ככתוב " וארה ואקום ואמר אל החורים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תראו מפניהם את ד" הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם.....באחת ידו עושה במלאכה ואחת מחזקת
את הארץ/
השלח" (נחמיה ד"). בנינו בונים/בידם האחת ובידם השניה הם מחזיקים בנשק ועושים כבישים ומבצרים להגן על נפשותינו ועל יסודות בית ישראל בארץ תחותנו/ מפני הרשעים הארורים המרצחים הפראים העומדים עלינו לכלות/נו ח"ו ולכבות את זיק התקוה של עם ישראל. " אמצתיך אף

המשך

עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי". הנה יד ה' עשתה זאת, רוח גבורה לבשה את פליטי הגלות שעליה רבצה קללת התוכחה "ונסתם מקול עלה נדף, והבאתי מורך בלבבם וגו'" ובין לילה נהפכו לאמיצי לב בגבורים. הנה אלה הגבורים מוסרים את נפשם בתור שליחי עם ישראל כולו, ולא רק בהצלת נפשותינו הם עסוקים כי גם בהצל נפש האומה כולה שהרי בנין הארץ בשעה זו הוא דבר שנשמת האומה כולה תלויה בו. ואנחנו כולנו פה בארץ מקריבים קרבנות גדולים ונכונים בכל עת ובכל שעה להקריב כל קרבן שהוא בשביל קיום הישוב והגנתו, אבל כחותינו הכספיים דלים.ומעוטים ואנו שואלים הגולה מה היא עושה ומה עליה לעשות! חובה קדושה מוטלת על כל אדם מישראל ברגע הגדול והנורא הזה לבוא לעזרת הישוב המוסר את נפשו בשביל האומה ועתידה. לפנים בישראל היה הכהן המשוח מכריז "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו וגו'" אבל אלה החוזרים ממערכי המלחמה לא נפטרו לבתיהם בלא כלום הם היו מחוייבים לתקן את הדרכים ולספק מים ומזון לאחיהם שבמערכות הקרב. אף היום כך חובת ההגנה על הישוב ועל ארץ המקלט היחידה בעולם בשביל אחינו הרצוצים והנרדפים מצוררי ישראל שבחוץ לארץ, מוטלת היא על כל אדם מישראל, איש ואשה, כקטן כגדול, בכל מקום שהוא.

אחינו שבגולה תנו ידכם לישוב בשעת ההכרעה והנסיון הקשה הלזו!

~~[illegible]~~ חזקו ונתחזקה בעד עמנו ובעד אלקינו וצור ישראל וגואלו יהי עמנו כאשר היה עם אבותינו לחלצנו מן המצר ולהושיענו תשועת עולמים ונזכה בקרוב לגאולה השלמה.

כעתירת אחיכם הדורש שלומכם מציון ומברככם בברכות התורה ובברכת ציון וירושלים.

כגבוה שמים מעל הארץ, כן גבהה הלאומיות העברית האמתית מהלאומיות של אומות העולם. הלאומיות שלהם בשורש שרשה היא אנכיית, איגואיסטית, שואפת לדכא העמים כולם תחתיה, אלא שהעמים הקטנים אינם מעיזים לגלות את השורש, פן יהיו ללעג, אבל הגדולים כבר מגלים אותו, ואם הם פיקחים ביותר ומתונים ביותר מלהכריז על כך בקולי קולות, הרי מעשיהם פונים לאותו הכיוון. והנה באה גרמניה תיכף כשעלתה לגדולה וקבעה לה לסיסמה „גרמניה על הכל", היא הגידה בפה מלא מה שמלכויות אחרות מחשבות בלבן, ומכאן בא חורבן לעולם במלחמה הקודמת ולסוף התגלגל עכשיו חורבן הרבה יותר איום במלחמה הנוכחית. זהו פרי הלאומיות הגויית! מה שאין כן הלאומיות הישראלית! הרי שאיפתה היא כדברי רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל "לא לשלוט על כל העולם, לא לרדות באומות העולם, לא כדי שינשאו העמים את ישראל" אלא להיות לאור גוים, לתקן עולם במלכות שדי, להגשים בעולם את חזון הנביאים, וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ, "שיהיו ישראל יושבים לבטח עם רשעי העמים המשולים כזאב ונמר, ויחזרו כלם לדת האמת ולא יגזלו ולא ישחיתו אלא יאכלו דבר המותר עם ישראל, שנאמר ואריה כבקר יאכל תבן", להגשים את חזון ישעיהו בן אמוץ, לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי ... ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, להשפיע מהררי ציון מרוח תורתנו ונביאינו על העמים כלם עד אשר יתקיים החזון: "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה", להביא צדק עולמים ושלום כללי עולמי! הלאומיות הישראל האמתית היא בשורש שרשה בתוך תורה שאיפת קודש קדשים עליונה לשם תיקונו המוסרי הרוחני של העולם כולו. לא לנו ללמוד מהם. הם עתידים ללמוד ממנו. ונביא ה' במרום הר ציון זה קרוב לשלשת אלפים שנה, כשהוא מסתכל באחרית הימים הוא קורא בקול אדיר: נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים ... ונהרו אליו כל הגוים, והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו, כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וגו'.

ציון, שובי אל צור מחצבתך, שובי אל תורתך, שובי אל חזיך, משורריך וחכמיך, מוריך ומאוריך מימי קדם! לא שאת תלכי אל הגוים אלא שהם ינהרו אליך, ללמוד מדרכיך ללכת באורחותיך, רצונך להחשאת הגשמתו של חזון בן אמוץ על אחרית הימים, חזון השלום העולמי, דעי את עצמך, שובי אל עצמך, בני ביתך על פי התכנית המקורית שלך. תהי זאת שאיפתך שיקויים כך כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.

החלוצים הראשונים לפני ששים שנה קבעו להם לסיסמה: בילו"ו, לאמר "בית יעקב לכו ונלכה". מאז התפתחה הארץ בהרבה, וכבר יש לנו היום ב"ה ישוב של שש מאות אלף מישראל, כ"י, ישוב פורח, וישוב המהווה כבר גורם חשוב במאמץ המלחמתי למען החירות האנושית. בית יעקב, רצונכם להגיע למטרה הסופית עליכם לגמור את הפסוק, ברוח ובמעשה, על כל המשמעות של סוף הפסוק: "באור ה'". בית יעקב לכו ונלכה באור ה', זוהי החתימה של הנבואה על אחרית הימים, זו היא הדרך, בה נלך ונושע תשועת עולמים, אמן.

כהגדרו שהוא מעל האדם, כן גבוהה הלאומיות העבריות האמתית
מהלאומיות של אומות העולם. הלאומיות שלהם בשורש שרשה
היא אנוכיית, אינדיבידואליסטית, שנוספה לצרכי העמים ~~[illegible]~~ בקלות
אלה שהעמים הקטנים אינם מעיזים לגלות את השרש, כן יהיו
ללעג, אבל הגדולים כבר מגלים אותו, ואם הם פורחים בכח
~~[illegible]~~ [illegible] היום להתגבר על כל בני גולה, הרי מעשיהם פועם לאור
הכיוון. ~~[illegible]~~. והנה באה גרמניה ~~[illegible]~~ [illegible]
ומגלה וקבעה לה לסיסמה "גרמניה על הכל" היא הגידה בפה מלא מה שאלו מיד
[illegible] ~~[illegible]~~ מחשבת בלבן, ומתגלה בלי מורך ~~[illegible]~~ לעולם
במלחמה העולמית הנוכחית. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ עכשיו חרבן נורא
הלאומיות. זהו פרי הלאומיות ההרגשה [illegible] ~~[illegible]~~ הדבקה ירוש כל אומה
הרשעה הזו, זהו לשונה של כל העולם. הרי שאינה היא כדברי רבותי האגדה
העולם, ~~[illegible]~~ לא כדי שישאו העמים את ישראל בזרועות
אלא להיות לאור גוים, להיות עולם במלכות שדי, להגשים
בעולם את הזהב הטהור ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible], [illegible]
כבוד ושם, והתבונן טוב לבד החיים, ואז יבינו ולמד ישראל
ישראל שיבוא ~~[illegible]~~ דבר העולם עם ישראל, שאומה מורשה הזמן
[illegible] ממנו, לא יכלו ולא ישחיתו
בכל הארץ, להגשים את חזון ישעיהו

(9)

בס הר קדשי ... ומולדת העם רמה פה ה' נאמין ליום תקומה

להשתפך על חורבות (מהרה ציון) מהרתני ושיממני על העמים [illegible] על ראש

החזון! ונראה חרבות לאותם ותניגותיהם ועיניים

וזה ישנו גוי [illegible] חרב וזה ימנו [illegible] למצרות

צדק עולמים ושלום שלו עולמי! "מלחמה", להשיג

(במקרים ברצון ובצורך האדם) [illegible]

המוסרי הרוחני של העולם כולו. לא חני להגיע אליו הישראלית

עצמם להגיע מהם. ונביא ה' במרום הר ציון ללשון תיקוני

עולם שיבוא [illegible], שתלמו מסתם באחרית הימים. הם

קולו דקה ודביר: ישבן יהי הר בית ה' בראש ההרים...

ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמים רבים ואמרו לכו

ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו

ונשפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים ולכן

ציון אבי כל צור מתפשט, שובי אל מרגעך, שובי אל

מוציאך משרריך ותמיך, מורך ומאוריך מימי קדם!

לא שבת שאת מתי אל הגוים

[illegible]

(סו)

שבה ניהלת אותך, ולאור מדריכיך ~~[illegible]~~ ולנוכח
באורחותיך. רצונך ~~[illegible]~~ להחיש את חשבוני של חנוכת
בין אמונך על אחריות היומיום, ובין השלום העולמי
דמי ימי עצמך, שבין אל עצמך, בני דורך על פי
המשמעות ~~[illegible]~~ ההתנהגות שלך. הפי צרות שאיפותך
ה' ~~[illegible]~~ שינויים רק בני מצוין ושבט מתכה ודבק
המשמעות.

המוצע המאושר לפני שנים אם הקשו להם לסיסמה:
ה"וו, וחוש, בית יעקב לכו ונלכה". מצוה ~~[illegible]~~
המתקדם בלשון הזרך
~~[illegible]~~ היום הרבה ישוב של
ישוב פרחת, [illegible] ויישוב המהווה כבר גורם חשוב במאבק
ששים מאות אלף מישראל כי
הטעיפיו ~~[illegible]~~ בית יעקב ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ המלחמה למען החירות הלאומית
עליהם ולגמור את הנפסק. רצונם להגיע למטרה
המשמרת של סוף ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
לכו ונלכה באור ה' התפסן, דהא ובמעשה, ~~[illegible]~~ על
התחייה של השלווה באור ה' : באור ה' , בית יעקב
זו רק זה היה הדרך, דה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ואחרונה הם יום ~~[illegible]~~ מציל התחייה

לכבוד מר גרינבוים
ועדת עזרה והצלה פה
עשרה אלפים [illegible]

שמעו נא עמים כולם!

באספתם היום לדון בגורלו של עם ד",
עם העתיק. אם לשום קץ לגלותו בתאלפים שנה או לשום קץ לקיומו. אם ליתן לו לשוב לארצו ולבנות בה את עתידו, או, מה או? הלא סגרתם כולכם את שערי ארצותיכם בשבילו, ואם לא ליתן לו לשוב לארצו, הביאור הוא, או ליתן לו להמשיך בגיססתו הארוכה עד צאת נשמתו או להסגירו בידי ממשיכי פעולת הרוצח ההיסטורי, היטלר ותלמידיו, לשוב לארצות שהשמידו את משפחותיו בימי היטלר ואחריו.
עליכם ליתן קצת דין וחשבון לעצמיכם.

האנושית עומדת היום לפני תקופה שלא היתה מאז נוצרה ההיסטוריא האנושית.

התגלות מסתרי הטבע מעמידה את האנושית כולה לפני שתי דרכים. דרך החיים והטוב והמות והרע. ההשגחה מסרה לידכם היום גורל האנושית ומתחננת לפניכם: ובחרתם בחיים! לאור התגלות מסתרי הטבע בידכם ליצור על כדור הארץ "גן עדן" ליושבי תבל כולם. המדע עומד לאשר כל יעודי הנביאים לאחרית הימים. הוא עומד בשערי גן עדן ממש, ליתן עינים לעיור ואזנים להורש ורגלים לפיסח. לגשם הנבואה: אז ידלג כאיל פיסח ולשון אילמים תרנן וכו". המדע מתחיל להבטיח חיים של מאה וחמשים שנה כבר היום ולא יארכו הימים שמפתח החיים ינתן לבן אדם, כי עומד כבר למצא סוד החיים. לגדל גופות בני אדם ענקים כלפני המבול, גם ליצור כשרונות בבני אדם שיהיו כמלאכים ממש, לפתח את החקלאות שהצמחים יהיו ענקיים, כמקובל שהאדם יכניס ענב אחד על עגלה לביתו וישים בו ברז ויוציא יין לימים רבים. לעוף על כנפי אוירונים בין ככבי שמים ולהשמיע הרצאות מדעיות לכל יושבי תבל ברדיא וטעלעויזיא עד שימלא הארץ דעת. לאפשר לכל אחד חיים מאושרים עד שלא יהיה צורך כלל במלחמות ולא ישא גוי אל גוי חרב וכתתו חרבותם לאתים.
הרא אם תשמעו לקול השמים ותבחרו בחיים.

ואם לא תשמעו. אז התפתחות המדעים שיצרו את פצצת האטום להביא כליה על האנושית לפי כחו היומי, שהוא עומד עדיין בחתוליו ואחריתו מי ישורנו, איננו נמנע שבעוד מועד תרצא מרשות היחיד לרשות הרבים, שכל פושע יהיה בידו נשק יד של פצצה אטומית רימון יד וכדומה שביד כל פושע יהיה להחריב עיר שלמה בפעם אחת. ובכלל אם לא תעמדו על הגובה הדרושה, לפי מצב הנוצר ותמשיכו בדרכי הדיפלומטיא הארורה לחדש מלחמה שלישית ורביעית, שתשמידו כל יושבי תבל, צריכים להחליף שם מלחמה בשם השמדה כלל אנושית.

האסון הכי גדול העומד לפני העתיד האנושי הוא להשאר בחיים, כי כל הנותר, בהכרח יהיה מטורף לגמרי מכל אשר תחזינה עיניו, או יהיה לפחות מטורף למחצה, לשליש ולרביע. רבים ירוצו מטורפים בחוצות ורבים יאכלו בשר בניהם ובנותיהם. אם עץ הדעת טוב ורע שבילה המדע האחרון ימסר לידי הנחש הקדמוני יביא מות וכליון לאנושית כולה והאדם גרש יגרש מגן ד" ולא ינתן לו לשלוח ידו לקחת מעץ החיים שנטע יוצר בראשית בתוך הגן שעומד להתגלות במלואו לבני האדם, כי להט החרב הדיפלומטי והמלחמתי ישמור על עץ החיים שלא יגע בו יד אדם.
הנאשמים עומדים היום לפני חברי האום של מחצית המאה העשרים.

ועכשיו בגורע לאסיפה שאספה אתכם ההשגחה היום.

אל תדמו בנפשכם שההשגחה מסרה לידכם גורל עם ישראל.

אתם יושבים היום על ספסל הנאשמים לפני עם ד״.

בזאת תבחנו! חובתכם לעם ישראל ידוע לכולכם,
אין עם מכם, אלה שנשלחתם לאסיפה זו שלא שפכו דם ישראל.

וביחוד במלחמה האחרונה מבני ישראל שפכו דמם. בעמדם אתכם

בחזית המלחמה, בהאמינם להבטחותיכם כי בסוף המלחמה תביאו

גאולה גם להם, ואתם כולכם שותפים בהשמדת ששת המליונים

באכזריות נוראה שלא יצר גם השטן עד היום, בהשתתפות כל

יצירות המדעיות. ~~/////////~~ אם לא ישר, לפחות בעקיפין,
שסגרתם כולכם שערי ארציכם לפני פליטי חרב וביחוד

בסגירת שערי ארץ ישראל, שנתנה לישראל מבורא עולם ומכל

העמים כולם, אחרי המלחמה העברה. בלי כל חוק ומשפט.
תתן נא הדיפלימטיא הבריטית דין וחשבון לעיני עמים כולם,

איזו זכות יש לה על ארץ זו אם לא הבטחתה לעזור לעם
ישראל לשוב לארצו. באיזה חוק לקחה לעצמה רשות לסגור

שערי הארץ הזו לפני פליטי חרב היטלר, בשעה שהיטלר נתן

רשות, בראשית המלחמה לעזוב ארצו. אין היום סוד שהספר
הלבן לא נוצר לרגלי המאורעות בארץ אלא להיפך, המאורעות

נוצרו כדי להוציא הספר הלבן. לולא החוק, הבלתי חוקי,

קטלני הזה, היו נמלטים מידי היטלר מליון יהודים ואז לא

היה מעיז להשמיד מליונים, כילו היו אז בארץ ישוב כזה

לא היו עולה בידו ההשמדה בממדים כאלה.

ועכשיו דעו לכם כי בזאת תבחנו. עדיין בידכם לבחור

בדרך החיים כאסור, והצעד הראשון והבחינה הראשונה תהיה,

אם תשלמו החוב ההיסטורי המגיע מכם לעם ישראל. לפתוח לפניהם
שערי ארצם ההיסטורית, לקרוע את הספר השחור הלבן.

ידעו נא עמים כולם כי הנבואה כתבה לנו כי אחרית גלותנו
תהיה כיום צאתנו מארץ מצרים.
כי הכביד ד״ את לב פרעה וכל המכות לא הועילו. וכאשר
העם צעקו אנוסה מפני ישראל כי ד״ נלחם להם עמד המנהיג
של העת ההיא וביד חזקה הביא את העם לתוך הים. ופרעה הקריב.

ידע נא עם הבריטי לאן מליכים אותו מנהיגיו. ידעו נא כי

קרוב יום ד״, בא קץ לגלות ישראל, אם תאבו ושמעתם, תצילו

את עצמיכם קודם, ואם תמאנו ומריתם, ריוח והצלה יעמוד
ליהודים ממקום אחר ואתם תשאו עון ההיסטוריא.
הלאה הדיפלומטיא הארורה! הלאה מלמנת עם בעם. לא ישא עוד
גוי אל גוי חרב, עד מתי תאכל חרב. על יעלה על הדעת שמי
שהוא ינצח במלחמה. שום נצחון לא יהיה בטחונות הבאות. רק
חורבן וכליה לכל הלוחמים. תבחרו אנשים טובים בעלי מצפון
אנשי חסד ואמת למסור לידיהם כח בין לאומי לשמור על עץ
החיים. ודעו כי הבערעמעטאר של מצפון אנשי העמים כולם הוא
האנטיסמיטיזם. אין אנטיסמיט אף אחד, אדם טוב וישר, ואין
אדם רע אף אחד שלא יהיה שונא ישראל. אם תמסרו כח נשק
בין לאמי בידי אנשים בלתי נאמנים לא תתקנו כלום. ונאמנים
המה רק אלה שתדעו שהם ישרים וטובים שאפשר להאמינם את
מפתח החיים והמות של העמים כולם. תשתמשו בבעראמעטר האמור
ותביאו גאולה לעם עולם ולעולם כולו.

[illegible]

~~תזכיר.~~ נאום י

אל ועדת החקירה לארץ ישראל.
מטעם האומות המאוחדות.
מאת.
הרה"ג הראש"ל
בן ציון מאיר חי עוזיאל.
הרב הראשי לארץ ישראל.

ראשית דבר בהופיענו לפניכם שרים גדולים ונכבדים הנני מוצא חובת כבוד לעצמי לקדם פניכם בברכה בהופעתכם המכובדת בירושלם עיר הקודש וציון עיר האלקים סלה, לתפקידכם הנעלה והאחראי מאד לשלום ישראל ושלום העולם כלו. ברוכים אתם שרים גדולים ונכבדים, שלוחיהם של כל ממלכות הארץ, ולפי אמונתנו שלוחיו של עליון על כל ממלכות הארץ ומלך העולם, כי הוא מושיב מלכים לכסא, ומציג גבולות עמים ומדינות והוא יברך בואכם לשלום.

ברוכה תהיה עבודתכם לתת קץ לנדודיו ועינוייו של עם ישראל הנמשכים זה כאלפים שנה, ולהשיב לו את מכורתו וחרותו, ארצו ומדינתו ואת כבודו בין כל עמי הארץ כראוי ומחוייב לעם עתיק יומין, זה שנתן תורה ומוסר לכל העמים ותרם תרומות גדולות ונכבדות בכל ענפי המדע והשכלה וקדמה, גם בימי גלותו + ונדודיו מגוי אל גוי וממלכה אל ממלכה. חסד ה' וברכתו תלוה אתכם בעבודתכם זאת להנחותכם בדרך אמת ולהשכילכם בינה בכל אשר תעשו, והיה שמכם לברכה + ולתהלה בארץ, לנצח ולדור דורים.

שרים גדולים ונכבדים! בשם כל קהלות ישראל שבתפוצות הגולה וביניהן קהלות הספרדים שבארצות המזרח ובמדינות אירופא, בשם כל קהלות ישראל שנהרסו עד היסוד, ובשם אלפי רבבות מבני ישראל שנהרגו ברצח אכזרי ופראי של הנאצים וגרוריהם לעיני כל העמים שעמדו מנגד לדמם הנקי, הננו מצרפים את קולנו לקול הישוב הארץ ישראלי ומוסדותיו העליונים של כנסת ישראל ולקולם של כל ישראל שבתפוצות הגולה כלה ונציגיו העליונים חברי הסוכנות היהודית, ופונים אליכם בקול צעקה הפורצת ממעמקי הלב ומתוך סבל של אלפי שנות גלות ונדוד, חרפה ומשיסה ואומרים: ארץ ישראל היא מיוחדת בטיבה מכל ארצות התבל בהיותה הארץ שהשגחת ה' מרוכזת בה כאמור: ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה מראשית השנה ועד אחרית שנה. לכן התיחדה מכל הארצות בחזון הנבואה של נביאי ה', אשר נבאו על ישראל בגלותו וגאולתו ואת נבואתם לחזון אחרית הימים של כל העמים והממלכות ושלום העולם על יסוד דעת ה' ואמת, ודבריהם בשארו

לנחלת עולם לישראל ולכל האדם.

ארץ זאת שהיא מקודשת לכל העמים והדתות, נתנה לישראל לנחלה לאחוזת עולם לאביה הראשון של אומתנו כאמור: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך כל ארץ כנען לאחוזת עולם. ונכבשה לפניהם בכניסתם אליה בימי יהושע וכן בימי עזרא ונחמיה בדרך נס ופלא.

בחוזק היד ובכח החרב נכבשה הארץ לפני מלכות רומא, שהיתה בזמנה כובשת עמים ומאז התפזר ישראל בגזרת ה' כאמור בתורתו מפי משה נביאו ונאמן ביתו: והפיצך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ, ומכל פזורי גלותו נשא לבו ונפשו אל ארצו באמונתו האיתנה ביעוד ה' כאמור: ושב ה' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלקיך, והביאך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשת והיטיבך והרבך מאבותיך.

עם ישראל, באמונתו בתורת ישראל שהיא תורת הנצח , לא השלים ולא ישלים לעולם עם העושק של גזילת ארצו וחרותו בכח החרב. לכן לא הפסיק ישיבתו בארץ ישראל, שהיא נקראת בפיו ארצות החיים, באשר אין חיים לעם ישראל מבלעדי ארץ ישראל.

מאות שנים אחר חרבן בית שני ישב ישראל בחסוביו בירושלם למרות גזרות אדריאנוס קיסר, שכל בן ישראל הדורך על אדמת ירושלם מות יומת, וכן ישב ישראל בגליל שהוא היה הרוב הגדול של ישובה, עבד בה בחקלאות ותעשיה, ופתח בו את ספרותו ההלכית והמוסרית בחבור המשנה ותלמוד ירושלמי.

אחרי גרוש ספרד נתוסף בישובה ממגורשי ספרד ובהם גאוני התורה שחדשו את ישוב ישראל בגליל ובירושלם ופתחו בה ספרות ההלכה בחבור השו"ע ותורת הקבלה והסוד.

רבות ומרות הן השמדות והגזירות, עלילות השקר, גרושים ונדודים, רדיפות ומכשי בוז וחרפה שהיו מנת חלקנו ולחם חוקנו כל הימים, כמו שנאמר בתוכחה שבתורה: ובגויים ההם לא תרגיע ולא תמצא מנוח לכף רגליך , וכחזון נביא הגלות והגאולה: וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם (יחזקאל כ. 25 ובפירוש הרד"ק). השגחת ה' לסודותיה הנפלאים, היא שעמדה לנו עד הלום, לתת לנו אחרית ותקוה בארצות גלותנו ושארית פליטה בארץ נחלת ה' , שלא נפסק ישוב ישראל מהארץ ומירושלם ביחוד, וכדברי הרמב"ם ז"ל, חלילה לאל מעשות זאת.

(שבני ישראל יעדרו מארץ ישראל), כי הוא הבטיח שלא ימחה אותות האומה מכל וכל.

מלאי אמונה זאת נשבעו אבותינו שבועת אמונים לארצם "אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני" ושבועה זאת קיימנו אותה בכל הדורות ובכל תפוצות הגולה בפעולות ומעשים, והעלינו אותה אל לבבנו בכל צעדינו בחיים, בבית הכנסת, בבית וברחוב וגם ברגעים האחרונים לחיינו, על ידי שימת עפר ארץ ישראל בין ריסי העינים, בזה הנחלנו שבועה זאת לבנינו אחרינו עד עולם.

כל איש ואשה מישראל לא רצה בשום אופן להעתיק את דירתו ומושבו לחוץ לארץ מרצונו ובחירתו, מתוך אהבתו לארץ ומשמעתו למצות שאסרה היציאה מארץ ישראל, אם לא מסיבת רעב וסכנת מות. (רמב"ם הלכות מלכים פ"ה ה' ט').

בעשרות השנים האחרונות רוח ה' ממרומיו העיר את עם ישראל בכל פזוריו לעלות ולהתישב בארץ נחלת אבותיו לבנות הריסותיה ולהפריח שוממותיה, מאז החל הישוב החקלאי במושבות הקדומות שנוסדו והוקמו לפני המלחמה הקודמת שהן היו יסודם, העיקרי של הצהרת בלפור. והחלה העליה ההמונית מכל פזורי הגולה כבחינת מה שנבא הנביא לאמר: מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם (ישעיה ס' ח')

בהצהרת ממשלת בריטניא הגדולה שנתנה מפי מיניסטר החוץ שלה השר בלפור ז"ל, ראו כל ישראל שבארץ ושבגולה את חדושה של הצהרת כורש מלך פרס בשעתה, ובאמונתם זאת התעוררו ועלו אל הארץ מכל פזורי הגולה בקבוצות וביחידים. ובחסד ה' עלינו בנינו ~~ה~~ והקימונו ערים שלמות ומשוכללות, מושבות וקבוצים חקלאיים ובתוכם מושבים דתיים בחלק בכל השטחים והמושבות שהוקמו בישובנו החדש. הקימונו בתי כנסת לתפארה, שבהם מתפללים ולומדים תורה אלפי רבבות ישראל יום יום ושבתות ומועדים., הוסמנו בתי תלמודי תורה וישיבות לתלמוד תורה והלכה לכל רוחבה והיקפה של תורת ישראל.

בעבודה רבה ומאומצת של היחיד והצבור הפרחנו אדמות שוממות שרכשנו לנו בצדק ומישרים, גלינו אוצרות הברכה של בארות המים הטמונים במעבי האדמה והפרחנו את האדמה השוממה, שהיתה אוכלת יושביה בגלל שממת הדורות, והפכנו אותה לארץ פוריה ומבורכת, המפליאה את כל רואיה ומאשרת במעשה מה שנאמר בתורה ובנביאים ארץ זבת חלב ודבש.

התישבותנו בארץ מכל כנופי הגולה הביאה לידי התאחדות האומה בשפתה ~~המקבר~~ שפת התורה והנביאים, שהיא נעשית שפת הדבור בבית וברחוב, ושפת הספרות

העשירה בכל מכמני התורה והמדע, ההולכת וגדלה שנה שנה.

כגוסנו בארץ ישראל אחד אותנו בארגון מאחד ומיוחד של כנסת ישראל, שהיא מצטיינת באחדותה כאמור: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

בפרק זמן זה שמאחרי הצהרת בלפור בתקופה בארץ ישראל דבר גדול וחשוב מאד בשטח התורני והוא אחודם של שני שבטי ישראל, האשכנזים והספרדים, אשר נוצרו בקללת הגלות ומזורה והתקיימו זה מאות בשנים בקהלות מיוחדות, במזרח ובמערב.

(~~בבתי דין מיוחדים שבארץ ישראל המתפרשת, התכנסו כל פזורי הגולה~~ ומשני השבטים.)

וביטי אחינו הגדול הנציב הראשון לארץ ישראל נוצרה מועצה הרבנות הראשית לארץ ישראל, המאוחדת משני שבטי ישראל, ובנשיאות הרבנים הראשיים שהם מבני שבטי הספרדים והאשכנזים, ומשמשת לבי"ד הגדול לערעורים לכל לשכות הרבנות של כנסת ישראל בארץ. במשפטים שנמסרו לבתי הדין היהודיים בקבע המעמד במושבתי משנת 1922 והכל משפטים מתרים בסמכותי בי"ד של [illegible] על יסוד חקת כנסת ישראל משנת 1926

ביסוד וקיום מוסד זה הננו רואים התחלת בשורת הגאולה שבדברי נביאי קדמנו לאמר: ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה, ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. וחזון הגאולה של נביא החרבן לאמר: הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שמה וקבצתי אותם מסביב ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי ~~יהודה~~ ישראל.

לצערנו הגדול העמדו מעצורים להתגשמות חזיוני נבואה אלה, על ידי ממשלת ארץ ישראל אשר הפרידה אותנו גם במה שנוגע לרבנות, בהגבילה סמכות הרבנות רק לאלה שהם אזרחי הארץ ועוד יותר מזה לאלה שהם חברי כנסת ישראל בלבד. דבר שלא היה קיים בישראל בכל ארצות הגולה. אנו תקוה שדבר זה יתוקן ותנתן לבתי הדין של ישראל סמכות משפטית מלאה באותה סמכות שנתנה לבתי דין סומליים.

~~[illegible]~~

~~כספרות עליה אלה כל מעמדי מנוחה שלמה בארצנו בגלל הפרעות והחרדות~~ [illegible]

~~שקמו עלינו כגלים זידונים~~ להרס את עמלנו אשר הקימונו בזיעת אפים [illegible] ובקרבנות נפש ורכוש עצומים. ועליהם נוסף מכות המלחמה הארורה בכל קללותיה, אשר האיטו את עבודתנו לבנין והפרחה. ~~[illegible]~~ אחדים מישובינו העתיקים בארץ כמו שכם חברון רמלה עזה ופקיעין ~~[illegible]~~ נעזבו ובדרך נס

[illegible]

~~ופרעות אלה~~

[illegible]

במלחמה קהלת צפת. באלצנו לעזוב שטח גדול מישובנו ~~בעיר~~ בירושלם העתיקה, מפני הסכנה שהיתה צפויה לנו. עובדות אלו משמשות עדות נאמנה על ישובים רבים מישראל שבארץ שנחרבו זה אחרי זה, עד שגם בתי הקברות שבהם נשמדו לבלי השאיר שם ושארית לישוב ישראל במקום. זו ~~יכולה להיות~~ היא ~~גם~~ אחת הסיבות למעוטינו בארץ עד המלחמה הקודמת.

ולעומת זאת גדול ישובנו בארץ ועבודתנו המוריה בה, מעידים על שאיפת עם ישראל לשוב אל ארצו ועל הברכה המרובה בכל השטחים שתבוא בשיבת ישראל אל ארץ נחלת ה' וארץ הנבואה שממנה ישוב שלום אמת לכל העמים.

אולם לצערנו ולאסוננו הרב התחדשו שנה שנה הגבלות בחקי העליה ולבסוף בא הספר הלבן וגזרותיו, אשר בטל הצהרה ממלכתית ובין לאומית ללחץ והגבל את ישובנו בעליה מוגבלת ומחניקה, האוסרת להשאיר אותנו מעוט בארץ ועוד הוסיפה לעשותנו כגרים וזרים, באסרה עלינו גם דריסת רגל בחלקה הגדול של הארץ. X

ספר לבן זה היה הגורם העיקרי לסגירת שערי הארץ לאלפים ורבבות מאחינו ואחיותינו אשר נמלטו אליה בסכנת דרכים עצומה למצוא ~~מלט~~ מפלט מחרב האויב שרדף אותם באכזריות רצח. ~~והוא [illegible] את המ[illegible]~~

~~[illegible] הכתוב [illegible] הקדש [illegible] ה[illegible] ו[illegible] ו[illegible] בינינו ובין שכנינו [illegible] שאיננו [illegible] לתושבים כגרים בלתי רצויים בארץ נחלת אבותינו, [illegible] שבגללו ספר לבן זה [illegible]~~

דרכה דקין כנסת חורבה
June 1947
[illegible]

<u>הנאום העברי</u>

אורחים נכבדים!

הננו מקדמים את פניכם בברכת ציון וירושלים לרגלי ביקורכם בבית הכנסת הגדול הזה. יפה מאד עשיתם שהתחלתם את סיורכם בארץ ישראל, בעיר הקודש והמקדש בקודת המוקד של תפלותיהם שאיפתם ותקותם ואמונתם של רבבות אלפי ישראל מסוף העולם ועד סופו. יהי רצון שהשוכן בציון הבוחר בירושלים ישלח לכם אורו ואמתו להוציא כאור משפט עם ישראל וארצו, משפט ללא דוגמה לו בכל תולדות העמים, יהי רצון שמעתה יפתח פרק חדש בההיסטוריה של העם הגולה והנודד הכושל והאומלל שבעמים שנתן כ"כ ועתיד ליתן, מהערכים הנצחיים ~~#######~~ לאנושיות כולה.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שהפרק החדש ההוא יביא לידי גאולת ישראל השלמה, לשובו לארץ אבותיו ונביאיו אשר אתה כרת ברית עולם, ברית אשר יסודתה בההבטחה האלקית ביד האבות והנביאים ממשה עד מלאכי, ולחדש בה ימיו כקדם,

אמן! אמן!

Honoured Guests

I have much pleasure in welcoming you to this ancient synagogue in the heart of the Holy City. We feel deeply gratified that you have chosen to commence your sight-seeing tour of the Holy Land with a visit to its sacred sites. Here is the focus-point for the prayers and spiritual aspirations of millions from one end of the globe to the other, the hearth of prophecy, the source of religious inspiration down the ages. Whatever may be the spiritual disillusionment of our days here in this dedicated City of God men can still think in terms of centuries, can still feel the throb of eternity, can still hope and pray for a better world based on the Fatherhood of God and the brotherhood of man.

The air is filled everywhere with the anguish oftormented Israel. In this holy place we feel that it is not only its body which has been mutilated and tormented; no less has its soul been seared and rent asunder. The soul of our homeless people adrift already two thousand years seeks for its redemption through its Return to the soil from which it sprang. Without roots in the soil there can be no life for the spirit. We pray that your deliberations may be guided by Him in Whose Hands lie the destinies of menand nations and that your counsels may help to restore the peace of Zion and the Return of her exiled children Amen.

Honoured Guests

I have much pleasure in welcoming you to this ancient synagogue in the heart of the Holy City. We feel deeply gratified that you have chosen to commence your sight-seeing tour of the Holy Land with a visit to its sacred sites. Here is the focus-point of the prayers and spiritual aspirations of millions from one end of the globe to the other, the hearth of prophecy, the source of religious inspiration down the ages. Whatever may be the spiritual disillusionment of our days, here in this dedicated City of G-d men can still think in terms of eternity, can still feel the throb of the divine, can still hope and pray for a better world in the near future based on the fatherhood of G-d and the brotherhood of man.

The air is filled everywhere with the anguish of tormented Israel. In this Holy place we feel that it is not only its body which has been mutilated and tormented; no less has its soul been seared and rent asun asunder. The soul of our homeless people, adrift already two thousand years, seeks for its redemption through its Return to the soil from which it sprang. Without striking anew deep roots in its sacred soil Israel's soul will continue to languish. We pray that your deliberations may be guided by Him in whose Hands lie the destinies of men and nations and that your counsels may help to restore the peace of Zion and the bring about the speedy Return of her exiled children, Amen

בבית הכנסת חורבה June 1947

תרגום הנאום האנגלי

אורחים נכבדים!!!

יש לי עונג רב לקדם בברכה את פניכם בברכה בבית הכנסת הגדול הזה בלב העיר הקדושה. הננו שבעי רצון מאד מזה שבחרתם להתחיל בעיר הקודש ובמקדש את סיורכם בארץ. כאן נקודת המוקד של תפלותיהם ושאיפותיהם הרוחניות של רבבות אלפים מסוף העולם ועד סופו, כאן מקור הנבואה וההשראה מדור דורים ולנצח נצחים. תהיינה כל מה שתהיינה ההתאכזבויות ברקע הרוחני בימינו, כאן בעיר הקודש, בעיר אלקים זו ניתן עדיין לבני אדם לחשוב בלשון הנצח, להרגיש את צער השכינה, לצפות ולהתפלל למען עולם מתוקן בנוי מחדש על היסוד של "הלא אב אחד לכולנו א-ל אחד בראנו". אנקת ישראל המדוכא, הרצוץ השותת דם הנפש, ממלאה את החלל כולו. במקום הקדוש הזה הננו מרגישים כי לא רק גופו עונה ורוצץ כי גם נשמתו חובלה בקדשה. נשמת אומתנו, הגולה ללא בית זה אלפים שנה, מבקשת את תיקונה ע"י שובה לאדמת קדשה אשר ממנה הגלתה, גם לחרב, לרעב, את חיי נפשה זקוקה היא אומתנו לשוב להבנות על אדמתה!

אני תפלה לשליט בעולם אשר בידו גורל העמים ובני אדם כולם להקנכם בעצה טובה מלפניו להביא שלום לציון ולהשיב לה במהרה את בניה הגדולים והמפוזרים לחדש כמ ימינו כקדם אמן! אמן!

[illegible] 1947 [illegible]

[illegible]

חשון תשח. Nov. 9. 1947

נאום כבוד הרב הראשי בשבת ההודיה בביהכנ"ס ישורון.

זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו. יום גדול הוא זה, יום אשר בו כל ישראל מסוף העולםועד סופו שמחים בהלל והודיה, יום אשר בו מפעם כאחד לב האומה של כל הדורות מהיום שגלינו מארצנו עד היום הזה בחרדת קודש ובגיל עולמים לקראת גאולת ישראל ההולכת ומתקרבת. היום הזה, כמליצת רז"ל על "אתחלתא דגאולה", "כל ישראל שמחים והשמים והארץ שמחים", לאמר בשמותיהם של ששת המיליונים, מבחר האומה, ובתוכם מליון ומאתים אלף תינוקות שעלו על המוקד בקריאת ה' אחד ואני מאמין בביאת המשיח, בקריאה שבקעה ועלתה לשמי שמים, לכסא כבודו של יוצרן ובוראן, הן שמחות אתנו היום, והארץ אשר בה נקברו חיים רבבות קדושים וטהורים והעפר מזדעזע על זבלו, הארץ אשר מאנה לכסות דמם היא גם היא שמחה כיום הזה.

כשקראנו את ההלל, עפ"י הוראת הרבנות הראשית לארץ ישראל; רטט עבר בקרבי מדי הגידי את הפסוקים, כי חלצת נפשי ממות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. לא דברי יחיד הם כי אם קריאת האומה כולה. אותו הצר הצורר ימ"ש, יחד עם הצורר האיסלמי שאין להזכירו בשם במקום מקודש, זממו להמית את עם ישראל כולו אוי ואבוי לנו, הושמד שליש מישראל, אבל האומה בכלל נשארה בחיים. אודך ה', כי חלצת נפשי ממות", ועתה אילו נכשלנו אצל האומות המאוחדות, היינו היום שרויים ~~פפפ~~ בעמק הבכא, היינו היום מתגוללים בדמעות, אודך ה', כי חלצת - את עיני מן דמעה". ומה היה אז גורלם של מאות אלפי נדחינו? אני הגבר ראה עני בשבט עברתו. אני בליתי חדשים במחנות, ויודע אני שבמקרה של כשלון שהיה מביא לידי יאוש בתוך היה חלק גדול בסוף מאבד את עצמו לדעת, חלילה, וכולם היו מתיאשים, ולא היו יכולים להחזיק מעמד על רגליהם, אודך ה' "כי חלצת את רגלי מדחי;" עתה התקוה הבטוחה מבצבצת ועולה לפניהם. אתהלך לפני ה' בארצותהחיים, בארץ אשר בה רק בה חיי היהודי הם חיים באמת. האמנתי כי אדבר, האמנתי כמו ההאמנתי בהשמטת סימן השאלה, כלומר כלום האמנתי כי יבוא יום ואני אדבר בהלל והודיה כיום הזה. אני עניתי מאד. עד כדי כך הייתי במצב רוח שפל, אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב

מודה אני שזה היה מתוך בהילות בלי דעת מיושבת שנתיאשתי מהאנושיות כולה ואמרתי כל האדם כוזב, החייה כולם רק אכזבה מרה ולא יותר.

והנה אנחנו אמרנו הלל, אך בלי ברכות, ואמנם אין עדיין מקום לברך בשם ומלכות, ~~[illegible]~~ היעלה על דעת אדם מישראל שזוהי גאולת ישראל כשחלקים כ״כ גדולים מוצאים מן המדינה היהודית. הזאת היא הגאולה מבלי ירושלים עיר הקודש והמקדש, ~~[illegible]~~ עיר הנבואה עיר השראת השכינה, מרכז התורה והיראה, מרכז חכמת ישראל והמדע הישראלי? אולם כבר אמרו רז״ל בירושלמי ברכות, כעלות השחר כך היא גאולתם של ישראל, קימעא, קימעא, מעט מעט, לאט, לאט, דומני שרבותינו ז״ל שהיו קרובים לנביאים אלה הדרשנים בחסד עליון וברוח מיוחדת גובלת על רוח הקודש, בחלומם - חזונם צפו את המצב הזה מראש. כך דרשו רבותינו בפסיקתא, על ישעיהו מ״ט, ותאמר ציון עזבני ה׳ וה׳ שכחני וכו׳. כיון שרואה ציון (כלומר ירושלים) הגליות מתכנסין וכל ישראל שמחים וארץ ישראל נבנית והיא איננה נזכרת מיד היא אומרת עזבני ה׳ וה׳ שכחני, והקב״ה משיב לה כלום יש כלה בלי חופה ואנכי לא אשכחך. אין זו אלא אתחלתא דגאולה. הכלה מתכוננת, מתלבשת ומתקשטת, והחופה הוקם תוקם במהרה בימינו אנו נזכרים בדברי רבותינו ז״ל בפסיקתא על אחית הימים, אנשי ירושלים מבפנים אומרים אנא ה׳ הושיעה נא, ואנשי יהודא מבחוץ אומרים אנא ה׳ הצליחה נא. הישוב יהודה וכו׳ כבר יש להם יסוד לבנות עליו והם מתפללים להצלחה במעשי ידיהם אנא הצליחה נא ואולם ירושלים עדיין אין לה כלום. היא נתונה עדיין בידי זרים. היא זקוקה לישועה אנא ה׳ הושיעה נא - היא צועקת.

ועתה נשובה לפסוק שבו פתחנו ובו נתבונן. זה היום עשה ה׳ נגילה ונשמחה בו. רז״ל דורשים בא דוד ולא פירש איני יודע אם בו ביום נשמח, או בו בהקב״ה, בא שלמה בנו ופירש נגילה ונשמחה בך, בך בהקב״ה, בך בישועתך בך בתורתך בך ביראתך.

שמעה עמי בינה זאת. אל תשמח ישראל אל גיל כעמים, אין זו רק שמחה של עם נודד ואומלל שזכה לשחרורו אחרי אלפים שנות גלות ושעבוד. שמחה זו יש לה רקע הרבה

יותר רחב הרבה יותר גדול ונשגב - רקע נצחי. זרוע ה' פתאום נגלתה אחרי שהסתתרה והתעלמה קרוב לאלפים שנה. אירעו נסים, אם כי נסתרים. לשואה האיומה הקדים הקב"ה את הישוב שהוא שימש יסוד למדינה היהודית. ישוב פורח של ששים רבוא מישראל כיוצאי מצרים - כבר נבואה של מדינה עברית, הצר הצורר עמד קרוב לארצנו ולה לא הגיע ובהר ציון היתה פליטה. וביטים האלה אילו נסים נעשו לנו איזו אצבע אלקים! העטרה כלפני כלפי ציון בית חיינו שנקטה דווקא רוסיא הסוביטית. אשר לא פללנו היה! איחוד הדיעות בין רוסיא הסוביטית וארצות הברית, שני הפרים, דווקא בנוגע לישראל וארצו, מגלגלין כוח ע"י זכאי", איזו זכות נתגלגלה לעולם כולו ע"י זכאי זהו ישראל, עם ה', עם התורה, עם הנבואה. צופה אני ומאמין כי מתוך קירוב הדעת הלזה בין שני אדירי עולם הללו, בוא יבוא, ע"י רוח ממרום, השלום העולמי, חזון נביאי ישראל בימי קדם ומשאת נפש כל אנשי הרוח בישראל ובעמים מאז מעולם. זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בך, בהקב"ה בך בישועתך.

אחינו כל בית ישראל - אם תשאלוני, הגידה נא לנו מהו צו השעה, הנה תשובתי! צו השעה הוא קרבנות, בגוף ובממון בעד עמנו וארצנו. צו השעה הוא גם קרבנות מסוג אחר, לא קרבנות חטאות ואשמות. כבר באו ששת מיליונים קרבנות לכפר על כל עוונותינו ולמחוק את כל אשמותינו. - אני דורש קרבנות של שלמים, קרבנות של שלום, קרבנות למען השלום, והאחדות. תקריב כל מפלגה חלק מעצמאותה, חלק מגאותה וגאונה, חלק מאנכיותה, חלק מהאמביציה שלה, על מזבח האומה על מזבח התחלת הגאולה, וכן יעשו המעמדות אשר בצרות עינם זה בזה כרוכה סכנה כ"כ גדולה להוה ולעתיד כאחד. לשלום ולאחדות נקראת בראשונה היהדות הדתית היהדות החרידת - המזרחי, הפועל המזרחי, אגודת ישראל, פועלי אגודת ישראל. יתחילו הם בקרבן שלמים גדול ~~ואחר-כך~~ ואחריהם כל העם יסתך. כאומר אחד צו השעה היא התלכדות התאחדות, זאת ועוד אחרת, צו השעה הוא משמעת צבורית-לאומית שלמה, בכל שטח הפעולות וגם לרבות בנוגע לתבוכתנו. הנה לצערנו בשורת המדינה היהודית כבר הביאה לנו

קרבנות, כבר נשפך דם ישראל, לא כשטף, כבגולה, חלילה, כי אם בטפות, ואולם לא כדם אחינו שבגולה אשר דמם נשפך על אדמה טמאה ארורה הדם הזה דם אחינו ואחיותינו אלה חללי ההסתה הערביה וכו׳, דמם נשפך במקדש, במקדש האומה, על מזבח הקודש, מזבח הגאולה. כידוע לכם הייתי אני מראשי המדברים של ההבלגה בימי המהומות לפני אי אלו שנים. היום אינני קורא להבלגה, אבל להגבלה: הגבל את העם". גם היום אין לשכוח את צו הוה״ק, ולא ישפך דם נקי בקרב הארץ אשר ה׳ אלקיך נותן לך. פעולות התגובה צריכות להיות מחושבות ברוח תורתנו תורת הצדק והחסד והשלום, ברוח מוסר היהדות צריכות שתעשנה לא בידי יחידים או קבוצות על דעת עצמם אלא עפ״י החלטות המסבות הציבוריות הלאומית. ובכל זעמנו וקצפנו עדיין צריכה היא היד של שלום להיות מושטת לשכנינו קרובינו בני ישמעאל בן אברהם, ועלינו לקרוא אליהם בלי חשק לכרית שלום לחדש הימים של ראשית ימי הבינים לעבוד שכם אחד לטובתנו ולטובתם כאחד ולטובת העולם כולו.

אחי ואחיותי, צו השעה הוא לפקוח עינים עורית לראות ולהכיר את יד ה׳ את ההשגחה העליונה המיוחדת על ישראל. שוב נקרא גילה ונשמחה בך, בהקב״ה, בך בישועתך.

צו השעה הוא לכונן את המדינה היהודית בציון בית חיינו, על יסודות דבר ה׳, על יסודות התורה. דימוקרטית תהא המדינה היהודית, בנויה על הצדק והמשפט של תורתנו תורת הצדק והמשפט אשר מכנה לפני עמים רבים ועצומים צדק ומשפט ומישרים. מדינתנו תהא הגשמתה של תורת ישראל ברקע של בין אדם לחבירו משפט אמת, משפט צדק, ושלום וחסד ורחמים, ואולם היא תהא גם מקודשה בקדושת המצוות שבין אדם למקום, בטהרה ובקדושה. חלילה שבמדינה היהודית יהיו נישואין וגירושין אזרחיים. עלינו להחזיר את שכינת השבת להדרותה בשבת קודש על כל שעל וצעד, על כל מפה ושפה במדינתנו, וידע כל ישראל, וידעו ~~כל~~ העמים כול כי השכינה שורה בציון. חלילה למדינת ישראל בלי תורת ישראל. חלילה שהמדינה היהודית תלך לעמים אחרים לחפש

ספר מספטים. מדינת ישראל בלי התורה, זה יהי' עוד הרבה יותר גרוע מארץ ישראל בלי ירושלים, מכלה בלי חופה. זה יהי' חופה בלי כלה! ריקניות, חילוניות ממש מרבית, בהתחלת גאולתה של אומה זו שהתקיימה אלפי שנים אך ורק בכח תורת קדשה, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בך, בך בתורתך, בך ביראתך, בהבנת יסודות המדינה עפ"י התורה ברוח של אמונת אומן באלקי הנצח, ברוח של יראה טהורה, יראה עילאה.

ועתה תוך אמונת איתן בצור ישראל וגואלו, חיד התלכדות מסביב לרגל המשולש, תורה ישראל וציון ברוח ה', ברוח עצה וגבורה, ברוח דעת ויראת ה' הבה נצעדה בהדרת קודש בגילה תוך רעדה לקראת הגאולה השלמה העתידה לבוא במהרה בקרוב, אמן אמן!

שיחת דר הספדים

הספד הרב הראשי לא"י, הרב הגאון ר' יצחק אייזיק הלוי הרצוג שליט"א.
(ד'באייר התש"ח)

בשבת שעברה קראנו פרשת קדושים, קדושים תהיו כי קדוש אני וגו'. עכשיו כבר עומדים אנו בפרשה אחרת ואולם במובן ידוע זה כארבעה חדשים שהישוב קורא פרשת קדושים. כבר נהגו בני ישראל לקרוא קדוש לכל יהודי שנהרג ללא משפט בידי גויים. מקור המנהג הוא בדרשות רז"ל בסנהדרין דף מ"ז ובמדרש תהלים פרק ע"ט. ומעתה קל וחומר שכל יהודי שנפל קרבן על מזבח האומה קדוש יאמר לו. בשלהי המלחמה העולמית עמד כל עם ישראל עטוף אבל על ששת מיליונים קדושים הי"ד, רוב בנין האומה. במשך שלש השנים האחרונות של שלטון הרשע השטני באירופה היה עם ישראל קורא פרשת קדושים. דמינו שכבר סיימנו פרשה זו, סוף סוף התעורר העולם הגדול לטרגדיה היהודית העולמית והאומות המאוחדות החליטו לתת לנו שם ושארית בארץ אבותינו אשר זכותנו עליה זכות נצחית מפי ה' משה והנביאים, לכונן בה ב"ה מדינה יהודית ולחדש בה ימינו כקדם.

מאד כאב לבנו על החלק הגדול שהוצא מרשותנו ומשנה כאב כאבנו על הוצאת ירושלים עיר קדשנו בירת היהדות מהמדינה היהודית. אבל כדי למנוע שפיכת דמים ומפני השלום הקדוש והחביב כ"כ לתורת ישראל, אשר דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום, השלמנו עם המציאות המרה והקרבנו קרבן גדול על מזבח השלום. והנה אני שלום והמה למלחמה. והנה הזדעזע המדבר, המדבר שבארץ ישראל והמדבר שבסביבותיה. בין רגע הסתער עלינו המדבר בכל חסתו ובכל פראותו. לא נשארה לנו ברירה אחרת אלא להתגונן ולעמוד על נפשנו. אותה מלחמת ההתגוננות שכפוה עלינו – מלחמת קודש היא ! ספר הזכרונות של מאבקנו זה ספר מלחמות ה' הוא. אורייתא וישראל וקב"ה חד הוא. התורה וישראל והקדוש ברוך הוא אחד הם. כלום אין השם קדושים הולם את כל אלה מאחינו שנפלו בידי האויב, למען הצלת רבבות נרחינו הנסקים במחנרת, אשר חייהם תלויים להם מנגד, למען קיום האומה הישראלית ומכ"לא למען קיום ירושתנו הרוחנית, מהר סיני, העומדת בסכנה תמידית בגולה? בגולה מאיימות עלינו תמיד שתי סכנות, סכנת השמדה גופנית, מצד אחד, וסכנת שריפת הנשמה בתוך כור ההתבוללות והטמיעה מהצד השני.

קצורו של דבר, כחות המדבר, כחות הרס ואבדון, שמאחורי גבם עמדו אויבים מתכסים בטלית של צביעות, כפו עלינו פרשת קדושים, זה כארבעה חדשים, ואילולי ה' שהיה לנו אזי חיים בלענו. ואמנם ה' היה לנו. נתקיים בנו כי ה' אלוקיכם ההולך עמכם להושיעכם מאויביכם. אמנם עשינו ועושים את שלנו בגבורה מפליאה ובמסירות נפש למופת. "ההולך לפניכם" לא נאמר כאן, אלא "ההולך עמכם". כלומר, אם אתם הולכים אז הוא הולך עמכם, ואנחנו הלכנו והולכים. והוא הולך עמנו. וכל אותו הזמן אנו עומדים בפרשת קדושים. כמה מאות קרבנות כבר הקרבנו! ואולם החלק המזעזע של אותה פרשת קדושים מתבטא בקרבנות של אותה השיירה שהלכה להר-הצופים באותו היום המר והנמהר, ד' ניסן. זו לא היתה פלוגה צבאית יוצאת למערכה. זו היתה סיעה של יהודים ויהודיות שיצאה לעשות את חובתה הקדושה, לטפל בחולים אנושים, לחבש נפצעים, בהיכל החסד, ביה"ח הדסה, אותו המוסד הנאדר, שבו מצאו ישע ומרפא גם ערבים וגם בריטים. כוחות הבטחון הבריטיים שעל פי הבטחתם יצאה השיירה, עמדו מנגד בקירוב מקום, ובמשך שעות רבות של פרפורי נפש איומים, לא עשו את חובתם האלמנטרית להציל את הצפויים לטבח. איזה אסון בא עלינו! איזו אבידה עצומה לא רק ליִשוב ולעם ישראל, כי גם לעולם המדע בכלל! כל נפש מישראל היא עולם מלא, ובכוונה אני נמנע מלפרט שמות, אבל הרי היו באותה השיירה אנשי מדע ומחקר, חברי המכון הרפואי של הדסה, וחברי האוניברסיטה העברית בעלי שיעור קומה עולמי! מי יתן לנו תמורתם, מי יתן לנו חליפתם! לא על כל הנספים באותו טבח אפשר היה עפ"י הדין הגמור להתאבל, לא כולם באו לקבר ישראל, לא בקשר לכולם ניתן למשפחות השכולות לשכך במדת מה את יגונם הקודר בקריעה ובאבילות כדין.

ועתה נשובה לפסוק הראשון של "פרשת קדושים". דבר אל כל עדת בנ"י קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם. שני מובנים ישנם לצו הכללי הזה המכוון לכל עדת בני ישראל. קדושים תהיו, כלומר מובדלים תהיו, שזוהי ההוראה היסודית של השם הקדוש, ככתוב ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי קדושים, בין שאתם בארץ בין שאתם בגולה. אל תתבוללו אל תבלעו אל תטמעו בין העמים, בין בגוף בין ברוח. א. אל תתבוללו אל תטמעו אל תבלעו בין העמים במובן הגופני. שאם זה

והיה ספפכם הכל אבוד, ב. קדושים תהיו: היו חטיבה מיוחדת בין העמים, עם ישראל, עם קדוש בארץ קדשכם, עם הרוח, עם התורה, עם הנבואה עם המוסר למופת. המאבק ההיסתורי שלנו למען קיומנו בתור עם בן חורין בארץ האבות והנביאים הוא היסוד להגשמתם הנצחית של שני המובנים של אותו הצו הגדול. קדושים תהיו. בגולה א״א עוד לעם ישראל להתקיים, א״א עוד אף בתנאי החיים היותר נוחים, לעצור את זרם ההתבוללות והסמיעה. ובגולה אי אפשר עוד לשמור על קיום היהדות בעולם, לשם המטרה הנשגבה העליונה שנתנה ההשגחה האלקית לעם ישראל. מלחמת ההתגוננות שלנו פירושה מילוי הצו הזה קדושים תהיו. בתור אומה, בשני המובנים הם. כן התהלנו בקדושים ואנו מסיימים בקדושים. קדושים הם ששת המיליונים קרבנות הגולה, וקדושים הם הקרבנות של שיירת הר הצופים. על כלם אנו אומרים ה׳ ינקום דמם. אולם יש הבדל בין אלו לאלו. הקרבנות הראשונים שחוטי חוץ הם, קרבנות שהוקרבו על אדמה טמאה, משא״כ אלו האחרונים, ואחיהם ואחיותיהם בארץ הם קרבנות שהוקרבו בפנים, בתוך מקדש האומה על אדמת הקודש, על מזבח האומה. בדמם הנקי, הטהור, כרתנו ברית מחדש עם ארץ האבות והנביאים. אלה ואלה זכרתם תעמוד לנו בימים הקשים והמכריעים הללו, ערב גאולת ישראל. תהיינה נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ד׳ אלקי ישראל ובחיי הנצח של בית ישראל בציון בית חיינו. יהיה רצון שמהרה בעזרת צור ישראל וגואלו תקום בכל עוזה ותפארתה המדינה היהודית בבריה, על יסודות תורת קדשנו ושבת קדשנו, לקיים כמצווה עלינו, קדושים תהיו כי קדוש אנכי ד׳ אלקיכם. ויהי רצון שתיכף למדינה היהודית תבוא גאולת ישראל השלמה. אמן, ואמן!

הספד הרב הראשי לא״י, הרב הגאון ר׳ יצחק אייזיק הלוי הרצוג שליט״א.
(ר׳ באייר התש״ח)

בשבת שעברה קראנו פרשת קדושים, קדושים תהיו כי קדוש אני וגו׳. עכשיו כבר עומדים אנו בפרשה אחרת ואולם במובן ידוע זה כארבעה חדשים שהישוב קורא פרשת קדושים. כבר נהגו בני ישראל לקרוא קדוש לכל יהודי שנהרג ללא משפט בידי גויים. מקור המנהג הוא בדרשות רז״ל בסנהדרין דף מ״ז ובמדרש תהלים פרק ע״ט. ומעתה קל וחומר שכל יהודי שנפל קרבן על מזבח האומה קדוש יאמר לו. בשלהי המלחמה העולמית עמד כל עם ישראל עטוף אבל על ששת מיליונים קדושים הי״ד, רוב בנין האומה. במשך שלש השנים האחרונות של שלטון הרשע הנאצי באירופה היה עם ישראל קורא פרשת קדושים. דמינו שכבר סיימנו פרשה זו, סוף סוף התעורר העולם הגדול לטרגדיה היהודית העולמית והאומות המאוחדות החליטו לתת לנו שם ושארית בארץ אבותינו אשר זכותנו עליה זכות נצחית מפי ה׳ משה והנביאים, לכונן בה בע״ה מדינה יהודית ולחדש בה ימינו כקדם.

מאד כאב לבנו על החלק הגדול שהוצא מירושתנו ומשנה כאב כאבנו על הוצאת ירושלים עיר קדשנו בירת היהדות מהמדינה היהודית. אבל כדי למנוע שפיכת דמים ומפני השלום הקדוש והחביב כ״כ לתורת ישראל, אשר דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום, השלמנו עם המציאות המרה והקרבנו קרבן גדול על מזבח השלום. והנה אני שלום והמה למלחמה. והנה הזדעזע המדבר, המדבר שבארץ ישראל והמדבר שבסביבותיה. בין רגע הסתער עלינו המדבר בכל חמתו ובכל פראותו. לא נשארה לנו ברירה אחרת אלא להתגונן ולעמוד על נפשנו. אותה מלחמת ההתגוננות שכפוה עלינו – מלחמת קודש היא ! ספר הזכרונות של מאבקנו זה ספר מלחמות ה׳ הוא. אורייתא וישראל וקב״ה חד הוא. התורה וישראל והקדוש ברוך הוא אחד הם. כלום אין השם קדושים הולם את כל אלה מאחינו שנפלו בידי האויב, למען הצלת רבבות נפשינו הנתקים בסכנות, אשר חייהם תלויים להם מנגד, למען קיום האומה הישראלית ומכ״ש למען קיום ירושתנו הרוחנית, מהר סיני, העומדת בסכנה תמידית בגולה? בגולה מאיימות עלינו תמיד שתי סכנות, סכנת השמדה גופנית, מצד אחד, וסכנת טריפת הנשמה בתוך כור ההתבוללות והטמיעה מהצד השני.

קצורו של דבר, כמות המדבר, כמות הדס ואבדון, שמאחורי גבם עמדו אויבים מתכסים בטלית של צביעות, כפר עליבו פרשת קדושים. זה כארבעה חדשים, ואילולא ה' שהיה לנו אזי חיים בלעונו. ואמנם ה' היה לנו. נתקיים בנו כי ה' אלוקיכם ההולך עמכם להושיעכם מאויביכם. אמנם עשינו ועושים את שלנו בגבורה מפליאה ובמסירות נפש למופת. "ההולך לפניכם" לא נאמר כאן, אלא "ההולך עמכם". כלומר, אם אתם הולכים אז הוא הולך עמכם, ואמנם הלכנו והולכים. והוא הולך עמנו. וכל אותו הזמן אנו עומדים בפרשת קדושים. כמה מאות קרבנות כבר הקרבנו! ואולם החלק המזעזע של אותה פרשת קדושים מתבטא בקרבנות של אותה השיירה שהלכה להר-הצופים באותו היום המר והנמהר, ד' ניסן. זו לא היתה פלוגה צבאית יוצאת למערכה. זו היתה סיעה של יהודים ויהודיות שיצאה לעשות את חובתה הקדושה, לטפל בחולים אנושים, לחבש נפצעים, בהיכל החסד, בית"ח הדסה, אותו המוסד הנאדר, שנו מאור ישע ומרפא גם ערבים וגם בריטים. כוחות הבטחון הבריטיים שעל פי הבטחתם יצאה השיירה, עמדו מנגד בקירוב מקום, ובמשך שעות רבות של פרפורי נפש איומים, לא עשו את חובתם האלמנטרית להציל את הנצורים לטבח. איזה אסון בא עלינו! איזו אבידה עצומה לא רק לישוב ולעם ישראל, כי גם לעולם המדע בכלל! כל נפש מישראל היא עולם מלא, ובכוונה אני נמנע מלפרט שמות, אבל הרי היו באותה השיירה אנשי מדע ומחקר, חברי המכון הרפואי של הדסה, וחברי האוניברסיטה העברית בעלי שיעור קומה עולמי! מי יתן לנו תמורתם, מי יתן לנו חליפתם! לא על כל הנספים באותו טבח אפשר היה עפ"י הדין הגמור להתאבל, לא כולם באו לקבר ישראל, לא בקשר לכולם ניתן למשפחות השכולות לשכך במדת מה את יגונם הקודר בקריעה ובאבילות כדין.

ועתה בשובה לפסוק הראשון של "פרשת קדושים". דבר אל כל עדת בנ"י קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם. שני פרטים ישנם לגבי הכלל הזה המכוון לכל עדת בני ישראל. קדושים תהיו, כלומר מובדלים תהיו, שזוהי ההוראה היסודית של השם הקדוש, ככתוב ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי קדושים, בין שאתם בארץ בין שאתם בגולה. אל תתבוללו אל תבלעו אל תטמעו בין העמים, בין בגוף בין ברוח. א. אל תתבוללו אל תטמעו אל תבלעו בין העמים במובן הגופני, שאם זה

והיה סופכם הכל אבוד. ג. קדושים תהיו: היו חטיבה מיוחדת בין העמים, עם ישראל, עם קדוש בארץ קדשכם, עם הרוח, עם התורה, עם הנבואה עם המסור למופת. המאבק ההיסטורי שלנו למען קיומנו בתור עם בן חורין בארץ האבות והנביאים הוא היסוד להגשמתם הנצחית של שני המובנים של אותו הצו הגדול. קדושים תהיו. בגולה א"א עוד לעם ישראל להתקיים, א"א עוד אף בתנאי החיים היותר נוחים, לעצור את זרם ההתבוללות המשמידה. ובגולה אי אפשר עוד לשמור על קיום היהדות בעולם, לשם המטרה הנשגבה העליונה שנתנה ההשגחה האלקית לעם ישראל. מלחמת ההתגוננות שלנו פירושה מילוי הצו הזה קדושים תהיו, בתור אומה, בשני המובנים הםם. כן התהלכנו בקדושים ואנו ממשיכים בקדושים. קדושים הם ששת המיליונים קרבנות הגולה, וקדושים הם הקרבנות של שיירת הר הצופים. על כלם אנו אומרים ה' יקום דמם. אולם יש הבדל בין אלו לאלו. הקרבנות הראשונים שחוטי חוץ הם, קרבנות שהוקרבו על אדמה טמאה, משא"כ אלו האחרונים, ואחיהם ואחיותיהם בארץ הם קרבנות שהוקרבו בפנים, בתוך מקדש האומה על אדמת הקודש, על מזבח האומה. בדמם הנקי, הטהור, כרתנו ברית מחדש עם ארץ האבות [illegible] תעמוד לנו בימים הקשים והמכריעים הללו, ערב גאולת ישראל. תהיינה נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ד' אלקי ישראל ובחיי הנצח של בית ישראל בציון בית חיינו, ויהי רצון שמהרה בעזרת צור ישראל וגואלו תקום בכל עוזה ותפארתה המדינה היהודית בגבוליה, על יסודות תורת קדשנו ושבת קדשנו, לקיים במצוה עלינו, קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם. ויהי רצון שתיכף למדינה היהודית תבוא גאולת ישראל השלמה. אמן, ואמן!

[illegible] [illegible] 12

[illegible]

רג עירן ושלוחיו.

על דבר [illegible]: [illegible]

4 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 15 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] a [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ה. **הספד.**

בשבת שעברה קראנו פרשת קדושים, קדושים תהיו כי קדוש אני וגו'.

עכשיו כבר אנו עומדים בפרשה אחרת ואולם כמובן ידוע זה כארבעה חדשים שהישוב קורא פרשת קדושים, ידוע שכל יהודי שנהרג ללא משפט בידי גוים על שהוא יהודי, אנו נוהגים לקרוא לו קדוש. מקור המנהג הוא בדרשות רז"ל בסנהדרין ס"ז ובמדרש תהלים ע"ט. שכל וכל יהודי שנפל קרבן על מזבח האומה קדוש יאמר לו. בשלהי המלחמה העולמית עמד כל עם ישראל עטוף אבל על ששת מיליונים קדושים הי"ד, רוב בנין האומה. במשך שלש שנים האחרונות של התקופות הפשע האכזרי באירופא היה עם ישראל קורא פרשת קדושים ; סוף סוף התעורר העולם הגדול לטרגידיה היהודית העולמית והאומות המאוחדות החליטו לתת לנו שם ושארית בארץ אבותינו לכונן בה ב"ה מדינה יהודית, ולחדש בה מיינו כקדם . כלום יש דבר יותר חוק[illegible]הלטה זו ?

מבלי לדבר על זכותנו למוצאות מפי ה' ביד משה והנביאים, הרי עפ"י החוק הבין לאומי ניתן לאומות המאוחדות להוציא החלטה היסטורית זו. לבריטניה לא היתה אלא זכות מנדטורית על ארץ ישראל ואותה הזכות עמדה להפגע במשך זמן קצר

להערביים שכנינו מעולם לא היתה שום זכות בלשון החוק הבינלאומי על הארץ, ובהתאם לחוק ולמשפט הבין לאומי ניתן גורל הארץ בידי האומות המאוחדות. מאז כאב לבנו על החלק הגדול שהוצא מרשותנו ומשנה כא[illegible]בנו על הוצאת ירושלים עיר קדשנו בירת היהדות מהמדינה היהודית, אבל כדי למנוע שפיכת דמים ומפני השלום הגדול והחביב כ"כ ליהדות. §§§§§ §§§ §§§ §§§§§ שדרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום השלמנו עם המציאות המצערת וקבל גדול הקרבנו על מזבח השלום. והנה אני שלום והמה למלחמה בין רגע הסתער עלינו המדבר בכל זעמו ופראותו. לא נשארה לנו ברירה אחרת אלא להתגונן ולעמוד על קיומנו. אותה מלחמת ההתגוננות שהוכפתה עלינו מלחמת קודש היא ; ספר זכרונות שלמאבקינו זה הוא ספר מלחמות ה'. אורייתא וישראל והקב"ה חד הוא. כלום אין ה' קדושים כולם את כל אלה שאחינו שנפלו בידי האויב, למען חיות בדמינו הנאבקים במחנות אשר חייהם תלויים להם מנגד, למען קיום האומה הישראלית ומעלה למען קיום ירושתנו הרוחנית מהר סיני העומדת בסכנה מסידית כפולה ? בגולה מאיימות עלינו תמיד שתי סכנות, סכנת השמד[illegible]לרפנית, מצד אחד, וסכנת שריפת הנשמה בלהבי ההתבוללות

והסיעה. סהצר השני. קצרו של דבר, כחות המדבר, כחות הרס ואבדון, שמאחורי גבם עמדו אויבים מתכסים בטלית של צביעות, כפו עלינו פרשת קדושים, זה כארבעה חדשים, ואילולי ה' שהיה לנו אז חיים ~~בלע//אבא~~ בלעונו. ואמנם ה' היה לנו. נתקיים בנו כי ה' אלוקיכם ההולך לפניכם להושיעכם מאויביכם.

אנחנו עשינו את שלנו בגבורה ובמסירות נפש מופתית. ההולך לפניכם לא נאמר כאן, אלא ההולך עמכם. אם אתם הולכים הוא ילך עמכם, ואנחנו הלכנו והולכים, והוא הולך עמנו. וכל אותו הזמן עסקנו בפרשת קדושים. כמה מאות קרבנות כבר הקרבנו. ואולם החלק המזעזע ביותר של אותה פרשת קדושים הוא מתבטא בקרבנות של אותה השיירה שהלכה להר הצופים באותו היום המר והנמהר, זה שלשים יום. זו לא היתה פלוגה צבאית יוצאת למערכה. זו היתה סיעה של יהודים ויהוד/ירח [illegible]אה לעשות את חובתם הקדושה, לטפל בחולים אנושים, לחבש נפצעים בהיכל החסד ביה"ח הדסה, אותו המוסד הנאדר שממנו נהנו גם ערבים וגם בריטים. כחות הבטחון, שעל פי הבטחתם יצאה השיירה, עמדו מנגד בקרוב מקום ובמשך שעות רבות של פרפורי נפש איומים, לא עשו את חובתם האלמנטרית להציל את הצפויים לטבח. איזה אסון בא עלינו ! איזה אבידה עצומה לא רק לישוב ולעם ישראל, כי גם לעולם המדע בכלל ! כל נפש מישראל היא עולם מלא, אבל הרי היו באותה השיירה אנשי מדע ומחקר חברי המכון הרפואי של הדסה וחברי האוניברסיטה העברית בעלי שיעור קומה עולמי ! מי יתן לנו תמורתם, מי יתן לנו חליפתם ! לא על כל הנספים באותו הזבח אפשר היה עפ"י הדין המסור להתאבל, לא כולם באו לקבר ישראל, לא נקשר לכולם כיתן למשפחות השכולות לשכך במדת מה את יגונם הקודר בקריעה ובילולה כדין.

ועתה אנו חוזרים לפסוק הראשון של פרשת קדושים. דבר אל כל עדת בנ"י קדושים תהיו כי קדוש אני ד" דלקיכם. כוונת הצו הכללי לעדת בני ישראל היא, קדושים תהיו, קדושים, תהיו, מוקדשים תהיו, ככתוב ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי קדושים. לאמר בין שאתם בארץ בין שאתם בגולה, אל תתבוללו, אל תטמעו בין העמים, בין בגוף בין ברוח.

אל תתבוללו אל תטמעו בין העמים במובן הגופני, שאם זה יהיה סופכם הכל אבוד, ויחד עם זאת קדושים תהיו היו חטיבה מיוחדת עם ישראל, עם קדוש בארץ קדשכם. המאבק ההיסטורי שלנו למען קיומנו בתור עם בן חורין בארץ האבות שהנביאים הוא היס להגשמתו הנצחית של אותו הצו הגדול היסודי כנגד

והתבוללות והטמיעה. בגולה א"א עוד להתקיים, א"א עוד אף בתנאי החיים היותר נוחים, לעצור את זרם ההתבוללות והטמיעה. ובגולה אי' אפשר עוד לשמור על קיום היהדות בעולם, לשם המטרה הנשגבה העליונה שבה כה השגחה האלקית לעם ישראל. מלחמת ההתגוננות שלנו פירושה מילוי הצו הזה קדושים תהיו לא בתור יחידים כי אם בתור אומה. קדושים הם ששת המיליונים קרבנות הגולה, וקדושים הם הקרבנות של סיירת הר הצופים על כלם אנו אומרים ה' ינקום את דמם. אולם יש הבדל בין אלו לאלו. הקרבנות הראשונים שהומתו חוץ הם, קרבנות שהוקרבו על אדמה טמאה, משא"כ אלו האחרונים, ואחיהם ואחיותיהם בארץ, הם שהוקרבו בפנים בתוך מקדש האומה על אדמת הקודש, על מזבח האומה בדמם הנקי הטהור כרתנו ברית מחדש עם ארץ האבות והנביאים. אלה ואלה זכותם תעמוד לנו בימים הקשים והמכריעים האלו ערב גאולת ישראל. תהיינה נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ד' אלקי ישראל ובחיי הנצח של בית ישראל בציון בית חיינו יהי רצון שמהרה בעזרת צור ישראל וגואלו למדינה היהודית בנויה על יסודות תורת קדשנו ושבת קדשנו לקיים במצוה עלינו קדושים תהיו כי קדוש אנכי ד' אלקיכם .

וגאולת ישראל השלמה מהרה תבוא. אמן, ואמן !

כ"ה. הספר.

בשבת שעברה קראנו פרשת קדושים, קדושים תהיו כי קדוש אני וגו'.

עכשיו כבר אנו עומדים בפרשה אחרת ואולם, במובן ידוע, זה כארבעה חדשים שהישוב קורא פרשת קדושים, ידוע שכל "יהודי שנהרג ללא משפט בידי גוים של אומות העולם, אנו נוהגים לקרוא לו קדוש. מקור המנהג הוא בדרשות רז"ל בסנהדרין מ"ז ובמדרש תהלים ע"ם. יהודי שנפל קרבן על מזבח האומה קדוש יאמר לו. בשלהי המלחמה העולמית עמד כל עם ישראל עטוף אבל על ששת מיליונים קדושים הי"ד, רוב בנין האומה. במשך שלש שנים האחרונות של התקופה האכזרי באירופה היה עם ישראל קורא פרשת קדושים. סוף סוף התעורר העולם הגדול לטרגידיה היהודית העולמית והאומות המאוחדות החליטו לתת לבני שם ושארית בארץ אבותינו לכונן בה בע"ה מדינה יהודית, ולחדש בה ימינו כקדם. כלום יש דבר יותר מההחלטה זו ?

מבלי לדבר על זכותנו ההיסטורית מפי ה' ביד משה והנביאים, הרי עפ"י החוק הבין-לאומי ניתן לאומות המאוחדות להוציא החלטה היסטורית זו. לבריטניה לא היתה אלא זכות מנדטורית על ארץ ישראל ואותה הזכות עמדה להפסק במשך זמן קצר.

להערביים שבבינו מעולם לא היתה שום זכות

בלשון החוק הבינלאומי על הארץ, ובהתאם להוק ולמשפט הבין-לאומי ניתן גורל הארץ בידי האומות המאוחדות. מאד כאב לבנו על החלק הגדול שהוצא מרשותנו ומשנה אבנו על הוצאת ירושלים עיר קדשנו, בירת היהדות, מהמדינה היהודית, אבל כדי למנוע שפיכת דמים ומפני השלום הבינל' והחביב כ"כ ליהדות. [illegible] דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום, השלמנו עם המציאות המצערת וקרבן גדול הקרבנו על מזבח השלום. והנה אני שלום והמה למלחמה. בין רגע המטיר עלינו המדבר בכל זעמו ופראותו. לא נשארה לנו ברירה אחרת אלא להתבונן ולעמוד על נפשנו. אותה מלחמת התגוננות שהוכרחה עלינו, מלחמת קודש היא ; ספר זכרונות שלמאבקינו זה הוא ספר מלחמות ה'. אורייתא וישראל והקב"ה חד הוא. כלום אין קדושים הולם את כל אלה מאחינו שנפלו בידי האויב, למען הגנת נפשות אחינו הנאבקים במחנות אשר חייהם תלויים להם מנגד, למען קיום האומה הישראלית ובפרט למען קיום ירושתנו הרוחנית מהר סיני העומדת בסכנה תמידית בגולה ? בגולה מאיימות עלינו תמיד שתי סכנות, סכנת השמדה הפנית, מצד אחד, וסכנת שריפת הנשמה בהמשך ההתבוללות

והשפיעה. מאצר השני. קצרו של דבר, כחות הרס ואבדון, שמאחורי
גבם עמדו אויבים [נאבגרים] מתכסים בטלית של צביעות, כמו עלינו פרשת קדושים, זה
כארבעה חדשים, ואילולי ה' שהיה לנו, אז חיים בלעונו. ואמנם ה'
היה לנו. נתקיים בנו כי ה' אלוקיכם ההולך ~~לפניכם~~ [עמכם] להושיעכם מאויביכם.
~~אחרי [illegible]~~ [illegible] את שלפו בבכורה ובבחירה נפש מופתית. ההולך לפניכם לא נאמר
כאן, אלא ההולך עמכם, אם אתם הולכים הוא ילך עמכם, ואנחנו הלכנו והולכים,
והוא הולך עמנו. וכל אותו הזמן עסקנו בפרשת קדושים. כמה מאות קרבנות כבר
הקרבנו! ואולם החלק המזעזע ביותר של אותה פרשה קדושים הוא מתבטא בקרבנות
של אותה השיירה שהלכה להר הצופים באותו היום המר והנמהר, לפני ~~שלשים יום~~ [illegible].
זו לא היתה פלוגה צבאית יוצאת למערכה. זו היתה סיעה של יהודים ויהודיות
יוצאה לעשות את חובתם הקדושה, לטפל בחולים אנושים, לחבוש נפצעים בהיכל
החסד, ביה"ח הדסה, לאותו המוסד הנאדר ~~שממנו נהנו~~ [illegible] גם ערבים וגם בריטים.
כחות הבטחון, [הבריטיים] שעל פי הבטחתם יצאה השיירה, עמדו מנגד בקרוב מקום ובמשך
שעות רבות של פרפורי נפש איומים, לא עשו את חובתם האלמנטרית להציל את
הצפויים למכה. איזה אסון בא עלינו! איזו אבידה עצומה לא רק לישוב ולעם
ישראל, כי גם לעולם המדע בכלל! כל נפש בישראל היא עולם מלא, ~~אבל הרי~~
[illegible] היו באותה השיירה אנשי מדע ומחקר חברי המכון הרפואי של הדסה וחברי
האוניברסיטה העברית בעלי שיעור קומה עולמי! מי יתן לנו תמורתם, מי יתן
לנו חליפתם! לא על כל הנספים באותו השבת אפשר [illegible] עפ"י הדין הנכון
להתאבל, לא כולם באו לקבר ישראל, לא בקשר לכולם ניתן למשפחות השכולות
לשכך כמדת מה את יגונם הקודר בקריעה [illegible]
ועצה אנו ~~חוזרים~~ [illegible] לפסוק הראשון של פרשת קדושים. דבר אל כל עדת בנ"י
קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם. [illegible] הצו הכללי לעדת בני ישראל
~~היא~~. קדושים תהיו, ~~קדושים תהיו, מובדלים תהיו~~, ככתוב ואבדיל אתכם מן
העמים להיות לי קדושים. לאמר בין שאתם בארץ בין שאתם בגולה, אל תתבוללו,
אל ~~תטמעו~~ [תבולעו] בין העמים, בין בגוף בין ברוח.
אל תתבוללו אל תטמעו בין העמים במובן הגופני, שאם זה [illegible] סופכם,
הכל אבוד, [illegible] תהיו היו הסיבה מיוחדת, עם ישראל, עם קדוש
בארץ קדשכם. המאבק ההיסטורי שלנו למען קיומנו בתור עם בן חורין בארץ
האבות [illegible] הוא [illegible] הנצחית של אותו הצו הגדול היסודי כבר

ההתבוללות והטמיעה. בגולה א"א עוד להתקיים, א"א עוד, אף בתנאי החיים היותר נוחים, לעצור את זרם ההתבוללות והטמיעה. ובגולה א"א אפשר עוד לשמור על קיום היהדות בעולם, לשם המטרה הנשגבה העליונה שבה ההשגחה האלקית לעם ישראל. מלחמת ההתגוננות שלנו, פירושה מילוי הצו הזה קדושים תהיו לא בתוך זרים כי אם בתוך ארצה. קדושים הם ששת המיליונים קרבנות הגולה, וקדושים הם הקרבנות של שיירת הר הצופים, על כלם אנו אומרים ה' ינקום את דמם, אולם יש הבדל בין אלו לאלו. הקרבנות הראשונים שהושמו חוץ הם, קרבנות שהוקרבו על ארמה טמאה, משא"כ אלו האחרונים, ואחיהם ואחיותיהם בארץ, הם שהוקרבו בפנים, בתוך מקדש האומה על אדמת הקודש, על מזבח האומה. בדמם הנקי, הטהור, כרתנו ברית מחדש עם ארץ האבות והנביאים. אלה ואלה זכותם תעמוד לנו בימים הקשים והמכריעים האלו ערב גאולת ישראל. תהיינה נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ד' אלקי ישראל ובהיי תחיה של בית ישראל, בציון בית חיינו. יהי רצון שמהרה בעזרת צור ישראל וגואלו המדינה היהודית, בנויה על יסודות תורת קדשנו ושבת קדשנו לקיים כמצוה עלינו קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם.

וגאולת ישראל השלמה מהרה תבוא. אמן, ואמן !

ישיבה ד' 23.8.48 בערב

[4]

ישיבה ד'

י.ח. - ר. ג.

<u>יו"ר ד"ר סלי הירש</u>: רשות הדבור לכבוד הרב הראשי ד"ר הרצוג, שרוצה לברך את האסיפה שלנו.

<u>הרב הראשי ד"ר הרצוג</u>: כבוד חברי הרב הראשי לא"י , כבוד היו"ר, אסיפה נכבדה! נחמו נחמו עמי יאמר אלהיהם דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עוונה כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה. קול קורא במדבר פנו דרך א' ישרו בערבה מסלה לאלהינו.

חושבני שאין באמת צורך בנאום. מספיק היה אילו הייתי ממשיך לקרוא את דברי הנביא עד סוף הפרק. מה בין הדברים הללו "נחמו עמי" כשהם נקראים כיום הזה וכשהיו נקראים עד לפני איזה זמן? אז היו דברי הנביא חזון לעתיד בלבד, ואילו היום הם כבר חזון שבו משתקפים ההוה, העתיד הקרוב והעתיד הרחוק גם יחד. "נחמו נחמו עמי" - כפל הלשון, פעמיים "נחמו". כך דרשו רבותינו ז"ל: חטאו בכפלים, לקו בכפלים והתנחמו בכפלים. גדול הוא הלקח הכלול בדרשה הזאת. עם ישראל כפול הוא. עם ישראל הוא עם. כל האומרים אין ישראל עם אלא כנסיה דתית בלבד אינו אלא טועה. ואולם כל האומרים שישראל איננו אלא עם ככל העמים - הרי הוא טועה ומטעה. ישראל הוא עם קדוש, עם השם, עם בעל תעודה אלהית מוסרית אצילה במשפחת האומות, עם בעל חזון נשגב שאין למעלה הימנו. ולפיכך שישראל חטא הוא חטא בכפלים, והוא גם לקה בכפלים. ישראל הוא לא העם היחידי שנחרב וגלה מארצו. קדמו לו בגורל זה עמים רבים, גדולים וקטנים. אך אותם העמים מכיוון שנחרבו והגלו מארצם נבלעו במחריביהם ולא נודע כי באו אל קרבם, ואז פסקו יסוריהם ופרפוריהם. לא כך חלק עם ישראל. לא די להם שנחרבו וגלו מארצם, אלא שאיזו יד שלוחה ממרום לא נתנה להם להבלע בעמים, הכריחה אותם להתקיים בתור אומה מפוזרת ומפורדת ולסבול יסורי מות ללא הרף הווה אומר לקו בכפליים. וכל-כך למה? מפני שישראל הוא עם הנוצר לגדולות, לגדולות במובן המוסרי-נבואי לגדולות ~~xxxx~~ בעתיד הגדול השמור לאנושיות כולה, לגדולות במפנה האדיר והנאדר השמור לאחרית הימים. לפיכך נתנחמו בכפלים "נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם". עמי, אל תירא ואל תיחת. לנסים גלויים עוד לא בא הזמן ולפיכך עליך לעשות מאמץ עליון. אבל נסים התרחשו ויתרחשו. ~~x~~ אתה עמי, בארץ ובגולה, עשה מאמץ עליון ואלהים יעשה הוא נס עליון. בכפלים תתנחמו: לא רק שמדינת ישראל תחזיק מעמד בעזרת אלהי ציון ותגדל במלוא קומתה, אלא גם סופה להיות לאור גויים בדעת אלהים, באמת ובמשפט ובצדקה, בחסד וברחמים, באהבת אדם, בטהרת החיים וקדושתם.

"נחמו נחמו עמי". ועתה הנביא מוסיף: "דברו על לב ירושלים". צפה החוזה הנפלא ברוח קדשו וראה והנה עמו כבר מנוחם, הנה ישראל כבר בן-חורין, אבל

~~המשך דברי הרב הרצוג~~: ירושלים עוד לבה כואב, כואב וחרד, גורלה עדיין נתון בכף המאזנים והוא קורא: "דברו על לב ירושלים וקראו אליה".

עוד מעט ויקוים "למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער." עוד יקוים בימינו ולעינינו בחיינו ובחיי כל בית-ישראל "כי מציון תצא תורה ודבר ה׳ מירושלים". לא רק לישראל כי אם לכל יושבי תבל.

כן, אחי ואחיותי, ירושלים יעודה להיות בינלאומית. אבל איזו ירושלים? ירושלים הישראלית, היא שתהיה בינלאומית במובן של חזון ישעיהו בן-אמוץ ומיכה המורשתי.

אחינו אנשי מדינת ישראל ואנשי הגולה, בואכם לשלום. ברוכים אתם בשם עיר השם, עיר הקודש והמקדש. אני דוחה בהחלט את החששות ואת החשדות המתפשטים והולכים בשדרות באוכלוסיה הירושלמית, שמא ממשלת ישראל מסיחה את דעתה מירושלים, שמא אחינו במדינות הים וברוב התלהבותם למדינת ישראל ישכחו את ירושלים מלבם. "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני". חלילה וחלילה. חלילה לנו מחששות וחשדות כאלה. כמה קרבנות הצרורים בצרור החיים נפלו בגלל עיר החיים, עיר הנצח של עם ישראל. כמה קרבנות הקריבו בני הישוב החדש - תל-אביב, חיפה, העמק וכו׳ וכו׳ - כמה קרבנות נפלו מאותם הבחורים הרעננים והחסונים. החסונים כארזים. "מנשרים קלו מאריות גברו". על מה? על כביש ירושלים ת״א. וצבא ישראל, ממשלת ישראל סוף סוף חד הוא. הנה ראשי הלוחמים מעבר-לים, ראשי הלוחמים במערכה הפוליטית הקשה והמסובכת והמעייפת בארצות הברית וכו׳ וכו׳ ראשי המערכה המעשית בעד מילוי החזון של תחית ישראל בארצו, הנה כולם נקבצו באו לכנוס הנכבד ההיסטורי הזה שנפתח בירושלים. הוסיפו אחים, הוסיפו הגבירו חיילים בדרך הזאת לשום ~~אלא~~ ולכונן את ירושלים תהלה בארץ, להרחיבה, להגדילה, לנשאה בכל הכוונים, לרבות בכוון הכלכלי, תעשיתי, להעלותה לא רק להלכה (דה יורה) כי אם גם למעשה (דה פקטו) לבירת היהדות כולה, לנקודת המוקד לכל נפשות ישראל מקצה העולם ועד קצהו, למרכז התורה, ~~xxxxxxxxxxxxxx~~ שהיא עוד נשמת ישראל ונצחיותו, למקום מושב מסכות התורה הכי גדולה גם בכמות וגם באיכות, למקום מושב סמכות התורה העליונה לכל ישראל מסוף העולם ועד סופו.

אחים ואחיות, פקחו עיניכם וראו והתבוננו, ראו והכירו כי דבר נביא הגאולה "יבש חציר נבל ציץ כי רוח ה׳ נשבה בו אכן חציר העם, יבש חציר נבל ציץ ודבר ~~xxxxxxx~~ אלהינו יקום לעולם". לא רחוק הוא היום, אשורנו ולא עתה אבל אשורנו, אני רואה אותו לא כ״כ מרחוק, אני רואה את היום, אשר בו יקוים דבר הנביא "ונגלה כבוד ה׳ וראו כל בשר יחדיו כי פי ה׳ דיבר".

י.ח. - ר.ג.

"כל בשר" לרבות את כל האומות. אך אתם בית ישראל, אתם מהרו והתבוננו מבעד למסכת הסיבות, אתם הכירו כבר עתה את יד ההשגחה העליונה. התרוממו, התנשאו לשיא בו מרום הקדוש והנשגב אשר בתופעה ההסטורית הנפלאה הזאת - תחית ישראל, מדינת ישראל, צבא ישראל אחרי גלות של 2000 שנות השמדות ורדיפות. התאחדו, התלכדו, התכוננו למאמץ עליון, אך מתוך אמונה בצור ישראל וגואלו ומושיעו ותורת קדשו. מהרה כדברxאxxxx נביאנו כי שמע קול מבשרת ציון, מבשרת ירושלים, xx הנה אלהיכם. אמן ואמן.

(אחריך הרב עוזיאל רשם xxxx ב.ס.)

ב"ה. ג' אלול תש"ח - (יום אזכרת קודשי הגאון
החסיד האמתי זצוק"ל נ"ע).

הכל תלוי במזל ואפילו ספר תורה שבהיכל. אפשר לאמר בלשון הזה: הכל תלוי במזל ואפילו שנה. זכתה שנת תש"ח והיא נרשמת בלוח העברי, כשנת ייסודה של מדינת ישראל. אין בכחנו עדיין להעריך בכל מלואו והקיפו של החידוש הזה, שלא היה כמותו בדברי ימינו מאז גלות ישראל מארצו. ובראש השנה הבעל"ט כשנברך ברכת שהחיינו בכוין בכל ניסי נשמתנו להודות למושיע ישראל שהחיינו וקיימנו והגיענו לשנה שהיא ראשית המפנה הגדול והנורא כאחד הלזה.

אמרתי בכוונה תחילה: "המפנה הגדול והנורא". הוא לא רק גדול, כי גם נורא. והוא לא רק נורא שמדרך הטבע - ועדיין לא התרוממנו לשיא הרוחני העליון שההשגחה הנסית תתפוס את מקומה של ההשגחה מן תלובות הטבע - לא היה אפשר לו בלי קרבנות מרובים, יקרים, הוא רק נורא במובן שאיבינו הבלויים והמתחפשים, כוים רבים ובהם גם עצומים, עורם כהמות ימים יהמיון, ושאון לאומים כשאון מים כבירים ישאון וממשלת ישראל, שתיל רך באדמת הקודש, מוקף כחות המדבר האומרים לכו ונכחידה ולא יזכר שם ישראל עוד עודנה זקוקה להשגחה מיוחדת, לנסים, אם כי פחות או יותר נסתרים; היא לא רק נורא מבחינה של הסכנה שעודנה רוחפת על ישראל בארצו, ומבחינת הסכנה המאיימת על אחינו עצמנו ובשרנו התמימים והישרים שומרי תורה ומצוה החביבים עלינו עד לאחת, אחינו שבארצות ערב, ישמרם שומר ישראל אשר בו הם בוטחים. המפנה הזה נורא הוא גם מהבחינה הפנימית שבפנימית. נורא הוא מבחינת הסכנה הפנימית הנשקפת לנו, מבחינת הסכנה של (סיקולריזציה) של עם ישראל, ע"י עיצובה של מדינת ישראל עפ"י תכניות חיקויי אומות נויירות, תכניות שהן חולי-חולין. כשנתבשרתי על ההחלטה ההיסתורית בליק סוקסס, ונזרקו מפי המלים: "אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך". הלב מתרחב, מתרחב והולך, אבל יחד עם התרחבותו הוא גם מתמלא פחד "ופחד ורחב לבבך"!

ומה עלינו לעשות? הצו הראשון, צו השעה, מצות עשה שהזמן גרמה, מצות עשה דרבים, שאין כמותה, מצות עשה שהזמן גרמא, גופי תורה תלויים

בה

בה, הצו העליון הזה הוא התאחדו כולכם, כל הארגונים הדתיים, המזרחי, פועל המזרחי, אגודת ישראל, פועלי אגודת ישראל, איחוד דתי בלתי מפלגתי, ועל ידכם יתאחדו כל איש ישראל, הרוצים בקיום תורת קדשנו ודת קדשנו, להלביש את מדינת ישראל צורה ישראלית, על הרקע הזה התאחדו כולכם! התאחדנה אתן נשי ישראל ובנותיו, האמהות בישראל והעתידות להיות אמהות בישראל, כל אלה המשתייכות כבר לאירגוני הנשים הדתיות ושעדיין לא משתייכות, כל אלה המדליקות נרות של שבת ויום טוב והעתידות להדליקן ואשר נר מצוה ואור תורה המסומלים בנרות הללו, מקרינין לתוך לבן הטהור, התאחדנה על הרקע של קדשי ישראל, של קדשי קדשים! זכרו כולכם וכללכן, שהבחירות, הרות עולם ממש, מסממשות ובאות! אין נדעת מי שהוא, אף החרד שבחרדים, לכוף את הדת על מי שהוא. "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה'". וכי מה אנו מבקשים? רק זאת! שמדינת ישראל תקבל צביון ישראלי מקורי אמתי, בציבוריותה, בחיי הציבור, צביון שייקבע בעיקר ע"י השבת, הכשרות, והמשפט כשהוא בנוי על דיני התורה. במקום שאנו מוצאים צורך והצדקה לעשות תקנות בשטח של המשפט. ודאי שהרבנות הראשית לארץ ישראל בצירוף עוד מגדולי התורה, תסדר תקנות, במסגרת המסכות שהתורה עצמה קובעת, בדרכים ידועים על היסוד של הפקר בית דין, וכו', אך לא בתור חליפין, כאילו נאמר, תנו לנו מסכות יותר מורחבת ונעשה לכם תקנות. אין לקשר את שני הדברים! אין לתלותם זה בזה!

רז"ל דורשים בבבא בתרא דף צ"ט, ע"א, את הכתיבות, ופניהם איש אל אחיו, (שמות כ"ה), ופניהם אל הבית, (דברי הימים ב' ג'), לאמר, בזמן שישראלעושים רצונו של מקום, הכרובים פניהם איש אל אחיו, בזמן שאין עושים רצונו של מקום פניהם אל הבית. אף אנו נדרוש: אתם הכרובים, אתם האחוזים ודבוקים בארון הברית, הסוככים בכנפיכם על הארון ועל בדיו מלמעלה, רוצים אתם שישראל יהיו עושים רצונו של מקום, קיימו "ופניכם איש אל אחיו"! השליטו ביניכם אהבה ואחוה שלום ואחדות. וכיו כולם בלב אחד בעצה אחת ובדיעה אחת. יצא מכין הכרובים כשהם פניהם איש אל אחיו, ישמע העם, ישמעו ויתעורר, ישמע ויתרומם. אז, רק אז, יישמע קול ה' קול התורה והמצוה, קול קדושת ישראל, את מיתרי הלב היהודי, הרום הגדול של הישוב ואתו עמו הרוב הגדול של אחינו שבגולה, יקום ויפיע על מדינת ישראל את חותמת הקודש, יקום וילביש

אותה את הצורה הישראלית המקורית האמתית, תוך שמירה מעולה על עקרוני הדימוקרטיה, הכנה והישרה, ועל דרכי השלום, שלום אמת, ועל דרכי הנועם, מבפנים וכלפי חוץ, ככתוב דרכיה דרכי נועם ועל נתיבותיה לשלום, וכדבר רבותינו ז"ל, כל התורה כולה מפני דרכי שלום, (גיטין דף נ"ט עמוד ב'). שמעה עמי בינה זאת!

אנו נתקלים בהמון קשיים, אך אל נא נרתע! "אמר רבי לוי דבר זה מסורת בידינו מאבותינו מקום ארון אינו המדה", (יומא כ"א ע"א וכו'), כלומר, צריך היה שיהא לארון שעשה משה "עשר אמות לכל רוח כשניתן באמצע בית הכפורת, והרי כל ההלל לא היה אלא עשרים על עשרים, שנאמר ולפני הדביר עשרים אמה אורך, ועשרים אמה רוחב, נמצא שאין מקום הארון ממעט כלום". (שי' שם). והלא מקרא מלא דבר הכתוב, "אז יקהל שלמה את זקני ישראל וראשי המטות, נשיאי האבות וגו', להעלות את ארון ברית ה' וגו', וישאו הכהנים את הארון ויעלו את ארון ה' וגו', ויביאו הכהנים את ארון ברית ה' על מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים, אל תחת כנפי הכרובים, (מלכים א', א-ו')! אמור מעתה, מכיון שמלבד ידוע היה שארון הברית לא יתפוס את מקומו בקדש הקדשים אלא בנס, מה היה להם לכהנים, בני אדם מקודשים, להעלותו, לשאתו על כתפם, ולהביאו בידיהם אל דביר הבית? גם זה ראוי היה להעשות בנס, ראוי היה לאראלים, למלאכי מרום, לאחוז בארון הקודש להריםו, ולהביאו למקומו הנסי! לא כן הדבר! הכהנים היו מוכרחים לעשות את שלהם, להעלות את ארון הברית מעיר דוד היא ציון על כתפיהם, ולהביאו בידיהם אל דביר הבית, אל קדש הקדשים, ומשהוכנס, כבר ממלו בו מלאכי מעלה, כבר ממלה בו השכינה עצמה, כביכול, ומכאן ואילך בנס היה עומד. איכה יתפוס את מקומו, איכה יעמוד, ארון הברית, בהיכל, במקדש האומה, המדינת ישראל? לא זו השאלה! השאלה היא: אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי מטות, מתי יבוא השלום? מתי יקהל שלמה את זקני ישראל וראשי המטות, את הרועים והמנהיגים המאמנים לארון הברית, ויאספו ויקבצו הכהנים, תופסי התורה, ומשביעי היראה, כולם כאיש אחד חברים, ויטו שכם אחד להרכיבו על כתפם ויביאו אותו אל דביר הבית? כשיקום הדבר הזה, אז כבר יתפוס ארון הברית את מקומו, אז כבר יעמוד על מקומו — בנס, לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי! מצו הראשון, צו השעה, בעליון

לכל היהדות שומרת תורה ומצוה, הוא להתאחד, להתלכד, להתרכז, כולם כאיש אחד חברים, מסביב לארון הקודש!

בברכת שנה טובה ומבורכת לכל בית ישראל בארץ ובתפוצות, בברכת השלום והאחדות ליהדות הנאמנה לתורה ולמצוה ברכה שסופה להקיף את בית ישראל כולו, בארץ ובחוץ לארץ ובתפלה למושיע ישראל, צורו וגואלו, לגאולה השלמה במהרה בקרוב.

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
הרב הראשי לארץ ישראל.

החופעיה"ק ירושלים, תובב"א.

הנה, הנה, כנסת ישראל מתחסלת ותחתיה באה מדינת ישראל. מתחסלת, אספת הנבחרים, והיא מפנה את מקומה לפרלמנט הישראלי, הועד הלאומי מתחסל, ואת מקומו תופסת ממשלת ישראל. סיכמתי באי אלו מלים את סיומה של תקופה, והתחלתה של תקופה. כמה גדולה היא תמורה זו, ומה רב ערכה ההיסטורי! ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה! שוב אני קורא: "הסכת ושמע ישראל, היום הזה נהית לעם". פסוק זה כבר נתקיים. מכנסת נהיינו לעם, מעדה יהודית נהיינו למדינה יהודית, מועד לאומי ליהודי ארץ ישראל, תלוי בדעת אחרים, נהיינו לממשלה יהודית עצמאית. ואנחנו רבני ישראל, תלמידיו של משה, רועי ישראל הנאמנים, נהיינו מרבנות הראשית לארץ ישראל תחת הממשלה המנדטורית לרבנות הראשית ולרבנים של מדינת ישראל בארץ קדשו. ואולם בבקשה לגמור את הפסוק בהדגשה מיוחדת על סיומו - נהית לעם - "לה' אלקיך"! כל מי שעינים לו, עיני רוח, ישתחרר נא ברגע המרומם הזה מכל משפטים קדומים, מכל השפעות זרות קדומות, ויגמור בדעתו להגשים בחיים את סוף הפסוק על כל משמעויותיו. כבר צווח הנביא הגדול, "ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן". הנה, יתבונן ישראל, יתבונן עמי! יכיר את קונהו. יכר-נא את היד האלקית המסתתרת שהיתה מהפכת כל הזמן במהלך ההיסטורי הנפלא שהביא אותנו עד הלום. יכר - נא את אותה היד הנעלמת מבעד למסך של סבות על סבות אשר בקצב כ"כ מהיר הפכה את הכנסת לעם, את העדה למדינה, את הועד לממשלה - ולממשלה עצמאית, שכבר הכירו בה רוב הממשלות שבעולם, ויצא בעולם, ומתוך כך יבטח בצור ישראל וישען בגואלו, אשר לא הסיר הבטחתו המיוחדת מעל אומה זו ששמה ישראל, אשר הביאה לפני ארבעת אלפים שנה מערפלי העולם העתיק הקדמון, אל תוך במת ההיסטוריה! מאז אבדו גוים רבים, נפלו ממלכות כבירות, צצו דתות מדתות שונות, וחלפו, ויאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו. כסו עליהן חרבות עולם, אבדו ואין בחיים זכרן. והאומה הקטנה הזאת, ישראל שמה, ותורת קדשה עמה, נתגלגלה בגלגולים אין מספר,

וסבלה יסורי תופת, אשר אין על עפר משלם, ותורתה עמדה מסדה כסלע איתן בלב ימים, גם לנגד הדתות שמחיקה יצאו, ולא עברה ולא בטלה מן העולם, וביום הזה היא קמה לתחיה, ומתחדשת כנשר נעוריה! והפלא ההיסטורי הזה, איך התרחש, בניגוד לחוקי ההיסטוריה? על ידי כך שהיא מתחילת יצירתה לא היתה עם ככל העמים, כי אם ״עם לה׳ אלקיך״, עם קשור בנצח, אחוז בחזון נצח, מיועד לתפקיד נצח, לתעודה נצחית!

ועתה, הנה הרבנות הראשית לארץ ישראל המיצגת את הרבנות בארץ קדשנו עמדה במשך התקופה המבורכת שפינתה את הדרך לראשית צמיחת גאולתנו, בקשרים וביחסים מיוחדים עם אותו המוסד הלאומי העליון המתחסל היום הזה, הועד הלאומי. זה לא מתפקידי לעשות מאזן של פעולות הועד הלאומי בכלל, אבל תוך ברכתנו הנתונה לועד הלאומי בשעת התחסלותו, אני מציין שבדרך כלל, ידע הועד הלאומי להגן על קיומה של הרבנות הראשית, אחד המוסדות העליונים שבו מצא הבית הלאומי את ביטויו הדתי, הממלכתי, בנגד חתירות מבחוץ ומבפנים. ולאחרי כל הביקורת, והביקורת הכנה, ודאי ימצא שהועה״ל פעל הרבה, ופעמים שפעל דברים גדולים, במצבים קשים ומסובכים.

עכשיו שהועד הלאומי יוצא, וממשלת ישראל נכנסת תחתיו, אנו נזכרים בברכת שבה היה המשמר היוצא מברך את המשמר הנכנס, לשרת במקדש במקומו, ״מי ששיכן שמו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה שלום ורעות״. מובן מאליו שאין זה אלא משל ומליצה, אבל יש בו משהו מאלף. לא המשמר היוצא, ולא המשמר הנכנס, שעליהם דברינו מוסבים, הם במדרגה של הכהנים המקודשים ששימשו במקדש, אבל הבית החדש - הישן גזה, לאמר בית ישראל בארצו, הוא, במובן הרחב, מקדש, מקדש האומה כך הוא בעינינו וכך הוא בעיני כל תפוצות ישראל, וכך הוא בעיני טובי אומות העולם, הרואים בו התחלת מילוי דבר ה׳ ביד נביאיו, רצוננו - ושאיפתנו, שמדינה כולה - לא חלק ממנה התרומם לשיא של אותם הדברים, ״מי ששיכן שמו בבית

בזה", לאמר, שהכל יכירו וידעו שההשגחה העליונה דורשת מהם לעצב את צורת המדינה, עפ"י תכנית עשויה ברוח ישראל מקורי אמתי, עד שבית ישראל, הבנוי מחדש בחסד עליון, יהא משכן לשכינה, ולשכינת ישראל, לשכינת השבת, לשכינת התורה, לשכינת קדשי ישראל, לשכינת משפט התורה, לשכינת הצדק והמוסר והחסד של ישראל סבא, של תורת משה והנביאים וחז"ל. "הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה ושלום וריעות".

אם אי אפשר בלי חילוקי דיעות בישראל, עד בוא משיח צדקנו כלום אפשר לאיזה שהוא צד אחר למלא את מקומו של אותו הצד הנשגב העליון בתורת ישראל. "ואהבת לרעך כמוך"? למעלה, למעלה, מכל הסיסמות והאידיאולוגיות המפלגתיות, עומדת האחוה הישראלית! "הלא אב אחד לכלנו, הלא א-ל אחד בראנו, מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו"? למעלה, למעלה, מכל הפילוגים, המעמדיים, החברתיים, עומד צו השלום והריעות. אם אין שלום אין כלום! לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. דרוכי אהבה ואחוה ושלום וריעות, תוך הכרה מלאה בצור ישראל גואלו ומושיעו, לכו ונלכה מחיל אל חיל, והבוחר בתורה, במשה עבדו בישראל עמו, ובציון בית חיינו, הוא ירומם וינשא את מדינת ישראל, את ממשלת ישראל, את צבא ההגנה לישראל, וקרן תורת ישראל גם יחד! ומהרה נזכה לגאולת ישראל השלמה, למילוי יעודי נביאי ישראל, לישראל ולעמים כולם, אמן, ואמן!

הנה, הנה, כנסת ישראל מתחסלת ותחתיה באה מדינת ישראל. מתחסלת, אספת הנבחרים, והיא מפנה את מקומה לפרלימנט הישראלי, הועד הלאומי מתחסל ואת מקומו תופסת ממשלת ישראל, סיכמתי באי-אלו מלים את סיומה של תקופה, והתחלתה של תקופה. במה גדולה היא תמורה זו, ומה רב ערכה ההיסטורי! ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. שוב אני קורא: "הסכת ושמע ישראל, היום הזה נהית לעם", פסוק זה כבר נתקיים. מכנסת נהיינו לעם, מעדה יהודית נהיינו למדינה יהודית, מועד לאומי ליהודי ארץ ישראל תלוי בדעת אחרים, נהיינו לממשלה יהודית עצמאית. ואמנם רבני ישראל, תלמידיו של משה, רועי ישראל הנאמנים, נהיינו מרבנות הראשית לארץ ישראל לרבנות הראשית ולרבנים של מדינת-ישראל בארץ קדשו. ואולם בבקשה לגמור את הפסוק בהדגשה מיוחדת על סיומו - נהית לעם - לה' אלקיך! כל מי שעינים לו, עיני רוח, ישתחרר נא ברגע המרומם הזה מכל משפטים קדומים, מכל השפעות זרות קדומות, ויגמור בדעתו להגשים בחיים את סוף הפסוק על כל משמעויותיו. כבר צווח הנביא הגדול, "ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן", הנה, יתבונן ישראל, יתבונן עמי! יכיר את קונהו. יכר-נא את היד האלקית הנסתרת שהיתה מהפכת על הזמן במהלך ההיסטורי הנפלא שהביא אותנו עד הלום, יכר-נא את אותה היד הנעלמת מבעד למסך של סבות על סבות אשר בקצב כ"כ מהיר הפכה את הכנסת לעם, את העדה למדינה, את הועד לממשלה - ולממשלה עצמאית, שכבר הכירו בה רוב הממשלות שמבען יוצא בעולם, ומתוך כך יבטח בצור ישראל וישען בגואלו, אשר לא הסיר השגחתו המיוחדת מעל אומה זו ששמה ישראל, אשר הגיחה לפני ארבעת אלפים שנה מערפלי העולם העתיק הקדמון, אל תוך במת ההיסטוריה! מאז אבדו גוים רבים, נפלו ממלכות כבירות, צצו דתות מדתות שונות, וחלפו, ויאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עליהן חרבות עולם, אבדן ואין בחיים זכרם. העם הקטן הזה, ותורת קדשו עמו, בתגלגל ולגבולים אין מספר, וסבל יסורי תופת, אשר אין על עפר משלם,

ותורתה, עמדה כסלע איתן בלב ימים, גם לנגד הדתות שמחיקה יצאו, ולא עברו ולא בטלו, חדלו מן העולם, וביום הזה הנהו קם לתחיה, ומתחדש כנשר נעוריה! והפלא ההיסתורי הזה, איך התרחש, בניגוד לחוקי ההיסתוריה? על ידי כך שהיא מתחילת יצירתה לא היתה עם ככל העמים, כי אם "עם לה' אלקיך", קשור בנצח, אחוז בחזון נצח, מיועד לתפקיד נצח, לתעודה נצחית!

ועתה, הנה הרבנות הראשית לארץ ישראל המיצגת את הרבנות בארץ קדשנו עמדה במשך התקופה המכוננת שפינתה את הדרך לראשית צמיחת גאולתנו, בקשרים וביחסים מיוחדים עם אותו המוסד הלאומי העליון המתחסל היום הזה, הועד הלאומי. ~~לא זה המקום ולא זו השעה להערכה~~, לעשיית מאזן של הבסיסות והחובות, בכלל, ~~ולנגוע לאותם הקשרים, על לאותם היחסים בפרט~~, אבל תוך ברכתנו הנתונה לועד הלאומי בשעת התחסלותו, ~~עלינו לציין~~, שבדרך כלל, ידע הועד הלאומי להגן על קיומה של הרבנות הראשית, אחד המוסדות העליונים שבו מצא הבית הלאומי את ביסודו הרשמי, הממלכתי, כנגד התירות מבחוץ ומבפנים. ולאחרי כל הביקורת, והביקורת הכנה, וראי, שהיעה"ל הרבה פעמים עם דברים גדולים, במצבים קשים ומסובכים!

עכשיו שהועד הלאומי יוצא, וממשלת ישראל נכנסת תחתיו, אנו נזכרים בברכה שבה היה המשמר היוצא מברך את המשמר הנכנס, לשרת במקדש במקומו, "מי ששכן שמו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה ושלום ורעות". מובן מאליו שאין זה אלא משל ומליצה, אבל יש בו משהו מאלף. לא המשמר היוצא, ולא המשמר הנכנס, שעליהם דברינו סובבים, הם במדרגה של הכהנים המקודשים ששימשו במקדש, אבל הבית החדש - הישן הזה, לאמר בית ישראל בארצו, הוא, במובן הרחב, מקדש, מקדש האומה כולה כך הוא בעינינו וכך הוא בעיני כל תפוצות ישראל, וכך הוא בעיני טובי אומות העולם, הרואים בו התחלת מילוי דבר ה' ביד נביאיו. רצוננו, שאיפתנו, שהמדינה כולה - לא רק חלק ממנה

תתרומם לשיא של אותם הדברים, "מי ששיכן שמו בבית הזה", לאמר, שהכל יכירו וידעו שההשגחה העליונה דורשת מהם לעצב את צורת המדינה, עפ"י תכנית עשויה ברוח ישראל מקורי אמתי, עד שבית ישראל, הבנוי מחדש בחסד עליון, יהא משכן לשכינה, לשכינת ישראל, לשכינת השבת, לשכינת התורה, לשכינת קדשי ישראל, לשכינת משפט התורה, לשכינת הצדק והמוסר והחסד של ישראל סבא, של תורת משה והנביאים וחז"ל. "הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה ושלום וריעות".

אם אי אפשר בלי חילוקי דיעות בישראל, עד בוא משיח צדקנו, כלום אפשר לאיזה שהוא צו אחר למלא את מקומו של אותו הצו הנשגב העליון של תורת ישראל, "ואהבת לרעך כמוך"? למעלה, למעלה, מכל הסיסמות והאידיאולוגיות המפלגתיות, עומדת האחוה הישראלית! "הלא אב אחד לכלנו, הלא א - ל אחד בראנו, מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו"? למעלה, למעלה, מכל הפילוגים, המעמדיים, החברתיים, עומד צו השלום והריעות. אם אין שלום אין כלום! לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום! דרוכי אהבה ואחוה ושלום וריעות, תוך הכרה מלאה בצור ישראל גואלו ומושיעו, לכו ונלכה מחיל אל חיל, והבוחר בתורה, במשה עבדו בישראל עמו, ובציון בית חיינו, הוא ירומם וינשא את מדינת ישראל, את ממשלת ישראל, את צבא ההגנה לישראל, ומרן תורת ישראל גם יחד, ומהרה נזכה לגאולת ישראל השלמה, למילוי יעודי נביאי ישראל, לישראל ולעמים כולם,

אמן, ואמן!

No public ~~manipulation~~ manifestation, not even that of last Thursday, colossal as it was, or of yesterday with all its stirring appeal, could give an adequate idea of the reaction of the Jewish mind and heart to the flagrant breach of faith which the present British Government wants the British Nation to commit. We deeply regret that a British policeman was shot on Thursday and needless to say we condemn that dastardly crime in unmeasured terms, while at the same time we hold that nothing in the happenings of last Thursday could justify the indiscriminate and cruel beating in the streets, of Jewish passers-by on Friday, Saturday and Sunday, by English soldiers and policemen or the attack upon the community-offices.

I shudder to think of what may happen in the event of, G-d forbid, Parliament passing the White, or rather, Black Paper. I am wondering whether any spiritual influence could restrain a bleeding nation driven to despair when it suddenly wakes up to the dreadful fact that the reward of three and a half years of almost unprecedented self-restraint, or *havlagah* as we called it, is the quenching of its rekindled hope, is its being doomed to remain permanently a minority in the Land of its Fathers, is the undoing of all its wonderful work of reconstruction and the handing over of the Land of Israel, so indissolubly bound up with Israel's faith soul and spirit, to those who during all that period of *havlagah* had been defiling the holy land with the shedding of the innocent blood of Zion's sons and daughters who had returned after two thousand years of exile and torment to rebuild her ruins so that she may eventually become a light, spiritual, moral and cultural unto all nations.

Mr. MacDonald is an exquisite dialectician but no amount of dialectics can turn for us black into white and alter by one iota our most deterimed absolutely irreconcilable opposition to the new policy which is an outrageous breach of faith and trust , ~~unprecedented~~ without precedent in the annals of England.

We still hope that at this , the eleventh hour , the conscience of the British Nation to whom the Word of G-d is still sacred and dear , will wake up from its deep slumber and will prevent this shocking betrayal of the weakest of all nations to whom humanity is so greatly indebted.

No public ~~manipulation~~ manifestation, not even that of last Thursday, colossal as it was, or of yesterday with all its stirring appeal, could give an adequate idea of the reaction of the Jewish mind and heart to the flagrant breach of faith which the present British Government wants the British Nation to commit. We deeply regret that a British policeman was shot on Thursday and needless to say we condemn that dastardly crime in unmeasured terms, while at the same time we hold that nothing in the happenings of last Thursday could justify the indiscriminate and cruel beating in the streets of Jewish passers-by, on Friday, Saturday and Sunday, by English soldiers and policemen or the attack upon the community offices. I shudder to think of what may happen in the event of, G-d forbid, Parliament passing the White, or rather, Black Paper. I am wondering whether any spiritual influence could restrain a bleeding nation driven to despair when it suddenly wakes up to the dreadful fact that the reward of three-and-a-half years of almost unprecedented self-restraint, or *havlagah* as we called it, is the quenching of its rekindled hope; is its being doomed to remain permanently a minority in the Land of its Fathers; is the undoing of all its wonderful work of reconstruction and the handing over of the Land of Israel, so indissolubly bound up with Israel's faith soul and spirit, to those who during all that period of *havlagah* had been defiling the holy land with the shedding of the innocent blood of Zion's sons and daughters who had returned after two thousand years of exile and torment to rebuild her ruins so that she may eventually become a light, spiritual, moral and cultural unto all nations.

Mr. MacDonald is an exquisite dialectician but no amount of dialectics can turn for us black into white and alter by one iota our most deterimed, absolutely irreconcilable, opposition to the new policy which is an outrageous breach of faith and trust , ~~unprecented~~ without precedent in the annals of England.

We still hope that at this , the eleventh hour , the conscience of the British Nation to whom the Word of G-d is still sacred and dear , will wake up from its deep slumber and will prevent this shocking betrayal of the weakest of all nations to whom humanity is so greatly indebted.

No public ~~manipulation~~ manifestation , not even that of last Thursday, Colossal as it was , or of yesterday with all its stirring appeal, could give an adequate idea of the reaction of the Jewish mind and heart to the flagrant breach of faith which the present British Government wants the British Nation to commit. We deeply regret that a British policeman was shot on Thursday and needless to say we condemn that dastardly crime in unmeasured terms, while at the same time we hold that nothing in the happenings of last Thursday could justify the indiscriminate and cruel beating in the streets of Jewish passersby on Friday, Saturday and Sunday by English soldiers and policemen or the attack upon the community offices.

I shudder to think of what may eventually happen in the event of , G-d forbid, Parliament passing the White , or rather , Black Paper. I am wondering ~~whether any~~ how far and how long any spiritual influence could restrain a bleeding nation driven to despair when it ~~suddenly wakes up to~~ is made to realise the dreadful fact that the reward of three and a half years of almost unprecedented self-restraint , or havlagah as we called it, is the quenching of its rekindled hope; is its being doomed to remain permanently a minority in the Land of its Fathers; is the undoing of all its wonderful work of reconstruction and the handing over of the Land of Israel , so indissolubly bound up with Israel's faith soul and spirit, to those who during all that period of havlagah had been defiling the holy land with the shedding of the innocent blood of Zion's sons and daughters who had returned after two thousand years of exile and torment to rebuild her ruins so that she may eventually become a light, spiritual , moral and cultural unto all nations.

Mr. MacDonald is an exquisite dialectician but no amount of dialectics can turn for us black into white and alter by one iota our most deterimed, absolutely irreconcilable opposition to the new policy which is an outrageous breach of faith and trust , ~~unprecedented~~ without precedent in the annals of England.

We still hope that at this , the eleventh hour , the conscience of the British Nation to whom the Word of G-d is still sacred and dear , will wake up from its deep slumber and will prevent this shocking betrayal of the weakest of all nations to whom humanity is so greatly indebted.

No public manipulation , not even that of last Thursday, Colossal as it was , or of yesterday with al l its stirring appeal, could give an adequate idea of the reaction of the Jewish mind and heart to the flagrant breach of faith which the present British Government wants the British Nation to commit. We ded ly regret that a British policeman was shot on Thursday and needless to say we condemn that dastardly crime in unmeasured terms, while at the same time we hold that nothing in thehappenings of last Thursday justify the indiscriminate and cruel beating in the streets of Jewish passerbys , on Friday, Saturday and Sunday by English soldiers and policemen or the attack upon the community offices. I shudder to think of what may happen in the event of , G-d forbid, Parliament passing the White , or rather , Black Paper. I am wondering whether any spiritual influence could restrain a bleeding nation driven to despair when it suddenly wakes up to the dreadful fact that the reward of three and a half years of almost unprecedented self-restraint , or havlagah as we called it, is the quenc hing of its rekindled hope , its being doomed to remain permanently a minority in the Land of i ts Fathers, the undoing of all its wonderful work of reconstruction and the handing over of the Land of Israel , so indissolubly bound up with Israel's faith soul and spirit, to those who during all that period of havlagah had been defiling the holy land with the shedding of the innocent bloom of Zion's sons and daughters who have returned after two thousand years of exile and torment to rebuild her ruins so that she may eventually become a light, spiritual , moral and cultural unto all nations.

Mr. MacDonald is an exquisite dialectician but no amount of dialectics can turn for us black into white and alter by one iota our most deterimed absolutely irreconcilable opposition to the new policy which is an outrageous breach of faith and trust , (without precedent) ~~unprecented~~ in the annals of England.

We still hope that at this , the eleventh hour , the conscience of the British Nation to whom the Word of G-d is still sacred and dear , will wake up from its deep slumber and will prevent this shocking betrayal of the weakest of all nations to whom humanity is so greatly indebted.

6

My greatly esteemed friend, the Very Rev., the Archbishop of Canterbury bases his plea for the internationalization of the whole of Jerusalem, old and new, upon the ground that Jerusalem is holy to the three religions — Judaism, Christianity and Islam.

(1) ~~My answer is as follows:~~ Here is my answer:— There are degrees in sanctity holiness as well as in everything else. To Christianity and Islam, the holiness of Jerusalem is of an associative nature, due to the presence within its area of certain sites, sacred to these two religions. From the standpoint of Judaism

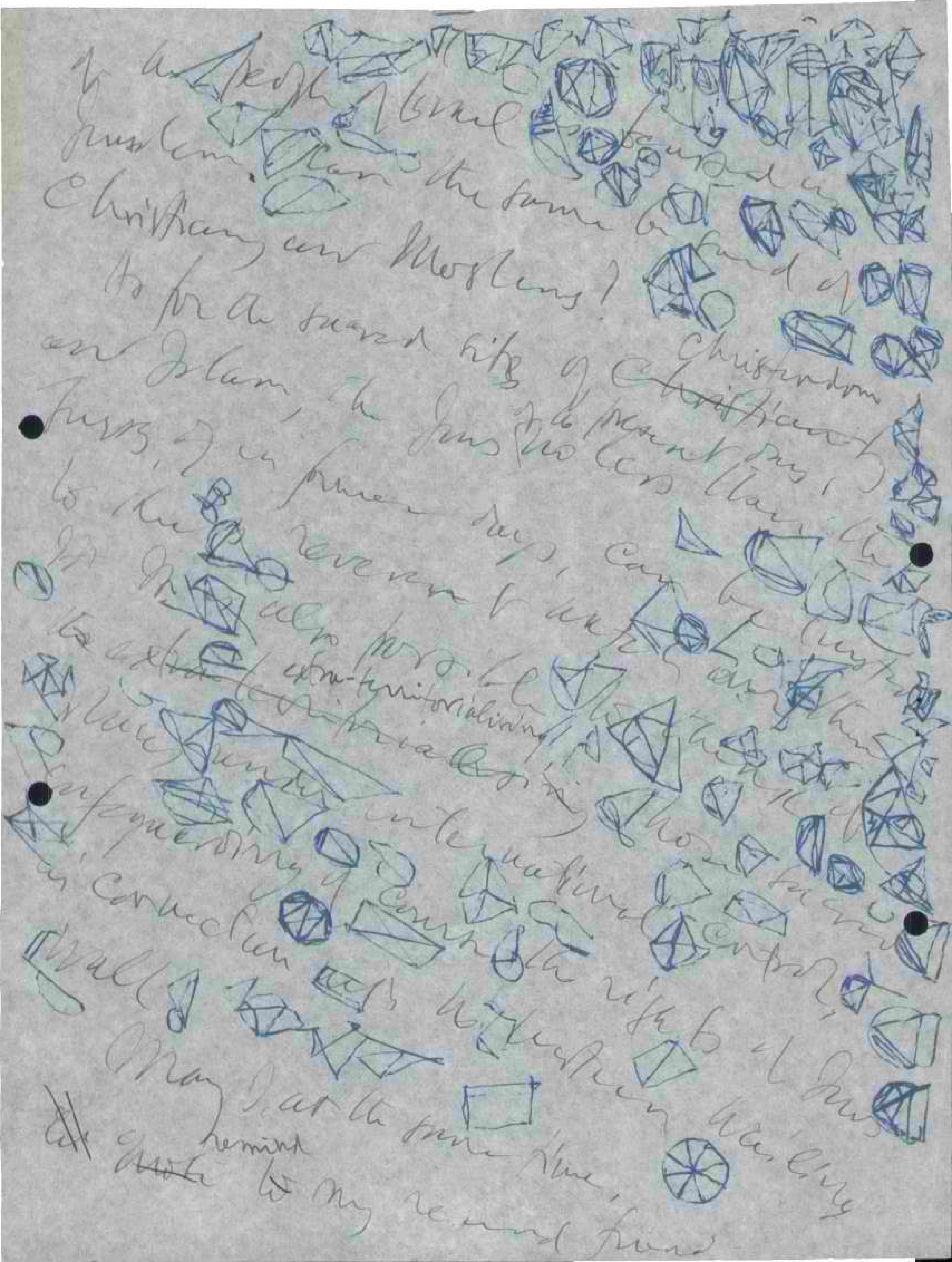
(2)

Jerusalem is invested with primal intrinsic holiness. This finds concrete expression in certain religious ~~religious~~ law

laws operative for Jews to the present day, ~~thousands of~~ nearly two thousand years after the destruction of the Temple. (For a full discussion and statement see especially the Responsa of that great Rabbinical authority R. Simon ben Zemach Duran, part 3, No 201). No parallel to this is found in Christian or Moslem Canon Law!

(2) In keeping with that solemn oath and sacred pledge

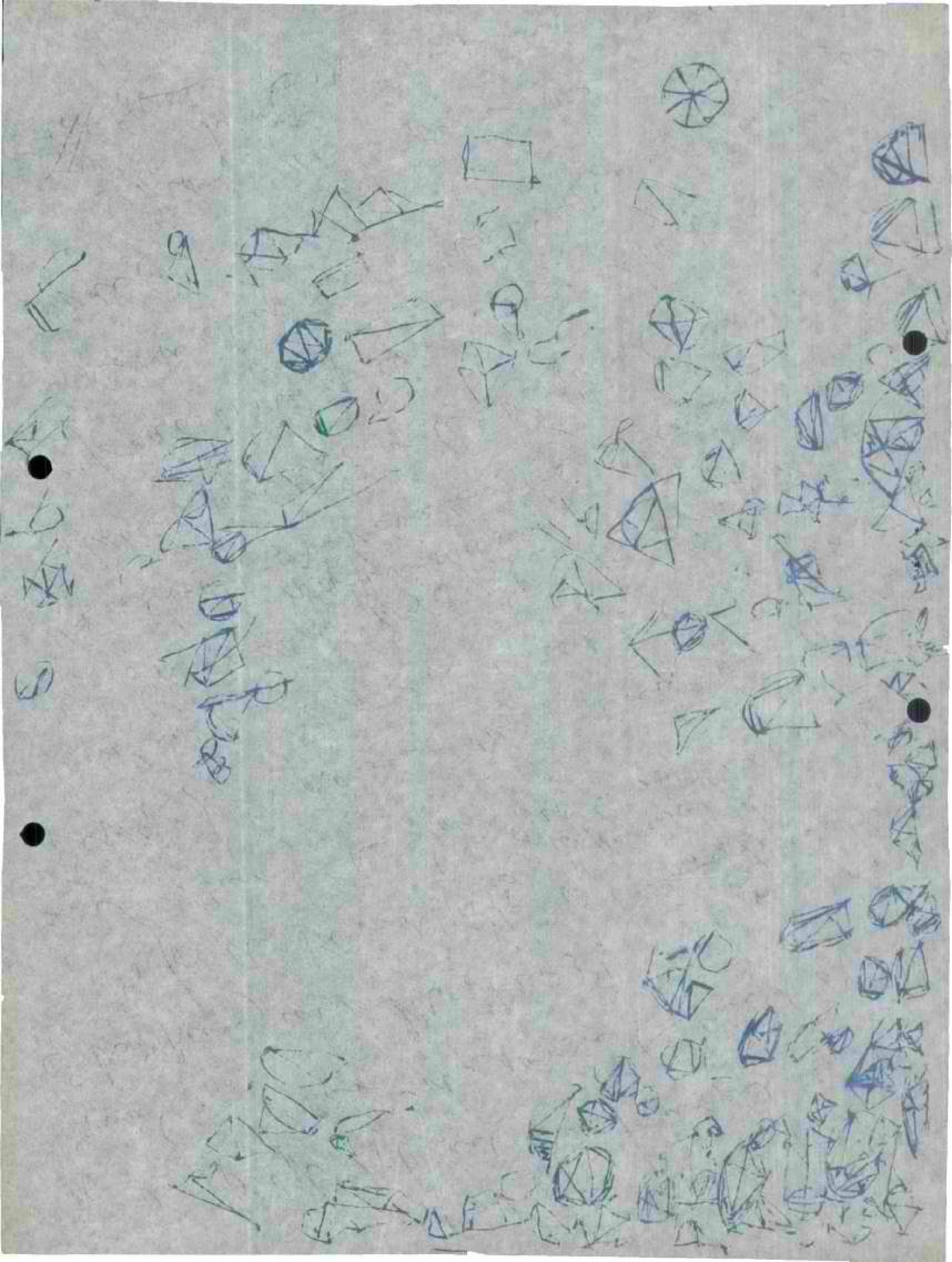
taken by our ancestors upon the banks of the Rivers of Babylon (Psalms), Jewish religious observance, in our weal and in woe, teems with remembrances of Jerusalem. In his daily or her daily prayers and benedictions, every observant Jews and Jewesses throughout the globe make many mentions of Jerusalem time and many many times daily. (3) Every Jew and Jewess throughout the globe world when praying turns his or her face toward Jerusalem. (4) The hope and faith of Jewry with reference to the fulfilment of the promise

If the people of Israel is bound up [illegible] Jerusalem, can the same be said of Christians and Moslems?

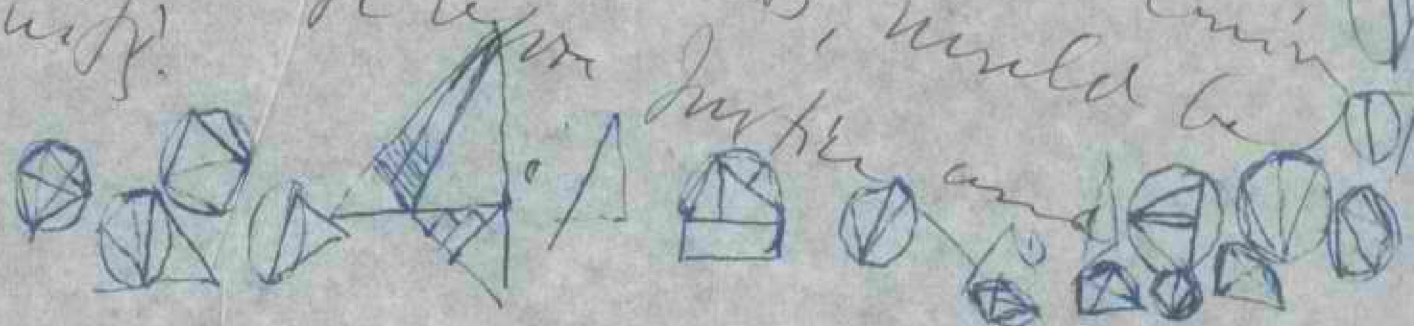
As for the sacred sites of ~~Christianity~~ Christendom and Islam, the Jews of to-present days, Jews no less than the Jews of in former days, can be trusted to the reverence and [illegible] [illegible] [illegible] of them. It is also possible to ~~internationalizing~~ extra-territorializing these [illegible] international [illegible] safeguarding of [illegible] in connection with [illegible] rights of [illegible] walls [illegible] [illegible] [illegible] Jews

May I at the same time, [illegible] remind ~~[illegible]~~ to my reverend friend

the historic reference in the House of Lords of his late predecessor, frailly pleading for the incorporation of Jerusalem in the territory eventually to be allotted to Israel!

The exclusion of the Old City from the Israel State would be a grievous wrong; the exclusion of the New City, largely a Jewish creation, containing a Jewish population of one hundred thousand, the overwhelming majority of its inhabitants, would be an outrage upon justice and equity!

Lastly may I remind the venerable head of Britain's national Church that for many months, the Christian world faced with apathy, with so-called mild expression, the continuous shelling and bombarding of Jerusalem, in no small measure by British guns and by officers manned by British officers, inflicting untold agony and the destruction of hundreds of innocent lives, as well as ordinary damage to property.

Where, we now wonder, was then Christendom's solicitude for holy Jerusalem, old and new?

Had it not been for our noble valiant defenders, ~~which~~ the instruments in the hands of ~~the~~ a special Divine providence ~~are~~ ~~our~~ saving our the Holy City, what would have ~~prevented~~ Jerusalem from becoming a second Leningrad?

Again, ~~those~~ what did the international concern for holy Jerusalem do ~~prevent that~~ ~~hundred thousand Jews from dying~~ ~~the transport of food~~ to effect a hundred thousand human beings (the Jewish civilian population) of Jerusalem from dying of hunger and thirst?

When we Jews throughout the world, abide by our awesome oath: "If I forget thee O Jerusalem let my right hand forget its cunning, let my tongue cleave to my palate if I remember thee not" [illegible]

היום הזה יום זכרון הוא לישראל, בו נפטר לפני יותר מארבעים שנה מחולל הרעיון של מדינת ישראל, הד"ר הירצל ז"ל, כמו חי שמור הוא היום ההוא בזכרוני. כשהגיעה השמועה הרעה ההיא נזדעזע בית ישראל, מהדק למהבעים של ~~[illegible]~~, מסוף העולם ועד סופו. רבים פחדו אז, שמא עם מותו של בעל "מדינת היהודים", יסוד הרעיון עצמו. ~~[illegible]~~ מבני הדור ההוא החיים עוד היום ~~[illegible]~~ הסה יזכו לראות בעיניהם מדינת ישראל בארץ ישראל היה וקימה. עתה רואים בעליל כי האיש ההוא, זה היה שליח מאת ההשגחה העליונה, זה היה מכשיר בידיה. הימים הללו ימי אבל הם לישראל, ימי בין המצרים. ואולם בעצם ימי האבל מצלצלים באזנינו דברי הנחמה של הנביא ירמיהו בהפטרת השבת הבאה "הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה". על תקופת המדבר שלאחרי יציאת מצרים, הנביא מדבר. מי יגלה עפר מעיניך ירמיהו רבינו? אילו קמת היום מקברך, מה היית אומר? "זכרתי לך חסד זקוניך, לכתך אחרי במדבר הגדול והנורא, מדבר העמים, אלפים שנה. הנה היום חדשת כנשר נעוריך. הנה קמת ותתעוררי מעפר גלותך. עורי, עורי, שיר דברי, כבוד ה' עליך מהרה יגלה, והיו למשסה שאסיך ורחקו כל מבלעיך, והייתי לאור גוים כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". אמנם יש לנו ת"ל מדינת ישראל וצבא ישראל, אך ימי אבל ישראל עוד לא שלמו. עוד אויבינו יהמיון, אויבינו הגלוים אשר אמחנו לשלום

והמה למלחמה, ואויבינו הצבועים העושים מעשה זמרי ומבקשים
שכר כפנחס, המבקשים לטהר את הארץ של הפוליטיקה הקיסרית
בק"ן טעמים. אכן על מדינת ישראל אין אנו יכולים לקרוא עוד
"והיה בהניח לך ה' אלקיך מכל אויביך מסביב".

וירושלים מה היא באלו הימים ? יש לה למדינת ישראל
מדינאים, יש לה קבינט, שרים ויועצים, ומעין פרלימנט,
אבל לא פה המקום למדיניות, לא פה המקום לחשב לחשבונות
פוליטיים - איסטרטגיים. אין זה כי אם בית אלקים וזה
קרוב לשער השמים, קרוב לכותל המערבי, אשר משם לא זזה
שכינה מעולם. ושכינת בכותל היא משדרת קרנים הנה, ברגע
המרומם הזה, ישר אל תוך לב האומה, ופחד ורחב לב האומה
ורטט יעבר בכל נימיו לשמע שם קדשך, ירושלים ! הנה הנביא
הגדול כמעט שאיננו מזכיר את הארץ אלא את ירושלים. עתידה
של האומה הישראלית משתקף לעיני רוחו אך בירושלים, מקור
הנבואה, מעיין ההשראה. את האומה בקדם קדמותה, כשהיא
נודדת במדבר, הוא רואה בצורה של ירושלים נודדת. "הלוך
וקראת באזני ירושלים לאמר זכרתי לך חסד נעוריך אהבת
כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה." ובאים תלמידי
תלמידיו, באלף שנה אחריו, חכמי התלמוד, ופוסקים הלכה
ברוחו; מי שחתם בברכת המזון מושיע ישראל במקום בונה
ירושלים, יצא ידי חובתו, לפי שאין תשועת ישראל בלי בנין
ירושלים (ברכות מח ע"ב). וכאשר קרני אור השכינה של הכותל המערבי מתחילות
לפרוח על פני נימי לב האומה, הלב מנהם ושואל: היש תשועת
ישראל בלי ירושלים, ומדינת ישראל מה היא בלי ירושלים ?

ולב האומה מהדהד את דברי דרשניה-פיסניה על ישעיהו פרק ס"ט.
כיון שראתה ציון (ירושלים) שגליות מתכנסים וכל ישראל
והשמים והארץ שמחים, והיא איננה נזכרת, התחילה אומרת עזבני
ה' וה' שכחני, אומר לה הקב"ה כלום יש כלה בלי חופה?
שאי סביב עיניך וראי כלה נקבצו באו לך. ירושלים בין-לאומית?
כן! בחזון בן אמוץ ומיכה המורשתי - זהו יעודה הסופי של
ירושלים, של ירושלים הישראלית ככתוב "ונהרו אליו כל הגוים
והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחתיו, כי מציון תצא
תורה ודבר ה' מירושלים".

רבותי, נסיים את דברי ירמיהו! "קדש ישראל לה'
ראשית תבואתה". רצוננו שהדברים הללו יחדרו עמוק עמוק אל
תוך לבם של מדינת ישראל, שניכם יצורי-פלא, שניכם מעשי ידי
ההשגחה האלקית המיוחדת על אומת-הפלאים שהיא ישראל.
תוך לבו של צבא ישראל. על יסוד אותו הרעיון היסודי המסתכם
בדברי ירמיהו אלה, תוך ברכתנו הכנסת מעמקי נשמתנו, הננו,
בשעה, מעמידים לפני שניכם דרישות מסוימות, על הרקע הדתי, על
הרקע של קדושת ישראל, לפניכם צבא ישראל, ומדינת ישראל.
ומסדינת ישראל אנו דורשים עוד דרישה מיוחדת על הרקע של
משפט ישראל. "ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני, כלום יש כלה
בלי חופה?". מדינת ישראל, בתי דינים של ישראל, ובית
דין עליון של ישראל על גביהם ודיני ישראל, ומשפטי ישראל
מימות משה רבינו עד היום הזה, אינם נזכרים! אם ישראל
בלי ציון, ככלה בלי חופה, - הרי בתי דינים

של ישראל בלי משפט תורת ישראל, חופה בלי כלה!

ועתה מדינת ישראל וצבא ישראל, אשרינו שזכינו לראותכם בעינינו, כמה אתם חביבים, כמה אתם יקרים לנו, כמה אנו שמחים בכם אפילו בימי האבל הללו, אבל בבקשה, ובכל לשון של בקשה, זכרו את דברי הנביא; קדש ישראל לה" ראשית תבואתה. על ישראל להיות קדש, על ארצו להיות קדש, ועל צבאו לקיים והיה מחנך קדוש!

ברוכים הבנים שביכם שנים שהם אחד, ברוכה גבורתכם, הדרוכה רוח מרום, ברוכה מסירת הנפש של חיילינו גבורינו המקדשת שם ישראל, וממילא שם שמים, תבוא עליכם ברכת ה", ברכת ה" אשר לא יוסיף עצב עמה, ברכת ה" במלואה! אתם צבא ישראל, צעירינו הנאהבים והנעימים, עליכם אמר המשורר ברוח קדשו. עמך נדבות ביום חילך, מרחם משחר, לך טל ילדותך. מהרה יקויים בך צבא ישראל: מטה עזך ישלח ה" מציון, רדה בקרב אויביך. בשבילכם מדינת ישראל וצבא ישראל יקויים: נורא אלקים ממקדשיך א-ל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלקים. ישוב דברי הנביא: קדש ישראל לה". את מדינת ישראל היי למופת לכל יושבי תבל, בקדושה ובטהרה, במשפט, בצדק, ובצדקה, בחסד וברחמים, בשלום ובמישור, לקיים מה שנאמר "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה". והנה סוף דברי הנביא; כל אוכליו יאשמו, רעה תבוא עליהם נאם ה'. אני מפרש, יאשמו מלשון והוא ידע ואשם, כלומר, יודה על חטאיו, לאמר סוף שאוכלי ישראל, צורריו מכל הסוגים, הגלויים והצבועים, ידרו על אשמתם, כשיקבלו את ענשם מן השמים, ככתוב ונקיתי

דמם לא נקיתי, ואז יתמלא דבר אלקים:"הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך , אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" ואז יזכר לך ירושלים המסמלת כנסת ישראל כולה, כדברי רז"ל נקראה כנסת ישראל ציון), לכתך אחרי, אחרי אלקי ישראל באלקים היים אלקי העולם, לכתך אחרי אלקי האמת והצדק, במדבר העמים הגדול והנורא נחש שרף ועקרב, לא ארבעים שנה כימי צאתך מארץ מצרים, כי אם אלפים שנה , ואז יקויים כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים ,אמן, אמן .

...הלך וקראת באזני ירושלים, לאמר, כה אמר ה', זכרתי לך חסד נעוריך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר, בארץ לא זרועה, וגו'.

היום הזה יום זכרון הוא לישראל. בו במטר לפני ~~ינהב ארבעים~~ שנה מחולל הרעיון של מדינת ישראל, הד"ר הירצל ז"ל. כמו חי שמור הוא היום ההוא בזכרוני. כשהגיעה השמועה הרעה ההיא נזדעזע בית ישראל, [illegible] מסוף העולם ועד סופו. רבים מידי אז, שמא עם מותו של בעל "מדינת היהודים", ימות הרעיון עצמו. ~~מי פלל, מי מלל~~ מלבי הדור ההוא החיים עוד היום ש הםה יזכו לראות בעיניהם מדינת ישראל בארץ ישראל היה וקימה. עתה רואים בעליל כי האיש ההוא, זה היה שליח מאת ההשגחה העליונה, זה היה מכשיר בידיה. הימים הללו ימי אבל הם לישראל, ימי בין המצרים. ואולם בעצם ימי האבל מצלצלים באזנינו דברי הנחמה של הנביא ירמיהו בהפטרת השבת הבאה "הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה". על תקופת המדבר שלאחרי יציאת מצרים, הנביא מדבר. מי יגלה עפר מעיניך, ירמיהו אילו קמת היום מקברך, מה היית אומר? "זכרתי לך חסד זקוניך, לכתך אחרי במדבר הגדול והנורא מדבר העמים אלפים שנה. הנה היום חדשת כימי נעוריך. הנה קמת ותתעוררי מעפר גלותך. עורי, עורי, שיר דברי, כבוד ה' עליך מהרה יגלה והיו למשסה שאסיך ורחקו כל מבלעיך, והייתי לאור גוים כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". אמנם יש לנו ת"ל מדינת ישראל וצבא ישראל. אך ימי אבל ישראל עוד לא שלמו. עוד אויבינו יהסיון, אויבינו הבלויים אשר אמבנו לשלום

והסה למלחמה, ואויבינו הצבועים העושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס, המבקשים לטהר את השרץ של הפוליטיקה הקיסרית בק"ן טעמים. במדינת ישראל אין אנו יכולים לקרוא עוד "והיה בהניח לך ה' אלקיך מכל אויביך מסביב".

וירושלים מה היא באלו הימים ? יש לה למדינת ישראל מדינאים, יש לה קבינט, שרים ויועצים, ומעין פרלימנט, אבל לא פה המקום למדיניות, לא פה המקום לחשבונות פוליטיים – אסטרטגיים. אין זה כי אם בית אלקים וזה קרוב לשער השמים, קרוב לכותל המערבי אשר משם לא זזה שכינה מעולם. ושכינת הכותל היא משדרת קרנים הנה, כרגע המרומם הזה ישר אל תוך לב האומה, ופחד ורחב לב האומה ורטט יעבר בכל ניםיו לשמע שם קדשך ירושלים ! הנה הנביא הגדול כמעט שאיננו מזכיר את הארץ אלא את ירושלים. עתידה של האומה הישראלית משתקף לעיני רוחו אך בירושלים, מקור הנבואה, מעיין ההשראה את האומה בקדם קדמותה, כשהיא נודדת במדבר, הוא רואה בצורה של ירושלים נודדת. הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. ובאים תלמידי תלמידיו אלף שנה אחריו, חכמי התלמוד ופוסקים הלכה ברוחו; מי שחתם בברכת המזון מושיע ישראל במקום בונה ירושלים, יצא ידי חובתו, לפי שאין תשועת ישראל בלי בנין ירושלים. וכאשר קרני אור השכינה של הכותל המערבי מתחילות לפרוץ על פי ניםי לב האומה, הלב מנהם וציעק: היש תשועת ישראל בלי ירושלים, ומדינת ישראל מה היא בלי ירושלים ?

ולב האומה מהדהד את דברי דרשניה פיטביה על ישעיהו פרק ס"ס.

כיון שראתה ציון (ירושלים) שגליות מתכנסים וכל ישראל

והשמים והארץ שמחים, והיא איננה בזכרת, התחילה אומרת עזבני

ה" וה" שכחני, אומר לה הקב"ה כלום יש כלה בלי חופה?

שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך. ירושלים בין לאומית?

כן! זהו החזון בן אמוץ ומיכה המורשתי — זהו יעודה הסופי של

ירושלים, של ירושלים הישראלית, ככתוב "ונהרו אליו כל הגוים

והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה" אל בית אלקי

יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו, כי מציון תצא

תורה ודבר ה" מירושלים".

רבותי, בסיים את דברי ירמיהו! "קדש ישראל לה"

ראשית תבואתה". רצוננו שהדברים הללו יחדרו עמוק עמוק אל

תוך לבם של מדינת ישראל, שניכם יצורי. פלא, שניכם מעשי ידי

ההשגחה האלקית המיוחדת על אומת הפלאים שהיא ישראל. ואל

תוך לבו של צבא ישראל. על יסוד אותו הרעיון היסודי המסתכם

בדברי ירמיהו אלה, תוך ברכתנו ~~הכבעת~~ מעסקי בשמתנו, הננו

בה בשעה מעמידים לפני שניכם דרישות מסוימות הרקע הדתי על

הרקע של קדושת ישראל, לפניכם צבא ישראל, ומדינת ישראל,

וממדינת ישראל אנו דורשים עוד דרישה מיוחדת על הרקע של

משפט ישראל. "ותאמר ציון עזבני ה" וה" שכחני, כלום יש כלה

בלי חופה?". ~~אבל מדינת~~ ישראל, ובתי דינים של ישראל, ובית

דין עליון של ישראל על בניהם — ודייני ישראל, ומשפטי ישראל

מימות משה רבינו עד היום הזה, אינם נזכרים! אם ישראל

בלי ציון ככלה בלי חופה, — הרי בתי דינים

של ישראל בלי משפטי תורת ישראל, חופה בלי כלה!

ועתה מדינת ישראל וצבא ישראל, אשרינו שזכינו לראותכם בעינינו, כמה אתם חביבים, כמה אתם יקרים לנו, כמה אנו שמחים בכם אפילו בימי האבל הללו, אבל בבקשה, ובכל לשון של בקשה, זכרו את דברי הנביא: קדש ישראל לה" ראשית תבואתה. על ישראל להיות קדש על ארצו להיות קדש, ועל צבאו לקיים, "והיה מחנך קדוש!"

ברוכים הנכם שניכם, שנים שהם אחד ברוכה בורתכם, הדרוכה רוח מרום, ברוכה מסירת הנפש של חיילינו בחורינו המקדשת שם ישראל וממילא שם שמים. תבוא עליכם ברכת ה", ברכת ה" אשר לא יוסיף עצב עמה, ברכת ה" במלואה! אתם צבא ישראל, צעירינו הנאהבים והנעימים, עליכם אמר המשורר ברוח קדשו, "עמך נדבות ביום חילך, מרחם משחר, לך טל ילדותך". מהרה יקויים בך צבא ישראל: מטה עזך ישלח ה" מציון רדה בקרב אויביך. בשניכם מדינת ישראל וצבא ישראל יקויים נורא אלקים ממקדשך א-ל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם, ברוך אלקים" ושוב דברי הנביא קדש ישראל לה'. את מדינת ישראל היי למופת לכל יושבי תבל בקדושה ובטהרה, במשפט, בצדק, ובצדקה, בחסד וברחמים, בשלום ובמישור, לקיים מה שנאמר "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה". והנה סוף דברי הנביא: כל אוכליו יאשמו, רעה תבוא עליהם נאם ה'. אני מפרש, יאשמו ויאשמו מלשון והוא ידע ואשם, כלומר, מורה על המצער לאמר סוף שאוכלי ישראל, צורריו מכל הסובבים, הבלויים והצבועים, יודו על אשמתם, כשיקבלו את ענשם מן השמים, ככתוב ונקיתי

דמם לא נקיתי, ואז יתמלא דבר אלקים: "הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" ואז יזכר לך, ירושלים, המסמלת כנסת ישראל כולה, כדברי רז"ל נקראה כנסת ישראל ציון, "לכתך אחרי", אחרי אלקי ישראל ואלקים חיים ואלקי העולם, לכתך אחרי אלקי האמת והצדק, במדבר העמים הגדול והנורא, נחש שרף ועקרב, לא ארבעים שנה כימי צאתכם מארץ מצרים, כי אם אלפים שנה, ואז יקויים כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, אמן, אמן.

"הסכת ושמע ישראל, היום הזה נהית לעם" (דברים כ"ז). את הדברים הללו, אני קורא אל הציבור כולו. זה קרוב למאה שנה שהתחילו ויכוחים במחנה ישראל, אם ישראל הוא עם או איננו עם. לפנים לא היתה מחלוקת כזאת. אעפ"י שהיינו מפוזרים ~~במפחדים~~ ומפורדים בין העמים וארצנו שממה ~~של אויבינו~~ תחת אויבינו, כלשון התורה, "ושממו עליה אויביכם", הרגישה כל נפש יהודי שהיא חלק אורגני, חלק בלתי נפרד מעם אחד, עם בלי ממשלה, בלי צבא, בלי ארץ, בפועל ממש, אבל בכל זאת עם אחד. אחרי נצחונו הסופי, אחרי שהח-שהחריב את בית המקדש וירושלים עיר הקודש, וכיבה את הגחלת האחרונה של מדינת ישראל בארצו, הוציא טיטוס הרשע מטבעות ועליהן צורה-בת ציון נרמסת ברגל גאוה של חייל רומאי, ותחת הצורה חרותות המלים: — Judea devicta, Judea Capta

יהודה מנוצחת, יהודה שבויה, ומיד עמד טיטוס והכריז בכל הקיסרות הרומאית שהיהודים חדלו מלהיות עם, לאמר, ישראל, כחור עם, מת ועבר ובטל מן העולם. ואולם אבותינו בכל ארצות פזוריהם, בכל היותם נאמנים למלכות, במקומות שהמלכות התיחסה אליהם כאל בני אדם, ובכל היותם מחזיקים בעיקרון ~~שנתכנה אח"כ~~ ע"י מר שמואל, דינא דמלכותא דינא, (בכל הדברים הנוגעים, למלכות), הביטו על עצמם, כעל בני עם אחד, ולא נתיאשו אף לרגע את השבועה שנשבעו על נהרות בבל, אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני, תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי! מסופר בתלמוד מסכת בכורות דף ח' ע"ב שאחד מחכמי אתונא, כלומר מגדולי פילוסופי יון אמר לחכם הגדול שבישראל, רבי יהושע בן חנניה, "בני לן ביתא באוירא", בנה לנו בית באויר, ובאה התשובה, ~~אמטי לי לחתה לאתי וארבי~~, העלה לי שמה לבנים ~~ומרגבתא~~, כלומר הפילוסוף היוני הביע את תמהונו על נפוצות יהודה, איך אתם ממשיכים לחשוב ולדבר על בית ישראל, מכיון שכבר נחלשה הקרקע מתחת רגליכם והנכם תלויים באויר, עם בלי ארץ, היתכן כדבר הזה, בית באויר? באה התשובה, אעפ"י שבית ישראל בארצו נהרס, בכל זאת ולמרות כל זאת, הלבנים ~~ובקברנה~~ והטיט עדיין קיימים, כלומר החמרים שמהם עתיד בית ישראל להבנות שוב. הם קיימים באויר, בדרך פלא, בכח רוח מפרום, אבל הם קיימים. כלום השכל האנושי יכול לתפוס דבר כזה? ולפיכך לא יבצר ולא יפלא שאותו הבית,

שאותו הבית הנהרס שוב יבנה, לכשיוסע אפילו חלק מאותם החסרים לארצו, ~~בבבך~~ פלא. ואולם בתקופה האחרונה בשלפי הגלות, התחילו יהודים להתוכח על אותה הנקודה. והיו יהודים, בארצות מערב אירופא, שהתחילו להכריז, שישראל איננו עם, וכאן דווקא נפגשו הקצוות, ריפורמים ואורתודכסים. אלה מחקו את ציון וירושלים ~~מתפס~~ מהסידור, ואלה לא מחקו אותה מהסידור, מחקוה מהריאליות שבלבם. ואולם היום, אין כבר מקום למחלוקת.

היום כבר נהית ישראל לעם. משיירי חורבן בית ישראל, מלבנים ~~דעצים~~ ואבנים, שהוסעו מן הגולה לציון, קם ישראל לתחיה בארצו, בארץ קדשו, קמה מדינת ישראל, ממשלת ישראל, קם צבא ישראל! והנה ישראל הוא עם, בכל המובנים, ביתך ישראל נבנה, לא באויר אלא על האדמה, על קרקע מוצקת. ואנו קוראים בלשון נותן התורה, הסכת ושמע ישראל היום הזה נהית לעם. כבר הכירו בעם זה כמה ממשלות, יש מהם בפועל ויש מהם גם באופן חוקי . ומהרה בי"ה, כולם, על כרחן, יאמרו אמן! אבל חייבים אנו לגמור את הפסוק - לה' אלקיך.

המלה לעם נמסרה בטעם פסיק, ונקודה קמץ גדול במבטא האשכנזי, ~~לא לעם אלא~~ לעם, כלומר, נהית לעם, פסיק, לעם חי ורענן וחפשי בארצו, ככל העמים בני חורין, אבל לא לגמרי ככל העמים, לא, בשום אופן לא! אתה עם לה' אלקיך! העם והתורה האלקית, עם ישראל מדינת ישראל, ודת ישראל, הם מהווים חלקים בלתי נפרדים. אצל עמים אחרים הפרדה כזו אפשרית. ה~~בריטים~~, צרפתים, רוסים, ערבים, וכו' וכו' היו לעם הרבה קודם, לזמן שבו קיבלו עליהם את הדת העכשוית שלהם. בעם האמירקאי מורכב מחלקים של עמים שלאומיותם קדמה לדתם. מה שאין כן בישראל. כשהופיע אברהם אבינו על במת ההיסטוריה, בו ברגע הופיעה אתו יחד דת ישראל, בשעה שנאמר לאברהם לך לך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול, בה בשעה בנה אברהם מזבח ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם, בה בשעה ירה אברהם אבן פנתה של דת ישראל, בה בשעה הוכרז על תעודת עם ישראל,

תעודה אלקית, תעודה עולמית, אשר הגשמתה תתחיל בארצו וסוף שתתפשט בעולם כולו, בשם ה' א - ל עולם. את הדברים האלה הנוקבים ויורדים עד התהום של ההויי של העם הישראלי, של המדינה הישראלית, אנו קוראים ברגע זה הגדול והנורא כאחד, לבית ישראל כולו, הסכת ושמע ישראל, היום הזה נהיית לעם, ועליך להיות סגלה, גוי קדוש, עם, לד' אלקיך! אותה המלה "הסכת" איננה נמצאת אלא פעם אחת בתנ"ך. הדגשה מיוחדת יש כאן. אי אפשר היה לבחור במלה אחרת. שלש הנה הוראותיה, ואין מלה כזאת שהיתה ראויה לשמש בבת אחת בשלש הלשונות באותו המעמד הגדול שבה היא נאמרה מפי הלוים, מפי השבט המקודש, מורי העם ומדריכיו הרוחניים ככתוב, וללוי אמר יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל. הסכת הוראתה, דום, כמלה "אוסקוט" בערבית; הקשב, כהוראת המלה בשומרונית; צפה, צפה למרחוק! בתוך הרעש הבחירות הללו, בתוך השאון מתעמולת כל מפלגה ומפלגה, הסכת, עמוד גם לרגע, והתעמק במחשבה, במחשבת הנצח. הסכת, הקשב, הקשיבה! לקול הנצח היוצא מהר חורב, מהר סיני, קול גדול ולא יסף. הסכת, צפה למרחוק! הביטה אל התעודה האלקית, תעודת עולם, אשר חזו לך צופיך, מאברהם עד משה, ממשה עד מלאכי. ושמע ישראל, היום הזה נהית לעם, לד' אלקיך. אפשר לך להיות עם כזה, עם ה', אלא ע"י התורה, תורת ה'. על אשיותיה, יסד ושכלל את ביתך, בארצך.

~~החזית הדתית המאוחדת, היא הקוראת לך עם ישראל, באמת ובצדק,~~

ולהלן הכתוב אומר, ושמעת בקול ד' אלקיך, ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום. אם עד עכשיו רבים ממך לא שמעו, ישמעו היום. ישמעו היום, כאשר נעשה ישראל לעם! זהי הקריאה הכללית היוצאת לעם ישראל כולו. ועתה הקול פונה אל רבבות אלפי ישראל בארץ וגם בגולה, הנאמנים לתורה ולמצוה ולעם כאחד. הגיעה השעה להפסיק את המריבות והקטטות הפנימיות! כשהוקם המקדש הראשון בישראל, המשכן, נצטוו ישראל להביא קרבן לכפר על עון מכירת

מכירת יוסף, שעיר לכפר, כדרשת רז"ל על שם שנאמר וישחטו שעיר עזים, ויטבלו את הכתנת בדם. המחלוקת היא שהחריבה את ביתנו ותגליתנו לבין האומות בראשונה ובשנייה. ומשה מפי הגבורה מצוה, "זה הדבר אשר צירוה ה' תעשו, וירא אליכם כבוד ה'". איני יודע מה הוא אותו הדבר שיעשו ותשרה השכינה על ישראל. באו ז"ל ופירשו, "אותו יצר הרע העבירו מלבבכם", כלומר אותו יצה"ר של המחלוקת, שהתחיל כבר בימי יעקב ושגרם לעול המשוע של מכירת יוסף הצדיק. "והיו כולכם בעצה אחת וביראה אחת". רצונכם שהקריאה הגדולה "הסכת ושמע ישראל, היום הזה נהית לעם לה' אלקיך", תחדור ללב המוני בית ישראל, ללב מנהיגיו המדיניים חכמיו, סופריו, משכיליו, ויועציו, וירא כבוד ה', ותשרה שוב השכינה על ישראל בציון, היו אתם יראי ד' המפלגות הדתיות, בעצה אחת, בתכנית אחת, בחזית אחת, וביראה אחת. "תרי קלי לא מישתמעי", שני קולות בבת אחת, אינם נשמעים, ומכש"כ ארבעה או חמשה קולות. רצונכם שישראל ישמע את הקול של תורת ה' ויראת ה', השמיעו כולכם קול של יראת שמים אחת, לא של שלש או ארבע יראות, ~~קול של יראת שמים של האגודה לחוד, של המזרחי לחוד, של הפועל המזרחי לחוד, של פועלי האגודה לחוד, של אחדות בלתי מפלגתי לחוד~~, ואז קריאתכם לעם ישראל, לממשלת ישראל, למדינת ישראל, למועצת ממשלת ישראל, תוקשב, ותישמע! וירא כבוד ה' בציון. הבל על שיש יהודים חרדים, שפירשו מן הבחירות לכנסת, היתכן כדבר הזה, כיום הזה?! גופי תורה תלויים בבחירות: השבת במדינה, השראת שכינת השבת בחיים הציבוריים לכל תופעותיהם, היא היא שתתן למדינת ישראל את צביונה הישראלי האמתי, לעיני כל ישראל, בארץ ובתפוצות, ולעיני כל העמים, הקוראים את התנ"ך, את ספר ספרים שלנו, והיודעים מה היא השבת לישראל; המשפט במדינת ישראל, לא משפט זר בלבוש עברי. לא הלבוש עיקר אלא הגוף הלובש אותו והנשמה השוכנת באותו הגוף. לא עלתה על הדעת שעם ישראל כשהוא מתחיל לבנות את ביתו בארץ אבותיו, ידבר שפה זרה, ולפיכך קמה, זה כחצי יובל שנים ויותר,

תנועה תוססת בארץ, שהסיסמה שלה היתה, והנהו גם היום "עברי, דבר רק עברית"
והיתכן שהמשפט במדינת ישראל, יהי' משפט זר? ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם;
לא משפטי הגויים, אלא אלה המשפטים; משפטי ישראל. פרשה זו נסמכה לפרשת מתן
תורה, לפרשת מעמד הר סיני! ~~החינוך בלשכה~~ הרי גורלו של משפט ישראל תלוי
בבחירות הללו! החינוך בישראל, החינוך הישראלי, המקורי, האמתי, הנקרא בשם
החינוך הדתי, אף הוא תלוי בבחירות. הכשרות בישראל, אותו המוסד הדתי-הלאומי,
המבדיל בין ישראל לעמים, המקדש והמטהר את ישראל, בארץ ובתפוצות, גם הוא
גורלו תלוי בבחירות! ועוד, ועוד, ועוד, הכל תלוי בבחירות! ואיזו אולת
פשעית היא מצד יהודים המתימרים להיות חרדים שבחרדים, שומרי חומות הדת,
לפרוש מן הבחירות! ת"ל אחרי עמל רב זכינו לחזית דתית מאוחדת, והנה קמו
פורשים, מסוג אחר, הבונים במות לעצמם בשם הדת, חזיתות דתיות מתקטנות, אני לא
אומר בלשון חז"ל, גדול העון הזה האחרון מן הראשון, אבל גם זה עון העלול
לגרום הפסד גדול. אם יאסר לך אדם ההשתתפות בבחירות,
שהבחירה הדתית, חובה קדושה, אלא בקשר להבטחת קיום הדת, במדינת ישראל, איננו
אלא טועה. הצדק החברתי, הצדק המוחלט בכבוד, והמוסר, הוא חלק חיובי, אלמנט
אורגני, בדת ישראל. חובתנו לעשות את הצדק ואת החסד ואת המוסר של תורת משה,
של הנביאים ושל חז"ל לקו ולמשקולת של מדינת ישראל. בא מיכה והעמיד את כל
המצוות על שלשה עיקרים, הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' אלקיך דורש ממך כי אם
עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלקיך". אלה העיקרים צריכים להיות שלשת
עמודי התווך של מדינת ישראל! ועמוד הצדק החברתי ועמוד המוסר החברתי ועמוד
החסד, כל אחד מהם במדינת ישראל מוכרח להיות חצוב מסלעי הר סיני,
~~כזה לכם, לענה לכם~~ הבוזים ~~הלועגים~~ לדיני ישראל.
בעל. את מי ואת מה חרפתם וחרפתן! גידפתם וגידפתן, על
מי, ועל מה נשאתם ונשאתן, ראש? על קדוש ישראל, על קדשי ישראל, רצונכם,

רצונכן, בנישואין ובגירושין צירויליים במדינת ישראל? רצונכם, רצונכן, לפלג

את ישראל בארצו, לשתי אומות, ח"ו, שאינן מתחתנות זו בזו? אתם מחפאים, אתן

מחפאות, דברים אשר לא כן על דיני ישראל, על משפטי התורה, אתם ואתן ~~מבקשים~~

מגישים

~~מסלף~~ דיני הירושה בתורת ישראל, ללא הבנה ללא ידיעה יסודית, ואתם ואתן

אינכם מרגישים שבזה אתם חותרים תחת התורה ~~הכללית~~ שלפה

~~מבקשים~~ להשחית ולבלע את ירושת עם ישראל כולו, את מורשת קהלת יעקב, שנחלבו

אותה ואותו מתנגדים חוקים התורת ישראל, שהיא למעלה משלכם.

מסיני? זכרו אתם ואתן את דברי רבינו הגדול רבי משה בן מיימון ז"ל, שר התורה

ושר המדע באחד, המקדש בישראל והנערץ באומות עד היום הזה: "ראוי לאדם להתבונן

במשפטים הקדושה ולידע סוף ענינם כפי כחו, ודבר שלא ימצא בו טעם ולא ידע לו

עילה, אל יהי קל בעיניו, ואל ~~יחר לו~~ יהרוס לעלות אל ה' פן יפרוץ בו, ולא תהא

מחשבתו בו כמחשבתו בשאר דברי החול וכו'." (רמב"ם סוף הלכות מעילה) "תורת

ה' תמימה, עדות ה' נאמנה, משפטי ה' אמת צדקו יחדיו." ומשפט התורה עצמו נותן

כר נרחב

~~מקום~~ לתקנות בשטח של דיני ממונות, וגם של דיני עונשין. אך תקנות

בענינים של תורה הרי זהו דבר המסור בראש ובראשונה לחכמי התורה! וכבר הרבנות

הראשית יושבת ודנה ע"ד תקנות ברקע של ירושות וכו', וכבר תלמידי חכמים,

צעירים, מופלגי תורה, מתחבטים ~~לדרוש הרבה~~ וכבר גדולי תורה צעירים חוקרים

באופן סיסטמטי להיות ~~[illegible]~~ דיני-תורה

ומבררים

~~ומבהרים~~ כללות ופרטות במשפט התורה. // הסכת ושמע ישראל! יודע אני שרבבות

יהודים ויהודיות לא יתנו את קולותיהם לבועטים המיוצגים בפירוש ובהחלט

את דת ישראל, את תורת ישראל, אבל גם להם אנו אומרים, הסכת ושמע ישראל.

לכשיכנסו נבחריכם לפרלימנט הישראלי הראשון מהיום שגלינו מארצנו, ולכשיועלו

השבת מעמד האשה

על הפרק ענינים שבדפי תורה תלויים בהם, ~~השבת~~, הכשרות, ~~המשפט~~, החינוך הדתי

וכו' וכו', תקראו אתם להם "הסכת ושמע ישראל!", הסכת, בלשון דרשה, עשרו

דום ביחס של אימה ויראה, ביחס של יראת הכבוד, של יראת הרוממות, כלפי דברים

שבשמת האומה תלויה בהם! הסכת, במובן של הקשבה, הטו אזניכם והקשיבו ~~לקול~~

לקולות

קולות נצח, לקולו של משה מפי הגבורה, לקולם של הנביאים, לקולם של חז"ל מיבנה

המזהירים והזורזים ומזהירים

ז"ל, ~~המזהיר השכם והזהר~~ על שמירת היסודות הללו של בית ישראל. הסכת, במובן

ב"ה. ירושלים עיה"ק הקודש, ת"ו, ח' אדר תש"ס.

דבר אל העם בכלל ואל "צבא ההגנה לישראל" בפרט.

הפייטן מציין הקבלות, בין פסח מצרים והפסח לעתיד. הבדל הניכר תיכף לעינים, הוא בזה: שהמהלך שהביא לפסח מצרים היה מצורף משורה של אותות ומופתים - בזה אחר זה - מלוא שכינה - מה שאין כן בנוגע לגאולה האחרונה. עליה כבר קבע רבינו הגדול, רבי משה בן מיימון ז"ל שכשיבוא המשיח לא ישאלו ממנו ישראל לא אות ולא מופת (הלכות מלכים), ואין צריך לאמר שהמהלך של ראשית צמיחת הגאולה, שהוא בבחינת אתחלתא בגאולה. איננו מחייב אותות ומופתים, מאורעות יוצאים מדרך הטבע. אעפ"כ עצם העובדה של תקומת ישראל, אחרי הגלות של אלפיים שנה, ואחרי השואה האיומה בימינו שכמעט הביאה לידי יאוש, היא הוכחה על ההשגחה האלקית המיוחדת של האומה הישראלית. "למאמינים בני מאמינים" אין צורך בהוכחה כזאת, אבל יש בה צורך לאלה מאחינו שלרגלי סיבות שונות וזרמים שונים ירדו, מהרמה של בני מאמינים לשפל של "קטני אמנה".

יתבוננו אחינו ואחיותינו אלה ויכירו ויבינו שאם מאורע מפליא בודד, היה אפשר לבארו מבחינה # רציונלית, הרי שלשלת של מאורעות מפתיעים על הרקע שקדם לו כאילו ביד מכוונת תנועת חיבת ציון, התנועה הציונית המדינית, וכו', ושלשלת שחוליותיה נתהוו לעינינו בקצב כ"כ מהיר, ובתכיפות ורדיפות כזו, איננה ניתנת להתפרש אלא כהתערבות של ההשגחה העליונה.

אני חוזר על דברים שאמרתי בבית הכנסת ישורון בטקס התפלה שנסמך להכתרת נשיא מדינת ישראל: "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים". (תהלים קכ"ו) אמנם אנחנו כחולמים! הננו כאילו שואלים לעצמנו: "צבא ישראל", "מדינת ישראל" -הזהו חלום-חזון, או מציאות ממשית, ריאלית? לפנים שחקו עלינו, כשם ששחקו על ראשוני הבונים בראשית תקופת הבית השני כמפורש בספר נחמיה, ועתה? "אז ימלא שחוק פינו". ת"ל הגענו למצב כזה שימלא שחוק פינו כנגד אלה שמלאו פיהם

שחוק עלינו, לפני זמן לא כ"כ רחוק."אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה". לאמר, סוף שאומות העולם יכירו וידעו ויכריזו, הנה יד ה' עשתה זאת! אל נא נחכה עד שהגוים יאמרו כך. כבר עכשיו הנה נכריזה בקול רם באזני הגוים כולם "הגדיל ה' לעשות עמנו"! "היינו שמחים" פעמים שהעבר משמש בעברית במקום העתיד, כשהעתיד בטוח, וקרוב מאד לבוא, עדיין אין אנו שמחים לגמרי. המאבק עוד לא נגמר, אויבינו שבגלוי ושבסתר עודם חותרים חתירות תחת מדינת ישראל בגלוי ובסתר. אבל חיש מהר תהא השמחה שלמה! "היינו שמחים" "ופדויי ה' ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם". (ישעי' ל"ה), לאמר, השמחה הגדולה, השמחה שתהא שמחת עולם, שמחה נצחית, היא אמנם עוד לא באה, אבל היא כ"כ קרובה עד שהיא כבר מרחפת מעל לראשינו! "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות! בשעה המרוממת המלאה רטט קודש, המקשרת אותנו עם פסח מצרים, כשנשב על יד שלחן הסדר, נודה לצור ישראל וגואלו על ראשית צמיחת גאולתנו ונפללם בכל לב ונפש לגאולה השלמה במהרה בימינו. אליו נתפלל ובו נבטח כי בוא תבוא, במהרה במהרה בקרוב. ובה בשעה נזכר נא את חיילינו בוריבנו, חלוצי צבאנו, שנתנו נפשם על גאולת ישראל, ואשר היו למופת ברוחם רוח עוז וגבורה, פרי האמונה והתקוה של דורי פ דורות. "יזכרם אלקינו לטובה וגו'"! בה בשעה יתקדש זבא ההגנה לישראל, כולו, בקדושת הפסח, יתחזק ויתעודד, ויתברך בברכת ציון - וירושלים, אנו מצפים לראותם בקרוב בריאים ורעננים ועטרת הנצחון הסופי על ראשם, בתוככי ירושלים עיר הקודש, העתיקה והחדשה כאחד מהרה תבנה ותכונן! ובה בשעה יתבונן כל אדם מישראל בפלא הגדול והנורא הזה של קיום עם ישראל בים הצרות הסוער והזועף של הגלות. הבה יתבונן כל אחד ואחד מאלנו שתורת קדשנו על כל מצוותיה ופיקודיה, שבין אדם למקום ושבין אדם לחבירו כאחד, היא שהחייתנו וקיימתנו והגעתנו לזמן הזה. הבה יגמר נא כל אחד מכם בדעתו לתרום את תרומתו לשם חיזוק המאמץ ההיסטורי של היהדות הדתית המאורגנת להטביע את חותמת התורה והמצוה על אופיה של מדינת ישראל, תוך דימוקרטיה למופת. "בית

יעקב לכו ונלכה באור ה'" (ישעי' ב'), ומהרה יתמלאו יעודי הנביאים לישראל ולעמים כולם, ככתוב למעלה, באותו הפרק הנשגב, המזהיר כזוהר הרקיע ויקויים, "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". תורת חיים, תורת אמת וצדק וחסד וטהרה וקדושה - לישראל ולעולם כולו, אמן ואמן.

חג כשר ושמח, לישוב, לצבא, ולתפוצות כולן, הי"ו.

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
הרב הראשי לישראל

לכבוד
עצרת העם המוקדשת
לירושלים עיה"ק בין החומות,
מטעם המדור לתרבות תורנית,
כ א ן .
י"א ~~כסלו תש"~~

ישראל - ירושלים.

כבר אמרו רז"ל שאם בא לחתום, בברכת המזון, מושיע ישראל ולא בונה ירושלים, יצא שתשועת ישראל היא בנין ירושלים, כלשונו של מאור עינינו רש"י ז"ל. וכן אמרו רז"ל בילקוט ישעי' שישראל בלי ציון לאסר בלי ירושלים, ככלה בלא חופה. לכן ירושלים לא רק קודש, כי אם קודש קדשים, להפריד ח"ו את ירושלים ממדינת ישראל הרי זו חבלה בוראה בנפש האומה. נשבענו על נהרות בבל אם אשכחך ירושלים וגו' ואותה השבועה ההיסטורית קיימנו ונקיימנה.

אומות העולם, חלילה לכם מלנגוע בצפור נפשת האומה! אנחנו חידשנו זה מקרוב בריתנו עם ירושלים בדמנו, וברית עולם היא לא תנתק!

נאם,

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
הרב הראשי לישראל.
החונה פעיה"ד ירושלים ת"ו.

תוכן נאום בחג חנוכה תשי"ד
[illegible]

ב"ה.

רבותינו ז"ל במסכת מגילה דף י"ז ע"ב, דרשו ומה ראו לאמר קבוץ גליות אחרי ברכת השנים. לפי שכתוב ביחזקאל, פרק ל"ו ח', ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא הנה דבריהם הקדושים נתקיימו לעינינו. מאות בשנים היתה ארצנו שממה ובימינו, ת"ל, גדל הישוב ואתו הישוב החקלאי והרי ישראל, כדבר הנביא, ענפיהם נתנו ופרים נשאו, לעמי ישראל, כי קרבו לבוא. וכבר אמר ר' אבא בסנהדרין פ' חלק, ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו, אין לך קץ מגולה מזה שנאמר, לעמי ישראל כי קרבו לבוא. לאמר, פריחת הישוב וביותר פריחת הישוב החקלאי זה הוא הסימן שקרובים הגליות להתקבץ. הלא זה היה שלב הכרחי לקבוץ גליות, אי אפשר היה לגליות להתקבץ בארץ חרבה ושוממה, כי עדיין לא הגיע הזמן לנסים גלויים, ולהיכן היו הגליות מתכנסים, אם לא קדם ישוב פורח מעוֹלה [illegible] באדמת הקדש? וברוך הבוחר בציון כי מהיום שנוסדה המדינה [illegible] נתרבו העולים ברבבותיהם וכבר זכינו לישוב של מליון, כן ירבו, וכן יעצמו. רבותי, אני עושה לעצמי לדרוש מכאן ואילך סמוכין בסדר התפלה, קצת בדרך אחרת מהמפורש בתלמוד, והרשות נתונה מכיון שאין זו הלכה, וכבר אמרו כי כפטיש יפוצץ וכך אני דורש, ומכיון שהגליות מתכנסים, עומדת להתקיים תפלתנו יום יום, השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה ה' לבדך. וכו' מה זה ענין ליגון ואנחה? אכן אנחנו היהודים שומרי תורה ומצוה, שמחתנו הגדולה במדינת ישראל מהולה בטיפין של יגון ואנחה על שמשפטי התורה עדיין לא מצאו מקומם במדינה, ועל שעדיין לא עמדו כמה מיועצינו על הגובה הראוי בנוגע לתורת ישראל, תפלתנו השיבה שופטינו [illegible] כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה, והנה עדיין לב כל האומה שרוי בצער, תוך השמחה הרבה, על שהרשעה עדיין שולטת בעולם, ועל שאויבי עמך עדיין ידם תקיפה. והנה ההחלטה

של לייק טוקסס מה היא בשרשה? היא לא כ"כ פרי השנאה לישראל, שנאה לאמונת ישראל, לתורת ישראל. שנאה זו המושרשת עמוק עמוק בלב כמה מאומות העולם, איננה יכולה להשליב עם הרעיון שירושלים עיר דוד עיר הקודש, עיר נבואת האמת אמונת האמת ותורת האמת, מעמוד בראש מלכות ישראל, ש ושנאה זו גוררת התנגדות עצומה גם לישראליותה של ירושלים החדשה, אבל סוף שש שכלשון רז"ל במסכת מגילה י"ז, ייעשה דין פת ברשעים, וכל הרשעה כרגע תאבד, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, לאמ, שאיבתם פת ושנאתם מהרה תכרת, וכפירושה של ברוריה אשת רבי מאיר, יתמו חוטאים לא נאמר אלא יתמו חטאים וממילא ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את הל ד' הללוי-ה. והזדים, כלומר, פרשעים העריצים מהטפוס של הנאצים ימ"ש שעמדו לכלות את עם ישראל כולו ולאמונו עלה בידם הטמאה להשמיד שליש האומה, ועדיין לא חזרו בתשובה, אותם מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ושוב כלשון רז"ל מכיון שנעשה דין ברשעים, מתרוממת קרן צדיקים, לאמר קרן ישראל שעליו נאמר ועמך כולם צדיקים, ומכיון שמתרוממת קרן ישראל, ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת. את ירושלים החדשה לא יוכלו לגזול מאתנו, על אפם ועל חמתם, כי כבר קיבנו אותה בדמינו, אבל גם נזכה לראות גם את החזרת השכינה לירושלים עיר הקודש והמקדש, ולכירון כסא דוד בתוכה, ומכאן לקיום תפלתנו את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, לקיים מה שנאמר על כסאו לא ישב זר ולא ש ינחלו עוד אחרים את כבודו, כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד, ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים, והנה לכאורה הלא כבר התפללנו [illegible] ולירושלים ת ת עירך ברחמים תשוב, ולמה לנו לכפול תפלתנו זו? אבל יש כאן שני שלבים תחילה מדובר בישראל, וכאן מדובר בעולם כולו, לאמר שמציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים לכל העמים כולם תת וכחזון יביא ה' בימי קדם וכדבר אלקים ביד ירמיהו, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', לא רק כסא דוד, שזהו רק ביחס ובקשר לישראל, אלא כסא ה', ויקויים, והיה ה' למלך על כל

הארץ, כלומר על כל יושבי תבל ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד, כדבר הנביא הגדול ירמיהו, נביא החורבן והבנין כאחד, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגויים, לשם ה' לירושלים, ותפלת העמידה הנפלאה והנשגבה מסיימת בשלום, שכן אחת התעודות של עם ישראל היא להביא שלום עולמי, וזהו שאנו אומרים באותה התפלה, כי אתה מלך אדון לכל השלום, כלומר לא רק לשלום של ישראל, כי גם לשלום של העולם כולו, "לכל השלום", וזוהי הגדולה שבברכות שעם ישראל בארץ קדשו, ישמש ציבור לרוח ממרום שישלים את השלום, שלום אמת, בכל העולם כולו, וזהו שאנו גומרים ברוך אתה ה' המברך את עמו ישראל בשלום עמו ישראל שעל ידי שפע קדשו יביא את השלום לכל העולם. ואולם כדי שיגיע ישראל לשיא ההוא צריך שתתקיימנה גם הברכות הראשונות שבתפלת ישראל הציבורית הכללית, ובתוכן, השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך וסלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו וכי מלך מוחל וסולח אתה ברוך אתה ה' המרבה לסלוח. כבר הגיעה השעה לשוב בתשובה שלמה, תשובת היחיד ותשובת הציבור, תשובה בנוגע לבין אדם לחבירו ובנוגע לבין אדם למקום. רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל קובע ואין ישראל נגאלים אלא ע"י תשובה, וכבר הבטיחה תורה שישראל יחזרו בתשובה בסוף הגלות, עדיין לא הגענו אלא לאתחלתא דגאולה, אבל הגאולה השלמה, על כל משמעותה, בוא תבוא כשנשוב בתשובה שלמה, אמנם הובטח שסוף שישראל יחזרו בתשובה, אבל עלינו למהר ולהחיש את הגאולה השלמה, זאת אומרת למהר להחיש את התשובה השלמה. יהי רצון שקיבוץ הגליות ירבה ויגדל עד כי יגדל מאד, ואז תתקיימנה כל התפלות הבאות אחרי התפלה לקבוץ גליות, אמן ואמן!

נאום הרב הראשי הגרי"א הלוי הרצוג שליט"א
בבית הכנסת של יהודי איראן, ביום ה, ט' אדר א
תשי"א, לרגלי חתונת ה.מ. קיסר איראן יר"ה.

בטשנה מדות פרק א' שנינו שער המזרחי שעליו שושן הבירה מצויירת, פירשו חכמינו בתלמוד שכששבו אבותינו מגלות בבל בחסד ה' ע"י המלך הגדול כורש מלך פרס, ציירו להם את צורת שושן בירת פרס, לזכר עולם לאות הכרת תודה עולמית של עם ישראל למלכות פרס ולעם הפרסי. ומאז עברו מאות שנים והקשרים ההיסטוריים בין עם היהודים ומלכות פרס והעם הפרסי בתרבו. אי אפשר ליהודי לשכוח את פרס. הנה הוא פותח את ספר התנ"ך ומתחיל בבראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, יסוד היהדות, ומסיים את הספרים, במהל: "בשנת אחת לכורש מלך פרס ...העיר ה' את רוח כרש מלך פרס... כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלקי השמים... מי בכם מכל עמו ה' אלקיו עמו ויעל". אדם מישראל פותח את הספר הענקי העומד במעלה הכי קרובה לספר התנ"ך ברקע הקדושה והסמכות, את התלמוד הבבלי, ומיד הוא נזכר שהתלמוד גדל ונשלם על אדמת המלכות הפרסית, שבה התקיימו היהודים בתור קהילה ואחד מעמודי התווך של התלמוד הבבלי היה מר שמואל ידידו ואיש סודו של שבור מלכא, ידיד המדע ואיש הגבורה באחד. . אגב, בקשר למר שמואל ושבור מלכא אבאר פיסקא נפלאה בתלמוד. מסופר בתלמוד (סנהדרין) שפעם אחת אמר שבור מלכא לשמואל "אומרים אתם שהמשיח יבוא על חמור, למה חמור, אני אשלח לו סוס מהיר כבזק! השיב לו שמואל היש לך סוס בן הדור גוונים? שמעתי בילדותי מפי רב גאון בעיר מולדתי לונדון שפתרון החידה הזאת, זהו: רש"י מפרש הידור, בלשון פרסי, "מאה" וכוונת הדברים היא: המשמעות של הנבואה שהמשיח יבוא כצורת עני רוכב על חמור, זאת היא: החמור בהמה דלה והולכת לאטה, היינו שגאולה ישראל תתחיל בצורה דלה והתהליך יהי' אטי מאד. מאידך גיסא, יש מאמר מחכמי התלמוד שאין ישראל נגאלין אלא אם יעשו תשובה, והם ז"ל מוסיפים לאמר, ואם אין עושין תשובה אינם נגאלים, אלא הקב"ה מעמיד עליהם מלך קשה כהמן ומחזירם למוטב, בשים לב לכל זה אמר מר שמואל לשבור מלכא למה לכם זאת, יש לי עצה בשבילכם, הלא רוב ישראל בקיסרותי תחת ידי, אני אגזור עליהם גזירות קשות ומרות ומכילא יעשו תשובה ויבוא לכם המשיח תיכף ומיד. השיב לו מר שמואל שתורתנו מיעדת צ"ס מכות בתור עונשין אם לא ישמעו ישראל את התורה, והנה כולן כבר נתקיימו עלינו, והיהודים עדיין לא עשו תשובה, ומה תוכל לפעול באיומים על היהודים בגזירות קשות? אילו יש לך מכה "מאית", היש לך סוס בן מאה גוונים?" (אגב, נראה שיש לתקן גם בתלמוד וגם ברש"י לכתוב בתלמוד היזר במקום הידור, ולכתוב ברש"י אלף במקום מאה, ולפי"ז הפירוש הנ"ל נופל, אבל אפשר שהיתה קיימת אז בשפה הפרסית מלה הידור במובן של מאה, ונאבדה).

אני לא אגיד שפרס מעולם לא רדפה את היהודים – ואיזה עם גדול בעל תרבות גבוהה ישנו בעולם שלא רדף את היהודים שתחת ידו? (יוצא מן הכלל העם הסיני הגדול, העתיק. נראה שיוצא מן הכלל גם העם ההודי הגדול הקדמון.) אבל, לעמים הגדולים הללו אנו קוראים מעיר השלום, ירושלים הקדושה, אתם שזיכתם להצטיינות זו בקשר לעם שממנו יצא רעיון השלום העולמי הנצחי, רעיון ביטול הנשק לעולם ועד, עם ישראל, התרוממו ברגע הנורא הזה ועשו כל כמה שיעלה לכם בקושי, מכל הבחינות, מאמץ עליוני להעביר מן העולם את הסיוט הנוכחי מפני מבול שני, מבול של אש ושל דם לשחת כל בשר!!)

כן בפרס היו רדיפות, אבל דומני שבאוסף יוחסי ההיסטוריה של פרס מוכה מליח הזכרונות של ערים מתורבתים אורים בנוגע לעם היהודי! בכל אופן לעולם לא נשכח את הטוב והיושר שעשה עמנו מלך פרס ועמו בקשר למעבר של אחינו גולי עיראק לארץ קדשם, לציון בית חיינו, בימי ראשית צמיחתנו גאולת ישראל הזאת.

זכרה להם אלקינו לטובה, וזכות הטוב והחסד בעיני אלקים ואדם יעמוד לעם האיראני, למלכה הנאדר, לרעיתו בחירת לבו הנאדרה, ולעם הפרסי כולו, כולו, וברכת ה' עליהם תבוא. הננו מברכים את הוד מלכותו ואת רעיתו הוד מלכותה בשם הישוב בכלל, ובשם היהדות האשכנזית שאני מנהיגה הרוחני באופן מיוחד, בפרט, בברכת מזל טוב לכפליים, בברכת כל טוב סלה ליום חתונתם וליום שמחת לבבם, אמן.

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
ראש הרבנים לישראל
החותם פה עיר הקודש ירושלים, ת"ו

נאום הרב הראשי הגרי"א הלוי הרצוג שליט"א
בבית הכנסת של יהודי איראן, ביום ה, ט' אדר א
תשי"א, לרגלי התונת ה.ס. קיטר איראן יר"ה.

במשנה מדות פרק א' שנינו שער המזרחי שעליו שושן הבירה מצויירת, פירשו חכמינו בתלמוד שכששבו אבותינו מגלות בבל בחסד ה' ע"י המלך הגדול כורש מלך פרס, ציירו להם את צורת שושן בירת פרס, לזכר עולם לאות הכרת תודה עולמית של עם ישראל למלכות פרס ולעם הפרסי. ומאז עברו מאות שנים והקשרים ההיסטוריים בין עם היהודים ומלכות פרס והעם הפרסי בתרבו. אי אפשר ליהודי לשכוח את פרס. הנה הוא פותח את ספר התנ"ך ומתחיל בבראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, יסוד היהדות, ומסיים את הספרים, במה?: "בשנת אחת לכורש מלך פרס ...העיר ה' את רוח כרש מלך פרס... כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלקי השמים... מי בכם מכל עמו ה' אלקיו עמו ויעל". אדם מישראל פותח את הספר הענקי העומד במעלה הכי קרובה לספר התנ"ך ברקע הקדושה והסמכות, את התלמוד הבבלי, ומיד הוא נזכר שהתלמוד גדל ונשלם על אדמת המלכות הפרסית, שבה התקיימו היהודים בתור קהילה ושאחד מעמודי התווך של התלמוד הבבלי היה מר שמואל ידידו ואיש סודו של שבור מלכא, ידיד המדע ואיש הגבורה כאחד. אגב, בקשר למר שמואל ושבור מלכא אבאר פיסקא נפלאה בתלמוד. מסופר בתלמוד (סנהדרין) שפעם אחת אמר שבור מלכא לשמואל "אומרים אתם שהמשיח יבוא על חמור, למה חמור, אני אשלח לו סוס מהיר כברק! השיב לו שמואל היש לך סוס בן חיוור גוונים? שמעתי בילדותי מפי רב גאון בעיר מולדתי לומזה שפתרון החידה הזאת, זהו: רש"י מפרש חיוור, בלשון פרסי, "מאה" וכוונת הדברים היא: המשמעות של הנבואה שהמשיח יבוא בצורת עני רוכב על חמור, זאת היא: החמור בהמה דלה והולכת לאטה, היינו שגאולת ישראל תתחיל בצורה דלה והתהליך יהי' אטי מאד. מאידך גיסא, יש מאמר מחכמי התלמוד שאין ישראל נגאלין אלא אם יעשו תשובה, והם ז"ל מוסיפים לאמר, ואם אין עושין תשובה אינם נגאלים, אלא הקב"ה מעמיד עליהם מלך קשה כהמן ומחזירם למוטב, בשום לב לכל זה אמר מר שמואל לשבור מלכא למה לכם זאת, יש לי עצה בשבילכם, הלא רוב ישראל בקיסרותי תחת ידי, אני אגזור עליהם גזירות קשות ומרות ומכילא יעשו תשובה ויבוא לכם המשיח תיכף ומיד. השיב לו מר שמואל תורתנו מיעדת צ"ט מכות בתור עונשין אם לא ישמעו ישראל את התו'ה, והנה כולן כבר נתקיימו עלינו, והיהודים עדיין לא עשו תשובה, ומה תוכל לפעול באיומים על היהודים בגזירות קשות? אולי יש לך מכה "מאית", היש לך סוס בן מאה גוונים" (אגב נראה שיש לתקן גם בתלמוד וגם ברש"י לכתוב בתלמוד היזר במקום חיוור, ולכתוב ברש"י אלף במקום מאה, ולפי"ז הפירוש הנ"ל נופל. אבל אפשר שהיתה קיימת אז בשפה הפרסית מלה חיוור במובן של מלה, (נאברה).

אני לא אכיר שפרס מעולם לא רדפה את היהודים – ואיזה עם גדול בעל תרבות גבוהה ישנו בעולם שלא רדף את היהודים שתחת ידו? (יוצא מן הכלל העם הסיני הגדול, העתיק. נראה שיוצא מן הכלל גם העם ההודי הגדול הקדמון.) אגב, לעמים הגדולים הללו אנו קוראים מעיר השלום, ירושלים הקדושה, אתם שזכיתם להצטיינות זו בקשר לעם שממנו יצא רעיון השלום העולמי הנצחי, רעיון ביטול הנשק לעולם ועד, עם ישראל, התרוממו ברגע הנורא הזה ועשו כל כמה שיעלה לכם בקושי, מכל הבחינות, מאמץ עליוני להעביר מן העולם את הסיוט הנוכחי מפני מבול שני, מבול של אש ושל דם לשחת כל בשר!!)

גם בפרס היו רדיפות, אבל דומני שבאופן יחסי ההיסטוריה של פרס טובה מלוח הזכרונות של עמים מתורבתים אחרים בנוגע לעם היהודי! בכל אופן לעולם לא נשכח את הטוב והישר שעושה עמנו מלך פרס ועמו בקשר למעבר של אחינו גולי עיראק לארץ קדשם, לציון בית חיינו, בימי ראשית צמיחתנו גאולת ישראל האלה.

זכרה להם אלקינו לטובה, וזכות הטוב והחסד בעיני אלקים ואדם יעמוד לעם האירני, למלכה הנאדר, לרעיתו בחירת לבו הנאדרה, ולעם הפרסי כולו, כולו, וברכת ה' עליהם תבוא. הננו מברכים את הוד מלכותו ואת רעיתו הוד מלכותה בשם הישוב בכלל, ובשם היהדות האשכנזית שאני מנהיגה הרוחני באופן מיוחד, בפרס, בברכת מזל טוב לבבית, בברכת כל טוב סלה ליום חתונתם וליום שמחת לבבם, אמן.

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
ראש הרבנים לישראל
החונה פה עיר הקודש ירושלים, ת"ו

ב"ה, א' מנ"א תשי"א.

אחינו כל בית ישראל! הקשיבו לדברי הנביא הגדול, נביא הגאולה בתוך הגולה, יחזקאל, בספרו פרק א', "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו, ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא". כמה גדולים הם דברי רבותינו חכמי התלמוד ז"ל על הפסוק הלזה: אין לך קץ מגולה מזה, (סנהדרין דף צ"ח ע"א), רש"י מפרש: כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפה אז יקרב הקץ. מאות מאות בשנים שממה הארץ תחת יושביה, כאילו לא יכלה להשלים עם גורלה המר להיות שכולה וגלמודה, מעטה, מבניה. עם ראשית תנועת העליה וההתישבות היהודית התחילה אדמתנו להתנער מאבק שממת הדורות ולחדש נעוריה כקדם. וכדבר ה' ביד נביאו וכדברי רז"ל בתלמוד, משהתחילה ציון להתעורר מתרדמתה הארוכה לקראת בניה-בוניה, והתחילו הרי ישראל לשאת ענפיהם, ולתת פריים, §§§§§ לזיעת אפם של החלוצים הראשונים, הארץ, כמליצת הנביא הושע, ענתה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר, אז נתבשרה האומה כי קרובה הגאולה לבוא. אם כי "עמי ישראל" עוד לא עלה בהמון, הלא ראשית החקלאות העברית בישרה ואמרה: הנה עמי ישראל קרובים לבוא, כדבר הנביא, לאמר, עוד עשרות שנים אחרות ובוא יבוא והוקם יוקם דבר הנבואה על קבוץ גליות באחרית הימים.

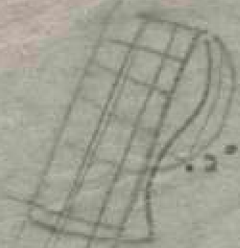
אחי ועמי, אמנם ההתישבות החקלאית קדמה לקרן הקימת, אכן מה צנועה, כמה זעומה, כמעט כמה עלובה, היתה אותה ההתחלה עד שקמה הקרן הקימת לישראל מיסודו של אחד מבחירי חניכי הישיבות הליטאיות פרופיסור צבי שפירא ז"ל מקובנא, עד שקמה הקרן הקימת, אם לישוב החקלאי בציון בית חיינו, בהנהלתו הברוכה של ידידנו המנוח ר' מנחם אוסישקין ז"ל. ראו עתה, אחים ואחיות, במדינת ישראל ובכל ארצות §§§§ פזוריכם, ראו! כי בימינו, לעינינו, הולך ומתקיים, הולך ומתגשם דבר אלקים ביד נביא קדשו בכל המשכו ככתוב בספר יחזקאל פרק ל"ו, לאמר, התחילה התקיים פסוק ח' שקראנו זה רגע, כביאורם של רז"ל בתלמוד, "אין לך קץ מגולה מזה", ועתה אחרי שנוצרה מדינת ישראל, הנס הנגלה והנסתר כאחד, הנה הולך ומתגשם ההמשך בפסוקים§, הערוך אל הרי ישראל: "הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה, ונושבו הערים והחרבות תבנינה".

אחי ועמי, הזכות הגדולה שבגדולות הלזו, תחית הארץ, לאמר, מילוי ההבטחה האלקית בתורת משה איש האלקים "וגם את הארץ אזכור", הנה היא נתגלגלה במדה לא מועטת ע"י הקרן הקימת.* ועתה, אתם זכרו את הקרן הקימת. העלו אותה על ראש שמחתכם. גם היום הזה בהחלט היא ממלאה תפקיד חיוני בארץ! ביום חג יובלה זה נדרו וקימו להגביר חילים למענה.

§§

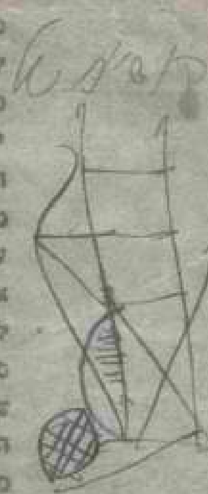
§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ והמלא ימלאו יהר דברי הנביא ...והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני ה', והיית להם לנחלה ולא תוסיף עוד לשכלם. (יחזקאל ל"ו פסוקים י"א-י"ב).

ולסוף, כלפי הערבים, קרובינו, בני ישמעאל בן אברהם, שכנינו, אשר לצערנו עודם חורשים עלינו מחשבות רעות, בשעה שאנינו מבקשים עד כי לבנו לברית שלום עם כולם, לטובתם כלטובתנו ולטובתו ולאשרו של המזרח התיכון כולו, הנה הנביא בסוף פרק ל"ו משמיע טוב, מבשר ישועה, "וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם, כי אני ה' בניתי הנהרסות, נטעתי הנשמה, אני ה' דברתי ועשיתי" [illegible]ן ואמן!

ב"ה, ו' באדר תשי"ב.

כל כך גברה לצערנו החילוניות במעשה וגם במחשבה, עד שעמדתה של היהדות הנאמנה, המאמינה, כמעט שאיננה ידועה להרבים במדינה, ויש צורך איפוא לחזור ולהגיד כדברים האלה:

עמדתה של היהדות הנאמנה המאמינה היא זו אשר לכולן, ואחר על אף כל הקושיות מצד חלק ידוע של המדע וכמו הארכיאולוגיה, קושיות שהן באמת רק לכאורה, קושיות ההרגעות או מחוסר המעמקות בפנימיות התורה, בטורדה התורה - מצד אחד, או מצד שטחיות במדע, או, פעמים, מצד תוצאה נמה מצד אנשי מדע ידועים. - היא, היהדות הנאמנה, המאמינה, - מאמינה בידעם הזה, והיא המוכנה, אם ח"ו יהא צורך בכך, במדינת ישראל, לתת את נפשה על אמונתה-תורתה כשם שהיא נתנה את נפשה בימי היוונים המלבלים לפני יותר מאלפיים שנה על אמונתה-תורתה, - היא מאמינה שהתורה, תורת משה שבידינו, היא תורת אמת, תורה מן השמים, על פי ה' ביד משה, ושהוא הדין לתורה המחוברת אליה, לתורה שבעל פה, המבארת והמפרשת את דברי התורה הכתובה, העושה לה סייגים וגדרים, והמתקנת לה תקנות, ואשר הרבנים הם הם תופסיה, פרשניה, שופטיה, המסורים. כשבילה לא היתה קיימת בעית המשפט בישראל, אילו היו הדברים כמו שצריכים היו להיות. המשפט הוא חלק מהתורה, וקיימת ספרות משפטית קודיפיקציונית וקונסולטטיבית הנותנת תשובה איך לדון, איך לשפוט, בכל מקרה שהוא. העדר המשפט בישראל, בגלות ההפקר היה אצלנו תמיד קשור עם הגלות. אני מרגיש בגלות ובכל הפקר, לפי שבמדה ידועה לא פסק המשפט מישראל המאמין-מעולם, הרי באותן הארצות אשר בהן התקיימו הישיבות הגדולות התקיים המשפט, משפט התורה בישראל. אך כמובן בלי אותו הכח והעוז המותנים בתנאי מלכות ישראל עצמאית. וכך היה הדבר נוהג עד לימים האחרונים, ולפיכך היה היהודי המאמין ממשיך להאמין וממשיך להתפלל יום יום, "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה". אולם כאשר סוף סוף זכינו בחסד-עליון ובהקרבה עצמית ללא-רפיון, למדינת ישראל, לא היתה השעה נראית מוכשרת עדיין להחזרת משפט התורה על מכונו, אבל הנציג שלנו בממשלה, שר הדתות הרב מיימון שיחי', על כל פנים דרש בכל תוקף שוויון, כלומר שוויון בתי הדין הרבניים עם בתי הדין הדתיים של המושלמים ושל הקופטים. היתכן? לא תהא כהנית כפונדקית?! אך כאן נתקלנו בקיר אטום! והטענה היתה, בעיקרה, שבדיני תורתנו הק', אין האשה שוה לאיש בדבר הירושה! ושעל כן רוב הציבור מתנגד לכך. אנו מאמינים בני מאמינים, ואילו היה ממש בכך, בהחלט נכון, אז היינו משיבים, שבכל מקום, הכח ביד בעל הנכסים לצוות בתורת מתנה על רכושו, כרצונו הוא, ושבכל אופן, אם כך הדבר, הרי זה מוכרח להיות כך מכיון שזהו, כפי אמונתנו איתן, הרצון העליון, אבל באמת אין הדבר ממש כך. העובדה ההורתית הרי היא שבמשך של דורי דורות קיימת עפ"י דין התורה עצמה בגישות על היסוד של הפקר בית דין הפקר. כפי שאני סברתי אפשר היה להשוות בענין הירושה את מצב האשה לאיש, לפחות ראשונים באופן. ובהצטרף עם הצוואות, היה השוויון כמעט גמור. אך להקן שוויון גמור זה בלתי אפשרי, לדעתי, על כל פנים, אפילו ע"י מלכות ישראל. אני הצעתי תקנות, אך הרבנים הגדולים ברובם דחו אותן. לסוף באנו לידי מצב עגום מאד. ~~לא עמדה~~ על הפרשה. לסוף סוף נתקבל חוק השוויון הגמור בכנסת.

ברם עכשיו כבר בטלה אותה הטענה! בהסכמת הצדדים יכול היה בית הדין שלנו לחלק את הירושות לפי החוק העותומני, וכן יוכל עכשיו בהסכמת הצדדים לחלק לפי החוק הישראלי, הצד הזכרי הידוע היטב שבמשפט המדינה לא יזכה - ודאי מסכים לחלוקה עפ"י החוק. מבחינת ההשקפה הממשלתית אין שום צורך אלא שבמקרה שבית דין רבני יסרב לעשות חלוקת הירושה עפ"י החוק הממשלתי יובא הדבר לבית המשפט הממשלתי ויסודרו! אין עכשיו דבר המונע את שוויון בתי הדין הדתיים! ודרישתנו האמיצה איננה עדיין "השיבו" אלא "השוו", היא איננה עדיין "השיבו שופטינו כקדם", אלא "השוו שופטינו, שופטי התורה לשופטי החוק" במדינת ישראל, [illegible] לא רק האמונה בתורה מן השמים, כי גם האמונה בגאון הלאומי מתקוממת, מתמרדת ממש, כנגד ההשפלה הזאת, של שופטי תורת קדשנו בדימוי לשופטי האיסלם,

איננה מרוצה לקהל. יכנסו נא בתי המשפט החילוניים, להפסיק את כח הכפיה, לשכורעות אחרים, ואז יווכחו ויראו כמה מהנתבעים יבואו אליהם לדין!

באשר לטענה שהקהל הגדול איננו רוצה בסמכותנו - הנה אני איני מקבל טענה זו כלל וכלל! סבורני שהמקום היותר מתאים לסדור עניני המשפחה הוא דוקא בית הדין הרבני, האוירה שם היא ~~אמהית~~/ אבהית. לברר רצון העם, עשו משאל עם! ובלבד שתתנו לנו להסביר לעם את הענין! §§§§§§ כשאני הייתי הרב הראשי באירלנד היה לי ידיד נאמן זקן השופטים יר. קננדי, עליו השלום, שופט כחוכם, ואחד מחסידי אומות העולם ממש, והוא מסר לי פעם שבדעתו להציע ליסד בתי דין מיוחדים בשביל הסכסוכים בין איש לאשתו, שיהיו מורכבים מאנשי הדת, לפי שהם היותר מתאימים בשביל ענינים כאלו! המות קידם אותו, והרעיון לא בוצע. §§§§§§

אך כבר הפלגתי, פחות או יותר, מעניני. תביעתנו הכי נמרצת היא שויון, לאסר שויון גמור בכריכת ישראל לדת ישראל עם דתות אחרות. אל תתנו מקום להשוד בכם, שמגמתכם הסופית היא הסיקולריזציה של עם ישראל בארץ קדשו. ולא עוד אלא אם רצונכם בכך, אל תתחילו בנו! התחילו בדתות אחרות. או התחילו בבתי הדין הדתיים בכלל, אך לא בבתי הדין הרבניים! לאור הסמכות המשפטית של התורה!

להביא את המצב ללא חוק - זה לא יתכן. לא יתכן שבית הדין של התורה יהא הפקר לכל עורך-דין העובר בעד בצע כסף/ להתעולל בו - לכפור בסמכותו. לא יתכן להנציח את מצב השפלה של בתי דיננו. באה העת לחוק חוק בתי הדין/ ~~הרבניים~~. אך חוק השויון! למען תורתנו לא נחשה ולמען שיפוטנו לא נשקוט. אם ח"ו נגזר עלינו ליפול עכשיו, הבה אחים, נפול כגבורים, ואם נפול, בטוחים אנו שאחרי עבור זמן מסויים קום נקום בעזרת מי שציוה על המשפטים בישראל, ככתוב: כי נפלתי קמתי, כי אשב בחושך ה' אור לי. שויון גמור אנו דורשים, שויון, עם בתי הדין הדתיים האחרים! על רבי יהודה בן בבא, אמרו רז"ל, ברם/ זכור אותו האיש לטוב שמסר את נפשו על קיום דיני קנסות, שביקשו הרומאים לבטלם מישראל. אנו מוכנים להאבק במאבק חריף מאד מאד, עד להתפטרות! למען הצלת שארית משפט התורה בישראל, וסוף, שיקויים ואשיבה שופטיך כבראשונה. קדמוני ז"ל היה שגור בפיו: רז"ל דורשים למה נקרא שמם אלהים אחרים, לפי שמאחרים הטובה לישראל, כלומר שלשלול לגמרי אין בכחם, אבל הם מאחרים, וזה גודל הצער וזה איום המסר, של איחור הטובה מישראל! קורא אני אליכם אל תגעו במשיחי, ובנביאי אל תרעו! הזהרו מלנגוע בצפור נפשת האומה, בקדש הקדשים שלנו!

בשמירת סמכות התורה! הזהרו והזהרו!

יאה"ה.

ב"ה, דברי כב' מרן ראש הרבנים לישראל שליט"א
במ"ק ו' בחשון תשט"ז בביהכנ"ס ישרון.

ק"ד

הנביא ישעיהו מבטיח לנו בשם ה': כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט.

ודיה הבטחה אלקית זו להסיר מעלינו כל דאגה, כל פחד,

אולם מצווים ועומדים אנחנו כפי תורתנו הק' להיות מוכנים בכל האפשר מהבחינה האנושית לכל צרה שלא תבוא, וכלל גדול הוא אין סומכין על הנס.

לא ~~לדרוש~~ עליתי כאן אלא לקרוא לצבור כולו להרים תרומתם בעין יפה וביד רחבה לקרן רכישת הנשק להגן על ציון בית חיינו ועל ישראל עמנו. חזקו ואמצו למען עמנו ולמען ארץ קדשנו וה' יגן עלינו ויסיר מעלינו כל פחד וכל צרה ויקרב את הגאולה השלמה במהרה בימינו, אמן ואמן.

[illegible]

ב"ה, ט' בשבט תשט"ז.

הקשיבו כל בית ישראל ושמעו העמים כולם!

לא נביא אנכי ולא בן נביא, ומלך יותר מאלפיים שנה דמם קול הנבואה בישראל, ואולם אנכי מלאתי את רוח הנבואה והד קול הנביאים היוצא מספר הספרים דובר בי.

התבוננו שהמשנה הגדול והנורא הזה שחל בתולדות ישראל מעשי ידי עליון הוא, אם לא בנסים גלויים, הרי בכל אופן בנסים של נסים בסתרים קמה פתאום מדינת ישראל, ועם ישראל שב לתחיה מדינית לאומית על אדמת קדשו, ולמיכך לא יעלה על הדעת שאיזה כח אויב, למיכך לא יצליח שירי מחריב ומשחית התולנת בנטע הזה הנפלא העתיד להיות לארץ אלקים בעולם כולו, כמתואר בספר דניאל. היכולת בידי עמים ידועים לגרום לנו נזקים קשים, לגרום לנו אבידות קשות, אך לא להעביר ח"ו מן השרש את אשר נטעה ההשגחה העליונה, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק, ברם כבר הזהירו רז"ל בעצם באמרם אין סומכים על הנס, אין לך בוטח בה' יותר מאמין בנסים מדוד בן ישי נעים זמירות ישראל, והוא אשר צוה במלכו על ישראל ללמד לבני יהודה קשת והוא אשר שר בעוז בגבורה ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה, חסדי ומצודתי לי משגבי וקרן ישעי, הוא המחבר של מזמור כ"ב, מזמור הגבורה, והוא הוא המחבר של המזמור הנשגב ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים מזמור השגב והאצילות האלקית, הרי זהו לקח יסודי בחכמת האלקות שביהדות, האדם לא נעשה ואיננו מכוון להעשות לאוטומט. בצלם אלקים עשה את האדם. זאת אומרת כי האדם נוצר להרגיש כאילו הוא פועל חפשי בעל רצון חפשי. כל כך עמוקה היא, כ"כ מושרשת היא ביהדות אמונה זו, ברם מציבר שנחלקו רז"ל, אם כשקפץ נחשון בן עמינדב לים וכל ישראל אחריו, איכתי נעשה להם הנס הגדול של קריעת ים סוף, אם לאחר שנכנסו במים עד פידתיהם או עד חוטמיהם. זה מלמד שכל מה שיש ביד האדם לעשות, חובת קדש לעשותו, ואז כשנגמר דלל את קצה כחותיו הוא, יבא הנס, יבוא העזר מן השמים, ככה על כל האומה כולה לחשוב.

קריאה כפולה אני קורא לאחי ועמי ולעולם כולו. לאחי בני עמי אני קורא "האמינו בהשגחה העליונה ותאמנו ותצליחו, אך יחד עם האמונה מחויבת לבוא הפעולה העצמית, ואז תבוא תשועת ה'. הנה נקפוץ כולנו כנחשון אל תוך הים הסוער, אל תוך ים העמים הרבים, אשר כהמות ימים יהמיון, נעשה מה שבידינו, נתכונן בנשק מכל המינים, לפי הדרכת המומחים, ואז עדיין נהיה זקוקים לסייעתא דשמיא, אז נבטח ונשען בשם ה', כי ה' יהא בעזרנו, כשם שהיה בעזרנו בדורות מני קדם בכל ימי צרה וצוקה, הרבו תפלה ויחד הרבו התכוננות, ויענגו ה' ביום צרה ישגבנו שם אלקי יעקב, ישלח עזרתו מקדש ומציון יסעדנו.

ולכם העמים כולם, קורא אני, הבו תנו תודה, כולכם הרביתם לחטוא כנגד עם ישראל הגולה והנודד במשך מאות בשנים מיום קום הנצרות והאיסלם, על יסודות של הבל הבלים שפכתם דם נקי לאלפים ולרבבות, הנה לכם ההזדמנות לכפר רבו פשעיכם עבור עונותיכם, בשעת דוחקו של עם ישראל אשר זה עתה השיבה אותו ההשגחה העליונה לארצו ולנחלתו בידכם

להצילו, דעו לכם ישראל הוא עם גדול והוא גם גבור, אבל כל מאייו הם לשלום, השלום הוא הוא השיא של היהדות, הוא הוא גולת הכותרת של אמונת ישראל כמשיחו מגזע דוד, אדיר חפצו של העם הקטן הגדול הזה להפיץ את תורת השלום, ככתוב בתורת משה איש האלקים וכאמור בדברי קדם של נביאים מלפני זה שלשת אלפי שנים, והנה מתקיימים דברי מזמור פ"ב כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. שמעו עמים כולם, ניתנת לכם ההזדמנות ההיסטורית בבת אחת למנוע מלחמת עולם איומה ונוראה ולפנות הדרך לשלום העולמי הנבואי. ניתנת לכם ההזדמנות הנפלאה להציל את מדינת ישראל מעשי ידיו של בורא העולם, ויחד עם זאת לכפר על חטאותיכם הכבדות כנגד העם הנפלא הזה, שביאם אליו הבטיח הקב"ה לאברהם ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה, רצונכם לעשות רצון אבינו שבשמים קומו כולכם וספקו נשק לישראל, להתגונן, במדה שמספקים לעמי ערב ולמצרים, והשוו את המאזן משני הצדדים, ובשם כל הקדוש והיקר לעם ה', אנו מבטיחים לכם שבהיות משקל הזיון שוה, סוף שישראל וערב יחד יורידו את נשקם ארצה ויקויים משבית מלחמות עד קצה הארץ, הרפו ודעו כי אנכי אלקים ארום בגוים ארום בארץ ה' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה, אני שמעו הד קול הנבואה הבוקעת ועולה עד לשמי מרום מראש הררי ציון אשר שם צוה ה' את הברכה שלום עד העולם. אם כה תעשו סוף שנפגיש את אחינו בני ישראל ובני ישמעאל יחדו ועם מצרים, אלה המדברים כבר בלשון של הפשע היותר נורא שבפשעים, כלומר בלשון של ג'נוסיד, וכולנו נשב מסביב לשלחן השלום והיתה זאת ראשית פעולתנו להביא לעולם את השלום העולמי למלא את דבר ה' ביד נביאי האמת והצדק והשלום ישעיהו בן אמוץ ומיכה המורשתי ומאז תתחיל תקופת ברכה ושלום לכל עמי התבל. אמן ואמן.

ב"ה.

פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים, כי נחם ה' עמו גאל ירושלים. חרבות ירושלים - הרי זה מזכיר לנו לא רק את העבר כי גם את ההוה. כמה בתים, כמה בנינים, כמה מקדשי מעט שלנו נחרבו בהפגזת ירושלים בידי ישמעאל ועשו, בידי האויב לשעבר, אשר בעזר רוח מפרזם יהפך כהרף לאוהב. משהתחילו ידי יעקב לבנות את חרבות ירושלים, זה סימן שבמהרה יקויים במלואו גם הפסוק, כי נחם ה' עמו, גאל ירושלים.

כמה מעליב השמיעו שלוחינו באזני הועדות הבין-לאומיות את הדברים הללו: ירושלים היא לנו מה שלונדון היא לבריטניה, מה שמוסקבא היא לרוסיה, מה שפאריס היא לצרפתים וכו' וכו'. זה אמת אבל אין זה מכסה את כל האמת. ירושלים לישראל היא הכל! העבר המזהיר, העתיד המרומם, דאכונה בחלקי העולם, התקוה לתיקון העולם, הכל מרוכז במלת הקסם - "ירושלים"! השם הזה מקפל בתוכו את האומה כולה, על כל קדושה, על כל תהילותיה, על כל הזוגה, מפחסנה/ על כל ההוד והשגב והחיה האצור בנשמתה מימי אביה הראשון אברהם ההגיזר/אור כשדים לעור ההיסטוריה הישראלית, בתחלת ריקומה באמץ הקודש הלאומי. בתורת משה אין אתה מוצא את השם הזה ירושלים במפורש אבל בנביאים ובכתובים, אין לך שם עצם אחר ההולך ונשנה כל כך פעמים רבות, כירושלים. ואף בתורת משה ירושלים כבר מופיעה אך בשמה הקדום, שלם: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לא-ל עליון" מלך שלם שהיא ירושלים, כתרגום אונקלוס מלך שלם מלכא דירושלם, מקדם את פני אבינו אברהם בברכה שהיא כ"ע מאלפת: "ברוך אברהם לא-ל עליון קונה שמים וארץ". וכן המשורר ברוח קדשו אומר "ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון". והשם שלם הוראתו כפולה: שלום ושלימות כאחת, לאמר לך שאין מין האדם שלם, ואין העולם שלם, עד שתמלא חזון השלום העולמי. פרשה זו שהתורה מספרת על הפגישה בין אברהם אבי האומה העברית, ומלכי צדק מלך ירושלים מלמדת לנו, לדעתי, שכבר בימי אברהם, בבא השעה הבחירה, התחיל להתבצר משהו עילאי, משהו מסויים, משהו נבואי, משהו מצליל את הרעיון המשיחי של ישראל - באותה הנקודה בארץ פלאים זאת, שזה אלפי שנים שמה ירושלים! בפרשה זו משתקפים כבר עיקרים ביהדות. שם מלכה של ירושלים הוא מלכי צדק, לרמז שהצדק הוא שמהווה את זכות הקיום של המלכות. גם בימי יהושע שמו של מלך ירושלים הוא אדוני צדק, אם כי אז, כנראה, כבר [illegible]

שם שנתרוקן מתכנו. "מלך שלם כהן לא-ל עליון" כאן מתגלה הגרעין/העיקרי/ של הסוציאליזם העברי, של הסוציאליזם המוסרי, שהטיף אברהם לכל באי עולם, ושם העיר עצמה מנבאת על תיקון העולם, על השלום העולמי, שהוא, הוא, הביטוי של האדם השלם, שהרי כל עוד שלא נתקיים חזון השלום העולמי אשר חזו נביאי ישראל, המין האנושי עדיין בחלקו חיה מחורכת, חיה טורפת, שופכת דמים עדיין איננו כולו אדם. הוא אומר שכבר בתורת משה, הוא אומר שכבר בימי אברהם אבינו, בזה הוד הכביר, ירושלים סימלה את חזון ישעיהו בן אמוץ ומיכה המורשתי על אחרית הימים.

ואותה ירושלים המתקוממת/מחרבותיה/הירס/ ואותה ירושלים, שהיא כבר ביום הזה המרכז הרוחני של היהדות כולה, והיא כבר בדרך להיות גם הבירה הממלכתית של ישראל, אותה ירושלים אם אליה קורא הנביא, פצחו רננו יחדו, חרבות ירושלים, כי נחם ה' עמו, גאל ירושלים, אותה ירושלים ששמה שלום, היא כבר עכשיו מרימה בנת קולה, אל שתי הקבוצות הראשיות של עמי התרבות, הקבוצה האמריקאית והקבוצה הרוסית, לאמר, שמעו עמים כלכם, השמרו ברוחכם ואל תבגדו בשאיפה הכי קדושה של טבור האנושות, הקריבו את השנאה ואת הקנאה ואת התאוה על מזבח השלום העולמי. הלא אב אחד לכולנו, אל אחד בראנו. אל נא תביאו על האנושות הגורלית מבול של אש, של דם ושל רשע אשר כמוהו עוד לא היה מיום ברוא אלקים אדם על הארץ! הוועדו יחדיו עוצו עצה, ולא תופר, דברו דבר ויקום, להסיר מעל המין האנושי חרפת עולם, הסירו מעליה לעולמים/אותה/ההרפה הצורבת, חרפת הרצחנות הסיטונית, התוקפנית ששמה מלחמה! השליכו כלכם יחד את פצצות האטום שלכם כולן, ופתחו תקופה חדשה. פצלו את האטום האלהי הרוחני המסתורי הצפון במעמקי הנשמה האנושית, ובלכם יחד יצרו עצמה אדירה לפוצץ את הרשע את השנאה ואת הקנאה, ואת התאוה, אבות הטומאה המביאים של שפיכת דם בני אדם נקיים, וכדברי החוזה דניאל על קץ הימים, "לכלא פשע להתם חטאת ולהביא צדק עולמים", להכין ולכונן את השלום העולמי הנצחי!

רבותי! יפה היא המגבית של בניני האומה בירושלים, באה היא, אלא שאיננה מספיקה! אנו היהודים המטיפים, מאמינים בני מאמינים, הן כאמונתנו האיתנה, אשר כל זרוע בשר לא יזיזנה, וכל מרע אנוש תולעה, ובן אדם חציר ינתן, לא יערערנה, כבר עכשיו, אנו רואים מקרוב את מילוי חזון הנביאים על ירושלים,

נקודת הקודש

בתוך בירת השלום, בירת הרוח, האור האלקי, "ונהרו אליה כל הגוים".

ולפיכך אנו אומרים שכבר עכשיו יש לנו לתכן תכנית לבניינים באזורים בין-לאומיים, להתאסף בהם שליחי האומות, מלאכי השלום, חכמיהם, אנשי הרוח והמדע והמדינה שלהם. שוב אני אומר התכנית העכשוית יפה היא, אבל היא צריכה השלמה: חסר בה הרבה! חסרים בה מלונים גדולים שלשים מכל המחלקות וכן מסעדות הכשרות. מי יתאר את יסורי הנפש של אחינו החרדים שומרי תורה ומצוה, מפאת חוסר מלונים כשרים מתאימים. אני יודע ועוד: חסר בתכנית הקדושה בנין אדיר ומפואר בשביל מכללות התורה העליונה, הרבנות הראשית לישראל, כבנין שיכיל גם אולם ענקי שיספיק לכינוס רבני עולמי בעיר התורה והנבואה! חסר בנין בשביל ישיבה מרכזית עולמית לכל בית ישראל, בנוסף על הישיבות הקיימות, ת"ל. חסר בית כנסת גדול, בית הכנסת הגדול של ירושלים, זכר למקדש!

יהי רצון מלפני השוכן בירושלים השוכן בציון, שכל מעשיכם יהיו רצויים בדיונים המקדימים של ירושלים הבירה לבבנו, סמוך בזכותנו, מאותה הרוח העליונה המבזרת בשבועתנו שבועת עולמים, "אם אשכחך ירושלים", בברכות ובתפלות שלנו אשר ירושלים תופסת בהן מקום בראש. ואז תהיה ברכה במעשי ידיכם, מעשי ידינו, ובמהרה יקויים דבר אלקים ביד נביא החורבן והבנין כאחד, ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות, "בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', ונקוו אליה כל הגוים לשם ה', לירושלים, ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע".

אמן ואמן!

ב"ה.

"פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים, כי נחם ה' עמו גאל ירושלים".
חרבות ירושלים - הרי זה מזכיר לנו לא רק את העבר כי גם את ההוה. כמה בתים, כמה בנינים, כמה מקדשי מעט שלנו נחרבו בהפגזת ירושלים בידי ישמעאל ועשו, בידי האויב לשעבר, אשר בעזר רוח ממרום יהפך מהרה לאוהב. משהתחילו ידי יעקב לבנות את חרבות ירושלים, זה סימן שבמהרה יקויים במלואו סוף הפסוק, "כי נחם ה' עמו, גאל ירושלים".

כמה פעמים השמיעו שלוחינו באזני הועדות הבין-לאומיות את הדברים האלה: ירושלים היא לנו מה שלונדון היא לבריטניה, מה שמוסקבא היא לרוסיה, מה שפאריס היא לצרפתים וכו' וכו'. זה אמת אבל אין זה ממצה את כל האמת. ירושלים לישראל היא הכל! העבר המזהיר, העתיד המרטט, האמונה באלקי העולם, התקוה לתיקון העולם, הכל כרוך במלת הקסם - "ירושלים"! השם הזה מקבל בתוכו את האומה כולה, על כל קדשיה, על כל עתידותיה, על כל הזונה, על כל ההוד והשגב ויפיו האצור בנשמתה מימי אביה הראשון אברהם בהגיחו ממחשכי אור כשדים לאור ההסתוריה הישראלית, בתחלת ריקומה בארץ הקודש הלזאת! בתורת משה אין אתה מוצא את השם הזה ירושלים במפורש, אבל בנביאים ובכתובים, אין לך שם עצם אחר ההולך ונשנה כל כך פעמים רבות, כירושלים. ואף בתורת משה ירושלים כבר מופיעה אך בשמה הקדום, שלם: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לא-ל עליון, מלך שלם שהיא ירושלים, כתרגום מלך שלם מלכא דירושלם, מקדם את פני אבינו אברהם בברכה שהיא כ"ב מאלפת, "ברוך אברהם לא-ל עליון קונה שמים וארץ". וכן המשורר ברוח קדשו אומר "ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון". והשם שלם הוראתו כפולה: שלום ושלימות כאחד, לאמר לך שאין מין האדם שלם, ואין עולמו שלם, עד שיתמלא חזון השלום העולמי. פרשה זו שבתורה המספרת על הפגישה בין אברהם אבי האומה העברית, ומלכי צדק מלך ירושלים מלמדת לנו, לדעתי, שכבר בימי אברהם, בכח השפעתו הכבירה, התחיל להתבצר משהו עילאי, משהו שמימי, משהו נבואי, משהו מצליל את הרעיון המשיחי של ישראל - באותה הנקודה בארץ פלאים זאת, שזה אלפי שנים שמה ירושלים! בפרשה זו משתקפים כבר עיקרים ביהדות. שם מלכה של ירושלים הוא מלכי צדק, לרמז שהצדק הוא שמהווה את זכות הקיום של המלכות. גם בימי יהושע שמו של מלך ירושלים הוא אדוני צדק, אם כי אז, כנראה, כבר היה זה שם שנתרוקן מתכנו. "מלך שלם כהן לא-ל עליון" כאן מתגלה הגרעין העיקרי של המונותאיזם העברי, של המונותאיזם המוסרי, שהטיף אברהם לכל באי עולם, ושם העיר עצמה מנבא על תיקון העולם, על השלום העולמי, שהוא הוא הביטוי של האדם השלם, שהרי כל עוד שלא נתקיים חזון השלום העולמי אשר חזו נביאי ישראל, המין האנושי עדיין בחלקו חיה מהוכמת חיה טורפת, שופכת דמים, האדם עדיין איננו כולו אדם. הוה אומר שכבר בתורת משה, הוה אומר שכבר בימי אברהם אבינו, בכח רוחו הכביר, ירושלים סימלה את חזון ישעיהו בן אמוץ ומיכה המורשתי על אחרית הימים.

ואותה ירושלים המתקוממת היום מחרבותיה ואותה ירושלים, שהיא כבר כיום הזה המרכז הרוחני של היהדות כולה, והיא כבר בדרך להיות גם הבירה הממלכתית של ישראל, אותה ירושלים אל אליה קורא הנביא, פצחו רננו יחדו, חרבות ירושלים, כי נחם ה' עמו, גאל ירושלים, אותה ירושלים ששמה שלום,

היא כבר עכשיו מרימה בכח קולה, אל שתי הקבוצות הראשיות של עמי התרבות, הקבוצה האמריקאית והקבוצה הרוסית, לאמר, שמעו עמים כלם, השמרו ברוחכם ואל תבגדו בשאיפה הכי קדושה של מבחר האנושות, הקריבו את השנאה ואת הקנאה ואת התאוה על מזבח השלום העולמי. הלא אב אחד לכולנו. אל אחד בראנו, אל נא תביאו על האנושות האומללה מבול של אש, של דם ושל דמע, אשר כמוהו עוד לא היה מיום ברוא אלקים אדם על הארץ! הועדו יחדו, עוצו עצה, ולא תופר, דברו דבר מיקום, להסיר מעל המין האנושי חרפת עולם, הסירו מעליה לעולמים אותה החרפה המזוהמת, חרפת הרצחנות הסיטונית, החוקית, ששמה מלחמה! כלכם יחד השליכו תהומה את פצצות האטום שלכם כולן, ופתחו מפנה חדש. פצלו פתחו את האטום האלהי הרוחני המוטרי הנבואי הצפון במעמקי הנשמה האנושית, וכלכם יחד יצרו פצצה אדירה לפוצץ את הרשע את השנאה ואת הקנאה, ואת התאוה, אבות הטומאה המבישה של שפיכת דם בני אדם נקיים, וכדברי החוזה דניאל על קץ הימים, "לכלא פשע ולהתם חטאת ולהביא צדק עולמים", להכין ולכונן את השלום העולמי הנצחי!

רבותי! יפה היא התכנית של בניני האומה בירושלים, נאה היא, אלא שאיננה מספיקה! אנו היהודים התמימים, מאמינים בני מאמינים, הן באמונתנו האיתנה, אשר כל זרוע בשר לא יזיזנה, וכל מדע אנוש תולעה, ובן אדם חציר ינתן, לא יערערנה, כבר עכשיו, אנו רואים מקרוב את מילוי חזון הנביאים על ירושלים, בתור בירת השלום, בירת הרוח, נקודת המוקד של האור האלקי, "ונהרו אליה כל הגוים". ולפיכך אנו אומרים שכבר עכשיו יש לנו לתכן תכניות לבנינים נאדרים בין-לאומיים, להתאסף בהם שליחי האומות, מלאכי השלום, חכמיהם, אנשי הרוח והמדע והמוסר שלהם. שוב אני אומר התכנית העכשוית יפה היא, אבל היא צריכה השלמה: חסר בה הרבה! חסרים בה מלונים גדולים שלמים מכל הבחינות וכן מבחינת הכשרות. מי יתנה את יסורי הנפש של אחינו התיירים שומרי תורה ומצוה, מפאת חוסר מלונים כשירים מתאימים. אני יודע ועד! חסר בתכנית הקיימת בנין אדיר ונאדר בשביל מסבות התורה העליונה, הרבנות הראשית לישראל, בנין שיכיל גם אולם ענקי שיספיק לכנוס רבני עולמי בעיר התורה וההשראה! חסר בנין בשביל ישיבה מרכזית עולמית לכל בית ישראל, נוסף על הישיבות הקיימות, ת"ל. חסר בית כנסת גדול, בית הכנסת הגדול של ירושלים, זכור למקדש!

יהי רצון מלפני הבוחר בירושלים, השוכן בציון, שכל מעשיכם יהיו דרוכים מרוחה המקורית של ירושלים חמדת לבבנו, משוש נשמתנו, מאותה הרוח העליונה המנסרת בשבועתנו שבועת עולמים, "אם אשכחך ירושלים", בברכות ובתפלות שלנו אשר ירושלים תופסת בהן מקום בראש, ואז תשרה ברכה במעשי ידיכם, מעשי ידינו, ומהרה יקויים דבר אלקים ביד נביא החורבן והבנין כאחד, ירמיהו בן חלקיהו בן הכהנים אשר בענתות, "בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', ונקוו אליה כל הגוים לשם ה', לירושלים, ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע".

אמן ואמן!

================

ב"ה, כ"ב בטבת תשט"ז.

קריאה גדולה לכל העמים כולם,
עמי המזרח והמערב כאחד.

שמעו עמים כולם!

מזועזעים, נרעשים אנחנו על כך שלא מדינאים בודדים ואף לא סתם מפלגות אלא ראשי מדינות ערביות ועתונים רשמיים כמשלתיים של מדינות ערב וביחוד של מצרים מכריזים בצורה רשמי חד-משמעי שהם שואפים ומתכוננים לא רק לכבוש את הארץ או את השלטון מידי עם ישראל אלא להשמידו ולכלותו, ולזרוק אותו לתוך הים. למשל, העתון אלגומהוראה בטאונה הרשמי של מועצת המהפיכה במצרים (מיום 4.10.54) מכריז שיש למחות את ישראל ממפת העולם. עוד יותר דוקרניות וחריפות מבחינה גינוסידית הן הכרזותיהן החוזרות ונשנות של מלך סעוד, וראש המועצה הצבאית במצרים. הכרזות אלו צוטטו במפורט ע"י ראש ממשלת ישראל בנאומו בכנסת מיום 2.1.56. הערך הגורלי של הכרזות גינוסידיות אלו מתבלט ביותר מתוך השוואה אוביקטיבית זו: אין להעלות, למשל, על הדעת, שבמלחמה הקרה בין המזרח והמערב יכריז אחד הצדדים בפומבי ובצורה רשמי על תיכנון מסע השמדה נגד הצד השני. אין לשער אפילו שאיזו שהיא מדינה גדולה או קטנה תוכל ~~[illegible]~~ לסבול ללא תגובה מעשית את הכרזותיה של מדינה אחרת על מסע השמדה. והנה עומדים אנו לפני חזיון איום. לא זו בלבד שאין המעצמות הגדולות מראות תגובה מונעת להכרזות הגינוסידיות של עמי ערב, אלא שרוסיא ובריטניה נותנות נשק התקפה במדה מבהילה למצרים לעירק ולסוריה ובאותו הזמן ~~[illegible]~~ מסרבות או מהססות המעצמות לתת נשק הגנה לעם ישראל במדה מתאימה כל שהיא וכך יוצא למעשה שהמעצמות נותנות, כביכול, אפשרות ועידוד למזימת הגינוסיד של עמי ערב נגד ישראל.

אבוי לתרבות האנושית בכלל שימי היטלר מאיימים לחזור לעולם להשמיד, ח"ו, את עם ישראל כולו.

אין פחד נגד עינינו, "וצדיק באמונתו יחיה". אנו נשענים על אבינו שבשמים שיסכל עצת אויבינו ובאמונתנו נחיה. אך איככה נוכל להעלים עין מהירידה המוסרית האיומה הזאת במישרים או בעקיפין של האנושות.

אנו פונים ממרכז הנבואה, מהמרכז הרוחני של העולם כולו, לכל העמים כולם ובראש וראשונה לראשי הדתות שביניהם; שמעו עמים כולם! החיים הם המתנה הכי יקרה שנתן אלקים לאדם, השלום הוא צריך להיות השיא של שאיפתם שכל בני האדם המודים באלקים, והפשע הכי איום ונורא זהו הגינוסיד, השמדת אומה שלמה.

טכסו עצה, עורו התעוררו לקרב את השלום ואת האחדות בין כל העמים ולמנוע את הפשע הכי מדהים, הכי מחריד ההוא, פחד ביסא, ולהביא, מאידך ביסא את הברכה המיועדת לאנושות כולה מפי נביאי ה' לפני שלשת אלפים שנה בציון ובירושלים. ואלקי האמת והשלום יהא בעזרתנו, אמן ואמן!

ב"ה, כ"ב בטבת תשט"ז.

קריאה גדולה לכל העמים כולם,
עמי המזרח והמערב כאחד.

שמעו עמים כולם!

מזועזעים, נרעשים אנחנו על כך שלא מדינאים בודדים ואף לא סתם מפלגות אלא ראשי מדינות ערביות ועתונים רשמיים ממשלתיים של מדינות ערב וביחוד של מצרים מכריזים באורח רשמי חד-משמעי שהם שואפים ומתכוננים לא רק לכבוש את הארץ או את השלטון בידי עם ישראל אלא להשמידו ולכלותו, ולזרוק אותו לתוך הים. למשל, העתון אלגומהוראה בטאונה הרשמי של מועצת המהפכה במצרים (מיום 4.10.54) מכריז מיש למחות את ישראל ממפת העולם. עוד יותר דוקרניות וחריפות מבחינה גינוסידית הן הכרזותיהן החוזרות ונשנות של מלך סעוד, וראש המועצה הצבאית במצרים. הכרזות אלו צוטטו במפורט ע"י ראש ממשלת ישראל בנאומו בכנסת מיום 2.1.56. הערך הגורלי של הכרזות גינוסידיות אלו מתבלט ביותר מתוך השוואה אוביקטיבית זו: אין להעלות, למשל, על הדעת, שבמלחמה הקרה בין המזרח והמערב יכריז אחד הצדדים בפומבי ובאורח רשמי על תיכנון מסע השמדה נגד הצד השני. אין לשער אפילו שאיזו שהיא מדינה גדולה או קטנה תוכל ~~[illegible]~~ לסבול ללא תגובה ממשית את הכרזותיה של מדינה אחרת על מסע השמדה. והנה עומדים אנו לפני חזיון איום. לא זו בלבד שאין המעצמות הגדולות מראות תגובה מונעת להכרזות הגינוסידיות של עמי ערב, אלא שרוסיא ובריטניה נותנות נשק התקפה במדה מבהילה למצרים לעירק ולסוריה ובאותו הזמן ~~[illegible]~~ מסרבות או מהססות המעצמות להת נשק הגנה לעם ישראל במדה מתאימה כל שהיא וכך יוצא למעשה שהמעצמות נותנות, כביכול, אפשרות ועידוד למזימת הגינוסיד של עמי ערב נגד ישראל.

אבוי לתרבות האנושית בכלל שימי היטלר מאיימים לחזור לעולם להשמיד, ח"ו, את עם ישראל כולו.

אין פחד נגד עינינו, "וצדיק באמונתו יחיה". אנו נשענים על אבינו שבשמים שיסכל עצת אויבינו ובאמונתנו נחיה. אך איככה נוכל להעלים עין מהירידה המוסרית האיומה הזאת במישרים או בעקיפין של האנושות.

אנו פונים ממרכז הנבואה, מהמרכז הרוחני של העולם כולו, לכל העמים כולם ובראש ובראשונה לראשי הדתות שביניהם; שמעו עמים כולם! החיים הם המתנה הכי יקרה שנתן אלקים לאדם, השלום הוא צריך להיות השיא של שאיפתם שכל בני האדם המודים באלקים, והפשע הכי איום ונורא זהו הגינוסיד, השמדת אומה שלמה.

מכמו עצה, עורו התעוררו לקרב את השלום ואת האחדות בין כל העמים ולמנוע את הפשע הכי מרהים, הכי מחריד ההוא, פחד ביטא, ולהביא, מאידך ביטא את הברכה המיועדת לאנושות כולה מפי נביאי ה' לפני שלשת אלפים שנה בציון ובירושלים. ואלקי האמת והשלום יהא בעזרתנו, אמן ואמן!

ב"ה, – ב' שבט תשט"ז.
דברי הרב נסים בכנס עולי בריטניה ואירלנד
בבית הנשיא.

כנס זה של עולי בריטניה ואירלנד מזכיר לנו ימים מקדם בימי הבית השני כשהיו מתאספים בירושלים בבתי כנסת מיוחדים העולים מארצות שונות מתפוצות ישראל, כיום בתקופת אתחלתא דגאולה כשמתקיימת לעינינו הנבואה של קבוץ גליות אנו מחדשים מסורת זו בבית נשיא המדינה היקר והנכבד על בית ישראל כולו, מר יצחק בן-צבי ורעיתו.

כאז כן עתה ירושלים עיה"ק והמקדש מחברת את כל שבטי ישראל כמו שנאמר בתלמוד ירושלמי "עיר שחברה לה יחדיו וכו'". מעטים אנו מארצות בריטניה ואירלנד, אולם יודעים אנו שלב קהלות ישראל באותן הארצות אתנו ושגם הם חוברו אתנו יחד ברוח.

חשיבות מיוחדת נודעת לעלית אחים מהארצות שבהן נהנים אחינו מחופש גמור. ישנם שני מיני עולים לישראל, אלה הבורחים מרדיפות ואלה הבאים מרצונם מארצות החופש. על כך רמז הנביא באמרו /מי אלה כעב תעופינה וכיונים אלה שנרדפים ע"י הרוח דוגמת העב, ואלה ששבים כיונים אל ארבותיהם.

במעמד זה אנו נזכרים בארצות מוצאנו אשר בהן נהנינו בפועל ממש משווי זכויות וכן נהנים שם אחינו שנשארו שם, ונזכרים אנו שבימי שואה לישראל הכניסו הארצות ההן רבים מפליטי חרב. אם כי בימים האחרונים של המנדט נסוגה בריטניה אחור מהתחייבותיה כלפי עם ישראל ובגלל מדיניות ההתכחשות נגרמו לישראל/ אבידות קשות, חובה עלינו ישראל העם המצויין במדה של הכרת טובה, להודות/ שבריטניה היא שהצעידה אותנו/ קדימה/ ע"י הצהרת בלפור לקראת ראשית צמיחת גאולתנו ושמנהיגים גדולים של בריטניה ראו בהצהרת בלפור שליחות מאת ההשגחה העליונה להסיר חרפה מעל מצפון האנושות ולהשיב בנים לגבולם ככורש מלך פרס בשעתו.

בהזדמנות זו אנו קוראים לבריטניה לא לתת יד לאויבים ומתנקשים השואפים להכחידנו ח"ו. ידעו נא שכבר נבא ישעיהו כל כלי יוצר עליך לא יוצלח. שנינו במשנה מדות פרק א', שער המזרח שעליו שושן הבירה, לאמר על שער המזרח של המקדש היתה חרותה צורת העיר שושן בירת פרס, לאמר זכרו שמלכות פרס היא שימשה מכשיר בידי ההשגחה העליונה לשיבת ציון. כן היום חרותה בשער המזרח של תולדות ציון המחודשת תרומתה של בריטניה לתחית עם ישראל. חלילה לבריטניא מלהוסיף לפגוע בלוח הזכרון ההיסטורי המפאר ההוא, שהיא תפארתה והודה. אנו נצבים באמונתנו כסלע איתן. אנו מאמינים בני מאמינים שישועת ה' בטוחה לבוא <u>בסוף</u>. שאיפתנו הקדושה היא לחיות בשלום ובאחדות עם קרובינו שכנינו עמי ערב, למען השלום שהוא האידיאל הסופי של היהדות, השיא של אמונתנו ודתנו. מי יתן ויחבקו עמי ערב את זרוע האחוה השלוחה אליהם מאתנו ויאפשרו לנו לשבת מסביב לשלחן השלום כשבת אחים גם יחד ויהי רצון שרבון העולמים יעזור לנו לחדש ימים כקדם עת ששיתפנו פעולה עם שכנינו הערבים ועם המצרים בקיום אור המדע הרפואה והפילוסופיה בימי הבינים לטובתה הגופנית המוסרית והרוחנית של האנושות כולה ושל שבטי ערב בראשה. שובה ישראל למקור נשמתך, למקור נצחיותך תורתך הקדושה, התקדש ונטהר במצותיה פקודיה וחוקיה שבלעדה אין נצחיות לישראל, אמן ואמן.

יחי נשיאנו ורעיתו היקרה, אמן ואמן.

ב"ה, ט' בשבט תשס"ז.

הקשיבו כל בית ישראל ושמעו העמים כולם!

לא נביא אנכי ולא בן נביא, וכבר יותר מאלפים שנה דמם קול הנבואה בישראל, ואולם אנכי מלאתי את רוח הנבואה והד קול הנביאים היוצא מספר הספרים דובר בי.

התבוננו שהמפנה הגדול והנורא הזה שחל בתולדות ישראל מעשי ידי עליון הוא, אם לא בנסים גלוים, הרי בכל אופן במסוה של נסים נסתרים קמה פתאום מדינת ישראל, ועם ישראל שב לתחיה מדינית לאומית על אדמת קדשו, ולפיכך לא יעלה על הדעת שאיזה כח אויב, לפיכך לא יצלייר שידי מחריב ומשחית תחולנה בנטע הזה הנפלא העתיד להיות לארז אלקים בעולם כולו, כמתואר בספר דניאל. היכולת בידי עמים ידועים לגרום לנו נזקים קשים, לגרום לנו אבידות קשות, אך לא להעביר ח"ו מן השרש את אשר נטעה ההשגחה העליונה, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק, ברם כבר הזהירו רז"ל בעצמם באמרם אין סומכים על הנס אין לך בוטח בה' יותר, מאמין בנסים מדוד בן ישי נעים זמירות ישראל, והוא אשר ציווה במלכו על ישראל ללמד לבני יהודה קשת והוא אשר שר בעוז בגבורה ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה, חסדי ומצודתי לי משגבי וקרן ישעי, הוא המחבר של מזמור כ"ב, מזמור הגבורה, והוא הוא המחבר של המזמור הנשגב ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים מזמור השגב והאצילות האלקית, הרי זהו לקח יסודי בחכמת האלקות שביהדות, האדם לא נעשה ואינגו מכוון להעשות לאמוסטק. בצלם אלקים עשה את האדם. [redacted] זאת אומרת כי האדם נוצר להרגיש כאילו הוא פועל חפשי בעל רצון חפשי. כל כך עמוקה היא, כ"כ מושרשת היא ביהדות אמונה זו, ברם מזינו שנחלקו רז"ל, אם כשקפץ נחשון בן עמינדב לים וכל ישראל אחריו, אימתי נעשה להם הנס הגדול של קריעת ים סוף, אם לאחר שנכנסו בים עד מתניהם או עד חוטמיהם. זה מלמד שכל מה שיש ביד האדם לעשות, חובת קדשו לעשותו ואז כשגבר דלל את קצה כחותיו הוא, יבא הנס, יבוא העזר מן השמים, ככה על כל האומה כולה לחשוב.

קריאה כפולה אני קורא לאחי ועמי ולעולם כולו. לאחי בני עמי אני קורא "האמינו בהשגחה העליונה ותאמנו ותצליחו, אך יחד עם האמונה מחויבת לבוא הפעולה העצמית, ואז תבוא תשועת ה'. הנה נקפוץ כולנו כנחשון אל תוך הים הסוער, אל תוך ים העמים הרבים, אשר כהמות ימים יהמיון, נעשה מה שבידינו, נתכונן בנשק מכל הסוגים, לפי הדרכת המומחים, ואז עדיין נהיה זקוקים לסייעתא משמיא, אז נבטח ונשען בשם ה', כי ה' יהא בעזרנו, כשם שהיה בעזרנו בדורות מני קדם בכל ימי צרה וצוקה, הרבו תפלה ויחד הרבו התכוננות, ויענגו ה' ביום צרה ישגבנו שם אלקי יעקב, ישלח עזרתו מקדש ומציון יסעדנו.

ולכם העמים כולם, קורא אני, הבו תנו תודה, כולכם הרביתם לחטוא כנגד עם ישראל הגולה והנודד במשך מאות בשנים מיום קום הנצרות והאיסלם, על ימורות של הבל הבלים שפכתם דם נקי לאלפים ולרבבות, הנה לכם ההזדמנות לכפר רבו פשעיכם עצמו עונותיכם, בשעת דוחקו של עם ישראל אשר זה עתה השיבה אותו ההשגחה העליונה לארצו ולנחלתו בידכם

להצילו, דעו לכם ישראל הוא עם גדול והוא גם גבור, אבל כל מאוייו הם לשלום, השלום הוא הוא השיא של היהדות, הוא הוא גולת הכותרת של אמונת ישראל במשיחו כבזע דור, אדיר חפצו של העם הקטן הגדול הזה להפיץ את תורת השלום, ככתוב בתורת משה איש האלקים וכאמור בדברי קדם של נביאים מלפני זה שלשת אלפי שנים, והנה מתקיימים דברי מזמור פ"ב כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. שמעו עמים כולם, ניתנה לכם ההזדמנות ההיסטורית בבת אחת למנוע מלחמת עולם איומה ונוראה ולהכנות הדרך לשלום העולמי הנבואי. ניתנה לכם ההזדמנות הנפלאה להציל את מדינת ישראל מעשי ידיו של בורא העולם, ויחד עם זאת לכפר על חטאותיכם הכבדות כנגד העם הנפלא הזה, מביחם אליו הבטיח הקב"ה לאברהם ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה, רצונכם לעשות רצון אבינו שבשמים קומו כולכם וספקו נשק לישראל, להתגונן, במדה שמספקים לעמי ערב ולמצרים, והשוו את המאזן משני הצדדים, ובשם כל הקדוש והיקר לעם ה', אני מבטיחים לכם שבהיות משקל הזיון שוה, סוף שישראל וערב יחד יורידו את נשקם ארצה ויקיימו משבית מלחמות עד קצה הארץ, הרפו ודעו כי אנכי אלקים ארום בגוים ארום בארץ ה' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה, שמעו הד קול הנבואה הבוקעת ועולה עד לשמי מרום מראש הררי ציון אשר שם צוה ה' את הברכה שלום עד העולם. אם כה תעשו סוף שנפגיש את אחינו בני ישראל ובני ישמעאל יחדו ועם מצרים, אלה המדברים כבר בלשון של המשע היותר נורא שבמשעים, כלומר בלשון של ג׳ינוסיד, וכולנו נשב מסביב לשלחן השלום והיתה זאת ראשית פעולתנו להביא לעולם את השלום העולמי למלא את דבר ה' ביד נביאי האמת והצדק והשלום ישעיהו בן אמוץ ומיכה המורשתי ומאז תתחיל תקופת ברכה ושלום לכל עמי התבל, אמן ואמן.

כ"א, דברי הרב ראש הרבנים בקונגרס הכ"ד
בירושלים, י"ג באייר תשט"ז, 24.4.56.

כבוד היושב ראש, כבוד נשיא המדינה, כב' חבירי הראשון לציון והרבנים
ראשי ישראל, כבוד ראש הממשלה, שרים ומנהיגי ישראל, צירים ואורחים נכבדים!

תמימים אלה הם ימי הרת סכנות למדינת ישראל ולעם ישראל. אמת
ברורה היא שאף בבחינת דת קדשנו מוטל עלינו לעשות כל ההכנות
האפשריות להגן על עצמנו, עלינו לקדם פני הרעה, אם יביאו מלחמה
אויבינו עלינו. אולם יחד עם זאת עלינו לזכור את חובת קדשנו
להטיף ולעורר לבני גוי ישראל, שיתעוררו בעם אמונה ובטחון כי ישלח
עזרתו מקודש ומציון יסעדנו. אבל, בעת שעמדנו פה היא זו תפלה.
אבל מצויה היא למילוינו עליונים ורחמים כלפי אויבינו. אבל
מעליונות הרחמנות מהיא כי ילדים, אם לא נסתרו גם מלפני שנים, מסורת
של תורה, תפלה ואמונה. אל נא נתן למסורת הבלתה בבית לפרוק.
הבה נעירה, הבה נעוררה את עבודת המוקד המתמידית של אשת המזבח!

אחים ואחיות, הלא מסביבנו עכשיו כי בהמשך ראשי הגולה מכל
קצוי תבל בירושלים, בבירה הקודש הנצחית שעוברה לריבונו, המאורע
היה שיאמר איזה פרק תפלה ותודה לאלקי ישראל, אלקי העולמות.
תפלות דוד בן ישי כלום זהירה ישראל? אהיה דמיות, כנבא בזה,
שהקיימים דברי רז"ל בתלמוד הירושלמי ירושלים הבנויה כעיר
שחוברה לה יחדו, עיר שהיא עושה את כל ישראל לחברים. בעיר הזאת,
עיר הקודש והמקדש, משכן השכינה, עיר מקדשה והמלכות בישראל, בציון
בית חיינו, על הרים ועמקים, בכל שריד בית קדשנו ומשרתנו מימי
קדם בעיר בה חוצבה מתוך כשם כבודו של הקודש ברוך הוא בשמו של
ישראל ומלכותו — פה. בעיקר המקום הגבולה העליונה מקום ומכון
מדינת ישראל.

בזכרנו שעבר בקרבנו האור והחושך. כבר אחר ירדה עלינו
חשך ואפלות הגלות המרובה שלא היתה דוגמתה בתולדות עם ישראל,
ולעומת זאת נצנץ אור גדול אור חדש על ציון — קיבוץ הגלות לארצם
ובנין ממלכת ישראל העליונה. אכן הלב הוא וקטן המוח של ישראל
התמוטטות הרים ואור הגבואה שלנגד עינינו גדולים וכתגלגלים הבטחות
הנביא של נביאי ישראל. ודרכו זו לא ימוש ונביא לגאולה את בלי הגם
לא יבירו בבטח, מה לא בשנן לעמנו ובוסיף להתעמק בתופעה הרוחנית
העליונה הזאת שזכינו לה בחסדי עליון. אך אומות העולם הנאורות
באמלה ובחפשות דרכים להצלת הנין האנושי מכליון ראוי להם לשום
ולהכיר כי אכן יש ה' במקום הזה, כי יש כנביא לבירה ושלשלת מעל
הכל יש השגחה אלקית מעבים בגלות מקבים נסתרת מורה על דרכי בני
האדם.

עי כלל מי פולל מבזוי העמים קרבן דריבה ודומה ללא משל
בהיסטוריה האנושית יזכה להתמקם ממי ואמיתתי מביטים אשר לבנם
עדי שלום ציון, אקרא נא לפניכם דברי הנביא הגדול עליו שקראנו
בכל בתי הכנסת בשבת שעברה "ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם, ועשו גנות ואכלו את פריהם

ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם, אמר ה' אלקיך". על השיבה שלה נאמרה אותה הנבואה, לא על שיבת ציון מבבל, כי מאות שנים אחרי שיבת ציון מבבל אספו ונחרו ישראל מעל אדמתם. כל הבא היום לארץ ישראל, בין יהודי בין נכרי, אם הוא רק לא מושפע מפשטים קדומים, מתפעל עד להפליא לראות איך הופכים לגן עדן את כדור השממה, תרבות של הזנחה במשך מאות בשנים, איך עושים אותה בבחירות הגזע לארץ המפורסמת ביותר מכל המדינות, בעידור זה. ומרגישים איתנה כי כעת שנתקיימו דברי הנביא של הפסוקים הראשונים /"ושבתי" עד "מריהם". כן יתקיים גם הפסוק האחרון "ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר ה' אלקיך". חובה על הדור הזה לקיים, להגביר, להגדיל ולהעמיק את האהדה הישראלית, את אהבת הטובה בעל-מפלגתית, הבלתי-צרותית, הבעל-צבאית בציון בית חיינו. ומשום כך נחוץ גם להגדיל, להרחיב ולהעמיק את האהדה של מדינת ישראל ותושביה עם הגולה, עמם שנמצא רוב בנין, גרי ביש רוב בנין על הגולה, והאהדה זו יש לבסס ע"י בנה והשפעתה של התורה המבורכה והמסורה, והמסורבה, וע"י שמירת המצוות. אבא ניסה לישראל את הערכין הרוחניים הנצחיים הללו, כדי שתהיה בשמת האומה פאר עולם בארץ ובגולה ובבית כולבו לבני עמי ישראל והגולה, ויהי"ר שיהיה שלום בארץ ונזכה במהרה בה לגאולה השלמה ולשלום העולמי ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאום ה', אמן ואמן!

ב"ה, נאום הרב הראשי הרצוג במפרץ-שלמה
כ"ו שבט תשי"ז.

הואיל ואנו עומדים מלאי רטט בזכרנו את שמו של מלך ישראל הגדול, שלמה בן דוד, שעל-שם פעולותיו לפנים, לפני שלשת אלפי שנה, דרך מקום זה -- נקרא המפרץ – אביא פסוקים אחדים, פסוקי נצח, מהספר הקטן הנצחי שלו, שהוא פנינת שירת הקודש העברית – שיר השירים, ואביא יחד עמהם את פירוש רבותינו בעלי-המדרש.

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, מים רבים – אומות העולם, שנאמר: הוי המון עמים רבים. הם לא יוכלו לכבות את האהבה, האהבה שהקב"ה אוהב את ישראל, שנאמר: אהבתי אתכם אמר ה'. הפסוק הנזכר ממשיך כך: "ונהרות לא ישטפוה; פירוש רבותינו הוא: אם יתאספו כל מלכי ארץ, כל מי הנהר העצומים והמרובים, לא יוכלו למחות אותך מן העולם.

אחים יקרים: עם ישראל עומד ומצפה לשמוע מה תהא החלטת העמים, אך רוח הקודש מצוה עלינו להתרומם למעלה מעל לעולם הטבעי ולשוב אל מקור המקורות של המציאות כולה, לשוב ולהדבק באלקים חיים ומלך עולם, ולא נירא ולא נחת מהמון עמים, הם לא יוכלו לכבות את האהבה בין ישראל והקב"ה וארץ ישראל. מדינת ישראל איננה מעשי ידי אדם, מדינת ישראל היא מעשה ידי עליון, ומכיון שהתחיל בה אלקי העולם, אלקי ישראל, לא ירפה מהעבודה ההיסטורית הזאת, להשיב את ישראל לנחלתו.

לכן, אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל. היו לנו בהיסטוריה הארוכה שלנו מצבים קשים מאלה ועמדנו בהם. תוך התבוננות וזכרון עברנו המפואר, עבר של מלכות ישראל הרוממה, נשואות עינינו לעתיד המזהיר של מדינת ישראל אשר השם של "מפרץ שלמה" מהוה בו בודאי שלב חשוב.

כבוד ויקר לכם, חיילינו האמיצים, גבורי ישראל, אשר בזכות דמכם ובעזרת אלקי ישראל הגענו לשלב הזה, ולמקום הזה, כמו לכל פינות הארץ – מדן ועד מפרץ שלמה. עם ישראל מכיר את עוז רוחכם, גבורתכם, מסירותכם ונאמנותכם, הוא יודע שלעולם לא תאכזבוהו, אתם הנושאים על כתפים את השליחות העליונה של א-ל אלקי עליון, ושומרים על גחלת ישראל לא רק שלא תכבה אלא שאף תגבר ותתפשט והיתה ללהבה אדירה. כל הכבוד לכם – אחי האמיצים בצבא-ההגנה-לישראל!

ב"ה, נאום הרב הראשי הרצוג במפרץ-שלמה
כ"ו שבט תשי"ז.

(ג')

הואיל ואנו עומדים מלאי רטט בזכרנו את שמו של מלך ישראל הגדול, שלמה בן דוד, שעל-שם פעולותיו ~~שעבר~~ לפנים, לפני שלשת אלפי שנה, דרך מקום זה - נקרא המפרץ ~~על שמו~~ - אביא פסוקים אחדים, פסוקי נצח, מהספר הקטן הנצחי שלו, שהוא פנינת שירת הקודש העברית - שיר השירים, ואביא יחד עמהם את פירוש רבותינו בעלי-המדרש.

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, מים רבים אלו אומות העולם, שנאמר: הוי המון עמים רבים. הם לא יוכלו לכבות את האהבה, האהבה שהקב"ה אוהב את ישראל, שנאמר: אהבתי אתכם אמר ה'. הפסוק הנזכר ממשיך כך: "ונהרות לא ישטפוה," פירוש רבותינו הוא: אם יתאספו כל מלכי ארץ, כל מי הנהר העצומים והמרובים, לא יוכלו למחות אותך, שכל העולם.

אחים יקרים: עם ישראל עומד ומצפה לשמוע מה תהא החלטת העמים, אך רוח הקודש מצוה עלינו להתרומם למעלה מעלה מעל לעולם הטבעי ולשוב אל מקור המקורות של המציאות כולה, לשוב ולהדבק באלקים חיים ומלך עולם, ולא נירא ולא נחת מהמון עמים. הם לא יוכלו לכבות את האהבה בין ישראל והקב"ה וארץ ישראל. מדינת ישראל אינה מעשי ידי אדם, ~~מדינת ישראל~~ היא מעשה ידי עליון, ומכיון שהתחיל בה אלקי העולם, אלקי ישראל, לא ירפה מהעבודה ההיסטורית הזאת, להשיב את ישראל לנחלתו.

לכן, אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל. היו לנו בהיסטוריה הארוכה שלנו מצבים קשים מאלה ועמדנו בהם. תוך התבוננות וזכרון עברנו המפואר, עבר של מלכות ישראל הרוממה, נשואות עינינו לעתיד המזהיר של מדינת ישראל אשר השם של "מפרץ שלמה" מהוה בו בודאי שלב חשוב.

כבוד ויקר לכם, חיילינו האמיצים, גבורי ישראל, אשר בזכות דמכם ובעזרת אלקי ישראל הגענו לשלב הזה, ולמקום הזה, כמו לכל פינות הארץ - מדן ועד מפרץ שלמה. עם ישראל מכיר את עוז רוחכם, גבורתכם, מסירותכם ובנאמנותכם. הוא יודע שלעולם לא תעזיבוהו, אתם הנושאים על כתפים את השליחות העליונה של א-ל אלקי עליון, ושומרים על נחלת ישראל לא רק שלא תכבה אלא שאף תגבר ותתפשט והיתה ללהבה אדירה. כל הכבוד לכם - אחי האמיצים בצבא-ההגנה-לישראל!

ירושלים

קריאת הרב הראשי לישראל הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג לעם,
לםלאת עשר שנים לנפילת העיר העתיקה.

ביום זה, י"ט באייר, מלאו עשר שנים לנפילת ירושלים העתיקה, [illegible]
עיר הקודש והמקדש, בידי צר. מאז גלינו מעיר האלקים ונתרחקנו משריד
בית מקדשינו ותפארתינו, הכותל המערבי.

ביום זה נתייחד כולנו, אחי ועמי, עם שרידי קודשינו השבויים. נשא
כפיים אל היושבי בשמים ונתפלל להחזרת מחמדינו בקרוב בימינו, ואלקי
ישראל, הבוחר בציון ובעמו, יגלה מהרה כבוד מלכותו עלינו ויביאנו
לציון עירו ברינה ולירושלים בית מקדשו בשמחת עולם ויגאלנו גאולה
שלמה אמן.

קריאת הרב הראשי לישראל הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג לעם,
<u>למלאת עשר שנים לנפילת העיר העתיקה.</u>

ביום זה, י"ס באייר, מלאו עשר שנים לנפילת ירושלים העתיקה, עיר הקודש והמקדש, בידי צר. מאז גלינו מעיר האלקים ונתרחקנו משריד בית מקדשינו ותפארתינו, הכותל המערבי.

ביום זה נתייחד כולנו, אחי ועמי, עם שרידי קודשינו השבויים. נשא כפיים אל היושבי בשמים ונתפלל להחזרת מחמדינו בקרוב בימינו, ואלקי ישראל, הבוחר בציון ובעמו, יגלה במהרה כבוד מלכותו עלינו ויביאנו לציון עירו ברינה ולירושלים בית מקדשו בשמחת עולם ויגאלנו גאולה שלמה אמן.

ג' כ.

[illegible] על [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible],

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] כ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

(2)

[illegible] ביום ג' [illegible], [illegible] עומדת [illegible]

[illegible], הישיבה [illegible] לדעתנו [illegible]

[illegible] ולהגיע [illegible]

[illegible] שהתחלנו, והסך [illegible]

[illegible] ידיעות [illegible]

[illegible] הפעם [illegible]

[illegible]

[illegible] ההסתדרות [illegible] ועל [illegible] הממשלה [illegible]

[illegible] עם [illegible]

[illegible] הדרך [illegible]

[illegible] שאלה [illegible]

[illegible] ההסתדרות [illegible]

[illegible] הממשלה [illegible]

[illegible]

[illegible] המוסד [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(3)

[illegible]

[illegible]

ב"ה.

רבותינו ז"ל במסכת מגילה דף י"ז ע"ב, דרשו ומה ראו לאמר קבוץ גליות אחרי ברכת השנים. לפי שכתוב ביחזקאל, פרק ל"ו לו, ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא הנה דבריהם הקדושים נתקיימו לעינינו. מאות בשנים היתה ארצנו שממה וכימינו, ת"ל, גדל הישוב ואתו הישוב החקלאי והרי ישראל, כדבר הנביא, ענפיהם נתנו ופרים נשאו, לעמי ישראל, כי קרבו לבוא. וכבר אמר ר' אבא בסנהדרין פ' חלק, ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו, אין לך קץ מגולה מזה שנאמר, לעמי ישראל כי קרבו לבוא, לאמר, פריחת הישוב וביותר פריחת הישוב החקלאי זה הוא הסימן שקרובים הגליות להתקבץ. הלא זה היה שלב הכרחי לקבוץ גליות, אי אפשר היה לגליות להתקבץ בארץ חרבה ושוממה, כי עדיין לא הגיע הזמן לנסים גלויים, ולהיכן היו הגלויות מתכנסים, אם לא קדם ישוב פורח מעוטה פעם בארצת הקדש? וברוך הבוחר בציון כי מהיום שנוסדה המדינה ~~[illegible]~~ נהרבו העולים ברבבותיהם וכבר זכינו לישוב של מיליון, כן ירבו, וכן יעצמו. רבותי, אני עושה לעצמי לדרוש מכאן ואילך סמוכין בסדר התפלה, קצת בדרך אחרת מהמפורש בתלמוד, והרשות נתונה מכיון שאין זו הלכה, וכבר אמרו כי כפטיש יפוצץ וכך אני דורש, ומכיון שהגליות מתכנסים, עומדת להתקיים תפלתנו יום יום, השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ומלוך עלינו אתה ה' לבדך. וכו' מה זה ענין ליגון ואנחה? אכן אנחנו היהודים שומרי תורה ומצוה, שמחתנו הגדולה במדינת ישראל מהולה בטיפין של יגון ואנחה על שמשפטי התורה עדיין לא מצאו מקומם במדינה, ועל שעדיין לא עמדו כמה מיועצינו על הגובה הראוי בנוגע לתורת ישראל, תפלתנו השיבה שופטינו ~~[illegible]~~ כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה, והנה עדיין לב כל האומה שרוי בצער, תוך השמחה הרבה, על שהרשעה עדיין שולטת בעולם, ועל שאויבי עמך עדיין ידם תקיפה. והנה ההחלטה

של לייק סוקסס מה היא בשרשה? היא לא כ"כ פרי השנאה לישראל, שנאה לאמונת
ישראל, לתורת ישראל. שנאה זו המושרשת עמוק עמוק בלב כמה מאומות העולם,
איננה יכולה להשליב עם הרעיון שירושלים עיר דוד עיר הקודש, עיר נבואת האמת
אמונת האמת ותורת האמת, תעמוד בראש מלכות ישראל, ושנאה זו גוררת
התגברות עצומה גם לישראליותה של ירושלים החדשה, אבל סוף שבלשון רז"ל
במסכת מגילה י"ז, ויעשה דין ברשעים, וכל הרשעה כרגע תאבד, וכל אויבי
עמך מהרה יכרתו, לאמה, שאיכתם ושנאתם מהרה תכרת, וכפירושה של ברוריה
אשת רבי מאיר, יתמו חוטאים לא נאמר אלא יתמו חטאים וממילא ורשעים עוד
אינם, ברכי נפשי את ד' הללוי-ה. והזדים, כלומר, ברשעים העריצים מהטפוס
של הנאצים ימ"ש שעמדו לכלות את עם ישראל כולו ולאמונגו עלה בידם הטמאה
להשמיד שליש האומה, ועדיין לא חזרו בתשובה, אותם מהרה תעקר ותשבר ותמגר
ותכניע במהרה בימינו. ושוב כלשון רז"ל מכיון שנעשה דין ברשעים, מתרוממת
קרן צדיקים, לאמר קרן ישראל שעליו נאמר ועמך כולם צדיקים, ומכיון
שמתרוממת קרן ישראל, ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת.
את ירושלים החדשה לא יוכלו לגזול מאתנו, על אפם ועל חמתם, כי כבר קנינו
אותה בדמינו, אבל גם נזכה לראות גם את החזרת השכינה לירושלים עיר הקודש
והמקדש, ולציון כסא דוד בתוכה, ומכאן לקיום תפלתנו את צמח דוד עבדך
מהרה תצמיח, לקיים מה שנאמר על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים
את כבודו, כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד, ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים, והנה לכאורה הלא כבר התפללנו ולירושלים
עירך ברחמים תשוב, ולמה לנו לכפול תפלתנו זו? אבל יש כאן שני
שלבים תחילה מדובר בישראל, וכאן מדובר בעולם כולו, לאמר שמציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים לכל העמים כולם וכחזון יביא ה' בימי קדם וכדבר
אלקים ביד ירמיהו, כעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', לא רק כסא דוד,
שזהו רק ביחס ובקשר לישראל, אלא כסא ה', ויקויים, והיה ה' למלך על כל

הארץ, כלומר על כל יושבי תבל ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד, כדבר הנביא הגדול ירמיהו, נביא החורבן והבנין כאחד, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגויים, לשם ה' לירושלים, ותפלת העמידה הנפלאה והנשגבה מסיימת בשלום, שכן אחת התעודות של עם ישראל היא להביא שלום עולמי, וזהו שאנו אומרים באותה התפלה, כי אתה מלך אדון לכל השלום, כלומר לא רק לשלום של ישראל, כי גם לשלום של העולם כולו, "לכל השלום", וזוהי הגדולה שבברכות שעם ישראל בארץ קדשו, ישמש צינור לרוח ממרום שישלים את השלום, שלום אמת, בכל העולם כולו, וזהו שאנו גומרים ברוך אתה ה' המברך את עמו ישראל בשלום עמו ישראל שעל ידי שפע קדשו יביא את השלום לכל העולם. ואולם כדי שיגיע ישראל לשיא ההוא צריך שתתקיימנה גם הברכות הראשונות שבתפלת ישראל הציבורית הכללית, ובתוכן, השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך וסלח לנו אבינו כי חטאנו מחלנו מלכנו כי פשענו וכי מלך מוחל וסולח אתה ברוך אתה ה' המרבה לסלוח. כבר הגיעה השעה לשוב בתשובה שלמה, תשובת היחיד ותשובת הציבור, תשובה בנוגע לבין אדם לחבירו ובנוגע לבין אדם למקום. רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל קובע ואין ישראל נגאלים אלא ע"י תשובה, וכבר הבטיחה תורה שישראל יחזרו בתשובה בסוף הגלות, עדיין לא הגענו אלא לאתחלתא דגאולה, אבל הגאולה השלמה, על כל משמעותה, בוא תבוא כשנשוב בתשובה שלמה, אמנם הובטח שסוף שישראל יחזרו בתשובה, אבל עלינו למהר ולהחיש את הגאולה השלמה, זאת אומרת למהר להחיש את התשובה השלמה. יהי רצון שקיבוץ הגליות ירבה ויגדל עד כי יגדל מאד, ואז תתקיימנה כל התפלות הבאות אחרי התפלה לקבוץ גליות. אמן ואמן!

"רבותינו ז"ל במסכת מגילה דף י"ז ע"ב, דרשו ומה ראו לאמר קבוץ גליות אחרי ברכת השנים. לפי שכתוב ביחזקאל, פרק ל"ו, ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא הנה דבריהם הקדושים נתקיימו לעינינו. מאות בשנים היתה ארצנו שממה ובימינו, ת"ל, גדל הישוב ואתו הישוב החקלאי והרי ישראל, כדבר הנביא, ענפיהם נתנו ופרים נשאו, לעמי ישראל, כי קרבו לבוא. וכבר אמר ר' אבא בסנהדרין פ' חלק, ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו, אין לך קץ מגולה מזה שנאמר, לעמי ישראל כי קרבו לבוא, לאמר, פריחת הישוב וביותר פריחת הישוב החקלאי זה הוא הסימן שקרובים הגליות להתקבץ. הלא זה היה שלב הכרחי לקבוץ גליות, אי אפשר היה לגליות להתקבץ בארץ חרבה ושוממה, כי עדיין לא הגיע הזמן לנסים גלויים, ולהיכן היו הגלויות מתכנסים, אם לא קדם ישוב פורח מעובד באדמת הקדש? וברוך הבוחר בציון כי מהיום שנוסדה המדינה נתרבו העולים ברבבותיהם וכבר זכינו לישוב של מילון, כן ירבו, וכן יעצמו. רבותי, אני עושה לעצמי לדרוש מכאן ואילך סמוכין בסדר התפלה, קצת בדרך אחרת מהמפורש בתלמוד, והרשות נתונה מכיון שאין זו הלכה, וכבר אמרו כי כפטיש יפוצץ, וכך אני דורש: ומכיון שהגליות מתכנסים, עומדת להתקיים תפלתנו יום יום, השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ומלוך עלינו אתה ה' לבדך, וכו', מה זה ענין ליגון ואנחה? אכן אנחנו היהודים שומרי תורה ומצוה, שמחתנו הגדולה במדינת ישראל מהולה בטיפין של יגון ואנחה על שמשפטי התורה עדיין לא מצאו מקומם במדינה, ועל שעדיין לא עמדו כמה מיועצינו על הגובה הראוי בנוגע לתורת ישראל. תפלתנו, השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה, והנה עדיין לב כל האומה שרוי בצער, תוך השמחה הרבה, על שהרשעה עדיין שולטת בעולם, ועל שאויבי עמך עדיין ידם תקיפה, והנה ההחלטה

של ליק סוקסס מה היא בשרשה? היא לא כ"ב פרי השנאה לישראל, שנאה לאמונת ישראל, לתורת ישראל. שנאה זו המושרשת עמוק עמוק בלב כמה מאומות העולם, איננה יכולה להשלים עם הרעיון שירושלים עיר דוד, עיר הקודש, עיר נביאת האמת אמונת האמת ותורת האמת, מעמוד בראש מלכות ישראל, ושנאה זו גוררת התנגדות עצומה גם לישראליותה של ירושלים החדשה, אבל לסוף שכלשון רז"ל במסכת מגילה י"ז, ייעשה דין ברשעים, וכל הרשעה כרגע תאבד, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, שאיבתם לשנאתם מהרה תכרת, ופירושה של ברוריה אשת רבי מאיר, יתמו חוטאים לא נאמר אלא יתמו חטאים וממילא ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את ה' הללוי-ה. והזדים, כלומר, הרשעים העריצים מהטפוס של הנאצים ימ"ש שעמדו לכלות את עם ישראל כולו ולאסוננו עלה בידם המטאה להשמיד שליש האומה, ועדיין לא חזרו בתשובה, אותם מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ושוב, כלשון רז"ל מכיון שנעשה דין ברשעים, מתרוממת קרן צדיקים, לאמר קרן ישראל שעליו נאמר ועמך כולם צדיקים, ומכיון שמתרוממת קרן ישראל, ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת. את ירושלים החדשה לא יוכלו לגזול מאתנו, על אפם ועל חמתם, כי כבר קבינו אותה ברמינו, אבל גם נזכה לראות גם את החזרת השכינה לירושלים עיר הקודש והמקדש, ולכינון כסא דוד בתוכה, ומכאן לקיום תפלתנו את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, לקיים מה שנאמר על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו, כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד, ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים, והנה לכאורה הלא כבר התפללנו ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ולמה לנו לכפול תפלתנו זו? אבל יש כאן שני שלבים, למעלה מדובר בישראל, וכאן מדובר בעולם כולו, לאמר שמציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים לכל העמים כולם כבחזון נביא ה' בימי קדם, וכדבר אלקים ביד ירמיהו, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', לא רק כסא דוד, שזהו רק ביחס ובקשר לישראל, אלא כסא ה', ויקוים, והיה ה' למלך על כל

הארץ, כלומר על כל יושבי תבל, על כל משמעותה של מלכות שמים זאת, ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד, כדבר הנביא הגדול ירמיהו, נביא החורבן והבנין כאחד, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגויים, לשם ה' לירושלים, ותפלת העמידה הנפלאה והנשגבה מסיימת בשלום, שכן אחת התעודות הגדולות של עם ישראל היאלהביא שלום עולמי, וזהו שאנו אומרים [illegible] באותה התפלה כי אתה מלך אדון לכל השלום, כלומר לא רק לשלום של ישראל, כי גם לשלום של העולם כולו, "לכל השלום", וזוהי הגדולה שבברכות שעם ישראל בארץ קדשו, ישמש ציבור לרוח מסרום שישליט את השלום, שלום אמת, בכל העולם כולו, וזהו שאנו גומרים, "ברוך אתה ה' המברך את עמו ישראל בשלום", את עמו ישראל, הוא העם שעל ידי שפע קדשו יבוא השלום לכל העולם. יהי רצון מלפני אבינו שבשמים צור ישראל גואלו ומושיעו מעולם שנזכה במהרה לקיבוץ הגליות כולן, לשיבת ישראל כולו לציון בית חיינו, ולתשובתו לתורת קדשנו שבין אדם לחבירו ושבין אדם למקום ומציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים אמן ואמן!

ב"ה.

רבותינו ז"ל במסכת מגילה דף י"ז ע"ב, דרשו ומה ראו לאמר קבוץ גליות אחרי ברכת השנים. לפי שכתוב ביחזקאל, פרק ל"ו לו, ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא הנה דבריהם הקדושים נתקיימו לעינינו. מאות בשנים היתה ארצנו שממה ובימינו, ת"ל, גדל הישוב ואתו הישוב החקלאי והרי ישראל, כדבר הנביא, ענפיהם נתנו ופרים נשאו, לעמי ישראל, כי קרבו לבוא. וכבר אמר ר' אבא בסנהדרין פ' חלק, ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו, אין לך קץ מגולה מזה שנאמר, לעמי ישראל כי קרבו לבוא, לאמר, פריחת הישוב וביותר פריחת הישוב החקלאי זה הוא הסימן שקרובים הגליות להתקבץ. הלא זה היה שלב הכרחי לקבוץ גליות, אי אפשר היה לגליות להתקבץ בארץ חרבה ושוממה, כי עדיין לא הגיע הזמן לנסים גלויים, ולהיכן היו הגליות מתכנסים, אם לא קדם ישוב פורח מעולה פאם באדמת הקדש? וברוך הבוחר בציון כי מהיום שנוסדה המדינה נהרגו העולים ברבבותיהם וכבר זכינו לישוב של מיליון, כן ירבו, וכן יעצמו. רבותי, אני עושה לעצמי לדרוש מכאן ואילך סמוכין בסדר התפלה, קצת בדרך אחרת מהמפורש בתלמוד, והרשות נתונה מכיון שאין זו הלכה, וכבר אמרו כי כפטיש יפוצץ וכך אני דורש, ומכיון שהגליות מתכנסים, עומדת להתקיים תפלתנו יום יום, השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה ה' לבדך. וכו' מה זה ענין ליגון ואנחה? אכן אנחנו היהודים שומרי תורה ומצוה, שמחתנו הגדולה במדינת ישראל מהולה בטיפין של יגון ואנחה על שמשפטי התורה עדיין לא מצאו מקומם במדינה, ועל שעדיין לא עמדו כמה מיועצינו על הגובה הראוי כנדבע לתורת ישראל, תפלתנו השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה, והנה עדיין לב כל האומה שרוי בצער, תוך השמחה הרבה, על שהרשעה עדיין שולטת בעולם, ועל שאויבי עמך עדיין ידם תקיפה. והנה ההחלטה

של לייק סוקסס מה היא בשרשה? היא לא כ"כ פרי השנאה לישראל, שנאה לאמונת ישראל, לתורת ישראל. שנאה זו המושרשת עמוק עמוק בלב כמה מאומות העולם, איננה יכולה להשליב עם הרעיון שירושלים עיר דוד עיר הקודש, עיר נבואת האמת אמונת האמת ותורת האמת, תעמוד בראש מלכות ישראל, ש ושנאה זו גוררת התנגדות עצומה גם לישראליותה של ירושלים החדשה, אבל סוף שש שכלשון רז"ל במסכת מגילה י"ז, ויעשה דין במש ברשעים, וכל הרשעה כרגע תאבד, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, לאמר, שאיבתם פשת ושנאתם מהרה תכרת, וכפירושה של ברוריה אשת רבי מאיר, יתמו חוטאים לא נאמר אלא יתמו חטאים וממילא ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את ה' הללוי-ה. והזדים, כלומר, הרשעים העריצים מהטפוס של הנאצים ימ"ש שעמדו לכלות את עם ישראל כולו ולאסוננו עלה בידם הטמאה להשמיד שליש האומה, ועדיין לא חזרו בתשובה, אותם מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ושוב כלשון רז"ל מכיון שנעשה דין ברשעים, מתרוממת קרן צדיקים, לאמר קרן ישראל שעליו נאמר ועמך כולם צדיקים, ומכיון שמתרוממת קרן ישראל, ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת. את ירושלים החדשה לא יוכלו לגזול מאתנו, על אפם ועל חמתם, כי כבר קנינו אותה בדמינו, אבל גם נזכה לראות גם את החזרת השכינה לירושלים עיר הקודש והמקדש, ולכיוון כסא דוד בתוכה, ומכאן לקיום תפלתנו את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, לקיים מה שנאמר על כסאו לא ישב זר ולא ש ינחלו עוד אחרים את כבודו, כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד, ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים, והנה לכאורה הלא כבר התפללנו [illegible] ולירושלים ת א עירך ברחמים תשוב, ולמה לנו לכפול תפלתנו זו? אבל יש כאן שני שלבים תחילה מדובר בישראל, וכאן מדובר בעולם כולו, לאמר שמציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים לכל העמים כולם מש וכחזון יביא ה' כימי קדם וכדבר אלקים ביד ירמיהו, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', לא רק כסא דוד, שזהו רק ביחס ובקשר לישראל, אלא כסא ה', ויקוים, והיה ה' למלך על כל

הארץ, כלומר על כל יושבי תבל ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד, כדבר הנביא הגדול ירמיהו, נביא החורבן והבנין כאחד, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגויים, לשם ה' לירושלים, ותפלת העמידה הנפלאה והנשגבה מסיימת בשלום, שכן אחת התעודות של עם ישראל היא להביא שלום עולמי, וזהו שאנו אומרים באותה התפלה, כי אתה מלך אדון לכל השלום, כלומר לא רק לשלום של ישראל, כי גם לשלום של העולם כולו, "לכל השלום", וזוהי הגדולה שבברכות שעם ישראל בארץ קדשו, ישמש ציבור לרוח ממרום שישליט את השלום, שלום אמת, בכל העולם כולו, וזהו שאנו מסיימים ברוך אתה ה' המברך את עמו ישראל בשלום עמו ישראל שעל ידי שפע קדשו יביא את השלום לכל העולם, ואולם כדי שיגיע ישראל לשיא ההוא צריך שתתקיימנה גם הברכות הראשונות שבתפלת ישראל הציבורית הכללית, ובתוכן, השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך וסלח לנו אבינו כי חטאנו מחללנו מלכנו כי פשענו וכי מלך מוחל וסולח אתה ברוך אתה ה' המרבה לסלוח. כבר הגיעה השעה לשוב בתשובה שלמה, תשובת היחיד ותשובת הציבור, תשובה בנוגע לבין אדם לחבירו ובנוגע לבין אדם למקום. רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל קובע ואין ישראל נגאלים אלא ע"י תשובה, וכבר הבטיחה תורה שישראל יחזרו בתשובה בסוף הגלות, עדיין לא הגענו אלא לאתחלתא דגאולה, אבל הגאולה השלמה, על כל משמעותה, בוא תבוא כשנשוב בתשובה שלמה, אמנם הובטח שסוף שישראל יחזרו בתשובה, אבל עלינו למהר ולהחיש את הגאולה השלמה, זאת אומרת למהר להחיש את התשובה השלמה. יהי רצון שקיבוץ הגליות ירבה ויגדל עד כי יגדל מאד, ואז תתקיימנה כל התפלות הבאות אחרי התפלה לקבוץ גליות. אמן ואמן!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Grand Rabbin S. Chneerson
10 Rue Dieu
Paris Xme
France.

[illegible]

[illegible]

(2)

מר בן גוריון אינני [illegible] גדולה

כי [illegible] אלא ודאי שהוא מקבל [illegible] אומנים

רק שאינו מחליט [illegible]

[illegible] שהוא [illegible] אומנים

[illegible]

[illegible] אומנים [illegible]

[illegible] משה [illegible]

ויש [illegible]

[illegible] וספרא

שהביע [illegible]

[illegible] מנוסה [illegible] לה

[illegible] על ידי [illegible]

[illegible] מה [illegible] אין אומנים [illegible]

[illegible] אין [illegible]

[illegible] מחשבה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(3)

עם הצבא רבה הגדול,
רבין ישראל, שהוא נשמת המדינה, להתפשט
ומעורה, ולשמן את ישראל [illegible]
עם צמן שהוא היה גדול עם ישראל
זה שגלום התורה, ואחרי שקרא ואמר
עם המולדת שהם לא המדינה, ומוצא לנפש
לנה ועשה את הערוץ להמשך המדינה,
עם ה' הוא לא תמצא לשלום לכולם;
יקבלה" נהי, האמת ועשה, יהודה ומוסרים
בשם הכוח, ונהי הדגל המשך — — —

הסכנה הדחופה של האיום הגינוסידי על ישראל מצד מדינות ערב

(סזיסים קצרים)

1) לא מדינאים בודדים, ואף לא סתם מפלגות, אלא ראשי מדינות ערביות ועתונים רשמיים ממשלתיים של מדינות ערב, וביחוד של מצרים, מכריזים באורח רשמי חד-משמעי, שהם שואפים ומתכוננים לא רק לכבוש את הארץ או השלטון מידי עם ישראל, אלא "להשמידו ולכלותו", ו"לזרוק אותו לתוך הים. למשל, העתון אלג׳ומהוראה, בטאונה הרשמי של מועצת המהפיכה במצרים (מיום 4.10.54), מכריז במפורש "שיש למחות את ישראל סופית מעל מפת העולם, כדי להבטיח את קיום עמי העולם". עוד יותר דוקרניות וחריפות מבחינה גינוסידית הן הכרזותיהן המוזרות ונישנות של מלך סעוד וראש המועצה הצבאית במצרים , ג׳מאל עבדול נאצר. הכרזות אלו צוטטו על ידי ראש ממשלת ישראל בנאומו בכנסת מיום 2.1.56.

2) הערך הגורלי של הכרזות גינוסידיות אלו מתבלט ביותר מתוך השוואה אוביקטיבית זו. אין להעלות, למשל, על הדעת, שבמלחמה הקרה בין המזרח והמערב יכריז אחד הצדדים בפומבי ובאורח רשמי על תיכנון מסע השמדה נגד הצד השני. אין לשער אפילו, שאיזו שהיא מדינה, גדולה או קטנה, תוכל לקבל ללא תגובה ממשית את הכרזותיה של מדינה אחרת על מסע השמדה. והנה עומדים אנו לפני חזיון איום. לא זו בלבד שאין המעצמות הגדולות מראות תגובה מונעת להכרזות הגינוסידיות של עמי ערב, אלא שרוסיה ובריטניה נותנות נשק התקפה במידה מבהילה למצרים, לעירק ולסוריה, ובאותו הזמן מהססות ~~[illegible]~~ המעצמות לתת נשק הגנה לעם ישראל במידה מתאימה כלשהי. וכך יוצא למעשה, שהמעצמות נותנות כביכול אפשרות ועידוד למזימת הגינוסיד של עמי ערב נגד ישראל.

3) אנו מציעים, שהרב הראשי לארץ הקדושה יואיל (בהסכם עם שר החוץ) לפנות בכרוז-אזעקה לראשי המעצמות הגדולות, וכן לאנשי הדת והמצפון, להסיר בעוד מועד את סכנת הגינוסיד, המרחפת על עם ישראל והעלולה להיות שואה ממארת לא רק לישראל אלא לכל העולם. ולשם כך יש לתת מיד נשק מגן לעם ישראל הנמצא במצור ולעשות מאמצים מכריעים להבאת שלום צודק בין עם ישראל והעמים השכנים.

ימי הפורים חלפו עברו, אבל עדיין רישומם קיים בלבנו. ימי משתה ושמחה ויום טוב הם, אבל משהו חסר בפורים. חסרה קריאת ההלל, ולמה? הלא נס גדול אירע אז לאבותינו שהוכיח שאין כח בעולם שיוכל להשמיד את עם ישראל, עם הנצח, עם הקשור בחי העולמים, ולמה אין קוראים את ההלל? רבותינו ז"ל עמדו על זה ופירשו, לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ. לאמר אין ישועת ישראל האמתית אלא בציון בית חיינו. ואמנם הנסיון המר כבר הורה לנו זאת. כמה נתאכזבנו מהישועות בגלות. אחינו במערב אירופה בטחו בציביליזציה המודרנית וכשזכינו לאמנציפציה בגרמניה ושאר ארצות מצחו רנה וצהלו, וכאילו אמרו הלל על גאולתם ועל פדות נפשם . אך איזו אכזבה, איזה מפח נפש! הנה מהעם אשר עמד על ראש פסגת הקולטורה המודרנית , קם ההמן המודרני, יורשו של המן הקדמוני, הפרסי, ובקש להשמיד את כל היהודים. זה לא עלה בידו, אבל סוף סוף השמיד יותר משליש האומה, רוב בנינה! ותהי זאת בהסתבר כי ישועת ישראל כבר התחילה להתנוצץ בציון ומציון. והנה שוב אכזבה מרה. נתקיים בנו דברי המקונן " כל רעיה בגדו בה" ! מעצמה גדולה מוחזקת ממאות בשנים לידידה של האומה הישראלית היא שהצעידה אותנו תחילה לקראת התחיה [illegible] קץ [illegible] ועתה הנה גם אמריקה היא שהכריעה את הכף באומות המאוחדות, הנזרת בה. הזרתה המדהימה מערערת את היסוד לקיומם העולם [illegible] תלינו את תקותנו לשלום עולמים, חזון נביאי ישראל לפני אלפי שנה, כלומר אותו הכח הבין־לאומי המתגלם באומות המאוחדות, היא מקעקעת את אשיות הסדר הבינלאומי, והיא מאיימת לכבות את נר ישראל שהודלק זה מקרוב.

ובכל זאת, ולמרות כל זאת, אל נא יפול רוחנו, ואל ירך לבבנו. רבותינו ז"ל בתלמוד הירושלמי ראש מסכת ברכות המשילו את גאולתם של ישראל לעליית השחר כלומר קימעה, קימעה, לאט לאט, בדרגות ושלבים איטיים, והם מדגימים את המשל הזה מתוך מגילת אסתר של פורים. תחילה, ומרדכי יושב בשער המלך, אח"כ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ובוסר, אח"כ ומרדכי יצא מלפני מלך בלבוש מלכות ובוסר, ולסוף, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. ענינו מוסיף על דבריהם . כעליית השחר כך תהי' גאולתם של

ישראל, הא כיצד ? בסוף הלילה החושך מתגבר. פתאום בא אור דק פולח לו נתיב במחשכים וברגע הוא מתעלם ושוב החושך גובר, ושוב בוקעים ויוצאים קוי אור אחרים והדבר חוזר חלילה עד שהשחר עולה, ואחריו צאת השמש בגבורתו. התהליך הזה משתקף לעינינו באתחלתא דגאולה, רגע בוקעים קוי אור, ורגע מתעלמים . אבל לסוף בעזרת ה' יגבר האור החדש שהאיר על ציון וילך הלוך וגבור עד אשר יקום חזון נביאי הגאולה, " קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך " .

הרבה דברים יש לנו ללמוד מהגלות של קרוב לאלפים שנה . א.) הלקח העתיק שלימדנו נביאינו ומשורינו המסתכם בפסוקים כגון אלה, אל תבטחו בנדיבים, אשור לא יושיענו, ישראל בטח בה', עזרנו ומגיננו הוא. אין זאת אומרת שאין לנו לעשות מאמצים בכיוון המדיני הדיפלומטי, עלינו לעשות כל מה שיש בידינו, יכול יהא יושב ובטל . אמרו רז"ל, לכך נאמר וברכתיך בכל אשר תעשה. אכן תוך מאמצינו עלינו תמיד לבטוח בה' ולהתפלל אליו בכל לב. ב.) למדנו מן הנסיונות המרים שהתרבות של אוה"ע בכל ברק יפיה החיצוני, בעזרה היא מבפנים. יש חכמה בגוים, אמרו רז"ל, אבל אין תורה בגוים. תורתנו הקדושה שבכתב ושבע"פ, מקור תרבות ישראל האמתית, מקור המוסר העליון בכלל, נשארה עד היום, במובן ידוע נחלת ישראל המיוחדת. אחרי שכבר תורגם ספר הספרים שלנו לכל לשונות הגוים עדיין לא חדרו לעמקי לבבם. בספר תהלים, שהוא ספר תפלה בערץ ונקדש לעמים רבים ישנם פסוקים חריפים מאד בפרק קמ"ד: "פצני והצילני ממים רבים, מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר". רגילים היינו לפרש שאותם הפסוקים מכוונים אך ורק כלפי העמים הקדמונים, עובדי אלילים שקועים בבוץ של הפרגיות טמאה ושל שחיתות המוסר. הרי היום יש לנו לשאול לעצמנו " שמא טעינו בפשט, ואותם הפסוקים הדוקרים עוד לא פקע תקפם?" ג.) יסורי הגלות המרים מלענה וראש, פרי הרשע והשקר והאכזריות והצביעות. תכליתם היתה להשריש בנו שנאת השנאה, תיעוב השקר והצביעות, אהבת האמת והחסד והרחמים. הגלות השביענו במרורים. במטרה עליונה שלאחרי שנשוב לתחיה להיות עם בן חורין עצמאי בארצנו, לא להשתעבד באחרים, לא להתכוון להתגבר בכח הזרוע, לא לצעוד לקראת גבורת השלטון. כי אם בכל לבנו מארנו ונפשנו העולם, להקרין מציון אור חדש שהוא אתנו ישן נושן, אור הגנוז בתורת

קדשנו ונביאינו נביאי האמת והצדק והחסד והשלום,נביאי כבוד החיים טהרת החיים,
וקדושת החיים,להטיף השכם והטף,בתור עם עצמאי,בארץ האבות והנביאים,לא בתור יחידים
מפוזרים,נבללים בין האומות,לעבוד ולפעול ללא הרף למען הגשמת חזון הנביאים ~~xxxxx~~
העולמי,ועתה האזינו העמים כולם!קול ירושלים קורא!מהר הקודש מירושלים,עיר הקודש
ועיר שריד המקדש,עיר קודש לכולכם,אנו מכריזים ואומרים:הנה כנופיות ההולכות
ומתרבות מרדים יום יום להרשיע,מתנכלות לבודד את ירושלים,~~להביאה במצוקת רעב~~ להביאה במצוקה גדולה.
~~ומצאה~~,להמיט עליה שואה,והשואה,לכשתבוא,ח"ו,עלולה לגרום להורבנם של כל המקומות
הקדושים אשר בה,ללא הבדל!הנה מעטים בכם אשר יוכלו לרחוץ את ידיהם בנחל השוטף
של ההיסטוריה ולענות ולאמר:"ידינו לא שפכו מעולם דם ישראל,ועינינו לא ראו!"
הנה העם האומלל,הכושל שבכל העמים מתאבק על קיומו ועל שחרורו בתור עם בארץ
האבות והנביאים,בגבורת נפש ובאומץ רוח מופתיים,ועיניכם רואות,ובמקום להגיש לו
עזרה,אשר הצדק המשפט והמוסר דורשים מכם במפגיע,יש מכם עמים גדולים ועצומים
השמים מכשולים כבירים על דרכנו.גורו לכם מפני אלקי העולם,אלקי ישראל,גורו
לכם מפני דיין שמים !

ואתם,אחיי ואחיותי,חזקו ואמצו,חזק ונתחזק בעד עמנו ~~ובעד~~ ולמען ערי אלקינו!עלינו
נאמר "ישראל מאמינים בני מאמינים הם,~~אנו~~ סגולה להאמין,כמה שנאמר וצדיק באמונתו יחיה.
באמונה חיינו,ובאמונה נחיה!באמונה בצור ישראל וגואלו!קרבנותינו היקרים,הי"ד,
גבורינו,אשר יצאו חלוצים ~~לשחרר~~ לשחרר את עם ישראל בגוף ובנפש,נשמותיהם צרורות בצרור
החיים את ה' אלוקיהם,ובצרור החיים של עם ישראל המתעורר לתחיה בציון בית חיינו.
במיתתם הם קרויים חיים,בדמם הטהור אשר נשפך על מזבח האומה במקדשה הגדול,ארץ
קדשה,כרתנו ברית מחדש עם ארצנו,~~xxxxxxxxxx~~ בהלתנו עולם.מהרה יתקיימו דברי
הנביא זכרי'"וגם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו".

ושוב אני קורא אל ירך לבבכם,אל יפול רוחכם!יש אשליות,יש אכזבות,יש קרבנות.
אבל זהו תהליך הגאולה בראשיתה.כך היא גאולתם של ישראל.התחזקו בשם ה' והחזיקו
מעמד כסלע איתן.הנה מושיע ישראל "עומד אחרי כתלנו,משגיח מן החלונות,מציץ מן
החרכים",(שיר השירים פרק ב' פסוק ט')"מהרה יפוח היום ונסו הצללים"(שם פסוק י"ז).
מהרה יבקע שחר אור הגאולה.ישועת ה' כהרף עין. אכן שובו שובו למקור חיינו,לצור
ישראל וגואלו,ולתורת ישראל ברוח ובמעשה,על כל שטחיה שבין אדם לחבירו ושבין אדם
למקום.התאחדו התלכדו כולכם,מסביב לדגלנו הישן שהוא חדש עמנו,דגל האמונה,התורה
והמצוה!משם תשאבו אומץ עוז וגבורה,ולא תיראו ולא תחפזו,ולא תערצו מפני אויבינו בלוי..

נוסח מתוקן מתוקן - [illegible]

ימי הפורים הלפו עברו, אבל עדיין רישומם קיים בלבנו. ימי משתה ושמחה ויום טוב הם, אבל משהו חסר בפורים, חסירה קריאת ההלל, ולמה? הלא נס גדול אירע אז לאבותינו נס שהוכיח שאין כח בעולם שיוכל להשמיד את עם ישראל, עם הנצח, עם הקשור בחי העולמים. ולמה אין קוראין את ההלל? רבותינו ז"ל עמדו על זה ופירשו, לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ, לאמר, אין ישועת ישראל האמתית אלא בציון בית חיינו. ואמנם הנסיון המר כבר הורה לנו זאת! כמה התאכזבנו מהישועות בגלות! אויבנו במערב אירופה בטחו בציביליזציה המודרנית ובשזכינו לאמנציפציה בגרמניה ושאר ארצות מצאו רנה וצהלו, וכאילו אמרו הלל על גאולתם ועל פדות נפשם. אך איזו אכזבה, איזה מפח נפש! הנה מאותו העם אשר עמד על ראש פסגת הקולטורה המודרנית, קם ההמן המודרני, יורשו של המן הקדמוני, הפרסי, ובקש להשמיד את כל היהודים. זה לא עלה בידו, אבל סוף סוף השמיד יותר משליש האומה, רוב בנינה! ויהי זאת נחשבנו כי ישועת ישראל כבר התחילה להתנוצץ בציון ומציון, והנה שוב אכזבה מרה. נתקיים בנו דברי המקונן "כל רעיה בגדו בה"! מעצמה גדולה מוחזקת ממאות בשנים לידידה של האומה הישראלית, היא שמצעידה אותנו תחילה לקראת התחיה והגאולה מיכזבת אותנו.

ועתה הנה גם אמריקה, היא שהכריעה את הכף באומות המאוחדות, כאילו הוזרת בה. חזרתה המדהימה במקרה שביא סופית, תערער את היסוד לקיומם העולם אשר בו תלינו את תקותנו לשלום עולמים, חזון נביאי ישראל לפני אלפי שנה, כלומר אותו הכח הבין-לאומי המתגלם באומות המאוחדות, עלול לבטל כמל עותה הזדה, ולא עוד אלא שהיא תקעקע את אשיות המוסר הבינלאומי, והיא מאיימת לכבות את נר ישראל שהודלק זה מקרוב. אינני יכול להשלים עם הרעיון שעמו של ג'ורג' ושינגטון אותו העם שנתן את נפשו על שחרורם של עבדי עולם, יואלם להכשיל את שחרורו של עם ישראל עם עולם. ובכל זאת, ולמרות כל זאת, אל נא יפול רוחנו, ואל ירך לבבנו. רבותינו ז"ל בתלמוד הירושלמי ראש מסכת ברכות, המשילו את גאולתם של ישראל לעליית השחר כלומר, קימעה, קימעה, לאט לאט, בדרגות ושלבים שונים, והם מרכימים את המשל הזה מתוך מגילת אסתר של פורים. תחילה, ומרדכי יושב בשער המלך, אח"כ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר, ... אח"כ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, ובוסר,

ולסוף, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. אני מוסיף על דבריהם. כעליית השחר כך תהיה גאולתם של ישראל. הא כיצד ? בסוף הלילה החושך מתגבר. פתאום בא קו אור דק והוא פולש לו נתיב במחשכים וכרגע הוא מתעלם ושוב החושך גובר, ושוב בוקעים ויוצאים קוי אור אחדים והדבר חוזר חלילה עד שהשחר/ עולה, ואחריו צאת השמש בגבורתו. התהליך הזה משתקף לעינינו באתחלתא דגאולה, רגע בוקעים קוי אור, ורגע מתעלמים, אבל לסוף בעזרת ה' יגבר האור החדש שמאיר על ציון וילך הלוך וגבור עד אשר יקום חזון נביא הגאולה, "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך".

הרבה דברים יש לנו ללמוד מהגלות של קרוב לאלפיים שנה: א) הלקח העתיק שלימדנו נביאינו ומשוררינו המשתקף בפסוקים כגון אלה, אל תבטחו בנדיבים, אשור לא יושיענו, ישראל בטח בה', עזרם ומגינם הוא. אין זאת אומרת שאין לנו לעשות מאמצים בכיוון המדיני הדיפלומטי. עלינו לעשות כל מה שיש בידינו. יכול יהא יושב ובטל, אמרו רז"ל, לכך נאמר וברכתיך בכל אשר תעשה. אכן תוך מאמצינו עלינו תמיד לבטוח בה' ולהתפלל אליו בכל לב. ב) יסורי הגלות המרים מלענה וראש, פרי הרשע והשקר והאכזריות והצביעות, תכליתם מבחינת/ ההשקפה העליונה היתה להשריש בנו שנאת השנאה, תיעוב השקר והצביעות מקור המקורות של יסורינו, ואהבת האמת והחסד והרחמים. הגלות השביענו מרורים, במטרה עליונה, שלאחרי שנשוב לתחיה להיות עם בן חורין עצמאי בארצנו, תהי זאת שאיפתנו:לא להשתעבד באחרים, לא להתכונן להתגבר בכח הזרוע, לא לצעוד לקראת גבורת השלטון, כי אם להתאמץ בכל לבנו מאדנו ונפשנו לשם תיקון העולם, להקרין מציון אור חדש, שהוא אתנו ישן נושן , אור הגנוז בתורת קדשנו ובנביאינו, בנאמי האמת והצדק והחסד והשלום, נביאי כבוד החיים טהרת החיים, וקדושת החיים, להטיף, השכם והטף, בתור עם עצמאי, בארץ האבות והנביאים, לא בתור יחידים מפוזרים, נבללים בין האומות, ולעבור ולפעול, ללא הרף, למען הגשמת חזון הנביאים העולמי.

ועתה האזינו העמים כולם ! קול ירושלים קורא ! מהר הקודש מירושלים, עיר הקודש ועיר שריד המקדש, עיר קודש לכולכם. אנו מכריזים ואומרים : הנה כנופיות ההולכות ומתרבות ומרבות יום יום חללים בדרכים לעיר הקודש, מתנכלות לבודד את

ירושלים, להביאה במצוקה גדולה, להמיט עליה שואה, והשואה אם תבוא, ח"ו, עלולה לגרום לחורבנם של כל המקומות הקדושים אשר בה, ללא הבדל. שלא בעינינו כי אותן האומות שבימי הדיונים בלייק סוקסס נראו כל כך שרויים בחרדה לגורלה של העיר הקדושה אינן נוקפות אצבע להבטיחה כנגד החורבן, ח"ו, המאיים עליה. כמו כן לא ראינו/ עוד שום מאמץ רציני בכיוון הזה מצד ראשי הדת הנוצרית. והנה העם האומלל הנושל שבכל העמים, מתאבק על קיומו ועל שחרורו בתור עם בארץ הקודש, בגבורת נפש ובאומץ רוח מופתיים, ועיניהם רואות, והצדק והמשפט והמוסר וההיסטוריה ועל כולם ספר הספרים דורשים מכם במפגיע להגיש לו עזרה ואין צריך לאמר שהם אוסרים לשים מכשולים על דרכנו. עדיין בידכם לתקן-תקנו !

ואתם, אחיי ואחיותי, חזקו ואמצו, חזק ונתחזק, בעד עמנו ובעד ערי אלקינו ! עלינו נאמר "ישראל מאמינים בני מאמינים הם, סופם להאמין", כמה שנאמר, וצדיק באמונתו יחיה. באמונה חיינו, ובאמונה נחיה ! באמונה בצור ישראל וגואלו ! קרבנותינו היקרים, הי"ד, גבורינו, אשר יצאו חלוצים להגן על עם ישראל, נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ה' אלוקיהם, ובצרור החיים של עם ישראל המתעורר לתחיה בציון בית חיינו. במיתתם הם קרויים חיים. בדמם הטהור אשר נשפך על מזבח האומה במקדשה הגדול, ארץ קדשה, כרתנו ברית מחדש עם ארצנו, נחלתנו עולם. מהרה יתקיימו דברי הנביא זכריה : "וגם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו".

ושוב אני קורא אל ירך לבבכם, אל יפול רוחכם ! יש אשליות, יש אכזבות, יש קרבנות. אבל זהו תהליך הגאולה בראשיתה. כך היא גאולתם של ישראל. התחזקו בשם ה' והחזיקו מעמד כסלע איתן. הנה מושיע "עומד אחרי כתלנו, משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים"(שיר השירים פרק ב' פסוק ט')"מהרה יפוח היום ונסו הצללים" (שם פסוק י"ז). מהרה יבקע כשחר אור הגאולה. ישועת ה' כהרף עין ! אכן שובו שובו למקור חיינו, לצור ישראל וגואלו, ולתורת ישראל, ברוח ובמעשה, על כל שהיה שבין אדם לחבירו ושבין אדם למקום. התאחדו התלכדו כולכם, מסביב לדגלנו הישן, שהוא חדש עמנו, דגל האמונה, התורה והמצוה ! משם תשאבו רוח עצה וגבורה, ולא תיראו

ולא תחפזו, ולא/ תערצו מפני אויבינו בגלוי ובסתר, יהי מחנכם קדוש, וה' ילך עמכם להושיעכם, ועניתם ואמרתם באזני העמים כולם קול רם , לאמר, מי מכם הזומם להכשילנו, להשיבנו אחור, ישמע את דברי נביאנו הגדול, "עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום , כי עמנו א-ל " ! ומציון בוא תבוא ישועת ישראל במהרה בקרוב,

אמן . ואמן !

ב"ה

ימי הפורים חלפו עברו, אבל עדיין רישומם קיים בלבנו. ימי משתה [illegible] ויום טוב הם, אבל משהו חסר בפורים. חסרה קריאת ההלל. ולמה? הלא נס גדול אירע אז לאבותינו נס שהוכיח שאין כח בעולם שיוכל להשמיד את עם ישראל, עם הנצח, עם הקשור בחי העולמים. ולמה אין קוראים את ההלל ? רבותינו ז"ל עמדו על זה ופירשו, לפי שאין אומרים הלל על נס [illegible] שבחוצה לארץ. לאמר אין ישועת ישראל האמתית אלא בציון בית חיינו. ואמנם הנסיון המר כבר הורה לנו זאת. כמה נתאכזבנו מהישועות בגלות. אחינו במערב אירופה בסחו בציביליזציה המודרנית וכשזכינו לאמנציפציה בגרמניה ושאר ארצות מצהו רנה וצהלו, וכאילו אמרו הלל על גאולתם ועל פדות נפשם . אך איזו אכזבה, איזה ספח נפש ! הנה העם אשר עמד על ראש פסגת הקולטורה המודרנית , קם ההמן המודרני, יורשו של המן הקדמוני, הפרסי, ובקש להשמיד את כל היהודים. זה לא עלה בידו, אבל סוף סוף השמיד יותר משליש האומה, רוב בנינה ! ותהי זאת בהסתבר כי ישועת ישראל כבר התחילה להתנוצץ בציון ומציון. והנה שוב אכזבה מרה. נתקיים בנו דברי הסקונן " כל רעיה בגדו בה" ! מעצמה גדולה מוחזקת ממאות בשנים לידידה של האומה הישראלית היא שהצעידה אותנו תחילה לקראת התחיה והגאולה. איכזבה אנושה [illegible]. ועתה הנה גם אמריקה, היא שהכריעה את הכף באומות המאוחדות, חוזרת בה. חזרתה המדהימה מערערת את היסוד לקיסום העולם שבה תלינו את תקותנו לשלום עולמים, חזון נביאי ישראל לפני אלפי שנה, כלומר ארתו הכח הבין-לאומי המתגלם באומות המאוחדות, [illegible] היא מקעקעת את אשיות המוסר הבינלאומי, והיא מאיימת לכבות את נר ישראל שהודלק זה מקרוב.

ובכל זאת, ולמרות כל זאת, אל נא יפול רוחנו, ואל ירך לבבנו. רבותינו ז"ל בתלמוד הירושלמי ראש מסכת ברכות המשילו את גאולתם של ישראל לעליית השחר כלומר קימעה, קימעה, לאט לאט, בדרגות ושלבים איטיים, והם מדגימים את ממשל הזה מתוך מגילת אסתר של פורים. תחילה, ומרדכי יושב בשער המלך, אח"כ [illegible] ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ובוסר. אח"כ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו'. ולסוף, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. אני מוסיף על דבריהם . כעליית השחר כך תהי' גאולתם של

ישראל, הא כיצד ? בסוף הלילה החושך מתגבר, פתאום בא אור דק פילס לו נתיב במחשכים וכרגע הוא מתעלם ושוב החושך גובר, ושוב בוקעים ויוצאים קוי אור אחרים והדבר חוזר חלילה שהשחר עולה, ואחריו צאת השמש בגבורתו. התהליך הזה משתקף לעינינו באתחלתא דגאולה, רגע בוקעים קוי אור, ורגע מתעלמים, אבל לסוף בעזרת ה' יגבר האור החדש שהאיר על ציון וילך הלוך וגבור עד אשר יקום חזון נביאי הגאולה, " קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך " .

הרבה דברים יש לנו ללמוד מהגלות של קרוב לאלפים שנה . א.) הלקח העתיק שלימדנו נביאינו ומשורדינו המסתכם בפסוקים כגון אלה, אל תבטחו נדיבים, אשור לא יושיענו, ישראל בטח בה', עזרנו ומגיננו הוא. אין זאת אומרת שאין לנו לעשות מאמצים בכיוון המדיני הדיפלומטי. עלינו לעשות כל מה שיש בידינו. יכול יהא יושב ובטל , אמרו רז"ל, לכך נאמר וברכתיך בכל אשר תעשה. אכן תוך מאמצינו עלינו תמיד לבטוח בה' ולהתפלל אליו בכל לב. ב.) למדנו מן הנסיונות המרים שהתרבות של אוה"ע בכל ברק יפיה החיצוני, כעורה היא מבפנים. יש חכמה בגוים, אמרו רז"ל, אבל אין תורה בגוים. תורתנו הקדושה שבכתב ושבע"פ, מקור תרבות ישראל האמתית, מקור המוסר העליון בכלל, נשארה עד היום, במובן ידוע נחלת ישראל המיוחדת. אחרי שכבר תורגם ספר הספרים שלנו לכל לשונות הגוים עדיין לא חדרה לעמקי לבבם. בספר תהלים, שהוא ספר תפלה נערץ ונקדש לעמים רבים ישנם פסוקים חריפים מאד בפרק קמ"ד: "פצני והצילני ממים רבים, מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר". רגילים היינו לפרש שאותם הפסוקים מכוונים אך ורק כלפי העמים הקדמונים, עובדי אלילים שקועים בבוץ של המרגיות טמאה ושל שחיתות המוסר. הרי היום יש לנו לשאול לעצמנו " שמא טעינו בפשט, ואותם הפסוקים הדוקרים עוד לא פקע תקפם?" ג.) יסורי הגלות המרים מלענה וראש, פרי הרשע והשקר והאכזריות והצביעות, תכליתם היתה להשריש בנו שנאת השנאה, תיעוב השקר והצביעות, אהבת האמת והחסד והרחמים. הגלות השביענו במרורים, במטרה עליונה שלאחרי שנשוב לתחיה להיות עם בן חורין עצמאי בארצנו, לשאוף לא להשתעבד באחרים, לא להתכוון להתגבר בכח הזרוע, לא לצעוד לקראת גבורת השלטון, כי אם לשאוף בכל לבנו מאדנו ונפשנו לתיקון העולם, להקרין מציון אור חדש שהוא אתנו ישן נושן, אור הגנוז בתורת

קדשנו ובנביאינו נביאי האמת והצדק והחסד והשלום,נביאי כבוד אנוש טהרת החיים, וקדושת החיים,להמיף השכם והטף,בתור עם עצמאי,בארץ האבות והנביאים,לא בתור יחידים מפוזרים,נבללים בין האומות,לעבוד ולפעול ללא הרף למען הגשמת חזון הנביאים בעולם.ועתה האזינו העמים כולם!קול ירושלים קורא!מהר הקודש מירושלים,עיר הקודש ועיר מרכז המקדש,עיר קודש לכולכם,אנו מבריזים ואומרים:הנה כנופיות ההולכות ומתרבות יום יום להרשיע,מתכוונות לבודד את ירושלים,להביא המצוקה רעב ולהמיט עליה שואה,והשואה,לכשתבוא,ח"ו,עלולה לגרום להורבנם של כל המקומות הקדושים אשר בה,ללא הבדל!הנה מעטים בכם אשר יוכלו לרחוץ את ידיהם בנהל השוטף של ההיסטוריה ולענות ולאמר:"ידינו לא שפכו מעולם דם ישראל,ועינינו לא ראו" הנה העם האומלל,הבודד שבכל העמים מתאבק על קיומו ועל שחרורו בתור עם בארץ האבות והנביאים,בגבורת נפש ובאומץ רוח מופתיים,ועיניכם רואות,וכמקום להביא לו עזרה,אשר הצדק המשפט והמוסר דורשים מכם במפגיע,יש מכם עמים גדולים ועצומים השמים מכשולים כבירים על דרכנו.גורו לכם מפני אלקי העולם,אלקי ישראל,גורו לכם מפני דין עמים !

ואתם,אחיי ואחיותי,חזקו ואמצו,חזק ונתחזק,בעד עמנו ועדי אלקינו!עלינו נאמר "ישראל מאמינים בני מאמינים הם,להאמין,כמה שנאמר וצדיק באמונתו יחיה. באמונה חיינו,ובאמונה נחיה!באמונה בצור ישראל וגואלו!קרבנותינו היקרים,הי"ד, גבורינו,אשר יצאו חלוצים לשחרר עם ישראל בגוף ובנפש,נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ה' אלוקיהם,ובצרור החיים של עם ישראל המתעורר לתחיה בציון בית חיינו. במיתתם הם קרויים חיים.כדמם הטהור אשר נשפך על מזבח האומה במקדשה הגדול,ארץ קדשה,כרתנו ברית חדשה עם ארצנו,נחלתנו עולם.מהרה יתקיימו דברי הנביא זכריה "גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו".

ושוב אני קורא אל ירך לבבכם,אל יפול רוחכם!יש אשליות,יש אכזבות,יש קרבנות. אבל זהו תהליך הגאולה בראשיתה.כך היא גאולתם של ישראל.התחזקו בשם ה' והחזיקו מעמד כסלע איתן.הנה מושיע ישראל "עומד אחר כתלנו,משגיח מן החלונות,מציץ מן החרכים"(שיר השירים פרק ב' פסוק ט'),מהרה יפוח היום ונסו הצללים,(שם פסוק י"ז). מהרה יבקע שחר אור הגאולה.ישועת ה' כהרף עין. אכן שובו שובו למקור חיינו,לצור ישראל וגואלו,ולתורת ישראל ברוח ובמעשה,על כל שטחיה שבין אדם לחבירו ושבין אדם למקום.התאחדו התלכדו כולכם,מסביב לדגלנו שהוא הדגל עמנו,דגל האמונה,התורה והמצוה!משה תשאבו עצה וגבורה,ולא תיראו ולא תחפזו,ולא תערצו מפני אויבינו בגלוי

ובסתר, יהי מחנכם קדוש. " ה' ילך עמכם להושיעכם ועניתם ואמרתם באזני העמים כולם קול רם, לאמר, מי מכם הזומם להכשילנו להשיבנו אחור, [illegible] את דברי נביאנו הגדול, " עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו א-ל" !

ומציון בוא תבוא ישועת ישראל במהרה בקרוב. אמן ! ואמן !

ימי הפורים חלפו עברו, אבל עדיין רישומם קיים בלבנו. ימי משתה ושמחה ויום טוב הם, אבל משהו חסר בפורים. חסרה קריאת ההלל, ולמה? הלא נס גדול אירע אז לאבותינו ~~ים~~ נס שהוכיח שאין כח בעולם שיוכל להשמיד את עם ישראל, עם הנצח, עם הקשור בחי העולמים, ולמה אין קוראים את ההלל? רבותינו ז"ל עמדו על זה ופירשו, לפי שאין אומרים הלל על נס ~~[illegible]~~ שבחוצה לארץ, לאמר, אין ישועת ישראל האמתית אלא בציון בית חיינו. ואמנם הנסיון המר כבר הורה לנו זאת. כמה נתאכזבנו מהישועות בגלות! אחינו במערב אירופה בטחו בציביליזציה המודרנית וכשזכינו לאמנציפציה בגרמניה ושאר ארצות פצחו רנה וצהלו, וכאילו אמרו הלל על גאולתם ועל פדות נפשם . אך איזו אכזבה, איזה מפח נפש! הנה אותו העם אשר עמד על ראש פסגת הקולטורה המודרנית , קם ההמן המודרני, יורשו של המן הקדמוני, הפרסי, ובקש להשמיד את כל היהודים. זה לא עלה בידו, אבל סוף סוף השמיד יותר משליש האומה, רוב בנינה! ותהי זאת נחמתנו כי ישועת ישראל כבר התחילה להתנוצץ בציון ומציון. והנה שוב אכזבה מרה. נתקיים בנו דברי המקונן "כל רעיה בגדו בה"! מעצמה גדולה מוחזקת ממאות בשנים לידידה של האומה הישראלית, היא שהצעידה אותנו תחילה לקראת התחיה והגאולה, ~~שהכבה~~ את ~~בפולין~~ ... ועתה הנה גם אמריקה, היא שהכריעה את הכף באומות המאוחדות, חוזרת בה. חזרתה המדהימה ~~מערערת~~ את היסוד לקיסום העולם ~~שבה~~ תלינו את תקותנו לשלום עולמים, חזון נביאי ישראל לפני אלפי שנה, כלומר אותו הכח הבינלאומי המתגלם באומות המאוחדות, שהיא ~~מקעקעת~~ את אשיות המוסד הבינלאומי, והיא מאיימת לכבות את נר ישראל שהודלק זה מקרוב.

ובכל זאת ולמרות כל זאת, אל נא יפול רוחנו, ואל ירך לבבנו. רבותינו ז"ל בתלמוד הירושלמי ראש מסכת ברכות המשילו את גאולתם של ישראל לעליית השחר כלומר, קימעה, קימעה, לאט לאט, בדרגות ושלבים איטיים, והם מדגימים את ~~המשל~~ הזה מתוך מגילת אסתר של פורים. תחילה, ומרדכי יושב בשער המלך, אח"כ ~~[illegible]~~ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר, וגומר, אח"כ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, וגומר, ולסוף, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. אני מוסיף על דבריהם . כעליית השחר כך תהי' גאולתם של

ישראל, הא כיצד ? בסוף הלילה החושך מתגבר. פתאום בא אור דק סולל לו נתיב
במחשכים וכרגע הוא מתעלם ושוב החושך גובר, ושוב בוקעים ויוצאים קוי אור
אחרים והדבר חוזר חלילה עד שהשחר עולה, ואחריו צאת השמש בגבורתו. התהליך
הזה משתקף לעינינו באתחלתא דגאולה, רגע בוקעים קוי אור, ורגע מתעלמים,
אבל לסוף בעזרת ה' יגבר האור החדש שהאיר על ציון וילך הלוך וגבור עד אשר
יקום חזון נביאי הגאולה. " קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, והלכו
גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך ".

הרבה דברים יש לנו ללמוד מהגלות של קרוב לאלפים שנה. א.) הלקח
העתיק שלימדנו נביאינו ומשוררינו המסתכם בפסוקים כגון אלה, אל תבטחו
בנדיבים, אשר לא יושיענו, ישראל בטח בה', עזרם ומגינם הוא. אין זאת
אומרת שאין לנו לעשות מאמצים כגיון המדיני הדיפלומטי. עלינו לעשות כל
מה שיש בידינו. יכול יהא יושב ובטל, אמרו רז"ל, לכך נאמר וברכתיך בכל
אשר תעשה. אכן תוך מאמצינו עלינו תמיד לבטוח בה' ולהתפלל אליו בכל לב.
ב.) להזהר מן הנסיונות המרים שהתרבות של אוה"ע בכל פרק ימיה החיצונים,
כעורה היא מבפנים. יש חכמה בגוים, אמרו רז"ל, אבל אין תורה בגוים. תורתנו
הקדושה שבכתב ושבע"פ, מקור תרבות ישראל האמתית, מקור המוסר העליון, בכלל
בשארה עד היום, בתוכן ידוע, גדולת ישראל המיוחדת. אחרי שכבר תורגם ספר
הספרים שלנו לכל לשונות הגוים, עדיין לא חדרו לעמקי לבבם. בספר תהלים, שהוא
ספר תפלה נערץ ונקדש לעמים רבים ישנם פסוקים חריפים מאד בפרק קמ"ד: "פצני
והצילני ממים רבים, מיד בני נכר, אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר". רגילים
היינו לפרש אותם הפסוקים מכוונים אך ורק כלפי העמים הקדמונים, עובדי
אלילים שקועים בבוץ של תרבות טמאה ושל שחיתות המוסר. הרי היום יש לנו
לשאול לעצמנו " שמא טעינו בפשט, ואותם הפסוקים הדוקרים עוד לא פקע תקפם?"
ג.) ימות הגלות המרים מלענה וראש, פרי הרשע והשקר והאכזריות והצביעות,
תכליתם היתה להשריש בנו שנאת השנאה, תיעוב השקר והצביעות, ואהבת האמת והחסד
והרחמים. הגלות השביענו במרורים, במטרה עליונה, שלאחרי שנשוב לתחיה להיות
עם כן הורין עצמאי בארצנו, לשאוף לא להשתעבד באחרים, לא להתכונן להתגבר בכח
הזרוע, לא לצעוד לקראת בכורת השלטון, כי אם לשאוף בכל לבנו מאדנו ונפשנו
לתיקון העולם, להקרין מציון אור חדש, שהוא אמנו ישן נושן, אור הגנוז בתורת

קדשנו ובנביאינו, נביאי האמת והצדק והחסד והשלום, נביאי כבוד החיים טהרת החיים, וקדושת החיים, להטיף, השכם והטף, בתוך עם עצמאי, בארץ האבות והנביאים, לא בתוך יהודים מפוזרים, נבללים בין האומות, ולעבוד ולפעול, ללא הרף, למען הגשמת חזון הנביאים [illegible] העולם. ועתה האזינו עמים כולם! קול ירושלים קורא מהר הקודש מירושלים, עיר הקודש ועיר שריד המקדש, עיר קודש לכולכם, אנו מכריזים ואומרים: הנה כנופיות ההולכות

[illegible]

ומחריבות יום יום להרשיע, מתכוננות לבודד את ירושלים, להביאה המצוקה רעב [illegible]ה, להמיט עליה שואה, והשואה, לשמדה, ח"ו, עלולה לגרום להורבנם של כל המקומות הקדושים אשר בה, ללא הבדל [illegible]

[illegible]

[illegible]

הנה העם האומלל, הכושל שבכל העמים, מתאבק על קיומו ועל שחרורו בתוך עם בארץ האבות והנביאים, בגבורת נפש ובאומץ רוח מופתיים, ועיניכם רואות, ובמקום להגיש לו

[illegible]

עזרה, אשר והצדק והמשפט והמוסר דורשים מכם במפגיע, יש מכם [illegible]

[illegible]

אמים מכשולים [illegible] על דרכנו. [illegible]

ואתם, אחיי ואחיותיי, חזקו ואמצו, חזק ונתחזק, בעד עמנו ובעד אלקינו! עלינו נאמר "ישראל מאמינים בני מאמינים הם, אמן להאמין, כמה שנאמר וצדיק באמונתו יחיה. באמונה חיינו, ובאמונה נחיה! באמונה בצור ישראל וגואלו! קרבנותינו היקרים, הי"ד, בחורינו, אשר יצאו הלוחמים לשחרר עם ישראל, [illegible], נשמותיהם צרורות בצרור החיים את ה' אלוקיהם, ובצרור החיים של עם ישראל המתעורר לתחיה בציון בית חיינו. במיתתם הם קרויים חיים. בדמם הטהור אשר נשפך על מזבח האומה במקדשה הגדול, ארץ קדשה, כרתנו ברית מחדש עם ארצנו, [illegible] נחלתנו עולם. מהרה יתקיימו דברי הנביא זכריה: "וגם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו".

ושוב אני קורא אל ירך לבבכם, אל יפול רוחכם! יש, אשליות, יש אכזבות, יש קרבנות. אבל זהו תהליך הגאולה בראשיתה. כך היא גאולתם של ישראל. התחזקו בשם ה' והחזיקו מעמד כסלע איתן. הנה מושיע ישראל "עומד אחר כתלנו, משגיח מן החלונות, מציץ מן החרכים" (שיר השירים פרק ב' פסוק ט') מהרה יפוח היום ונסו הצללים, (שם פסוק י"ז). מהרה יבקע כשחר אור הגאולה, ישועת ה' כהרף עין! אכן שובו שובו למקור חיינו, לצור ישראל וגואלו, ולתורת ישראל, ברוח ובמעשה, על כל מצוה שבין אדם לחבירו ושבין אדם למקום. התאחדו התלכדו כולכם, מסביב לדגלנו הישן, שהוא חדש עמנו, דגל האמונה, התורה והמצוה! משם תשאבו רוח עצה וגבורה, ולא תיראו ולא תחפזו, ולא תערצו מפני אויבינו בגלוי

Let us stop the bloodshed!

We the undersigned, Israeli citizens, Jews, Christians and Moslems, turn to all people of good will, in the governments of the states concerned, in the courts of justice, in the press etc., with the request to concentrate all their endeavours for stopping any further bloodshed between Jews and Arabs.

There have been innumerable incidents on both sides, many of them with fatal results. Death is irrevocable. Let us not have more killings, legal or illegal. Let us beware of creating new sacrifices and martyrs for the cause of war! Let us unite our spiritual and moral forces for the cause of peace in the whole area and in the whole world!

הארץ, כלומר על כל יושבי תבל, ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד, כדבר הנביא הגדול ירמיהו, נביא החורבן והבנין כאחד, בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגויים, לשם ה' לירושלים. ותפלת העמידה הנפלאה והנשגבה מסיימת בשלום, שכן אחת התעודות של עם ישראל היא להביא שלום עולמי, וזהו שאנו אומרים באותה התפלה, כי אתה מלך אדון לכל השלום, כלומר לא רק לשלום של ישראל, כי גם לשלום של העולם כולו, "לכל השלום". וזוהי הגדולה שבברכות שעם ישראל בארץ קדשו, ישמש ציבור לרוח ממרום שישליט את השלום, שלום אמת, בכל העולם כולו, וזהו שאנו ~~מסיימים~~ גומרים ברוך אתה ה' המברך את עמו ישראל בשלום עמו ישראל שעל ידי שפע קדשו יבוא השלום לכל העולם. ואולם כדי שיגיע ~~ישראל לשיא ההוא צריך~~ שתתקיימנה גם הברכות הראשונות שבתפלת ישראל הציבורית הכללית, ובתוכן, השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך וסלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מלך מוחל וסולח אתה ברוך אתה ה' המרבה לסלוח. כבר הגיעה השעה לשוב בתשובה שלמה, תשובת היחיד ותשובת הציבור, תשובה בנוגע לבין אדם לחבירו ובנוגע לבין אדם למקום. רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל קובע שאין ישראל נגאלים אלא ע"י תשובה, וכבר הבטיחה תורה שישראל יחזרו בתשובה בסוף הגלות, עדיין לא הגענו אלא לאתחלתא דגאולה, אבל הגאולה השלמה, על כל משמעותה, בוא תבוא כשנשוב בתשובה שלמה, אמנם הובטח שסוף שישראל יחזרו בתשובה, אבל עלינו למהר ולהחיש את הגאולה השלמה, זאת אומרת למהר להחיש את התשובה השלמה. יהי רצון שקיבוץ הגליות ירבה ויגדל עד כי יגדל מאד, ואז תתקיימנה כל התפלות ~~הבאות אחרי התפלה לקבוץ גליות,~~ אמן ואמן!

יהי רצון [illegible]

ועכשיו, ידע בא המוסד הזה ,האומא, כי גורל עתיד האנושית כולה וגורל כל ההיסטורי.

העתידה של האנושית מסרה ההשגחה לידכם.

ועתה הצעד הראשון של המוסד עומד לפניכם.אם תמשיכו ללכת לאור הדיפלומטיא

הארטרא וה~~קש~~// וההשובה הקודמת ,אז לחבם כל האירגון שלכם. יותר טוב שתשובו

כל אחד לארצו ואל תתפלו להיות מכשיר לדיפלומטיא המלחמית שרק מות וכליון בה.

תגרשו כל קרבי הדיפלומטיא ותגשו לדון בגורל האנושית בלב טהור ודעת נקיה.

הצעד הראשון שלכם לדון בגורל היסטורי של אלפי שנים של עם ד",עם עולם.

אין רשות לשום אומה ולשון למסור לכם הוראות קדומות. אם ברשותכם רק לבחור

בועדת חקירה או להחליט החלטה סופית. ה יעה אך בידכם.

האם יש לכם שני דרכים? או למסור את הארץ ליהודים ,או חו"ו להשמידם.? האם

סובבים כולכם לפתוח שערי אדצותיכם בפניהם?

ולדת חקירת דבלומטית היו כבר די. ומה יצאה? רק מה שרצה הדיפלומטיא.

כואו וראו. נאספים וקומץ יהודים על צחיח סלע ,שעוכו שמם אלפי שנים ומחקה

לגאולת בניו. משה בצאת ישראל מהגלות הראשון הוציא מים מצור חלמיש.

ועכשיו היהודים יוצאי גלות האחרון מוציאים לחם מצור חלמיש.

אם כל הארצות סגורות בפניהם וכאן מוצאים את קיומם ממדבר שממה,האם יש

מקום לדון? אם אך תגרשו את חשכת הדיפלומטיא.

הזה סוד שאין שום פירוד בין יהודים וערבים. כל זה היא יצירת ממשלות זרות.

כולכם יודעים שלפני שהתערבו זרים קבלו הערבים בשמחה הצהרת בלפור.

אין זה סוד שמלך עבר הירדן התחנן להרשות להביא יהודים לארצו.

הכל רואים ההבדל שבין חיי ערבי א"י לחייהם במדינות ערביות אחרות.

תמצאו ביניכם באסיפה זו שליחי דיפלומטיא.מוסרים במסוה שליחי ארצם

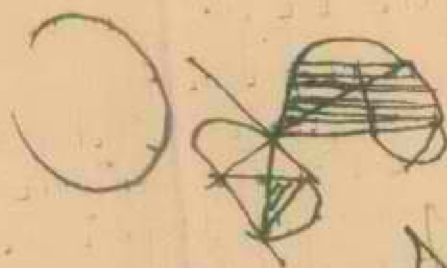
והם עושים נגד דרישות ארצם הם, לרעתם ולא לטובתם.

והם

פקחו עיניהם. שהדורות הבאים לא ידרשו מכם דין וחשבון.

ד" יאיר עיניכם, להצלת עתידה של האנושית. אם יש לכם זכות.

[illegible] ראשי
לכבוד [illegible]

שלום

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Aspazómetha se t/ōn tōn Hellénōn basiléa tē epeuchē te apo Sion kai Hierosolýmon. - Iudaia kai Hellas pegai eisin axiologōtatai tes alethinès tu anthropinu genūs paideias. Hoi men Iudaioi exhēpsanto to tes eusebeias katharōtaton phos, hoi de Hellenes pegās te kai archas heuron tes philosophias kai pases epistemes; polloi de ton entimōtātōn tu hemetēru XXXXX ethnus sophōn mathetai egenonto Platonos kai Aristotēlus. - Synusiai demoteleis Iudaion kai Hellenon egénonto prōtai kata ton megiston tonde ton kairon, hote Symeón ho epikalúmenos Dikaios, ho ton Iudaion archiereus, proexēlthen en te hyakinthino kai diachryso stolé kai epi tes kephalés échōn ten kidarin kai to chrysūn ep' autes ēlasma, aspasómenos Aléxandron ton Megan engys tōn tesde tes poleos pylōn. - Authis de nyn synegenōmetha Iudaioi te kai Hellenes, anekesta pathontes pros tōn peri Hitleron, - koinonoi men kakōn, koinonoi de elpídos kai monímō chresámenoi te pistei, hoti to díkaion kratesei tu asebūs, kratésusi de ta aoídima XXX ekeina kai agērō dogmata, ta periéchonta ten te eleutherian kai eudaimonian hápantos tu anthropinu genus, ha emanteusanto m en to hierō hemōn orei hoi hemeteroi prophētXai pro trischilion etōn, polles de etychon antechēseos en te Helladi kai malista en te pykni de Athenaia.

Met' aidūs te kai sēbūs tu prēpontos aspazometha se, o basileu, epeuchē te apo Sion kai Hierosolýmon - se te kai to ethnos to Hellenikón to eugenés kai éndoxon, tūs te stratiōtas tūs andreian kai tharsos epideiknysamenus. - »Eulogesai se Kyrios ek Sion».

RAV'S ADDRESS (IN GREEK) BEFORE GREEK PREMIER DURING HIS VISIT SPRING 1942 - JERUSALEM.

It is with mingled feelings that I rise to respond on behalf of Mrs. Herzog and myself to the eloquent speeches made by representative of the Jewish Community and of the Irish Nation. The magic spell of Zion , I must own, draws mw with a force which id irresistable . What true Jewish heart could fail to be moved and stirred by the ancient prophetic cradle-land of the Jewish race , Palestine, the Land of Israel, so dear so sacred not only to Isarel but to millions of men and women outside of our race and creed. How could one fail to experience thrills of spiritual joy in the thought that we skall take up V.D. our abode in the holy city of Jerusalem in the city hallowed by a multitude of sacredxf associations , the focal center of ardent prophetic idealism , embracing not only Israel but the whole of humanity?

ב"ה

ימי הפורים חלפו עברו, אבל עדיין רישומם קיים בלבנו. ימי משתה ושמחה ויום טוב הם, אבל משהו חסר בפורים. חסרה קריאת ההלל. ולמה? הלא נס גדול אירע אז לאבותינו ~~ימים~~ נס שהוכיח שאין כח בעולם שיוכל להשמיד את עם ישראל, עם הנצח, עם הקשור בחי העולמים. ולמה אין קוראים את ההלל? רבותינו ז"ל עמדו על זה ופירשו, לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ. לאמר אין ישועת ישראל האמתית אלא בציון בית חיינו. ואמנם הנסיון המר כבר הורה לנו זאת. כמה נתאכזבנו מהישועות בגלות. אחינו במערב אירופה בטחו בציביליזציה המודרנית ובהזכינו לאמנציפציה בגרמניה ושאר ארצות פצחו רנה וצהלו, וכאילו אמרו הלל על גאולתם ועל פדות נפשם. אך איזו אכזבה, איזה מפח נפש! הנה העם אשר עמד על ראש פסגת הקולטורה המודרנית, קם ההמן המודרני, יורשו של המן הקדמוני, הפרסי, ובקש להשמיד את כל היהודים. זה לא עלה בידו, אבל סוף סוף השמיד יותר משליש האומה, רוב בבינה! ותהי זאת כהמחשה כי ישועת ישראל כבר התחילה להתנוצץ בציון ומציון. והנה שוב אכזבה מרה. נתקיים בנו דברי המקונן "כל רעיה בגדו בה"! מעצמה גדולה מדחקת מסאם בשבים ליהודה של האומה הישראלית היא שהצעידה אותנו תחילה לקראת התחיה והגאולה, איכזבה אותנו. ועתה הנה גם אמריקה, היא שהכריעה את הכף באומות המאוחדות, חוזרת בה. חזרתה המדהימה מערערת את היסוד לקיומו העולם שבה תלינו את תקותנו לשלום עולמים, חזון נביאי ישראל לפני אלפי שנה, כלומר ארגון הכח הבין־לאומי המתגלם באומות המאוחדות, והיא מקעקעת את אשיות הסדר הבינלאומי, והיא מאיימת לכבות את נר ישראל שהודלק זה מקרוב.

ובכל זאת ולמרות כל זאת, אל נא יפול רוחנו, ואל ירך לבבנו. רבותינו ז"ל בתלמוד הירושלמי ראש מסכת ברכות המשילו את גאולתם של ישראל לעליית השחר כלומר קימעה, קימעה, לאט לאט, בדרגות ושלבים איטיים, והם מדגימים את משל זה מתוך מגילת אסתר של פורים. תחילה, ומרדכי יושב בשער המלך, אח"כ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר וגומר. אח"כ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגומר, ולסוף, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. אני מוסיף על דבריהם. בעליית השחר כך תהי' גאולתם של